2

உ

கணபதி துணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கடம்பவனபுராணம்.

தொண்டைமண்டலத்து

இலம்பூர்

வீமநாதபண்டிதர்

இயற்றியது.

இஃது

சிதம்பரம்

தேவ

முருகபட்டாரகரால்

பலபிரதி ரூபங்களைக்கொண்டு பரிசோதித்து,

சென்னபட்டணம்:

வித்தியாவர்த்தனி அச்சுக்கூடத்தில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

விக்கிரம ௵ ஆடி மீ.

இதன் விலைரூபா [illegible]

(Registered Copy Right.)

3-1880

114677

கணபதிதுணை.

வீமநாதபண்டிதர்

சரித்திர சுருக்கம்.

தொண்டைமண்டலத்திலே, புழற்கோட்டத்திலே, இல[illegible]ரிலே கங்காகுலத்திலே, தென்னவராயர் மரபிலே செய்த[illegible]துப் பொருட்செல்வத்தோடு மிகுந்த கீர்த்தியைப் பெற்[illegible]முடைய[illegible]ந்த தாய் இருவர்களுஞ் செய்த அரிய தவத்தினாலே, வீமநாதபண்டிதர் என்பவர் அவதரித்து, உரிய பருவத்திலே, கல்வி கற்கப் புகுந்து, சின்னாளிலே வடமொழி தென்மொழி என்னும் இவ்விரண்டு பாஷையிலு மிகுந்த வல்லவராய், [illegible]பெற்று, உபய பாஷாப் பிரவீ[illegible]தங்களாகிய பொதுநூல்களையும், சைவ சமய நூல்களையும் ஐயந் திரிபு அறக் கற்றுணர்ந்து, அவற்றின் [illegible] பொருள் [illegible]பெருமையே யென்று, தெள்ளிதிற் றுணிந்து கொண்டார்.

அவருக்குத் தம் மரபின் பெயராகிய தென்னவராயர் என்னுந் [illegible]த்திருப்பெயருக்குரிய மதுரைச் சொக்கநாத சுவாமியைத் தரிசிக்க வேண்டும் என்னும் பேரன்பு தலைப்பட்டது. பட்டதும் மதுராபுரிக்குச் சென்று, பொற்றாமரை முதலிய தீர்த்தங்களிலே ஸ்நானஞ் செய்து, சித்திவிநாயகரை வணங்கி, மீனாட்சியையும் சொக்கநாத சுவாமியையும் தரிசித்து, துதித்து, வணங்கிப் பேரானந்தப் பெருங்கடலிலே அமிழ்ந்தி நின்றார்.

அவருடைய ஸ்தோத்திர ச[illegible]யும், பக்தியையும், அத்தியந்த விநயத்தையும் அறிந்து ஆச்சரியமுற்ற அவ்வாலயத்து அர்ச்சகர்களும் அந்தத் தலவாசிகளும் அவரை நோக்கி 'நீர் இந்தத் தலபுராணமாகிய வடமொழிக் கடம்பவன மான்மியத்தைக் கேட்கும் உபய பாஷா சாஸ்திரப் பிரவர்த்தக வித்துவான்களின் செவிக்கு அமிர்தமாக இருக்கும் வண்ணம் தமிழிலே விளக்கமாகப் பாடிமுடியும்' என்று, ஆஞ்ஞாபித்தார்கள்.

உ

கணபதிதுணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கடம்பவனபுராணம்.

காப்பு.

நிலம்போற்று மகத்தியன்முன் னிகழ்த்தியவிக் கதைக்கியநேர்
நலம்போற்றுந் தமிழ்வாக்கு நமக்கருள்செய் திடத்தேவை
வலம்போற்றிப் பலங்கவருஞ் * சித்திவிநா யகனைமறைக்
குலம்போற்று மதிற்கூடற் கோமகனை வணங்குவ[illegible].

பாயிரம்.

கடம்பவனசுந்த[illegible]

திருவோங்[illegible]ரொளியாய்ப் பர[illegible]மாய்[illegible] சிவமாய்ச்சுக் கு
மமு மாகி, யருவ்[illegible]ங்கு மனுபவசித் திமலம[illegible]சதா சிவமு மாகி;
யுருவோ[illegible]புிற்பமென் றுயிர்க்[illegible]யிரா மமுதலிங்க வுருவாய்
[illegible]தன்மை,மருவோங்கு மலர்க்கடம்ப[illegible] வனத்தமர்சுந் தரன்றுணைத்
தாள் வழுத்தல் செய்வாம். (க)

கா[illegible]மா தியா[illegible]யவர்.

[illegible] [illegible] நாதமிர்ற வாய்ச்[illegible]தா சிவமு மாகி
[illegible]மாரு ம[illegible]ருத் தி[illegible]வெமொ [illegible]முகன்மற் றியாவு மாகித்
தவமாரு மிர[illegible]ம் ச[illegible]யில்வலத் தா[illegible]மா றித் தையல்,காணா
வுவமான மின்[illegible]ம்புரியும் பேரொளியை ய[illegible]த்தில் வைப்பாம்.

---

* "தேவை வலம் போற்றிப் பலங் கவரும்" என்றது—'ஞா[illegible]ர ஒளிவடிவினராகியசிவபெருமானை (இடங் கொண்ட பூமியாக) வலம் வந்து கனியைக் கவர்ந்த' என்று பொருள் கொள்ளப்படும்; இப்பொருள் கோள் கல்லாடத்திலே விநாயகர் வணக்கத்திலே "கரு மிடற்றுக் கடவுளைச் செங்கனி வேண்டி,யிடங்கொண் ஞாலத்து வ லங்கொளும் பதத்த" என்னும் மூலத்தாலும், 'சிவந்த கனியினை வி ரும்பிக் கரிய மிடற்றினையுடையகடவுளை, யிடங்கொண்ட பூமியா க வலங்கொள்ளும் பதத்தினையுடையா ரெவ்க' என்னும்அதனுரை யாலும் உணர்ந்து கொள்க.

விமநாதபண்டிதர் அவ் வாஞ்ஞையைக் கைக்கொண்டு, அந்தத் தலத்திலேயே வசித்திருந்து சொக்கநாத சுவாமியின திருவருளை முன்னிட்டு, அப் புராணத்தைத் தமிழினால் பாடத் தொடங்கி, அப் புராணத்திற்கு சிவபவன புராணம் என்னும் வடமொழிப் பெயரையே பெயராகத் தந்து, அதனை பதினோரத்தியாயமாகப் பகுப்பாடு செய்து, அவ் வத்தியாயங்களுள்ளே இலீலாசங்கிரகவத்தியாயத் திலே மதுரைத்தலவிசேடமும், புறத் தொட்டி நின்றாவிய தீர்த்தமகற்றுநாகசேடா னுபவ வியாதிகளும், சிவபெருமானுக்கு அற்புதமான விபூதி உருத்திராக்கம் பஞ்சாக்கரம் சிவநாமம் சிவவிரதம் சிவபுண்ணியம் சிவபுராணம் சிவத்துரோகம் சிவபூசை குருமகத்துவம் என்னும் இப்பத்தும், இவற்றுள் விபூதி உருத்திராக்கங்களால் விசேடவிதியும், சிவபூசையில் சிவலிங்கஇலக்கணம் பிரதோடம் பிரதோடவிரதம் பிரதோடபூசாகாலநிண்ணயம் பிரதோடபூசை பிரதோடவிரதோத்தியாபனம் என்பனவும், குருமகத்துவத்தில் சீடரிலக்கணம் சிவனடியாரிலக்கணம் துறவியரிலக்கணம் மகேசுரவடிவம் என்பனவும், ஏனையத்தியாயங்களுள் இடையே இடையே விதிவிலக்குக்களும், அவற்றின் பலங்களுமாகிய இவைகளையமைத்து, நோக்குவார்க்கு நோக்கும் இடங்களிலெல்லாம் சொற்சுவை பொருட்சுவை முதலியன கிடந்து களிப்புச் செய்யும்வண்ணம் பாயிரத்தோடு விருத்தயாப்பினால் விளக்கமாகப் பாடி முடிவுசெய்தார்.

பின்பு அத்திருப்புராணத்தை ஓர் அர்ச்சகரைக்கொண்டு சொக்கநாத சுவாமியின் சந்நிதியிலுள்ள அறுகாற் பீடத்திலே எழுந்தருளப்பண்ணி, விதிப்படி அருச்சனை பண்ணுவித்து, திருமுன்னே விழுந்து நமஸ்கரித்து, துதித்து, இருந்துகொண்டு, அங்குவந்திருக்கும் உபய பாஷாப் புரோக்த சைவசித்தாந்த சாஸ்திரிகள் முதலாயினோர் யாவருங் கேட்கும்படி தாமே வாசித்து, பொருள் சொல்லி அரங்கேற்றினார்.

சூசிபத்திரம்.

		பக்கம்.
	பாயிரம்.	க
க	வசிட்டாதியாகத்தினையடைந்தவத்தியாயம்	ச
உ.	வேதாகமங்களிடைவனமாவத்தியாயம்	கO
ங.	வேதாகமங்களுக்குவரங்கொடுத்தவத்தியாயம்	கஎ
ச.	தீர்த்தமகிமையுரைத்தவத்தியாயம்	உச
ரு.	கடம்புரிவத்தியாயம்	ஙக
சு.	மகாலிங்கமான்மியமுரைத்தவத்தியாயம்	ஙங
எ.	தேவியறம்வளர்த்தவத்தியாயம்	ருங
அ.	விட்டுணுவரம்பெற்றவத்தியாயம்	ருஅ
கூ.	பிரமன்பூசித்தவத்தியாயம்	சுஉ
கO.	இலீலாசங்கிரகவத்தியாயம்	எஉ
	மதுரைத்தலவிசேடம்	
	புறத்தொட்டிநின்றாவியதீர்த்தமகற்றுநாகசேடானு	அக
	பவவியாதிகள்	கOO
	விபூதி	கOஅ
	உருத்திராக்கம்	ககஉ
	பஞ்சாக்கரம்	ககச
	சிவநாமம்	ககசு
	சிவவிரதம்	கஉO
	சிவபுண்ணியம்	கஉங
	சிவபுராணம்	கஉரு
	சிவத்துரோகம்	கஉஅ
	சிவபூசை	கஉகூ
	சிவலிங்கஇலக்கணம்	கசO
	பிரதோடம்	கசங
	பிரதோடவிரதம்	,,
	பிரதோடபூசாகாலநிண்ணயம்	கசச
	பிரதோடபூசை	கசசு
	பிரதோடவிரதோத்தியாபனம்	கருச
	குருமகத்துவம்	,,
	சீடரிலக்கணம்	கருரு
	சிவனடியாரிலக்கணம்	கருசு
	துறவியரிலக்கணம்	கருஅ
	மகேசுரவடிவம்	கருகூ
கக.	துன்மதன்முதலானவேடர்முத்திபெற்றவத்தியாயம்	

அங்கயற்கண்ணம்மை.

நாதவிந்து வாயோக போகசத்தி யாகிக்கா ரணாரன் காகி
யோதுசதுர் வியூகியாய்ப் பின்னமாய்ப் பனையாயுன் மனியு மாகி
யேதமறு வீரசத்தி யாய்ப்பலவாய் மேலாகு மெம்பி ராட்டி
யாதிமது ரேசர்பங்கி லங்கயற்க ணம்மைபத மகத்துள் வைப்பாம்.

விநாயகர்.

சீதத்தானை [illegible] சதத்தானை யிராவணனைக் கடிந்தோன் காணுப், பதத்தானை முதல்வினர்மு [illegible] பதத்தானை வெள்ளியிப் பாகன் போற்று, மிதத்தானைப் பெர்றிபிலர்கட் கிதத்தானைக் கடம்பவனத் திருக்குந் தேவை, மதத்தானை முகனைவென்ற மதத்தானை முகத்தானை வணக்கஞ் செய்வாம். (ச)

சுப்பிரமணியர்.

ம[illegible] பவத்தொடரை மாற்றியதென் னன்மகளாய் மவுலிசூடிப், பெ[illegible]ரும் புவிவிசயஞ் செய்தாக செலுத்தியமும் மூலைப்பூந் தேனைத், [illegible] தமிழ்மதுரை நாதன்[illegible] செயவிதிநூற் சடங்கு செய்[illegible]ருங் கடம்பவனத் [illegible]குமர குருபரனை † யகத்துள் [illegible]. (ரு)

[illegible]வர்.

கருதரிய லளிதபா னெ[illegible]ரியிற்றோன் றிச்குல[illegible], வருபிரனை யஞ்சுவற்றிப் பய[illegible]வது யுண்டதந்து வங்க[illegible] யரிசரும கஞ்சகியாய் வேத[illegible]வகி னூர்க்[illegible]முன்போ[illegible] டசக்கி, யிருமைபெறக் காத்[illegible]ருங் கேத்திர[illegible] லன்[illegible]ருத்த[illegible]னைத்தல் செய்வாம். ([illegible])

திரு[illegible]ந்திதேவர்.

வாக்கருமா தவவடிவாஞ் சிலாதமுனி [illegible]வாகி[illegible]ர்ந்தெட் டூண்டிற், பாக்கு[illegible]மா தவம்புரிந்து பரனுருவி[illegible]த்[illegible]மும் பண்பா

---

‡ குமரகுருபரன் மும்முலைப் பூந்தேனைத் தெருளாருந் தமிழ்மதுரை நாதன் மணஞ் செய விதிநூற் சடங்கு செய்த்து வைப்பத்தாரா திருவிளையாடற் புராணத்திலே, திருமணஞ்செய்ததிருவிளையாடலிலே "ஆதிநான் முகன்மா லேத்த வரம்பையர் வாழ்த்தெ டுப்பச், சோதிசேர் வானம் பாடத் தும்புரு நார தாதி, நீதறு சடங்கு மைந்தன் செலுத்தனன் முகூர்த்தத் தோப்ப, மேதகு மாதை வேத விதிப்படி மன்றல் செய்தான்." என்னும் இருபத்தாறுஞ் செய்யுளால் உணர்த்தப்பட்டது.

த் பெற்றே, போக்கயில்வன் சரிகையிரம் புனைமமுரம் மீசஞவங் துதவச் செங்கை, தாங்கிசெகின் தடங்கயிலை காத்தருணந் தீசர்பதந் தலைமேற் கொள்வாம். (எ)

சமயகுரவருணூல்வர்.

அடல்மனைக் கழுவேற்றுந் திருஞான சம்பந்த ரடிகள் போற்றி, கடலிடைக்கற் றூணமிதப்ப வோதுதமிழ்க் [illegible] வினடிக் கமலம் போற்றி, மடலவிழ்பூங் குழற்பரவை வாசலினம் பிறையிருதாள் ஒருந்தீண்டு[illegible] தொடர்வருந்து தெனவித்த [illegible]ந்தன்பொற் றுமரையராக் துணைத்தாள் போற்றி. (அ)

திருவாதவூரடிகள்.

திருத்துருந் துறையிலேக் துவாதசாந் தேசனருட் டேசனன்பின், பெருந்துறையா ரிதிப்டித்து ஞானநீர் முகந்தகம்போர்த் திடிந்[illegible] மின்னி, வருந்துமல குயிர்ப்பயிர்கள் பலக்கோடை[illegible] யாத்[illegible]தும்பி வாடா தோங்க, வருந்தமிழ்வா சகமழைபெய் தரு[illegible] ஊர்முகிலை யகத்துள் வைப்பாம். (க)

சண்[illegible]டகராயனார்; சங்கப்புலவர்; மூர்த்திநாயனார்முதலியோர்.

சைவசம யம்வளரத் தந்தைதா [illegible]ளறிந்தசண்ட சனருள் போற்றி, யைவளர்பரம் பணிபரனைப் பா[illegible]பசங் க[illegible]புலவர் பாதம் போற்[illegible]கக் தரனன்னியுஞ் சக்[illegible]முட் டிபதெனத்தன் வன்னைக[illegible]த்துத், தெய்வமது ரைப்பதியர[illegible] மூர்த்தி[illegible]த லனைவரையுந் தெ[illegible]. (௧௦)

சுந்தரசா[illegible]ந்தர்.

தந்திரமா[illegible]ர் படைகூட்டென் [illegible]ரகரு பொருட்கிறைநீ மெய்க்காட் டென்[illegible] வந்தர னு ரடியாரை யமுதுசெய்வித் தவர்புசித்த சேடம் வாங்கி, [illegible]ந்திரன்மா லயனிவர்க்குங் கிட்டாவிப் பிரசாத மெனத்தா னுண்[illegible], சுந்தரனார் தானடைந்த சுந்தரசா[illegible]மந்தனடி தொழுது வாழ்வாம். (௧௧)

சிவபுத்தர்.

கருவனந்த யோனிகளிற் புகுந்துழன்று பல்லுயிருங் கவலா வண்ணம், மருவனந்தஞ் சூழ்கடம்ப வனத்திருந்து மற்றையமெய்த் தலங்க டோறு, முருவனந்த மெடுத்தகலை யொன்றாகித் தாருக வுதவுஞ் சொக்கைத், திருவனந்தன் முதற்காலங் களிற்பணியும் பத்தர்பதஞ் சிரமேற் கொள்வாம். (௧௨)

வாழ்த்து.

வேதமா முனிவர் வாழ்க விளக்குமா ணிணங்கள் வாழ்க
பூதலா யகன்மெய் யன்பர் பொலிந்திருக்கு மதுரை வாழ்க
மாதமும் மாரி பெய்து வளங்கு சுரப்பச் சொக்க
நாதனெங் கடவுட் டென்னு நலம்பெறப் பொலிக மாதோ. ()

முதனூல்வழி.

இறைவனந்திக் கருள்புரிய நந்திசனற் குமாரனுக்கு வியம்ப வன்னே, னிறைதவத்து வியாதமுனிக் குரைக்கவவ னெடுந்தவத்தோர் சூதற் கோத,மறைபுகலுஞ் சூதமுனி நைமிசா ரணியமுனி வோர்க்குக் கூற, முறைதெரிந்து நிறைவுதரு மீபவன மான்மியம்யான் மொழியலுற் றேன். (கச)

நூல்செய்யத்துணிதல்.

திருவாலவாய்ப் பரஞ்சோதி மாமுனிவன் செவ்வுருணரற் செப்புமென்னென்ன வோரூர் திவ்வருள் திருவிளையாடற்புராணமுமிருக்கப் பின்னும் யானிர், தருந்தாண் புகழ்ப்பதிகோ மத்தியா ழுத்தொரீவகை சாற்றப் புக்கேன்,மருந்தனையான் விளையாடற் கதையோதி யவ்வரு ளும் வழக்கான் மன்றோ. (கரு)

நூல்செய்தற்குக்காரணமும், மொழிபெயர்த்துவிதமும்.

சீர்வளர்தன் கடம்பவன மான்மியமாம் வடநூலைத் தெருளு மன்பர்,லேர்வளர்தென் மதுரையிலவ ரீசனைப்பூ சனைசெய் வைந்த செல்வப், பார்வளர்க்கோங் கெடுபுகழ்சேர் தமிழ்மொழியாகப் பகரென் ஞேத், தீவளர்வைத் தொடை திருத்த யாப்பிற் றுலவாருளா னிகழ்த்த லுற்றேன். (கசு)

அவையடக்கம்.

புதிய நன்மொழிக் கிளியைப் பூவையைப் பயிற்றி
மதிசயம்பெறக் கேட்டுக மகிழ்வரா தரிப்போர்
துதிசெ யுந்தமிழ்ச் சொற்களுண் டறிவில தொடர்பின்
முதிய கவலர் கெளின்வனன் புன்சொலு முறையால். (கஎ)

சிறப்புப்பாயிரம்.

பொன்னலர்பூங் கடம்பவன புராணத் தொன்னூல் பொதியமுனி யகத்தியன்முன் புகன்ற வாறே, பன்னுபய கவிஞர்செவிக் கமுதமாய்ப் பரஞ்ஜோதின் செழுந்தமிழாக் விளங்கச் செய்தான், தென்னவரா யன்புகழ்மாக் கண்ணனெய்தற் செல்வனுயர் தருமிலம்பூர் வீமநாத

னன்னெறிசேர் புராணமுழு துணர்ந்தோன் கங்கை குலவேள் பெருந்தொண்டை காட்டினனே. (கஅ)

நூல்வரலாறு.

தெளிதரு தொன்னூ னெறியமு தொழுக்கா வினை நூதற்றிருநீ ற்ற, றெளிதரு மகக வடம்பனை மெய்ய நூரகம் டணைனையென் றுரைத்தன்,தனிதரு கண்ணனி ராணந்தப் பெருதின் றெுன்மைமா தவ னருட்டே, னகிதரு முனைத்துச் சூதமா முனிவ னயிமிசா ரணியத்தை யடைந்தான். (கக)

வந்தருள் சூத முனிவனை வழுத்தி மாதவ ரீசனத் திருத்தித்
தந்துய சுரர் நூக்கிய முநல தண்ணளி மாதவ வெமக்கு
முந்திய காதத் தியம்பிய கடம்ப வனபுரா ணக்கதை முழுதும் [வும்,
புந்திகூர்ந் தியம்பென் றிரந்திட வியாதற் போற்றியம் முனிவரன் புக

பதிகம்.

ஆதிமா தேவசிட் டன் முதன்முனிவ ரகத்தியனை யண்ணி வாறு
நீதிமா மறையகம் மங்கள்யர் தீபவன மான வாறுங்
கோதிலா முழுமறை களுக்கு விரும்புமவாறு கொடுத்தவாறுக்
கதுவரு நீர்த்த மகிமையிவை யெனவிரித்துச் செப்புமாறும். ()

கன்கவி தெவிரத சபைகளிற்கண் ணுதனிருத்தம் புரியுமாறு
மனகமுறை பெருங்கயிலை யான்றகிலோகம்வன முனைத்த வாறு
தினகரன் மலர்க்கூந்த லம்பிகையென் றுன்கறமும் வளர்த்த
நிறைகள் நாரணன்மாதவம்புரிந்து தீக்குவரம்பெற்றவாறும்.[வாறுங்

குபேரப்பூரித்த நான்முகனர் பூசித்துப் பெருந்தோடம் போக்கு மாறு, மெய் மிகு முருகு பரங்கி யிசனைன்னென்ன விளையாடல் புரிந்த வாறுஞ், சைமினித் துன்மத வேட் டமனுனை யறியரனத் தலத்துண் பார்க்குஞ், செக் குபகா ரங்களினை யொகெதி யடைந்ததும்யான் செப்பு முற்றேன். (உரு)

தென்கூடலுட் டிரிந்துயர்ந்த கதம்பவன மகிமையெவர் செப்ப ற்பாலார், னனந்தனே மொழிந்துணர்க்கி லொருவைப்பா ரால்வாயரனே வல்லவ,னென்னினுமயா னறிந்தவா றவனருளா லியம்புகின்றேனி னிது கேண்மின், றென்னெறிமா தவத்திரோன் றவர்கேட்பக் கதை விரித்துச் சொல்வானசூதன். (உச)

பாயிரமுற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் - உ௬.

முதலாவது

வசிட்டாதியரகத்தியனையடைந்தவத்தியாயம்.

பொங்கியமா தவவசிட்டர் புலகர்புலத் தியர்கண்ணுவர் பொருடேர் கர்க்க, ரங்கிரசக் கபிலர்வியு தமர்கிருது பாராசரம் பரத்து வசர், தங்கியசத் திபர்சுபந்துக் சயிமினிவர் வைசம்பா யனர்சூ வாயுத், அக்கரியுச் சோமரிய வக்கிரதர் கவேரனர்சொல்லுந் தீர்த்த பாதர். (க)

சத்தியமா தவர்விசுவா மித்திரர்சுகர் மிருகுவற்சர் தனக்கொப் பாகு, நித்தியமா மிருகண்டு மார்க்கண்ட ராய்க்கியவற் கியர்என் னையச், சித்திபெறு கவிசர்ம டௌம்முனி அகேந்திரியர் வாமதேவர், பத்திபெறு சிவபாத விதயர்பதஞ் சலிமுனியும் புலிப்பெயர்ப் பாதர். ()

ஒருசடிலர் பிறங்குகோ சடிலருயரிருபுவனத் துள்ளோர் பொருந், திரிசடிலர் சட்சடிலர் சதசடிலர் திகழ்சருவ சடிலர் செவ்வே, வரிசடிலர் பிண்டியொளிர் முண்டிதார பூதிகளா வரும னேகர், விரிசடிலத் தந்திரதன் முனிவரர்மா தவத்துயர்ந்த மேன்மை பூண்டோர். (௩)

வேதாந்தஞ் சுருதியிரு திகளுணர்ந்தே திப்பொருளில் விளங்கத் தேர்ந்து, காதலித்தத் துட்பொருளி னுட்பொருளா யபாதியரம் பொருளை நாடிப், பூதாந்தம் கீழ்ப்படமேற் றுவாதசாந்தத் தினிலே பொருந்தக் கண்டோர், காதலித்தத் திறும்பூரியா நிறனிக் கண்டி கைமா விகையும் பூண்டோர். (ச)

கறுத்திடுங்கா மங்கோத முலோபமோ கமதமாற் சரியநீத்தே, வெறுத்திடுவோர் பொறையுடைமை மேற்கொள்வோர் விரும்பு பெருந் தவத்தின் மிக்கோர், ஒறுத்திடுவெம் பவமகலச் சிவபத்தி பூண்டிதயத் துள்ளே நாளும், குறித்துணர்ந்து சிவபூசை வேதாகமத்தடைவே கூர்ந்து செய்வோர். (ரு)

புகழ்ந்திடுமான் மியார்த்தலிங்கஞ் சுயம்புமுத லாமிலிங்கம் பூசை செய்வோர், நிகழ்ந்திடுதம் மிதயத்தில் விசேடித்து நாதபூசனை சேர்ந் துள்ளோர், அகந்தெளிந்து சிவனடியார் யாரேனுஞ் சிவனெனவே பாவனையாக் கொள்வோர், மகிழ்ந்தரும் பிகையாளை முகன்குகனிங் கிவர்பூசை வரம்பிற் செய்வோர். (சு)

இருக்கோலிட் டேத்திடப கந்திமுத னம்பர்களைத் தெவருஞ் சூழ்ந்த, திருக்கோலக் கோயில்வலஞ் செய்திலிங்க தெரிசனமே நியமாகிக், கருக்கோல நீங்குசிவ தோத்திரங்கள் சிவநாமங் கருத்துட்

8

கொண்டே, பெருக்கோலிட் டுச்சரித்து நிலைபெறுவை திகசைவம் பேணி வாழ்வோர். (எ)

பத்தமறு சிவஞான தீக்கையாரும் பர்பல வர்க்குஞ் சேடராந் தமிலர் ரதநகைய சேடராகித் திருக்கூட்ட மானபுண்ணோர், முந்துசதா சிவப்பெருளி னிலையுணர்ந்து சிவகதலைப் முழுதுந் தேக்குஞ், சிந்தையராய்ப் பரகதியி னெனவிநூ நெறிக்குகுரு பூசைசெய்வோர்.

இத்தகைய முனிவரனை னாயிரவ ருங்கலியடைந்தே மீளா, முத்திதரு மதியோன் னய்வனாங்கிமுத்தியன் பதத்தின் மேவு முத்தமமா தவமுடைய கத்தனை யஞ்சலிசெய் துவந்து போற்ற, நித்தியமா மனைமா கைதொழுதாங் குடனிருந்திடுவேங்கூர்ந்தே வேறு.

ஒருநீ செய்த யான்முன் னோத்தவஞ் செய்தே னென்று வருநவர் முனியை நோக்கி வியம்புவா ரருந்த வத்தோய் கங்கையும் காசி யீசர வழ்வ ளிக் தேத்தும் பேறு தங்கிய தெமக்கு நின்றுதூய்ந்துவ தினியொன் றுண்டாங். (௰)

தனவடி போருஞ் சொக்க றுடிய வறயா னென்கு திருவிளை யாடல் கேட்கும் விருப்பினேந் தெரித்தி யென்னக் குருபர னருளை வாழ்த்திக் கடிமனன் முனிவர் கோமா னிருவர்மீ திற்றும் காதை முழுதுங்கேட் டின்புற்றார். (கக)

பரிக மாகிச் சொக்கன் பதமலர் நயானித் தேத்தி நாவிலே விக்க வர்னைமிக் குறுறு குற்ற.. காவலர் கதைத பேர்ந்த கடமுனி கதம்பக்கானில் விரவுமன் புடையே னொன்று ரேடனுதிர் விரைவி னென்று. (கஉ)

எந்தனன் வசிட்டன் முன்னுக் தவரொடு மீசன் வேணி யிருந்திடு கங்கை மூழ்கி யானமுறை நீறு சாத்தி மேயிருந்திடு மக்க மாலை முழுதுமெய் பூண்டு வேதம் பொழிந்திடும் முனிவர் சித்திப் புழைக்கைமா முகனைப் போற்றி. ()

அரனைப் போற்றும் வாரணசிரு முகில நாதன் மன்னன் றுனைதந்தான் வாழ்த்திப் புவிமுழு துலகுக் கெல்லாங் காரணத் தாறு மின்றாங் கன்னியா மமலை யாகும் பூரணி கனபக் கொங்கை மீனுண்மணி பதத்தை யேத்தி. (கச)

மங்கெழு மன்பாற் காக்குங் கொற்றனை திருத்தா னன்னிக் அங்கம தெழாது நீக்கும் வயிரவன் கமழ்பொற் கஞ்ச

தலங்கெழு செய்ய [illegible] தங் தலை கொடி வார்ந்து ஞாழ
வளங்கெழு காவி யெல்லாம் வளர் கொடி வழி கொண்டானே. (கஎ)

வேறு.

தென்றிசை [illegible] கல் தழியச் சென்றனர் நீவெண்முத் தீச
ன், மன்றலங் கடம்ப வனமெதிர் தோன்றக் கண்டனன் மலையமர்
முனிவ, ரென்றிய வன்பிற் பணிந்தருட் செல்க ஜய தந்தருள் கொ
டுக்குநற் றலமீ, தென்றியக் தவத்தோ ரிவற்றினிழ் தெழுந்தா ரே
த்தினர் நடந்துயர டிகளால். (கஅ)

ஆடியா [illegible] நடப்படி பவரோ [illegible] புரியடியோ தவா
யா, நீடிய கதம்ப [illegible] வில் லேயினா [illegible] திரு வெள
மா, நேடிய பரமா வமர்ந்தரு பமதர [illegible] திருந்துமை [illegible] நரோசமு
[illegible] ரும்போம், தேடவிழ் மலரிட் டேத்தியுள் புகுந்தே [illegible]
ன் கோ [illegible] வாயில். (கக)

ஆலயம் வலஞ்செய் தேத்தியுள் நுழைந்தே யம்பொற்று மலாப்
புனைவடி, மாலையஞ் பரவு கீதனிந் [illegible] தனுஞ்செழுந்
தோதி, சூலமார் நீதி விநாயகன் றுணைத்தாண் முளரிகள் [illegible]
பிற் குடிப்பாலினோர் மொழியங் கயத்தனு யகிலைப் பணிந்துபோ
ற் றினன் றனித் தலைவன். (உல)

கிளைத்தெழுங் கருணை வெள்ளத்தின் மூழ்கி [illegible] மாதி
மூலமதாய், முளைத்தெழு மமுத சுந்தர லிங்க மூர்த்தியைக் கண்டு
ளங் களித்தான், நிலைத்தெழுங் கண்ணீ ராகந்தம் [illegible]
ணர் விழுக்தாழ்க் தெழுந்தே, விளைத்தெழும் புளகம் [illegible] ன் றிடத்
தொழுதான் மேன்மையைப் பன்முறை துதித்து. (உக)

உண்மகிழ் சிறந்த வருள்சிவ பத்தி [illegible] ற் றியுமுட [illegible]
தான், கண்மல முதவுஞ் சிச்சபை மூன்றும் கண்டிறை திருநடர் தொ
ழுதா, னெண்மலி யன்பின் வணக்கியே வலஞ்செய் தியன்முனி மு
னிவர ரோடும், வண்மைசேர் திருமுன் றிறுகாற் [illegible] தேவ [illegible] ன்
வரன்முறை யிருந்தான். (உ[illegible])

வேறு.

இருந்திறை யஞ்செழுத் தியல்பி னேதிய,
வருந்தவத் த[illegible]ரோடு மன்பு தோன்றிட,
திருந்தியரு [illegible]க்காஞ் செபித்துச் சென்மகோர்
மருந்தெனுங் கடம்பமா வனத்தை யேத்தினன். (உ[illegible])

அத்தக வுணர்ந்தவ ரங்கை கூப்பியே
முத்தமிழ் முனிவரன் முகத்தை நோக்கிமு
மித்தைதீர் கதம்பகா னத்தின் மேன்மையை
சித்திர மாக்கதை கேட்டுஞ் சிந்தையேம். (உஉ)

சுந்தர னுடன்முன் னெழுந்துச் சொற்றனே
வந்திடு கடம்பமா வனத்தின் வைபவ
முந்துதிர்த் தந்தலி னூர்த்த மான்மியம்
புந்திகூர்க் கெதிமக்கினிப் பகறு வாரென்றார். (உங)

என்றவர் [illegible] வார் [illegible]
குன்றமே [illegible] த்தினி
னின்றும [illegible] வெகதை யமிழ்லஞ் நெஞ்சுற
வென்றிய செவிவழி யுண்டு தேக்கினோம். (உச)

தேக்கிய வெமக்கின்னுந் தெவிட்டிற் றில்லையால்
மிக்கொரு மாசைமேன் மேலு மென்றவர்
[illegible] வந்து கேட்ட வண்டமி
ழுக்குறு முனிவர னுவகை யெய்தியே. (உரு)

வேறு.

கொக்கனை [illegible] குத்துறை செய் வோர் [illegible]
நக்கன்றமு ளித்[illegible] நுர்க்கருள்பு ரிந்தே
[illegible] மியா லானமுரு கோனைச்
[illegible] யானமது செய்தான், (உசா)

செய்தவமு யர்ந்திட வெ முந்ததிரு வாக்குப்
பை [illegible] வார்கள் [illegible] த்தானை வோரு
[illegible] கேட்கவுரி [illegible] முரு தேச
[illegible] [illegible] துறை யென்[illegible] (உஎ)

இன்னவுரை [illegible] மீசனுரை யென்று
மா [illegible] ருமுனிம [illegible] குயக்
[illegible] ரின் மாதவிர் [illegible] வத்தான்
முன்னியினை கேண்மினெவ வேமொழிவ தானுன். (உஅ)

வேறு.

முனிவிர்கா ளிக்கதை கேட்டு முற்றுற
வனைவரு மாசையுந் துறைத்தி ராதலாற்

பழுதறுபாத்திரந் தவிர்ப் பரக்கியம்
வினையறப் பெற்றனன் முனிமார்க்கு சத்தியம். (உக)

வேறு.

நீவிர்சிவ தவம்புரிந்த காரணத்தா லாசையுற்றிங் கிவ்வா றேதோன்றிப்
பூவுலகிற் சிவலோக கடம்பவனக் கதைகேட்கும் புத்தி வைத்தீர்
தேவர்தொழு மகத்தான குருவுடனங் கபுத்திரனுஞ் செல்வியான
பாவையுமை யிருவருமு தமக்கேயுண் டாகுமிது பகர்ந்தே னுண்மை.

பலமதத்துமாரிடமாய் பாரினிலிவ் விருத்தாக்கே பத்தி யுண்டு, சிவனையுயிர்ப் பெற்ற அரியதவஞ் செய்துவ புண்ணியமுஞ் செய்து ளோர்க்கே, யுரைத்திடுங் கடம்பவன மான்மியங்கேட் கப்பெரிது மாசை யுண்டாம், தவம்பெற்றா யானிடருக் கொருக்காலுங் கேட்கமனஞ் சாரா தன்றே. (உஉ)

சித்திவிசேஷ மனைவருந் திருவாசலொ வாயாலனத் திருமெய்ஞ் ஞான சத்தியையுங் கடைகளுமை யவ்வவையுதுங் குருபரனைக் காரவேழ் ...த்தியமாய் விளங்குகந்தி தேவர்முதற் ... விற் கொண்டாடு பத்தியினுங் கவர்ப்பணிந்து கடம்பவன மான்மியத்தைப் பகர்வாங் கேண்மின். (உங)

என்றுவசிட்டாதியருக் ககத்தியனுந் தாம்புகன்றே யிம்பர்கதாதை, நன்றுபெறத் தமைமகிழ்ந்து படிப்போர்கள் குறக்கேட்போர் களிகேட் பிப்போர், இன்றுபெறும் பாவந்தொறுஞ்செய் தொலைவில்லேயிரும் பாவவினைத் தொடர்பு நீங்கி, யொன்றியபேர் இன்ப ... டைந்திவனோ வுரைத்தனன் பின்னும். (உச)

முதலாவது வசிட்டாதியாகத்தியவினாவிடையத்தியாயம்
முற்றிற்று.
ஆகத்திருவிருத்தம் ௨௪.

இரண்டாவது
வேதாகமங்களியம்பவனமானவத்தியாயம்.

கேட்ட மாதவர் பின்னரும் விளம்புவா ரேடிமா தவத்தோனே
கோட்ட மிலதோர் கும்பசம் பவகுரு சேட்டனே தமிழ்க்கோவே
சூட்டு மானிட வீசனைத் அதிக்குமுன் முந்துதோத் திரஞ்செய்தாய்
காட்டு நீயுமா வனமெனுங் காரண முந்துற நவிலென்றார். (க)

அந்த வாசகங் கேட்டது மியம்பிய வருந்தவர் தனக்கூற, வந்த வாறெலாங் கேண்மினென் றகத்தியன் மகிழ்ந்துளந் தலைவாழ்த்தி, மூலதை வேதத்தின் வடிவதாய்ப் பிரணவ முதலதாய் முளைத்தோங்கு, மிந்த ராவணிச் செக்கமேட் பின்றுமெஞ் சிருட்டின னிசைக்கின்றான். ()

வேறு.

பண்டு ருத்திர னம்பெருங் கற்பத்திற் பதுமன்
கொண்டன் மேனியன் முதலிய விண்ணவர் குழாமு
மண்ட ரண்டமு மொடுங்குகா லங்களுங் தமக்குத்
தண்டு வேதமு மாகம புராணமுங் கலங்கி. (க)

என்செய் கேமென்று பயங்கொடு கயிலையி னேகி
யின்செய் அன்னிடை மெல்லியல் விமலையை யின்னா
மன்செய் யாதவர் அதிசெயுங் கருணைவா ரிதியை
முன்செய் வல்வினை யறுத்தவர் கண்டனை முகிழ்த்தே. (உ)

அமல முக்கட்ட னின்றனித் துரக்கிரிக்கு
... யிக்கட்டு முதல்வனே யிறைவர்
... யின் ... வுலகமும் புரக்கருள் விமல
... பிரமமே போற்றியென் றெடுத்து. (௩)

... தேவா கமங்கண்முன் விளம்பிச்
செந்தா மேதொழு தெழுதலுந் திருவருள் காந்தே
... ழுதிர் ... துநம்மையென் நுரையா
... வென் மலர்க்கர மமைத்தன னமலன். (௪)

அரனை நீர்தர வறந்துரு வாருமென் னேற்றைப்
... காருறு திடாதுள் புரிந்தன மதுபோ
... துமின் றேத்தி தூய்மையு மெய்யா
... தொழுதிறுக் ... பணித்திடா நீற்பேம். (௫)

ஒடுக்குங் காமற்றைப் போரொலா மொடுங்குவ துண்மை
நடுக்கஞ் செய்வதுத் திராதேம் பிழையை நகியா
இடுக்கண் ... பெத்திழும் பவித்திருக் கிடச்செய்
... வயமிலா தாக்குது மென்றான். (௬)

இன்ன வாறரனியம்பவே தாகம மியம்புங்
கன்னி பாகனின் னருளினித் தியம்பெறக் கிடவோ

முன்னிடத்துதித் தன்னையே யுணர்ந்திடப் பெறலாற்
பின்னரெங்கட்கு [illegible]ருமோர் பேதமொன் றின்றால். (௯)

அருத்தி கூர்தர வம்பிகை யோடுமின் றூடு
திருத்த முந்தரி சித்துநின் னருள்பெற வேண்டுங்
கருத்த நிந்தடி யவர்க்கருள் காரணக் கருணை
பெருத்த நின்னிடம் பிரிவிலா துறையவும் வேண்டும். (௧௦)

அந்த நல்வரந் தருகென வேதவா கமங்கள்
சிந்தை [illegible] செய்தன திருவுளத் தடைத்துப்
பந்த பாசந்த [illegible]றும் பரமனவ் வரங்க
ளந்த ணம்முமை [illegible]ளான் பின்னருஞ் சாற்றும். (௧௧)

வேறு.

கயிலையிற் கயிலை யுயர்சிவ லோகங் கருணைம் முருவமு வீடத்தும், புயனிற வண்ண னுன்முக னிமையோர் பேற்றினர் பணிந்து நின்றேத்த, மயலறு நந்தி முதற்சிவ யோகர் [illegible]தினர் கண்டோன் டினர்[illegible] வியனுமொங் கொன்றிற் கைய்ந்துமும் மூன்று சபைபகுத் தோர்பெற நடிப்பேம். (௧௨)

பூவுல கினுமம் மன்பரா யுள்ளோர் பொலிவுடன் கண்டிசன் களிக்க, மேவர விளங்கு சபைபல வகுத்தே மெல்லி லொடேடம் புரிவோந், தாவரு மந்தத் தலங்களென் னிலவாஞ் சாற்றுவ தாரவை விரித்து, நாவினுற் சேடன் முதலியோ ராறு நவின்றன வீடவெளி தன்றால். (௧௩)

மாநில வரைப்பின் விசேடமாந் தலங்கள் பலவுள வேனுமத் தலத்துள், மேனிலம் பரவ நமக்குறாந் [illegible]றட்டுத் தலமிக மேவுங்கு மவற்றுட், பார்சில வெளிக்கும் வினைதவி முளைப் பதியுமென் றிருபதாங் கதிகந், தாஙலந் தருமத் தலங்களின் பெருமை தெருத்திட வியாவர்க்கு மரிதால். (௧௪)

இப்படி புகழு மிருபத்தோர் தலத்துளை மேய்பட் டோருதல மியம்பு, மெய்ப்படு சுயம்பா யிலிங்கங்கட் கெல்லா முவாதாய்ச் சமட்டிலிங் கமதா, யப்படை பிரளை யத்திலுங் கடையு காந்தத்து மழிவிலா திருக்கும், திப்பிய விலிங்கந் தன்னில்யாம் விளங்குஞ் சிவன்முத் திதல முதால். (௧௫)

ஆங்கதிற் சகளீ கரித்துநா மனேக வீலைசெய் துறைகுவ மவனிர், பாங்கொடு கதம்பத் தருக்களா யெமக்குப் பன்னரு நீழல்செய் திருமி, னோங்குறும் பெயராற் கடம்பமா வனமென் றுறுபெயர் விளங்குமத் தலமுந், தேங்கமழ் மலரார் சொக்கலிங் கத்தைச் சிறப்பினோ டருச்சனை செயுமின். (௧௬)

சுயம்புவாய் மற்றை யிலிங்கங்கட் கெல்லாஞ் சொல்லருஞ் சமட்டியாய் முதலாய்ப், பயம்பெறு மமுதாய்க் குளிர்ந்ததாய் நிறைந்த பாவன மாமிலிங் கத்தி, னியம்பிய [illegible]ரமா னந்தரு புமதாய்ச் சிவானந்த ரூபமா மெ[illegible]மை, நயம்பெறு கயற்கண் மங்கையு மருகனுருச் சனைசெய விருப்பேம். (௧௭)

கனைங்கள்சூழ் தருமா கயிலையி லிருப்ப தொருதலை கதம்பகானத்[illegible]மணங்கம முமுத சுந்தர லிலிங்கத் தொன்றொழுதி யாயிர மருவிப், பணங்கின் றுங்க முமுவது நன்மை பயப்புறப் பரவுமம் பிகையா, மணங்கொடி யிடப வாகனத் தெதிர்சேன் றன்பருக் கன்புசெய் திருத்தும். (௧௮)

இன்னுமோ ரன் றிசைக்கெம் பெருங்கயி லையைப்போ லிராசித நிரத்தினங் கனக, மன்னிய சபைமூன் றமைந்திலங் கிவைபவந் துடனுடம்[illegible]ரிவோமன்னமுச் சபையி னிருத்தமுங் கெரிசித் தாங்கெமக் கனிசிமு லாவித் துன்னிய கடம்பும் வில்லமு மாந்தத் தொலைவிலா [illegible]ருந்திடப் பெறுவீர். (௧௯)

ஆகம மலரும் கொடிகளு மாசி யிருதிக ளஞ்சுக மாகிப்
பாகயா ரிதிக சம்பல [illegible]ரணம் பஞ்சவன் னக்கிளி யாகி
மாகமார் தருவா மாதிய தீத்து முதற்சிவ காமமுச் சரித்தே
மாகமார் துமது கொம்பினில் வதிந்து வணப்புற நீர்தனைந் திடுமின் ()

காலகா லந்த [illegible]ருகன் னியமஞ் செய்யுமில் யாவர்க்குங் கருணை, மேலவே புரிமி னன்னிய சமய முற்றுளோ ரத்தலத் தெய்தித், சீலமார் சிவமெய்ஞ் ஞானங்க ளுணர்ந்தித் தெளிசிவ சமயத்துட் சேர்மின், பாலலோ [illegible]ர் லயத்தினைத் தொழுமி னின்னமும் பகருதுங் கேண்மின். (௨௦)

எச்சில்கான் றுமிழ்தன் *மலசலம் விடுத்த லின்மொழி மடந்தையர்ப் புணர்த, லச்சமொன் றின்றி யன்னரை நினைத்தல் பாவிலை வரு

---

* எச்சில்கான் றுமிழ்தல் — எச்சிலுமிழ்தல், கான்றுமிழ்தல் எனப் பிரித்தெண்ணுக.

ந்தல்பொய் பகர்த, னச்சியே துயிற றம்பல முமிழ்த லன்னியர் தார
த்தை விரும்பல், வர்ச்சனஞ் செய்யு மகளிபே றிழுவு மன்னிணை யாத
ன வினைத்தல். (உ௨)

கோமுகை சிவனின் மாரியங் கடத்தல் பலிபீடங் குறுக்கிடல் ப
லிப்பதற், றேமுற மிகச்சு லோறு தூபி தூவசதண் டியற்பலி பீட,
மாமைசே சிலிங்க மைக்கினின் சாயை மிதித்தலீ றணியரது வருத,
ருமழார் வினக்குச் சாயைகல் வீலிங்கச் சாயையீற் றன்னிழ விடுதல்.

பரிவுற விருவா ணத்தொடு கல்பா தங்கமு வாதுபோர் திடுத,
லொருவலம் வருதல் வலம்வரும் போது லோடியே யெய்வர விந்த,
மருவரும் பெரிய நற்றமெண் ணன்குஞ் சாக்கிட வநுகோயிலு
ட்சென், றிருவுருவ காணு கமையவன் சேவை செய்பவ ரெம்முல
கிருப்பார். (உ௪)

ஆசனத் திருத்தன் மயிரது களைத லாசையுற் றிடவுலண்ணெய்
தேய்த்தல், வாசனைப் பூசத்தல் கஞ்சுகந் தரித்த றலைபாகத்தன் மயிர
கோதி முடித்தல், போசனஞ் செய்த னதியவிர் படிதல் பொருக்துவச
னங்களிற் போத, லேசறு வட்டக் குடைநிழற் சேற லியானைப் மி
சைத்துதா டித்தல். (உ௫)

வண்டுகில் போர்த்து வலம்புரிக் கிடுதல் வணங்குதல் சேவைசெ
ய்திடுதன், மிண்டுறு கோபங் கொண்டிடல் கிரகில் வேட்டிகட் டிக்
கொடு தொழுதல், கொண்டொளி விளக்கு நிவர்த்தி பிடித்துக் கொ
ண்டுத லகாலத்திற் குறுக, லெண்டகு சிவனை முன்னுறி பின்னு மி
டப்புறத் தினிலுமின் றேத்தல். (உ௬)

சிவஞிர வியங்கள் கவர்தல்கு தாடல் செய்திட லொருமைக் கார
ணையுறு கர்ப்பக் கிருகத்திற் செபங்க ளோமங்க ளமைக்காரம் புரி
ந், விலைபெலா தொன்றி யாலயக் குற்ற மின்னமு மனேகமுண் புரி
யி, லவையெலா நீக்கி விதிமுறை சேவை செய்பவர் சம்பத மடை
வார். (உ௭)

அந்தியங் காப்புச் † செழுங்கம லையினு மத்தயா மஞ்சிதம் பாத்
துஞ், செந்தமிழ் செல்லைப் பதியினுஞ் சேவை செய்பவர்க் கருக்
தி கொடுப்போம், புந்தியாற் சிவன் முத்தமாக் தலத்திற் பொருந்து
மெவ் வேளையிற் றெழினும், பந்தபா சங்க ணீக்கியக் கணத்திற்
பரவுகந் திருவடி சேர்ப்போம். (உ௮)

† அந்திக்காப்பு - சாயரக்ஷை. அந்தி-சாயம் காப்பு-ரக்ஷை.

காலையில் வணங்கிற் புவனிமா தான பலன்றருங் கதிருறை யுச்சி
வேலையிற் றொழிலோ ராயிரங் கபிலைத்தானகல் லியபயன் மேவு
மாலையிற் சேவை செய்திடிற் கோடி யுங்கிய நற்பய னடையும்
பாலுறு மன்பா லத்தயா மத்திற் பணிந்திடிற் பரிமேதப் பயனும். ()

பத்திசே ரத்த யாமத்தில் யாமே பல்லக்குச் சொக்கெனும் பெயராய்
நித்திய மாகுங் காசியே முதலா நிகழ்த்திய சிவதலந் தோறுஞ்
சத்தியோ டினிதா யவணவண் வதிந்து தங்கிய கலைபெலா மீண்டு
மித்திசேர் திருவ லந்தலி லொன்றாய்த் திகழ்தரு பூரண வடிவாய். ()

அருளுரு வாகி மனோகர முடைத்தா யனைவர்க்குத் திருத்திசெய்
குவதாய், மருவுறு வந்து வணங்கினர்க் கெல்லா மனத்தெளி விப்ப
தாய் நிறைந்து, தெருளுறு ஞான வானந்த மயத்திற் சேர்ப்பதாய்க்
கருத்தறிந் துதவும் பொருளதாய்க் கருணை பொழியுமங் கயற்கட் பூ
வையோ டிருந்தருள் புரிதும். (...)

ஆதலிற் செழுங்கா லம்பல வயற்று ளதிபலன் றருந்திரு வணங்
கல், மாதொரு காலும் பரவுமெய் யடியார் வரும்வழி பார்த்தெதிர்
நிற்பேம், பூதலத் துயர்ந்த செல்வமு மனையும் புகழுமக் கல்வியு மக்களு
ம், நீதகற் றிடுமெய்ஞ் ஞானமுந் தருவேஞ் சனனநீர் முத்தியிற் சே
ர்ப்பேம். (௩௨)

வினைத்தவர் றருள்வோ மாலயன் மகவா னெடுந்திசைப் பாலர்
விண் ணவர்கள் நினைத்ததாற் றுள்ளோ ரங்கதலிற் சேவை செய்துத
ம் மாகிய லடைந்தார், வினைத்திற னகற்று மம்பிகை கமலை மேதினி
நாமகள் சசிமற், றினத்தவராக் தேவ கன்னியர் தெரிசித் தியைத்தங்
கவலை யடைந்தார். (௩௩)

அதிதிவந் திறைஞ்சி விண்ணவர்ப் பயந்தா ளருந்தவன் றபோபல
மடைந்தார், மதிகுலத் தரச ரனேகர்முன் றொழுது மாற்றலர்ச் செ
குத்தல கண்டார், துதிசெயற் கரிய சூர்குரு போற்றிச் சொற்க
லை புணர்குரு வானான், கதிதெரிந் திரமன் பணிந்திரா வணனைக் க
டிந்தரும் பழிகழு வினனால். (௩௪)

இந்துவந் திறைஞ்சித் தக்கனால் வந்த விரும்பிணி களைந்தனன் வி
ரைஞ்சி, வந்துமாரக் கண்ட னித்தியம் பெற்றான் றொழுதருச் சன
ன்வலி பெற்றான், முந்திய காமே யறிகுவ மெவர்க்கு மெழியரி த

னந்தலத் தலத்திற், சிந்தனை செய்து பெற்றனோ ரின்று மனேகர்சேவைசெய் திருமின். (௩௫)

அனாதிய முறைமையான் சோமவாரத்தை யனுட்டித்து வேண்டிய தடைந்தார், ஒன்றுமவ் வாரத்திசேடமாஞ் சோம சுந்தரன் றனையவன் வடாழுமின், முன்னாளில் [illegible]ரதோ டத்திலவ் விலிங்க மூர்த்திசாந்நித்திய மதிகஞ், சென்றவண் பணிவோர்க் கிகபர முதவுந் தெரிசித்தஞ் செழுந்தையுந் துதியின். (௩௬)

சேர்ந்திடு மூலவே ரேழுமெய் யாகச் செறிதா வூர்விரா டுருடற், கேய்ந்தவா தாரமாறினிற் கமலை யியன்றார வற்பதி யருணை, யார்ந்தவம் பலங்கா ளத்திகற் காசி யாறின்மேற் கயிலைமேற் றுவாத, சாந்தமேற் சிவன் முத்திமா நகர்வாழ் தற்பர னெவர்க்குமே லொருவன். (௩௭)

மண்புன லனல்கால் வான்கதிர் மதிசி வன்வடி விலிங்கங்கண மன்றும், தண்பொலி யாலவாயிலருணை தடங்கொட்காளத் திதென் றில்லை, விண்புகழ் திரிசிரமலை சிவன் முத்தமாத் தலம்வியன் கருது, ரெண்பெருந் தலமுன் னுகவொவ் வொன்றிற் கியைந்தாலி ருதல வியம்பும். (௩௮)

இயம்புமத் தலமா ரறுபத்து நான்கி னிலிங்கத்துட் சொக்கலிங்கத்திற், சயம்புவா யாவுந் தோன்றுமுன் றோன்றி விராட்டுரு வாதசாத் தமராய், சுயம்பெறு மதிய மமுதுயிர் வளா கல்கலாற் சேர்மகத் தானுய், வயங்கொளிச் சுவநுக்குஞ் சிவ[illegible] யீசன் மன்னலா லதிகமா மதுரை. (௩௯)

கதித்திடமு மூறத்தி நல்லநம்பிரான் பத்தினுங் கற்பமங் தத்துங், துதித்திடுங் கருணை சேர்பதி யமைப்பேறற் றென்மையா லதிலிலா திருக்கும், பதித்தல மாகு மெழுக்குநீர் நிழலாப் பதிமிளுங் கேகுமி னென்று, விதித்தனன் வேதா கமங்களுக் கன்பின் விடைகொடுத் தருளினன் விமலன். (சo)

நம்பெருங் கயிலை நாயகற் றொழுது நான்மறை யாகம் புராணம், மெம்பிரா னருளைப் பெற்றன மென்றே யெழுந்துள மகிழ்ச்சியோண்டேகி, யும்பருஞ் சிவன் முத்தமாந் தலத்தி னுறுதபோ பலத்தினு லடைந்தே, யம்பொனு லயஞ்சூழ்ந் தருட்டருஞ் சொக்கை யமுதலிங் கத்திற்கண் டிறைஞ்சி. (சக)

தனிரொடு புதிய மணமலர் பொதுளித்தசாயையாங் கவட்டு போக்கித், துளிர்தரு கதம்பத் தருக்களாய் மூர்த்தசுந்தர விலிங்கத்தைச் சூழுக், குளிர்தரு நிழல்செய் தமர்ந்துதம் மலராற் கோதையங் கயற்கணு மங்கையொடு மிளிர்பெருங் கருணைச் சொக்கநா யகனைப் பூசித்து விளங்கின தழைத்தே. (சஉ)

இன்னகா ரணத்தாற் கடம்பமா வனப்பே ரியைந்தது மதுரைமா நகரம், பன்னுமிக் கதைகேட் பவர்படித் திடுவோர் பரவுவோ ரறிந்துசெய் பவமுந், துன்னுறியே பதியமற்செயும் பவமுந் தொலைந்துடன் சிவகண மாகி, மன்னுவார் கயிலை யென்றுமா தவர்க்குப் புகன்றனன் மல்யமா முனிவன். (சங)

இரண்டாவது வேதாகமங்கணீபவனமானவத்தியாயம்

முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் - கசு.

மூன்றாவது

வேதாகமங்களுக்குவரங்கொடுத்தவத்தியாயம்.

செப்பியபெ ருங்கதைசெ விப்புலனி றைத்தா
ரொப்பரிய சூதமுனி வித்தகனை யப்பா
ரப்பணிசெ டப்பரன ருக்கிரக முற்றாய்
முப்பொருளு ணர்முனிசொ சேசனருள் பெற்றாய். (க)

பந்தமறு ஞானசிவ பத்தியின்மு திர்ந்தாய்
கிந்தனை யந்தரமி லம்புகழி தித்தா
யந்தமுற யாவையும றிந்துறிய வல்லா
யெந்தையிம் மாதவமெ மக்கருளு திப்பாய். (உ)

வருந்திடமு காந்தமும வாந்தரமு மன்று
திருந்திரன மெம்பிரானை யம்பொனிது மோங்கு
மருத்திபொட றிந்ததெவ ருகமடு ரானாந்
திருந்தருமு வேதமவை தென்மதுரை தன்னை. (ங)

வெற்பிருத டங்கயிலை வீறுசிவ லோகம்
பொற்புறுமிம் மூன்றுமதி யாதனைப்பு கரீ

குற்பமுழு தும்பல்நுல கிருவையுமொ ருங்குங்
கற்பமத னிற்பொருவில் ... னுல கந்தம். (ச)

ஆதலினு யர்ந்தெழுச லப்பிரானை யத்தித்
பூதலம றைந்திடுமெ திற்றிடு ... ருனைக்
நீததவி ருந்தெவ ... ழுந்த ரிக்கே
யேதமறு நீபவன மானதெவ ணைகி. (ரு)

களங்கமற வந்திடுமக் காலவிருத் ... நாந்தம்
விளங்கவவை மீளவும்வி ரித்துரைசெய் கென்று
ருளங்கொளுமு கத்திபனு ரைக்குமவை யுன்று
வளர்ந்த றிவி னுக்கியவ ருக்கருள்செய் தாரால். (சு)

ஆதிகவி லேக்குமறவே தாகிகளே நீவிர்
போதிரென வோதியவுங் காளைவையு குங்காள்
... தெழுச லப்பிரானை யும்பரவி ... மன்மேற்
கோதிறு ... கங்குளனந் ... னைவ ரிங்கே. (எ)

மாறுதலில் வெள்ளமும றைந்திடுத லாலே
யாறுதல மெய்படிய ரிந்தடைவ ... தய
வீறுதரு மப்பதியின் மேன்மையடை யாளங்
கூறுதியெ னத்தெ... முது கூறவிறை வுறும். (அ)

வேறு.

உரைத்தவேதா கமமேயு முரைக்கே ... யர்ந்த சிவன்முத்தி
புரத்திற் கிரண்டி யோசனைக்குப் புறஞ்சூழ் தங்கிப் புரிசையதா
கிரக்குஞ் சலமத் தியிற்சோதி நிறைந்த தம்பம் போல்விளங்கும்
வரத்தி னுயர்ந்த தென்பாண்டி வளநா டுறையு மங்கரம். (கூ)

தேவர் பரவும் பரங்குன்றத் திருவே டகத்தின் சோலைமலை
மேவி யுறைதம் பொன்னனையாள் மெய்ப்பூ வணயிப் பதிகளாங்
காவின் முன்னிவர் புகழ்தாகான் கெல்லே சூழ கனிவிளங்கும்
பூவி லுயர்ந்த சிவன்முத்தி புரமத் தலங்க ளடுலோக்கும். (கய)

போதி ரனவே தாகமங்கள் புகன்ற வணையா ளத்தடைந்தே
சோதி மயமா மத்தலத்திற் சுயம்பா யெவர்க்கு முன்றோன்றி
யசதி கமடங் கடந்துவே ரப்பா லாகி யண்டாந்த
மீது வீசப்தங்கடந்து துவாத சாந்த மீப்போகி. (கக)

நிறைய வெங்கும் வியாபகமாய் நீசன் மயத்தின் மயமாகி
யுறையு மநாத மயமாகி யுருவி யோங்கு லிங்கமிதென்
றிறைவ யமிழ்தா னனைந்திருக்குந் தலங்குரோசவெல்லையிதென்
றறவ னருளைற் கண்டதருட் புனையா லடாக் கீர்கடக்தே. (கஉ)

இதுவே சிவன் முத்திபுர மிதற்கு நிகரோர் தலமின்று
மதிபா தகரைச் சிவமெனவேட் டுவன்றைப் புழுப்போ லாக்குமென
முதுகான் மறையு மாகமமு முன்னர்த் துதித்துத் தவோபலத்திப்
பதிகாம் வந்தே மெனியத் தருவா யிருந்து பரவியதால். (கங)

தருக்க மெல்லாஞ் சிவாகமங்கள் சாற்று மிருதி சாத்திரங்க
ளருக்கும் புராணம் புன்னிலங்கு ளோங்கும் பதினெண் வித்தைகளு
மருக்கொண் டலரு மலர்மரங்க ளாகு மனிதர் சிவகணமா
மிருக்கு மொழிதென்மதுரைநகர்க்கிணையாமோமற் றொருதலமே. ()

வேறு.

... லையுரு விலிங்க ... புனல் கங்கை ... சு... ராவி லே
மலர்தருத் தருவா ... தநுகல் லின்ப மருத்துதல் வேண்டுணர் பூசை
நிலைநுயில் சமாதி செ... வல முன்ன றியான்நின் சொற்செபம்வீழ்தல்
பலர்புகழ் வணைக்க ... மதுரைப் பதிக்கலா லெங்கர்க்குளதெ. ()

துன்றுணர் ... கயிலை யி துறையு றாற்றுறும் பானமு கோ
டி, புண்ணிய ... ற்றிளையுமையான் பொற்புடன் கொணர்
ந்துதர யிகக, ... ணமார் தருமப் பதியெலா நிறைந்து மருவிடும் வ
ளர்க்கரு டகலா லெண்ணாருஞ் சருவ தீர்த்தயா புரப்பே ரிமையத்து
மதுரைமா நகரம். (கசு)

அளப்பரும் வாவி குளங்கிணை றோடை யனைத்தும ... தீர்த்தங்கள்
... ம்ரங்,கிளப்பருங் கலியின் மறைந்தவை யிருக்குங் கிரிசறு ... ருவி
றோர் கங்கை, யுளப்படுங் கிருத மாலிகை வேக வதியெனும் நதியிது
பத திடுவோம்,வளப்படு முத்தி மூழ்கினர் பெறலான் மதுரைநன் மு
த்திமா நகரம். (கஎ)

வைகைமா நதியி னிறந்துளோ ரென்பு வளர்சிவ லிங்கமா மத
லை, வையுறீர் நீருங் காண்டிர்கா முரைத்த தரிகுய்ய மியாவரும் கா
ண்பார், பொய்யல வின்று காளையுங் காணும் போதெலா மதிசயம்
பூணும், வெய்யபா தகரே யாயினுஞ் சிவமா மேவலாற் சிவன்முத்
திசம். (கஅ)

காசியி விறக்கத் தில்லையைக் காணக் கருதருங் கமலையிற் பிறக்க, நேசமா ராரூரு சவத்தினை நினைக்க நிலைபெற முத்தியீந் தளவு ம், பேசமித் தலத்தா யின்றுபோர் விசிட்டம் பேசவரங் கேட்கவே முத்தி, வாசமா வினராக் குவர்சிவ மீசன் வாசப்பேர் பெற்றதாஞ் துகை. (௧௯)

கந்தர லிங்கச் சந்நிதி யீத தருக்களாக் கோன்மரங் கனிறு மந்தரி கமழக் கைச்சுனைப் பொழு மணிமிழல் விகிர்தனத் தருவின் சந்தாக் கனிறுமி தமழ்ந்தமலரைக் கற்பகம் மலர்களும் மணிகள் [மை. கிதின் பொழிந்து வொகனின பதுறாந் தெவைசெய் திருத்திருமென

வேறு.

காவிருந் தமிழ்ந்த நீபவ் சம்புருந கவர்ணிர் வாசப்
பாவிறைத் தருமி தாழம் படிந்தெழுந் தலைபுந் தோரற
மாவிறி பீடந்தம் வானு மதுனை.சச மகனைபொற் ருனிற
தவிறுன்ன மலர்க வேதி தவியிட வணர்ந்த பேருமம். (௨௦)

மையுறு மனமுழுவ கொமயர் வந்துமக் தலையுந்தாற்றம்
பொய்யுறு கபடாற் போக்கிப் புனிதரைப் பிறவுஞ் சத்தி
வையுறு விளக்கின் விட்டில் போல்விழிச் சிவன் வம்பி
னையுறு மனத்தைக் காட்டி மறைப்பன போன்று தோன்றும். (௨௧)

ஒன்னிய நீப வேதா சமமுப கீடத மான
கின்கலிகள் புராண நூல்சாற் றிரங்கினர் மிறுத்தியோர்
புல்லின மினைகள் சீசாக்க புராதன லிங்கத் தன்னுள்
வெள்ளரு மனமிட் டன்பா வின்புறத் தழந்த தன்றே. (௨௨)

வேறு

உலகம் வீனத்தைதயு முருவிமு ளைத்தெழு மொண்சோதி
நிலவுப ரப்பிர மப்பொரு ளாகிநி றைநதோங்கி
மலர்தரு சுந்தர லிங்கம்வ னப்பொடு கண்டேமே
பிலமுறு குற்றறு மத்தினர் காமே பெரியேமால். (௨௩)

ஆதியு மந்தமு மில்லதொ ரொப்பிட லரிதாகிப்
போதமு தன்றிவ போகந்தி யானப் பொருளாகி
மீதெழு சுந்தர லிங்கம்வி ளுப்பொடு கண்டேமே
வேதமி னற்றரு மத்தினர் காமே பெரியேமால். (௨௪)

லீகறு சோதிட பத்துவ மாமெய்ப் பொருளாகி
மாசுறு பசவமொ ழித்தடி யார்க்கருள் வாழ்வாகித்

தெழு சுந்தர லிங்கமி வண்டெரி கித்தேமே
பசுறு சுற்றறு மத்தினர் காமே பெரியேமால். (௨௫)

ருமறை யின்பொரு ளாதா ரமும்வித் துமாகி
யெருமைத ருங்கயி லைக்கிறை யாகியு மைப்போர்தங்
ருமலி னன்றெறு சுந்தர லிங்கங் கண்டேமே
பெருமையெ முக்தரு மத்தினர் காமே பெரியேமால். (௨௬)

ணிய பன்பொரு மாலுதி தற்கரி தாகின்றே
ணியல் பூசையு மீந்தா சுதம்ய விறையாகிக்
ணிய வின்புறு சுந்தர லிங்கங் கண்டேமே
ணிய சுற்றறு மத்தினர் காமே பெரியேமால். (௨௭)

துங்கெழு மம்பிகை பூசையு வந்தவ ரேகமேவி
மகினர் கற்பிடு ரம்பிறு மொருகிர் தியமாகித்
ருங்கெழு சுந்தர லிங்கங் கண்டெரி கித்தேமே
ரங்குவெ ருந்தரு மத்தினர் காமே பெரியேமால். (௨௮)

ருதிர ஷுங்கமு தற்கா ரணமா மொன்றாகித்
நந்தது ஷாதக வந்தரி றங்கெழு சடாகிக்
நத்தைய மிந்தருள் சுந்தர லிங்கங் கண்டேமே
பருத்திடு சுற்றறு மத்தினர் காமே பெரியேமால். (௨௯)

ன்றுது நித்தொடு பாருதி காவா யிவனொன்று
ன்றுக வித்தகனென்சர னேசா வெனவோது
ன்றுமி ருட்டெடு பதி கொடியு நித்தென்ன
புகழ் சுந்தா லிங்கத் துன்றிலன் வெளிவந்தான். (௩௦)

வேறு.

நம் பிறையு மறுகு சிவவுஞ் சடையிற் ருழ
ருங் காத்தின் மழுமா னபய வரதந் திகழப்
ரும் புகழ்பொற் பூணும் பணியா ரமுமே லொளிரக்
ருன் னேயமா முகமுங் கண்ணுங் கருணை பொழிய. (௩௧)

க்குத் திறல்சேர் சிவமா கணமேம் மருங்கு நெருங்க
சிக்கு மயன்மான் முதலாம் விண்ணோர் சயவென் றேத்தத்
சிக்குஞ் சிவன் முத்தித் தொண்மைப் பதியெய் டன்பர்,
க்குஞ் சுவேதாத் திரத்தாற் பணிந்து பரவிப் புகழ. (௩௨)

தகிர்மால் வரையிற் படர்ந்து ஆரும் பசும்பொற் கொடிபோல்
வகிர்மா மதிசேர் ஜுதன்மா துமையா ளொருபான் மருவ
உகிர்மா வலியா ளரியா யுணரா விறந்சக் கிரனே *
வகிர்மால் விடைமேற் றோன்ற வந்து காட்சி கொடுத்தான். (கச)

கண்கள் குளிரக் கண்டே தொழும்புன் வேதா கமத்தைப்
பண்கண் மிழற்றும் பெருமான் பரிவின் னருளா லேக்கி
விண்கள் பரவ நமக்கு வேண்டும் வரங்கேண் மினென
வெண்கள் கடந்த பொருளே யெனப்போற் றிசைத்தங் கியம்பும்.()

வேறு.

எம்பெருமான் முத்திகர் கடம்பவன மெனுநாம மிகைய வே
ண்டு, நம்பெருமான் முன்னருளிச் செய்ததுபோ லித்தலத்து நாங்க
ள் காண, வம்பைசயற் கண்ணிசேடன் பெருக்கயிலா யச்சபையி லைய
ன்மா ளாதி, யும்பர்தொழப் புரிநடன மிங்குமடித் திருக்குனே யுந்
வ வேண்டும். (கரு)

எங்களிழ லினியடிக்கு நிறைநடங்கண் டித்துப்பவர் யாவு
னுங், தங்குமுறு கயிலைநடந் தொழுதபய னடைந்துபவந் தொலைக்க
வேண்டுக், தங்கியிவண் வசிப்போர் நினைப்போர் புகழ்ப்போர்
காற்றக் கேட்போ, ரங்கவர்க ளின்னருளா லெல்லோரும் பரமுத்
தி யடைதல் வேண்டும். (கள)

இவ்வரந்தந் தருள்கென வேதவா கமங்களுரைத் தியம்ப வோ
டும், வெவ்வரக்கின் றயிற்படைக்குஞ் சுவிபுகல் வன்மெய்ம்மைத் த
லம்பி சேடங், குவ்வரந்தான் பெறுதலுமென் கூறுமக தியினிருந்த்
திடு தன்றூ லவ்வரந்தந் தனதுமக்கே நடனமுமப் படிகாண வ
பே மென்றே. (கஅ)

மாகயிலை நடம்புரிய மூர்த்தமீபோ லித்தலத்தும் வகிப்பே கா
மே, யேகமெனும் பரசிவமா மங்கயற்க ணிறைவிபரா சக்தி யாகு,
மோகமற வெலமரருள் யாரோனுந் தரிசிக்கின் மொழியக் கேட்
கிற், போகமொடு புகளரிய முத்தியுமுண் டாமின்னும் புகலக் கேண்
மின். (கக)

சிவன்முத்தி புரமிதனு திருமித்த சிற்சபைமுன் றயற்றைச் செப்
பி, லேசன்றமா முறையிலிவ்வத் தின்பிறக்கத் திசையிறுக்குத் தயமீ சா

* சக்கிரன் - இரணியன். சக்கிரம் - இரணியம்.

ன, மேன்மறைய பெயர்விளம்பி லிரகிதம்போ னிரத்தினமேன் மு
வுறயே மேல் மேலயிலித் தலமதிக மெத்தலமு மித்தலத்துக் கிணை
யொவ் வாதால். (௪0)

துராத்தே கண்செவைத் துபிதொழு தாப்பிறவித் தொடர்பு நீ
க்கிக், கோரத்தே கோடிசென்மத் தாற்றுபவங், தொலைந்துகதி கூடு
மென்று, வீரத்தே மலர்க்கடம்ப வனத்துறைசிற் சபையண் டிறை
ஞ் யன்பின், வாரத்தே யெனத்துதிப்போர் பெறும்பேறில் வள
வையென வகுக்கற் பாற்றோ. (௪௧)

மார்கழியா திரைசோம வாரமதே யப்பிறப்புப் பிரதோ டங்க,
ளோர்கெழுறும் சித்திரா பூரணைவை காசிப்பூ ரணையெங் காளு, நீர்
கெழுசித் திரைவிழுவைப் பசிவிழவித் தினங்களினத் திருத்தகுங் கண்டா
ஞ்சிகெழுங் கருணையிறைப் போதமோசி முத்திபுமுன் டாகும் தி
ண்ணம். (௪௨)

இருமக்கு மார்கழியா திரைநாளி னினையத்திருமுத் தரப்பொன்
மன் .... கழுறுங் கயிலைய நடந்தொழுவோர் முனிவர்சார் தது
சேர் ... லைக் கன்னைமலைச் சின்னைனரும் புலிமுனிய
.. ரங் காண்ப, ... றுமிர சித்சபையி லொதிசதா சிவநிருத்தம் பு
ரிவோ மென்றும். (௪௩)

ஈசான திசைநிவிர் சிற்சபையி லங்கிருக்க னிறைவி கா
ணத், தேசாரு மார்ந்த சிங்கார நடம்புரிதல் செய்வோ நீங்கள், கூ
சா .. ரண்மிசை ... வாரியரோத்துத் .. துமின் கதி ஞானுன்,
காசாரும் பவமகற்றுஞ் சொக்கனருள் செய்ததுதங் கருத்தி னெ
ண்ணி. (௪௪)

கதம்பவன மாமியவே தாகமங்க டிருநடஞ்சொல் வியகாட்
காண்பான், பதம்பரவி யிருந்தனகம் முதிசுவரைப் படிபசர்ந்தேம்
பகருங் காதை, நிதம்பெறக்கேட் போர்படிப்போர் பாதொருநீ ய செ
னனத்திற் செய்த பாவ, விதம்பலவோ யகன்றிவர் தீர்த்தமெலா
முழ்குபயன் மேவு மன்றே. (௪௫)

எத்தனையா கங்களுள வத்தனையும் புரிந்தபய னெய்துங் கூட,
னித்தனரு ளாற்பரம முத்தியுமெய் துவருண்மை நிகழ்த்தி னோமெ
ன், முத்தமமா தவர்கேட்ப வகத்தியனங் கியம்பினன்கேட் டுவகை

௩ வேதாகமங்களுக்குவரங்கொடுத்தவத்தியாயம்,

கூர்ந்து, புத்தமுதா மெனவிளங்குந் தீர்த்தமான் மியத்தை [illegible] புக லவர வென்றார். (௩௪)

மூன்றாவது வேதாகமங்களுக்குவரங்கொடுத்தவத்தியாயம்

முற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம் - ௧௩௭.

நான்காவது.

தீர்த்தமகிமையுரைத்தவத்தியாயம்.

அருந்தவ ரியம்பக் கேட்ட [illegible]த்தியன் செல்வர னிதி
பொருந்துறு சிவன் முத்தி [illegible]த்துறை தீர்த்தம் யாவுந்
திருந்துறப் புகல்வாங் கேட்போர் சிவகதி யடைவ ரென்று
மருந்தினு மினிய செவ்வேள் மலரடி தொழுது கூறும். (௧)

முந்திய தீர்த்தம் பொற்றா மரைத்தடம் [illegible]மை [illegible]
வந்தவுற் பவமுந் தீர்த்த மகிமையுந் தொகுத்துச் சொல்வோம்
புந்தியி னினிது கேண்மின் பாதகம் போக்குஞ் சோம
சுந்தர னருக்கை யானீர்[illegible]துக்க டென்றாந் தீர்த்தம். (௨)

ஆதிகா லத்தின் வந்தே யுருத்திர னகைக்கப் [illegible]
மீதெழுந் தோங்கி முந்நீர் வெள்ளமு மிருந்[illegible]டிப்
பூதல முதலா யுள்ள வுலகெலாஞ் சூழ்ந்து [illegible]தான்
மேதகு கங்கை யா[illegible]ந் திடல் விண்மே கங்கள். (௩)

மற்றுள சிவத லங்க ளியா[illegible]மூன் மறை[illegible] தாங்க[illegible]
கற்றைவார் சடையெம் [illegible]சன் கவுரிக்குத தனது லீலை
முற்றுறக் காட்டு வான்மு[illegible] சகளமாய் விடைமேற் றோன்றி
வெற்றிமான் மழுவேர் [illegible]ங்கை மிளிர்வர தாப யங்கள். (௪)

விளங்கிட வயன்மால் [illegible]ண்ணோர் மிக்ககந் தீசன் மூன்று
வளங்கெழு கணங்க [illegible]ரும் வந்துநீர்ப் பிரளை யத்துட்
களங்கற மன்[illegible]ருந்துங் காசிதென் னருணை யாரூர்
துளங்கலின் [illegible]றி பருப்பதந் தொழுங்கே தாரம். (௫)

சங்கிவை முதிலா மற்று மியம்பிய தலங்க ளெல்லாம்
பாங்கார் [illegible]கைக்குக் காட்டிப் பண்பினாற் றானுண் டாக்க
வோங்கிய சிவன் முத்தி புரத்தில்வந் துயர்ந்த வெள்ள
மடங்குறு வாறுஞ் சோதி யிலிங்கமு மடைவிற் காட்டி. (௬)

[illegible]ம்பவனப்புராணம். (௩௯)

இச்[illegible]ா மிவ்வி [illegible]ரகத் துறை[illegible] பொத்த ரான்று
[illegible]ச்சகம் [illegible]டி மிக்க [illegible]லிங்கி [illegible]திரவிந்து
நிச்சய மாக வீசே [illegible] [illegible]க்கே மென்றே
மச்சமார் விழிக்கும் [illegible] மகன்றாத சொற்குங் கூறி. (௭)

பின்னரும் புதல்வ னின்ற பிரமன்மா [illegible]முதலி யோரை
முன்னரு மிலிங்கத் துணை [illegible] [illegible]மையு [illegible]மையும் பூசித்
தின்னரும் பெற்ற [illegible] [illegible] [illegible] மாக்கு
மன்னுயர் [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]மைத மாகி. (௮)

என்றிறை யிலிங்கத் தாங்க [illegible] [illegible]மைதரு மாறு
கன்றறி [illegible]மால் விண்ணோர் [illegible]ரீர் யென்று போற்றித்
தொன்று [illegible] இலிங்கம் பூசை செய்துதொழப் பரிவுத் தேத்த
புன்[illegible] [illegible]கப் போக முத்தியும் வழங்குந் திண்ணன். (௯)

ஆதலாற் [illegible] [illegible] தந்திப்பா றுமை யுற்றோம்
[illegible] [illegible] புரிவதற் கியைந்தனர் தீர்த்த
[illegible] யளிக்க வேணி மௌ [illegible]யந்து போற்ற
[illegible] [illegible] றுங்கு வரங்கொடுத் தெற்றல் செய்வான். (௧0)

ஆன [illegible] [illegible]க்கத் தகை திசையத்திசன் றமனி வின்ன
மூன்றினன் குல[illegible] [illegible]ப் பிரமாண்ட கடாகத் தற்றே
மேன்முறைப் பா[illegible] [illegible] நடுநிற் தெழுந்து பொங்கித்
தோன்றின பி[illegible] [illegible] [illegible]புனித தீர்த்தம். (௧௧)

அன்னது வாரு [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]ரக்கித்
தன்னுயர் முடியில் [illegible] தரித்தமேன் கங்கை நீரைத்
துன்னுமக் கீரில் விட்டுத் தொழுதுஞ்சிவ கணத்தை நோக்கி
முன்னுறக் காண்டி ரென்னக் காட்டினன் மொழிய தானும். (௧௨)

வேறு.

சுற கேளுகா மாதியி னிருமிதத வியப்புற
லாதி தீர்த்தமாங் கரிசிதி வரும்பவம் போக்கு
தீது [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] தெய்வ[illegible]
சோதி சேர்பர மானையாற் சொறும்பரப் [illegible]த்தம். (௧௩)

கையி றூற்றெடுத் தரும்பயன் கருதப் போதம்
வையம் புய்யமாக் தருதலால் வளர்சிவ தீர்த்தந்
செய்ய ஞானத்தை நல்லலாற் [illegible] [illegible] தீர்த்தம்
துய்ய முத்திதந் தளித்தலாற் றெழுமுத்தி தீர்த்தம். (௧௪)

சறுவ தீர்த்தமு மொருங்கலாற் சருவதீர்த் தமுமா
மறுவில் குலத்தன் டாகையாய் [illegible]குல தீர்த்தம்
பிறிவி லாவிதின் மூழ்கியே யிருடியர் [illegible]ர்க்க
ணிறுவு தேவரைத் தருப்பிக்கிற் பவமெலா நீங்கும். (கரு)

பன்னு தீர்த்தத்தின் மூழ்கி[illegible] பரையை யுமையு
முன்னி யேபணிந் தெழுந்[illegible]ரு நூற்[illegible]ட்டா [illegible]
டின்ன நீரவஞ் செழு[illegible] [illegible]றுச் சரித்தே
மன்னு தோத்திரம் பிதக்கண[illegible]செயிற்பவ [illegible]றும். (கசு)

இயங்கு தீர்த்தநீ ரொருமுறை [illegible]தமை யாட்டில்
வயங்கு கங்கையா டியபுவி மருவுதீர்த் தத்தான்
முயங்க வாட்டிய பயனுறு நீவிரு மூழ்கி
யுயங்கு மன்னினி லாட்டியே யுரைத்தவா செயுமின். (கஎ)

எனவு ரைத்தனன் ருனுமம் பிகையுட னிறங்கிப்
புனித தீர்த்தநீர் மூழ்கினன் போற்றிய [illegible]
ரினைவ ருக்குநன் கருளின னிவிரு மாடு
வினைய கற்றுமீ தென்றிலிங் கத்தின்மே வினைவ. (கஅ)

மீன வுஞ்சக லீகரித் துமையுடன் விளங்கி
யானுறு நாயகன் றீர்த்தவா விக்கரை யமர்[illegible]
நாளு நல்லருள் புரியுநற் கணத்தர்மான் முதலோர்
கான கந்தரம் பூசித்துக் [illegible]லையை யடைந்தார். (கக)

புவியின் மேம்படு தீர்த்தத்தி னற்பவம் பு[illegible]
விவித் மாமுதன் மகிமையைத் தொகுத்தெவர் [illegible]ப்பார்
கவிழு மன்னது ஞரிசிக்கிற் பவமெலா நசிக்குங்
குவிறு ழம்பல தீர்த்தமா டியபயன் கொடுக்கும். (உ0)

மூன்று காலொரு நாளதின் மூழ்கிலெப் பவமுன்
னோன்றி டாதவை நீங்குமுன் னியம்பிய பயனுந்
தோன்றும் வில்லுவத் தடிமண்பூ சித்துளோந் தாடி
யூன்று மெப்பயன் சோடச தானமு முண்மை. (உக)

பத்தி யின்றியே மூழ்கினுங் கனல்பரி சிக்கிற்
றொத்தி யேசுடு மாங்கது போற்பவந் தொலைக்கும்
புத்தி கூர்ந்துநற் சுவர்க்கமெய் துவர்தீர்த்தம் புனறோய்ந்
தத்தி ஸ்ரீமூர்த்தி மந்திர நீரினீ ததிகம். (உஉ)

[illegible] அன்னதீர்த் தநன்னி றுத்தமோத் தமயீ
திகை மூழ்கியே தேர்தரப் பணை[illegible] லியற்றி
லகில் மாகநற் பய[illegible]ருந் தவஞ்செய்ப் தானம்
பலக லேப்பயன் றரும[illegible]ன்று மறைதடைப் பாங்கர். (உங)

செய்யி லொரு[illegible]ரு கோடியாம் பிறந்தநா ளினிற்சென்
றய்யமா [illegible] சென[illegible] திரப்பகு மொழியு
மையி[illegible] சித்திரை கார்த்திகை [illegible]
இய்ய மூன்றினுந் தோ[illegible]திடக் [illegible]லரிதால். (உச)

சொக்க ரைல்லரு ளாலிந் கட்[illegible] சொன்ன
மிக்கு யர்நிதி காளினு மிருபவன் மூழ்கிற்
புக்கு நித்திய மூழ்கிய பலத்தினும் பொருந்துந்
தக்க பூரணை யமாவாசி சதமடங் கதிகம். (உரு)

[illegible]ன்று வாவிலீற் சேர்மாதம் பிறப்பிலா யிரம்போன்
றுன்று சந்திர [illegible]மா விலக்க
[illegible] நறபய நுபாவிக[illegible] லனைத்த
மு[illegible]திரை யையு[illegible] விடுலதோ ரயுதம். (உசு)

அப்பு [illegible] டயுதமா மயனமோ ரிரண்டின்
செப்புந் திங்கள[illegible]த்தமா வாசிநீர் தினைத்தே
யொப்ப ருஞ்செயந் [illegible]னங்கள் செய்யிலோன் றனைத்தத்
தப்பி லாதுபோம் [illegible]மகத் தியந்தட மூழ்கின். (உஎ)

தருப்ப ணைம்பிதிர்க் கடன்செயிற் றுயறு பிதிர்க்கள்
பொருப்பு வி[illegible] வினு [illegible]றதரு கயிலையிற் பு[illegible]வா
ரருப்ப மன்று[illegible]தா ளன்னிலுக் காயிரம் வருடம்
விருப்ப கல்பிய சுவர்க்கலோ கத்தின்மே வுவரால். (உஅ)

எங்கு மற்றுள விலிங்கத்து [illegible]க ளெல்லாம்
பொங்கு தீர்த்தப்பொற் றுமரைக் கரையினிற் போந்து
தங்க டெய்வமென் னத்தரி சிப்பர்கா டொறுமே
லிங்க பூசனை செயிலெல்லா லிங்கத்து நிகழும். (உகூ)

சித்தி யந்தட நீர்படிந் திலிங்கபூ சையைநீள்
பத்தி யாற்செயிற் போகமு முத்தியும் பலிக்குஞ்
சத்தி யந்தவம் வேள்விகல் விரதமா தான
மொத்த நான்மறை கோடிமூழ் கினர்பய னெய்வார். (ங0)

வேறு.

சென்றுந் தீரத்தி வயர்தானஞ் செய்யுந் தருமந் தவமியம
மன்று தரவாற் செயிற்கிடைக்கும் பொற்றா மரைவா வியின் மூழ்கக்
கனமார் தீர்த்தஞ் சிவரூப மாமா தத்திற் [illegible] கைபினி
லினமா முற்றுந் தோய்ந்தபல னெய்து மதியோர் கா[illegible]மூழ்கின் ()

புந்தி மகிழ்ந்திப் புலவோர்தண் டாடிப் [illegible] மையை
வந்தி மரும்வம் தனைசெய்து வணங்கி [illegible] மகப்பே றடைக்திவ
ரிந்த வுலகிற் றிரிந்தபின்னர் [illegible] ற்கோ டியிலோர் கலைபோல்வர்
பந்த பாவ வினைகளும் பாக்கிற் றொடினற் [illegible] ருள்சேரும். (௧௨)

பானம் பண்ணி வினைத்தவெல்லாம் பண்ணி னடைவர் காசியினில்
வானந் தருசக் கரதீர்த்த மாலோ னிருமித் திடவிளங்கு
ஞானந் தரும்பொற் றாமரைசீ ரவற்றின் மிகுநன் னலஞ்சிறக்குந்
தேனந் தியபூங் குழலுமைபாற் சிவனே நிருமித் திடுதலினால். (௧௩)

ஆதி தீர்த்தஞ் சிவதீர்த்த மருள்சேர் த[illegible]தீர்த்தஞ்
சோதி செறிதற் பதீர்த்தஞ் சூல தீர்த்[illegible] கங்கை
நீதி திகழ்பொற் றாமரைமா தீர்த்த [illegible]யதீர்த்தம்
பேத மறமெய்ஞ் ஞானமுத வுதகம் பரமாம் பிரமயம். (௧௪)

சதுர தீர்த்தஞ் சிவஞான தீர்த்தந் தரும தீர்[illegible]
செறி[illegible] தீர்த்தந் தீர்த் தவத்த மந்திர் [illegible]ரமம்
பொறிசேர் [illegible] காசபியல் பொருந்தும் தே[illegible]தீர்த்தசெறி
யுறுசீர் சிவப் [illegible] நிகர [illegible] பகழ்மல் லாதீர்த்தம். (௧௫)

தொடருங் துரித நாசந்[illegible] றென்று மு[illegible] நாசமே
படரும் வினைதீர் கல்யாணி தீர்த்த மெனும்பே ரதுமையும்
படரும் புவியி லிக்காமம் பகர்ந்தேக் கீரிற் படிந்திடின்
மிடர்தீர் பொற்றா மரைத்தீர்த்த மூழ்கும் பேறெய் துவர்திண்ணம்.

பொற்றா மரையின் வரலாறு அறிந்து நேக் தொகுத்து நமக்கிங்கு
மற்று முண்டுப்பா ரதன்பெருமை மாபா தகப்பஞ் சிறைகளை
முற்று மழியா வொருபாகன் றானே வல்லன மொழிதருநூல்
கற்றோர் கேட்டோர் படித்திலோர் களிப்பர் முததி யெய்துவரால். ()

வேறு.

எற்று கூறிங்கன் மூலர்வரர் பின்னரு மிசைப்பார்
கின்று கேட்டக மகிழ்ந்தன மெனகனி போற்றிச்
சென்று மூழ்கினர் பலந்தோலைத் திடுஞ்சிவ தீர்த்தங்
தொன்ஞி தீர்த்தம துசைபென வத்திடன் சொல்வான். (௧௬)

எந்த நீராடுமிங் கதிசயங் காட்டுமித் தீர்த்தம்
பந்த நீங்குற மூழ்கினோர் பேற்றையார் பகர்வார்
புந்தி யாலனந் தநிபொரு விசேடத்திற் பொருக்கு
[illegible] தீவினை விபத்தன் [illegible]வென மொழிவான். (௧௭)

தீப[illegible]மிய தேவர் கமங்களின் மலரு
மாப[illegible]ம்பரன் காட்டிக் [illegible]நகரன் வணங்கித்
தாப [illegible]மைதீர்க் கியாக்கை [illegible] திடவருளின்
தீப மா[illegible] தீர்த்த[illegible]ன் [illegible]வுதி [illegible]ளையும். (௧௮)

கருணை சாபவி னிப்புவான் வேதவா கமமே
பொருணை [illegible]பெறு மதிருமயம் [illegible]கன் றிடக் கேண்மின்
அருண மார்தரு தீர்த்தமே வைதருத் தையல்
வருண மார்தரு பீடமா மிலிங்கத்தின் வடிவம். (௧௯)

எம்பிற் றொன்றிபு [illegible] ருவர் மாலய னிமையோர்
தம்பிற் றொன் [illegible] மேவையுநக் தன்மை
[illegible] றொன்றிடச் சாந்தியின் நூலவடி வன்றோ
[illegible]றன்றிய வரக்குக் காணுத லிதால். (௨௦)

இன்ன [illegible]ன் றிலிங்கத்தி னுறுபல மாதி
புன்னை றும்பொரு ளொருசத் திற்றுள் ளாகச்
சன்னி திக்கெதிர் தோன்றிடத் தன்கரு வேயினுத்
பன்ன ரும்புனற் றீர்த்தமுன் டாக்கினர் [illegible] (௨௧)

பாபி பற்றலர் வீழுவ தீர்த்தமித் தீர்த்தஞ்
சேம மாறுயிர்க் கொளிபடிக் கிடிற்றரி [illegible]
பூமென் றுணைபுண ரணைபடிற் புரோக்கணம் [illegible]
ஞமமோகங்கு நீக்குமெய் பாவமு மிக்கும். (௨௨)

கங்கை யேமுதற் றீர்த்தங்கள் [illegible]
மங்கை பாற்புனைத் திட்டமா மகிமையக் குவியின்
றங்க மாகவக் குதித்தலிற் புனிதமாக் தோ[illegible]
மிங்கு கம்பிடத் துதித்தலா லெற்றினி ததிக[illegible] (௨௩)

இன்று மொன்றிய மாதின் மாலிய தீர்[illegible]
தன்னின் மூழ்கினன் வளிற்றொடிற் காணவுக் காசிக்கிற்
றுன்று பாதகத் தொலைத்துடன் றெல்கதி யளிக்கும்
பன்று யிதன்றி மற்றொன்று பகருநர் கேண்மின். (௨௪)

வேறு.

அருப்பூர வெம்மையாட்டுங் கருப்பூர தீர்த்தமிதி லதிக நாமே, விருப்பூரக் கொண்டருளி வேண்டுவோர் வேண்டியவை மிகவு மீவோ, நெருப்பூர்பஞ் சேனித்த முழுந்தவெண் பவர்புவங்க ளிந் [illegible] முன்னைம், கருப்பூர வாஞ்சையிறை கருப்பூர சொக்கெனும்பேர் கருதிக் கொண்டோம். (௪௭)

வேதநெறி மகிழ்முனிவர் விண்ணவரோ முதலினர்காம் விரும்பி யாடும், தாதுகமழ் கருப்பூரத்தின் மாலியதீர்த் [illegible] தவத்தாற் கொள்வார், ரோதுமெதேன் வேள்விமுதற் புண்ணியமுன் செய்தவர்க் கே யுதவுந் தீர்த்தம், வேதமுறு பா[illegible]க்கு காமளித்தா ருள்ளியுண் ணக் கிட்டா தன்றே. (௪௮)

சிவதீர்த்த மதிலாதின் மாலியதீர்த் தச்சலத்தாற் [illegible] றோங்கி னவைதீர்த்து வளர்மின்றி லெழுகடலு [illegible] வருவிப் போமின் கவைதீர்த்தின் வருள்கொடுக்கு மெனவுரு [illegible] சலியே கத்திறனோன் றவதீர்த்த நீர்கனைக்கு கதம்பமும்வில் [illegible] மங்குந் தழைத்ததன்றே.

இத்தீர்த்த மாதடத்தி லிறையருளா லெழுகடலு [illegible] யத் தே ன்றுற் [illegible] முத்தீர்க்கு மத்தடத்தின் மூழ்குனர்பே றனைவயெம்மான் மொழி [illegible] லாமே, வத்தீர்த்த தருப்பித்துப் பிதிர்க்கடங்க ளொன்று ற்றி லதிகங் [illegible] கோடி, புத்தீர்க்கு நரகமுந்தும் பிதிர்க்களெல்லாஞ் சிவ லோகம் பொருந் [illegible] வாழ்வார். (௫௦)

உம்பர்புகழ் சிவதீர்த்த மகிமையிவை யுவந்துபடித் திடுவோர் கே ட்போர், வெம்பவமெ [illegible] லாந்தொலைத்துச் சிவலோக [illegible] தெய்விம லன்போல் வாழ்வீர், [illegible] பாறுங் குமாகுரு பரன்புகன்ற வாறுமக்கு நவின்றே மென்றோ, கும்பமுனி மாதவத்து வசிட்டாதி முனிவரர்க் குக் கூறி னால். (௫௧)

நான்காவது தீர்த்தமகிமையுரைத்த வத்தியாயம்

முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம்-௧௯௮.

ஐந்தாவது

நடம்புரிந்தவத்தியாயம்.

[illegible]ந்தனை செய்து கேட்ட முனிவரர் மலையக் கோவே
[illegible]தனை செய்த வேதா கமந்தரி சிக்க காத
[illegible]தன ருமிருத்தஞ் செய்தா னவன்பிர மாணம் யாதின்
[illegible] கண்டோ ரியாவ ரவைதொகுத் துரைத்தி யென்றார். (௧)

கன்று [illegible] கேண்மி [illegible] வகத்திய னவில்வான் ஞான
மொன்றி [illegible] வள்ரு [illegible] வே தாக மங்கண்
மன்று [illegible] சொக்கை [illegible] மனத்துள் வைத்தே
[illegible] வணங் [illegible] புறைத்தன கெடுங்கா லங்கள். (௨)

[illegible] வத்த வுருத்திரப் பிரளயத்தன்
மறைந்தி முகைந்[illegible] வாணுமோ ரையுமொ [illegible]
நிறைந்திடு மீசன் [illegible] யொருவனுய் நின்றுன் காலத்
[illegible] யாவு முன் [illegible] சிருட்டிசெய் திடுவா னெண்ணி. ()

[illegible] மாக வீச்சர சத்தியைத் தோற்று வித்து
மன்றும சத்தி யான்றுள் ளெறிக்கிய வாறே நல்க
முன்னுற வருளிச் செய்தா னவளிட [illegible] முன்போற்
றென்மைமே ரயுன்மால் விண்ணோர் சுரா காதி யோகர் தோன்றி. ()

மற்றுள பிர்வஞ் சங்க ளியாவுமவ் வரம்பிற் றோற்றி
முற்றுறு மூல்க மியாவு முன்னேயி னிருந்த [illegible]யாற்
கற்றையஞ் [illegible] வேதா கமங்களுக் கருளை நல்கச்
சொற்றிடு மிலிங்க மின்றுன் தோன்றினுன் [illegible] முன்போல்.

வெளிவரு சொக்கன் றன்னை [illegible] கமற்[illegible]றுக்கித்
துளிவரு மன்பின் முன்போற் [illegible] செய்து [illegible]
களிவரு மன்பர்க் கன்பன் கருணைசெய் தருளித் தூய
அளிவரு முளத்திர் கேண்மி னல்குவம் வரங்க ளென்றான். (௫)

முன்புநீ வருளிச் செய்த மொழிப்படி யா[illegible]
தென்புவி விசேட மாகத் திருநடங் காட்டி வேண்டு
மன்பதை புலகங் கண்டு வாழ்வுற வேண்டு மென்ன
வன்பிறைந் தெழுது கேட்ப வவ்வர மளித்தெம் மையன். (௭)

21

கண்டுசே விக்க ஞானக் கண்கொடுத் தருளி மன்றிற்
பண்டையே திரு மங்கன் முதலிய பரவிக் காண
வண்டருங் காலெனு முத பொற்பத மிரு விதித்
தண்டலி லிருத்தஞ் செய்யத் தனைகண் டெழுந்தான் றன்றே. (௮)

காளிகை கடுமை கண்டு சுந்தர கடம்பொ ருன்றென்
றுவகையாற் சீரிஞ் சொக்கன் றிருவனந் தடைந்த வழுத்தா
வானிலம் போற்று மாய மாபெருங் கயிலை தன்னைப்
பூதிலச் சிவன் முன் புறத்தினி லிருத்திப் பின்னர். (௯)

துக்கவி லயினைப் போது மான்முதச் சுடரி லெம்பொ
னெருக்கின் னெளிருக் மாய வந்தர நின்றந் நன்னிற்
செக்கர்மே னியனெங் மன்னன் றிருக்கடம் புரித்தான் கண்டு
மிக்குயர் ஞானக் கண்ணுற் றறிந்தவே தாமங்கள். (௰)

மூவரா லறியு மொன்றனைச் சிவலோகந் தனைப்புரந்[illegible]
பாவறிக் தவமனைப் பவனமத் தியினை [illegible]
மேவரு நகர மாக்கி விரும்பிநீர் காண்மி [illegible]
யாவருங் கண்டு போற்றி யகர வென [illegible]. (௧௧)

[illegible]லகத்தின் மேவு மகாதிகங் கிடைபெவள் வேற்றுமைத்
தவ[illegible] துறைவ னங்க டன்னையுங் காட்டி யப்பா
னவ[illegible]ர் காநதி ஞான்முன் வனின்றமார் சிறிய தத்திற்
செவ்விய திணைச்சா [illegible]ந்திரத் தினமன் றத்தில். (௧௨)

அங்கயற் கண்ண[illegible] யம்பொ னாசனத் திருந்து காணப்
பங்கய வனத்தான் பண்பின் மூலகன் முதுகி லூன்றித்
தங்கநூ புரங்க ளார்ப்[illegible] துலங்கிடத் தான்[illegible] கித்தே
செக்கைமான் மழு[illegible]ன் றுய மிக்கர நடனஞ் செய்தான். (௧௩)

அரியயன் முதலா[illegible] பெழிப யம்பு மோனக்
தெரிதரு முனிவர் [illegible] [illegible]னேகர் காண
விரிகட லுருது விக்க முன[illegible]ளி மன்றிற்
பரிவொடு [illegible]ைக்தப் பராபர னிருந்துஞ் செய்தான். (௧௪)

உற்றகா[illegible]வந்தி ஞெப்பு லகைமா கயிலை யென்று
சுற்ற[illegible] புகழ்பு லோக மிடுலோக மெல்லு மாயம்
பெ[illegible] மதுரை [illegible] பெருங்கதை படிப்போர் கேட்போர்
சுற்றனோர் பலங்க ளைமக் கதியடைத் திடுவர் திண்ணம். (௧௫)

---

* ஆ[illegible]ரைகாவிலே, உடைக்காலத்திலே. உதைக்காலம் வடநா
லிக்கப்பட்டது.

செழுத்தினை மென்னக் கேட்ட கெடுந்தவர் மலையக் கோதில
மகத்துவத் தரிக யிந்த மாபெருங் கயிலை யென்றாய்
தொகுத்தவச் சிவ னங்க டொ[illegible]கவைகை விரிவா ட[illegible]ங்கள்
[illegible]குத்துணர்க் கூடிய வேண்டு[illegible] விளங்கநீ பகர்தி யென்றார். (௧௬)

ஐந்தாவது கடம்புரித்தலவத்தியாயம்.

முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம்-௨௧௪.

ஆறாவது

மகா கைலைமா கயிலையாருளைத் தலவத்தியாயம்.

[illegible] தேர் [illegible] தானி விளைவிடத் தரும சன்[illegible]
முறைமுறை செய்பு[illegible] [illegible]ய முதுபெருங் கயிலை [illegible]ன்னை
பனைவரிற் றவத்தன [illegible]ன் பகர்தவ [illegible] [illegible]ய கேண்மி
னனகமா முனிவீர் காலெ[illegible] நகத்திய னருளிச் [illegible]ய்வான். (௧)

இவ்வினையே யொருகாக் கொண்டு தெளிந்தபே ரறிவின் மிக்கா
னவமுறு கற்பின் பன்னி விளையினா கலிலவான ஞானத்
தவர்களிற் பெரியோய் மிகுத் தனிப்பெருங் கயிலை யென்றே
புவனையின் ஞான நூலக முணர்க்குமா துணர வேண்டும். (௨)

அவ்வனா யிருசுகும் தான மதன்கொடி [illegible]டிய லக்க
மெவ்வழி யுயர்ப கற்கி[illegible]றையவ ரிதை யும் [illegible]போகக்
தவ்வுறு தனை[illegible]வி ரந்துக் [illegible]ற்றுறு தி[illegible]பேற தென்னத்
தெளைவதிர் தரும சன்மார்க் கழுவ[illegible] புல[illegible]வி கேட்ப. (௩)

சொற்றிடும் புவனக் தோறுஞ் [illegible] [illegible] புணர் றுவன்று
மற்றுள திவ தோறுங் கயிலையால் வரைக ளுண்டு
சுற்றுறவர சடைபெம் பீசன் னருளினா லுமையா [illegible]
முற்றிடு மங்கங் செல்லர முன்னவா நின்றுய கேணீ. (௪)

பிறங்குமல் லிடங்க டோறும் வைகுண்டம் பிரம லோகந்
திறங்கெழு கமலக் கண்ண னெண்கணன் வைத்தி சேர்வா
ரறங்கொள்பு ராதி [illegible]ன்னிற் கவேதநீ லிந்த மரங்க
ளிறங்கெழு மாதி மாயோ னறிதுயில் கொள்ள [illegible] (௫)

பிரமலோ கங்க டன்னிற் பெரிதுசத் தியவு லோகம்
பரமனும் பிரி னுங்குப் பரிவின்வீற் றிருப்பன் றூய
வாமுறு கயிலா யங்க டன்னின்மா யிலே மிக்குத்
திரமுறு மதில கா[illegible] சிற்பா சதாசி வ[illegible]ரான். (௬)

மூலமே முதலா தார மாதிறு முக்கட் பெம்மான்
சாலவே யுறைந்த [illegible]னோறு மறுகதத் ததிகந் தாரு
மாலனேர் விழியா[illegible] கேணீ யதுவென விதுவி சேட
நூலறி வுடையோர் தாமு துவல்லர்மா கயிலை யென்றே. (௭)

தேசுறு மொளியு டைத்தாய்ச் சிலை யொடு [illegible]ண்டா றுக்கண்
மாசுறு வம்பொன் றங்கம் வளர்நவ மணிகள் வெள்ளி
பேசுறி னவ்வு மன்று பெரும்பாஞ் சோதி ரூப
மாசுற [illegible] மாறு மதன் றிறம் புகல்வா [illegible]ரோ. (௮)

அரும்பெருங் கயிலை யாகு மதிலடைக் [illegible]
திரும்பவும் வாரா [illegible] மூலச் சிவத்தொடு [illegible]
விரும்புமவ் விமலன் போறு மெய்க்கிரி [illegible]
சுரும்பிமிர் குழலாய் கேளென் றதன்பிர [illegible]ரனைஞ் சொல்வான். (௯)

வேறு.

பாங்குறுமில் வுலகுவென்ன திவுத் தெல்லாம் பகானடி வாயிருக்கு
ஞ் சம்புத் தீவ, போங்கதற்சி யோசனையோ ரிலக்கஞ் சூழு முவர்க்கட
லு மவ்வளவை யுற்றூறச் சூழ்ந்து, ஈங்கரிய வாலதீ விரண்டி லக்
க நிறைந்தகன்ன விரதவா ரிதியு மற்றே, யாங்கதற்சுப் பாலஞ்சன் ம
வித்தி வந்தா னன்னவகா விலக்கமதுக் கடலு மஃதே. (௧௰)

நிறைநுனைத்தீ [illegible]வாசனையெட் டிலக்கஞ் சூழு செய்க்கடலு
தொகையப்பாற் கிரவுஞ் சத்தீவுறைதரு [illegible] [illegible] நிலக்க ம
ப்பா லோலத்திக் கடலுமளை [illegible] திகலு [illegible]வென்ன, குறைவறுசா க
த்திவோ ரிரண்டு முப்ப[illegible] மோ சனையிலக்கம் பால முக்கு,
மறைகுவரவ் வெண்ணெய்பட் [illegible] வந்தா [illegible] லக்கமவ்
வெண் ணிர [illegible]ழிக்கும். (௧௧)

அந்தீ[illegible] ழிவைக்குழ்சக் கரவா லக்குன் றாயிரமோ சனைபகலழு
பர்ப்புஃதே, தொன்னீர்மை தருமதனையேன் முறையிற் சந்தா குரி
யர்இட் டிசையினுதித் திரிவார் மேல்பா, னன்னீர்மை பெறச்சென்றத
னை மாவர் கவின்றடுமீ கிரிக்குள்ன்றி யப்பாற் செல்லார், பன்னி
ர்நிய வ[illegible]க்காணப் பட்டுங் காணப் படாதனபா துமலோக
லோக [illegible]ன்பார். (௧௨)

சேமிவான் கிரியப்பாற் புறப்பே ராழி கெழ்ந்த[illegible] பூமியு
ம்பெருள் மயம தாகுஞ், சேமமுறு பாதிசெறி யிருள் [illegible] மூடுஞ் செங்
கதிரோன் சசியிரவு பகலங் கில்[illegible], காமமுறு பல்[illegible]ரித்தோற் றமு
மங் கில்லை யவின் றிடிலங் கில[illegible] பன்ன மாகும், [illegible]ரு குழலா
யவ் விடத்தின் றன்மை சாற் [illegible]ன மற்றுமினிச் சா[illegible]றக் கேனீ. ()

நூலவைத்தீ வேமுதலா மிக்குன் றத் தவிலகே[illegible] யிரண்டிலக்க
மைம்பா னுன்கா, மேவரில்பே ராழியைக் கப்ப[illegible]னூல்க வியம்பி
யநான் டச்சவர்மட் டளவு கூறின், மேவருமாற் பானேழு கோடி
மேழும் விளம்புவர்மாற் ப[illegible]றுடா றனாயி லக்கந் [illegible]ல்வனைக் க
ழிமுமிப் புற்மு மேருச சுடி[illegible] வகுமைம்பான் கோடி [illegible]ரனும். ()

தகவுறும்பு புவிமீ [illegible] [illegible] டாழ்ந்தெ[illegible]பா [illegible]
[illegible]திரமே லேர்[illegible], புலருமுப் பாஞலங்கா விருமை [illegible]கப் புகன் றிடு
[illegible] சுனைபரிந்த பிர[illegible] [illegible], கிகரிங்கொடு நூடியிலக்க வில
க்கு மந்த வெறிக்காகலுப் [illegible]லைதிக் காகி யாக, விகலுமயிக் கிரனகா
மதளா மற்ற மிம்படிஇம் பால்நுறை பதியுமனைகுடம். (௧௩)

கவமுறுமா கயிலைவனுஞ் சேட றுனு கவிலவா தகுதுய்ய கயிற்ற
ன் மாதே, மியர்புகழ்சேர் குபேர நுனை நிசைக்குக் கிழ்பா லீசான
குந்திசைக்கு மேல்பா லண்பக், கவரி நுக்குத் தென்பாலா ற்க்கு
ண் றிற்குத் தொருத்தவட பாற்பகுந்த ப[illegible] [illegible] கோடி, நுவலனு
வைய யோசனைநூா ரத்திற் றப்பா னுனமைபெற விருக்குமது நுவ
லுங் காலே. (௧௪)

தற்பரமாம் பெரியவ[illegible] கயிலைச் சுற்றுங் * தாவில்[illegible] * [illegible]
ன் றன்னம் கூடு, றுற்பனை[illegible] கிலவனாசைய பத்துக் கே[illegible] யோசனை
யொ டிருபத்து மூன்றி லக்க, பொற்[illegible] பகம்பாரி சாத மற்று
ம் பொன்மயமு மணிமனி[illegible] [illegible] மருவி, விற்பொலியுந் தருக்கள்ப
ல வெங்கு மோங்கு மிக்குகவ நிமுதலா [illegible] கணனுறும். (௧௫)

தாமனைவா விசன்குளிர்செங் கழுநீ ரோடை தண்[illegible]முத மலர்
மிக்க வேகம் வைகு[illegible] காமசொளி விவரிக்கும்வனைச் சோத்ரி பாலே
சார்த்திமங் கிலத்திருள்[illegible] சொளியே தங்கும், பூமருமத் தருவன
த்து னடுவே யோங்குப் பொற்றுபெருங் கயிலாயம் புனித மாகு,
மாமன்றகாண் பரிபுவி[illegible] றனக்கெங் காளு மருவிரண்டாங் திருமே
னி வடிவாய் நிற்கும். (௧௬)

* வனம் - வனம்.

மலைப்புறம்பே பெருங்கயிலை யகற்சி கூறி னிகழ்த்துமொரு திசையொருபானைங் கோடி யாக, மலையுறைநாற் றிசைச்சுற்று காற்பா ன்கோடி வகுத்திடுமோ சனைசூழின் சூழ்வு கூறிற், பிலமுற்றுமேழு லக முருவிக் கூடியம் பிறங்குபதங் கொடுவே றப்பாலேய்ந், துமேல ன்றுமே யுயரமண்டமுகடு தோயு மதுவொன்றும் போலவே மாகி யோங் கும். (க௯)

மேருகிரி திருவொவ்வொன் றத்தனையுமைத்தாய் வெய்யகோலை க் கொடுமுடிகளைவி யாதுசாருமிகு வடக்கொடுமி லங்கு மத்தத் த னிக்கயிலை யீற்றுக்கொடு முடிகட் கெல்லைஞ், சேருமிக் கொடுமுடி யிற் சிவனோ ராசன் செப்புபதின் கோடியொரி லக்கத் தென்பார், ஞானைங்கயிலை நூறுமோசனை சுற்றி யின்பமிவை விரித்துரைக்குப் புகல்வாங் கேள். (உ0)

நூறேழு திருமதில்சூழ்த் திருக்கும் வாயி னைத்திடியெலாவ் வெ ருமதிற்கு நான்காக் துய்ய, பாரேழும் மெத்தாவுள, னைனர்க்கே நல் கும் பல்வளங்க ளொருங்கியதி சயமாய்த் தோன்றும், காரேழும் தவ ழெயில்சூழ்வு மோகக் களங்கமறு கவின்செயியால் விளங்கி யோங்கு, மீரேழு புவனமுமேத் தரிய சித்ர மணிமயமி லாவனாக னெங்கு மோங்கும். (உக)

மெத்துபுகழ் பெறுமாளு விதங்களாகி விளங்குதிரு வீதிகளு ம னேகஞ் சாற்றுஞ், சித்தர்சாத் தியர்முதலாங் கணங்கள் பல்லோர்சிற ப்புறவே மவ்வீட்டிற் செறிந்து சூழ்வ, ரித்தனையுஞ் சூழ்தருமோர் [illegible] யர்ச்சியளை கோடி வாயி, லத்திர யோசனைமே நிலக்க மாகு மவ்வாயி னுக்குங்காப் பினைக் கூறில்.

பரவுவிசா யகணங்கள் வரைமேல் வெண்ணைப் பசிதருகால் ஙெக ளுடன் நூடிகை யேந்தி, புரவுசெறிந் திடுசொன்ன வாயில் காப்ப ரு ள்ளிரண்டாந் திருமதிலி னுயர்பு கூறில், விரவுமைம்பா னிலக்க மியோசனைநீள் வாயில் விளம்புமுயர் பாநிலக்கம் வாயி லின்கும், வாமுறக்காத் திடுவர்சிவ பத்த ரான கவிநெற்றியின் புயஞ்செறியர் கணங்கள் பல்லோர். (உஉ)

மூன்றாமுட் டிருமதிலி னுயர்ப்பு கூறின் மொழிகுவாவ் வளைக் கோடி வாயில் கூறி, வேன்றுதி னுயரமுமை [illegible] மன்ன வெழி லவாயி னுக்குங்காப் பவரியா ரென்னி, லூன்றுதி வேளான கணங்க

ள் பல்லோ ரோசங்குமடல் வச்சிராயு தங்கை யேந்தி, மாற்றரு நிகர்வில் புரிந் திடுவ ரின்னு மவ்வுறைநவா சிலரவரைப் புகல்வாங் கேளி. ()

அவ்வுகைதகன் வொசமங்க ளெப்பா ருருங் கோத்தனைரும் பெரி யோர்முகக் கண்ணாராகித், தூறுறுதித் தியதருமம்பேற் றிருப்ப ருள் ளிற் சார்ந்திடுமே லாமதிலி னுயரஞ் சொல்லி, னெவ்வயருமைம் பா னிலக்க முயர்பு வாயி லிலக்கஞ் சங்கட்ட கணங்க ளங்கை, யுவ மையில்வெங் குலிசியரா வாயி னுக்குங் காப்பாளிஞ் சாருப ருறை வாரன்னன். (உ௪)

ஐந்தாமுள் மதிலினுயர் புணர்த்த கூறில் வரைக்கோடி யோசனை யுள் நிலக்கம் வாயில், மைந்தர்கள் பிரமணிய தணங்க ளாறு வத னர்கள் விருப்பிட்டே லங்கை யேந்தி, முந்தார்வமுறவாய் [illegible] தரு சாப்பபத மடைந்தோ ரொன்றுநந்திராவல் வாயி லைத் துறைவர் வென்றிய நியபதார்த் தத்துவத்தந் திருந்தி பெற்றே.

ஒப்பரிய தாய்ச்சுவர்க்க லோகத் திற்கங் குரித்தாம்வத் தக்களவ னுடைத்தாய்ச் சொன்ன, வப்புவனத் தேவாண்டி லீனைஞ் ஞூறு ன்னூறுபவிக்குஞ் சகமொருநாண் மத்தியா னந்நாளுஞ், செப்பரிய சி வனருளா லவனுமற் றோர்க்குத் தேடிக்கிட் டாதவத்து வெல்லாம் க் ட்டு, மைப்புயன்மே னியன்விதியா லாக்க வொண்ணா வளத்தினிலி க்கறிந்துநாம் பகன்றே மாதே. (உ௭)

கவிற்றிடுமவ் வாவரணத் துள்ளி லாறு கண்மதிலி னுயர்புமனை க் கோடி யாகும், பவித்திரமியோ சனைவாயிலிரண்டிலக்கம்புகர்ந் திடுவருன்னதமவ் வாயி னுள்ளின், புவித்தலமே [illegible] தன்னிற் புனைந்திகைமத மேழுமுக னுலக சற்றி, கவிற்றிடும்யோ சனை மைம்பா னிலக்கஞ் சூழ்ந்து கனம்பெறுமே ழாவரணத் துடனே னைவரும். (உஅ)

விக்கினே சுரகணங்க ளநேகராகி வேழமுக னைத்துதிக்கும் ப த்தர் பல்லோர், முக்கணுடைச் சோடசவைங் கரரின் ஹேர்கண் மொழிதருமவ் விடத்திற்சூழ்த் திருப்பார் நன்னிற், றக்கவிஸ் தருமோ ரா லேயம்வி ளங்குஞ் சாற்றுறுமவ் வாலயத்தி னிடத்தைக் கூறின், மைக்குழலாய் நாற்றிசையு மிருபத் தொன்றும் வகுத்திடும்யோ சனை யிலக்கம் வகுப்பதியின் னும். (உ௯)

அத்தனைநூ லைகாத்து ளிருக்கு மோர்பா லைக்கிலக்க மகன்றுமி ன ரவனிய ரிலங்கி, மெத்துமொளிர் மாணிக்க மயமாகியோர்

மையுறி ஆசாரியர சனத்தின் மீதே, யுத்தமமா கணபதியாங் கினி
து மேவும் யோகர்சன காதியராக் குலவுது போற்றப், பத்தியொட
க் கணபதிதன் னருக்கை பெற்றுப் பத்தர்கள்வ் வாலயத்தி னுள்ளி
ற் செல்வார். (கடு)

மேற்றிசைசோ ஸிவிற்சுப்பிர மணிய லோகம் விளம்பிலரைக்
கோடியோ சனை நிரலுஞ் சாற்றிடுமே பிராவரணத் துடனே நாவ
குக் தக்குவர்கப் பிரமணிய கணங்கள் பலரோ, சேற்றமுறு குக
சாரு பத்தைப் பெற்றோ ரெண்ணிலர்சூழ் திருப்பாதி னிருக்குங்
கோயில், போற்றிடும்யோ சனைபதினெட் டிலக்க மாகப் புகன்றிடு
வ ரகற்சியிரு ணும் புகல்வாங் கேனி. (கசு)

மணிகள் * பல சாமரங்கள் விலங்க சத்த மயமாகும் விமானமக்
கய புரத்துனின் மன்னலும், மணிகிளரல் விமானமத்தி மின்மா ணிக்கப்
பரியவசி ரியத்த மயம தாகி, யினைவிலசி யாசனமம் மூன்றி லிக்
க வியம்பியயோ சனையவன்றே யிருக்கு மன்க, வாணிகிள விருமரு
ங்குத் தெய்வ யானை மணங்குவள்ளி மேவியமர்ந் திருக்குங் கந்தன். (கஎ)

மூனைவடிவேனி முருகேசன் வடிவம் பெற்றோர் மூதணர்யோ
மியர்சனசு தயந்த சுன்னோ, ரனைவரும்போற் றிப்பிரியா திரை
றுசி கிற்புகுருஞ் சொரூபிக்கு மவனருள்பெற் றனுக்கை பெற்றே, வி
னைதவிர்மெய் யன்பர்கோ லயத்துட் செல்வார் விளம்பிடுதென் றி
சைவாயின் மேன்மை கூறி, னினைவரிய தனிப்பொருளா மகோர
மூர்த்தி நிலவுலக மதற்றியரைக் கோடி யருகும். (கஅ)

பிராவரணஞ் சூழ வைத்தும் புங்கரம மகோரகி
ணம் பலருஞ் சேர்வுரன்னநிலை லயத்திரிசி யாசனத்தி லமர்ந்தருளு
மாதிவரா மகோர மூர்த்தி,யின்னருள்பெற் றாலயத்தி னுள்ளிற்செல்
வா ரெம்பிரா னன்பர்வட வாயி றன்னிற், றன்னிகரி லாவாம தேவ
லோகஞ் சாற்றுவர்யோ சனைகற்ஸ யிலக்க மைம்பான். (கக)

ஒசேழா வரணஞ்சூழ்த் திருக்கு மாங்கே யுயர்வாம தேவகண
ரூவப்பின் மைருங், கரேழுத் தலழ்மதில்சூழ் கோயி றன்னிற் சதி
சவிரிமா ணிக்கவரி யாசனத்துப்பாரேழும் புகழாதி வாம தேவப்ப
ம்னினி துறையுமவ னருக்கை பெற்றே, மீரேழு புவனமும்போற்
றிடமெய் யன்ப ரிருமைதரு மாலயத்தி னுள்ளே செல்வார். (உ0)

மணிகள் - ஒலிக்குமணிகள்.

எத்தியவில் வாவரணத் தன்னின் மேவு மேழாமா வரணமதி ரு
யாக் கூறிற், பூத்திடுமேயா சனையம்பா னிலக்கம் பரியில் பெருக்
குமயர் பிலக்கமதிற் பொருந்தி காணு,மாத்திகர்குழ் தருமிரம தகணந்
தன்னிடு மடலயிற்கு லர்தாங்கி வாயி னின்குங், காத்தலிப்ப ரன்னா
ணு கையிஞ லன்பர் சுருதரும்பே ராலயத்தி னுள்ளிற் செல்வார். ()

சொல்லியவே ழாவரணத் தகற்சி மூன்று தொருகோடி யிலக்
கத்தா யிரமென் பூரணுயிமல்லெலரனிசே ராவரணமுள்ளி லேந்துண்
டியம்பிலவற் றகற்சியுமேழ் கோடி காண்க, மல்லல்செறி மையந்தினி
ன்மூன் றிபுதரச் சொல்லு மதிலுயர்ச்சி யோசனையம் பானி லக்கம்,
பல்லுலகந் தந்தபரா சத்தி லோகம் பகர்தருமவ் வாவரணந் தன்னின்
மேவும். (கஎ)

அம்மையுயமை சாமீப மடைந்து ளோர்க ளாங்குறைவ ரவ்வலகி
ன் றன்மை கூறி, னும்பர்தொழ விளங்குபஞ்சா வரணஞ் சூழ மே
வென்றி ஞ்யரமுப்யோ சனையம் பாறு, நம்பியவா வரணசத்தி
மகேசர் சூழ நாயபதுனுறங் கிடுவன்பரா சத்தி ஞோயி, விம்பர்புகழ் த
ருகோடி யுயர மாகுமியம்பியயோ சனைதன்சி ரின்றுஞ் சொல்வாம்.

ஒளிருமிரத் தினவயிசி ரியமா ணிக்க மூரைமாற்றி லாப்பசும்
பொன் னிவற்றி னுலே, தளவிசைசேர்த் திருந்தியதோர், மட
வொன்றுதை தாவிலொளிக் கிங்கிணிக ளங்கசுற்றி, யளவில்விதா
னக்கொடிதோ ரணமேற் கட்டி மணிகளாரும் பந்தர்மற்று மலங்கா
ரஞ்சேர், இளுருமிரத் திநீயம் விளங்க வெங்கு ங் கேழ்கிள ரோங்
குகர்ப்பக் கிருகந் தன்னில். (கக)

யோசனையம் பானிலக்க மகல மாகி யுயரமாகி
மயமா யிலங்குறு சிங்க,வாசனத்தி னினிதிருக்கு* மாதி சத்தி யன்னல்
ருன் னதகாற்பா னிலக்கமென்ப, மாசின்மதி யனேகமவ னுதித்தா
லென்ன வண்மைபெறு திருமேனி பிரகா சிப்பத், தேசுபெறு திருவ
மூசி னதிக மாகிச் சிறப்புறுபல் லலங்காரத் துடனே கூடி. (ச0)

அரசகமேனும் பாசங்கோ பாங்கு சத்தோ டபயவரதமுமினிர்பே
ரங்கை தாங்கி, யிரகமுறு மெய்யன்பர்க் கருளுங் கண்க ணீண்டக
ன்று விரவுபெருங் கருணை நல்கப், பாரகமுறு விப்பகறும் கனிபவ
யென்னப் பவளவ னாயதர மழகு வாய்ப்ப, வரகனிடை கண்டு
கிறை காமெனு ளுதைய நிலாய் பொன்றோலே குழையின் மல்க.(சக)

* இனிதிருத்தல்- ஆசனத்திருத்தல்.

திருவடியி னிரத்திகரு புரகின் ருரப்பச் செங்கழுநீர் சண்பகந் தண் கருவிள [illegible]தன், மருவளர்மா லிணைமார்பி லங்கச் செம்பொ ன் மாசிறுடை யுத்[illegible]ரிகம் வனப்பு கல்க,வருள்வடிவா யினிதமருந் தே வி தன்னை யாயிரக்கண் ணன்முதல்வின் னவர்தாழ்ந் தேத்தப் [illegible] வழுதிற் குழல்விசயை சயைமுன் ளை ப[illegible]ங்கியர்பூசிப்பமகிழ்ந் து[illegible] வா னென்றும். (௩[illegible])

சந்திரகலை பேரொளியுந் தேவி தன்[illegible]த் தனைப்பிரம ரந்திரந் தா யிரம்மைப் தேரட்டுக், கந்தமலி பதுமவா சனத்து [illegible]லங் கரு தியுறை யருள்வடிவந் தியானஞ் செய்யின், முந்துகவி [illegible]ரென வாக்குண் டாகு மொய்யொளிப்பொன் னிறமாக விதையத் தேண ணி,னந்தலில்லெம் பாவமெலாம் விட்டு நீங்கு கவிவுதரு சத்தருக்க ளுச மாவார். (௩௩)

சத்தருவா யுளவுச்சா டனமுன் ளுக ச[illegible]ற்றியவெண் கருமமும் பேரய் நாச மாகுஞ், சித்திரமத் திலங்கா சனத்தின் மேவுந் தெள்ள முத மயவடிவாந் தேவிதன்னைப்,பத்தியொடு தியானிக்கில் வாக்கின் மேவும் பைங்கருப்பஞ் சாறயிர்தம் டக்கே யின்ன,[illegible]வாத்திருக் குங் கவிதைகங்கைப் பிரவா கம்போ லுதித்துவசெங் கும்பாவு முண் மை மாதே. (௩௪)

கடைக்கணரு [illegible]படைப்பன், கமலன் கண்ணன் காப்பனல கனைத்துமுருத் திரனந் தத்திற், றுடைப்பனிவள் பெருமையெவ ரு ளைப்பார் மூன்று தொழிற்குமுதற் காரணிமா மாயா சத்தியுடைப் பொருளீங் கிவளெ[illegible]வார் கணப்போ தே[illegible] முள்ளத்திற் பாவனை [illegible]ய திருக்கூற் றமை, யிடைப்படியார் தி[illegible]ர்க்கடல[illegible]லகுக் கெ ல்லா மிவர்தாமே பதிபதியா யிருப்ப ரென்[illegible]ம். (௩௫)

பெருங்கயிலை கடுவினிற்கற் பகஙன் னிழற் பிறங்கிரத்ந சிங்கவா ச னத்தின் மீதே,மருங்கின்மனோன் மனியான தேவி தன்னை மனத்தினி ற்பா விப்பவர்புண் ணியசெ ரூபர், செருங்கியசெல் [illegible]த்தினரு ம வரே யித் தீணிலத்தி லிருந்திடுமல் வளவு கால, மருங்கொடும்பாவ மும்பயமு மிலையத்தத்தி னவன்பதத்தி லுறுவரிந் கைய மில்ருல்.()

பூசிவதோ ரிடப்பாக மேனி யாகிப் பரையாகி விளங்கியமுக் கண் ணி தன்னை, விரகறமெய்த் திடபத்தர் விமல [illegible]ாகு மிக்கபெருங் கயி லையிற்சென் [illegible]டைவ ராங்க, ளைரிருக்குஞ் [illegible]தவியனுக் கைகயிலைப்

[illegible]ற்றே யவ்வியாய் லாலயத்தி னுள்ளிற் செல்வார்ற் பிரமலக் [illegible]லாயிங் கிவற்றி லுள்ளிற் பிறங்கிரண்டா மாவரணம் பேசக் கேளி. (௩௭)

கோடியோர் சனையகல மதனிற் பாதி கூறுமிவர் மதிலுயர்ச்சி ய திற்பீ டத்தி, ளுடியதொல் லறத்தருவா மிடப தேவர் கயந்திருப்ப ர்[illegible]நுயர்பைம் பாணி லக்கீ, யீடியவா ளவையுமவ் வளவாம் பீச தீனை [illegible]ப்பா னுயிரமோரு சலோகோ சந்தான் [illegible]றடியயோ சனையாமோ ரில க்க [illegible]லொ[illegible]வொன் றோரிலக்கங் கோட்டி னளம்.(௩௮)

[illegible]னி லுமிருபா னோர்தி லக்கங் காதுமொவ்வொன் றோரி லக்கம் [illegible]ழுத்துக் கூறி, னோலுமுயர் பைம்பாறு யிரமா மூக்கு மியம் பிடுமத் தொகையகலங் கண்ணுஞ் சொல்லுஞ், சாலுறுபல் லொவ் வொன் றி னிடத்தைச் சற்றிற் சகத்திரமைந் தாமிடப தேவர் மூச் சின், பாலுறுகாற் றிற்றனிமா மேரு வாதி பலிவரைகள் கடல்கண்டு [illegible]ங்கு மன்றே. (௩௯)

வெள்ளிவரை யிற்றெனவே மேனி யெங்கும் வெண்மைநிறம் [illegible]ந்துமவ ருங்கா ரந்தா[illegible] றன்னரிய பிரளயகா லத்து வாயுச் சஞ் சலமுற் றொடுங்குமதி லெவ்மொப் பின்று, மெள்ளருந்தம் வேகத் தான் மனமே கத்தோ டிபைவாயு வேகதனை [illegible] செய்பர் சேந்த வள்ளிலை சர் துதிமுக்கு றுதியிற் சேர்த்தி புனைபூட்டாங் கிருப்பர்க ண மன்னர் ளுமே. (௪0)

எழுதரிய நால்வேதம் பாதந் தூய வியற்றரும மேனிமுகம் பரை யே வாதம்,பழுதகலு[illegible]ருநிருங்கம் விந்து[illegible] கலைகள் பகர்குடிலை வள ர்கன்னம் பா[illegible]மன[illegible],கெழுதருவா றிரோதைக[illegible] [illegible]ரனைவ க் கிள[illegible]வகுந் னிவுருவந் தியானித் தேத்தி, லொழிதரும்வெம் ப[illegible]ஞ்சத்து ருகாச மாவ ருறுஞ்சகல சித்தியுஞ்சத் தியமீ துண்மை.()

பத்தர்களா புனைவருக்கு நன்மை செய்தே பாங்கினுறு மாங் குறையு மிடப தே[illegible]வம், புத்தியுற வீழ்ந்திறைஞ்சி யனுக்கை பெற் [illegible]யத்து[illegible]ங்கப்[illegible]ாலயத்தி னுள்ளிற் செல்வார், முத்தகைகை வினமி [illegible]ரகே னிவற்றி னுள்ளின் மூன்றுமா வரணமுத்யோ சனையோர் கோடி, யத்தினிகை மதிலிலுயர் பிலக்க மைம்பா னதிலாதி சன் டேக ர்மாவ ரென்[illegible]ம். (௪௨)

விளங்கிடகே தன[illegible]கள்கொடி யாடை முத்து [illegible]மாற்கட்டி விலற் றினவொ் கரிக்கப் ப[illegible]த், துலங்கொளிய பவளத்து [illegible]ளியிலைச் செய்

ய தூயமா னீக்கமதில் செய்து மிக்காய்ச், சைக்கமுற சாருவதி நீ
க்க னோமெங் கதிரவி பொருகோடி யுதித்தா லென்ன, வளங்கெழு
மா ளிகைகண்மணி மண்ட பங்கண் மன்னியுறை யிடங்களும்பல வி
ளனுஞ் சொல்வாம். (௫௩)

சந்திரகாந் தங்கன்னுளிரா நமுது பிலிக்கு தலவீசைகள் செறிந்து
நவ, மணித்தூணாட்டி, விளைதமெறி திருசவரு மைற்ற மெய்
மேன்மைபெறு மாணிக்கக் கொடுங்கை யேர்த்து ... விந
மா மணியின் பாவை நாடகஞ்சேர் மண்டபங்க ளனைத்து மோங்கி,
யந்தமுறு செம்மணிவே திகைய னேக மதிசயமா விளங்குமாய்ந்த ஞா
னந் தன்னில். (௫௪)

பரசிவ காரியங்கள் பரிக்குந் தூய பண்புடையா ரடைந்தவர்
வெம் பவங்க ளிக்கி, வரமுதவும் பெருமையினர் கருணை யோங்கி
வளராதி சண்டேச ராங்கு மேவித், திராமுமலே யிருபவர்சிவ கணங்
கள் பல்லோர் செறிவொழு கன்மியர்க ளிக்கை சாத்தமுற்வசெறி
யட்டவயி ரவரனேக யோகர்சன காதியராங் குறுவ ரின்னும். (௫௫)

ஆரணர்சா ரணர்செறியக் கிராமனேக வாயிரதோ டியாளவி
ட்டறிய வொண்ணுக், காரணமா முனிவர்சிவன் கருணை கல்குங்
காலம்பார்த் திசைபூதாட் டத்தோ டங்கண், பூரணமாம் பரம்பொ
ருளைத் தியானித் தேத்திப் பொங்குமல மகன்றிவா ரிருப்பார் கொ
ங்கை, வாரணிசே ளித்தனையா யிரங்கள் போன வருகற்பம் பிராய
மென் றறியா ரன்னோர். (௫௬)

சனகாதி ருல்கறிடப் பெறுவோர் தாமே தருமதி யுயர்ந்த
வர்மெய்த் தவத்தின் மிக்கோர்,வண்டேயு மிகதியக்தார் மேவி யன்
பு வழங்குதற்குப் பாத்திரமு மாவ ரார்வுந்,கொண்டேயு மதனை
க் கும்பிட் டன்பர் கூறரிய வனுக்கைபெற்று புகுந்துட் செல்வார்,
பண்டேயு மொழிமடவா யிவற்றி னுள்ளித் பசுபாலர் மாவாணம்
பகரக் கேனி. (௫௭)

நந்திக ருறைநகர்சிவ கணங்கட் கெல்லா நாயகமா வக்கணங்கள்
சூழ்ந்து போற்ற, நந்திசன் றனக்கொண்ட பின் னென்ன மருவுறை
பொன் மணிப்பிரம்பு கரிகை தாங்கித், நந்தி துதவிறை வேணி
யோங்கத் தக்கவி புரியுடையத் தரிக மாக, நந்திசன் போன்றபிர
சன்ன மாகி செல்வதனக் தொழுபவர்க்குத் தருளைக் கல்க. (௫௮)

சுந்தரத்தில் விடமிலங்க வக்க மாலை கவின்பெறமுந் தாரவட
மார்பின் மல்கச், சுந்தரசெற் றியிற்றிரிபுண் டரமென் னிறு தல
கிடைச்சா மனவல்லி யிடப்பான் மேவ, வந்தரத்தர் போகர்சூழ மல
ரிட் டேத்த வருமறையா கமத்துதிப்ப வலைகொண் டேதாஞ், சிந்து
ரத்தி னுரிபோர்த்த சிவனைச் சிந்தை செய்திருப்பர் சித்தியதத் துவம்
பெற் றோங்கி. (௫௯)

பாணுறையுஞ் சிவபீச தானி தன்னி லாதிசிவ கணத்தோடு மிரு
ப்ப ரீசர், நீறுமா லாணைவிரி யிருபத் தைம்பா னுரைத்திடும்யோ
சனைப்பிரிக மிலக்க மைம்பான், பவமுறுபவர் பயன்மாலெல் லோருஞ்
சொல்லும் பானுக்கை யின்றியப்பாற் செல்லக் கூடா, விரவுறு
மெய் யன்பரத்தே வனுக்கை பெற்றே விமலனுறை யாலயத்தி னுள்
ளிற் செல்வார். (௬௰)

மருமொய்த்த பூகுழலா யிவற்றி னுள்ளின் மன்னுமைந்தர
மாவரண மகலங் கூறி, விருபத்தைந் திலக்கம்யோ சனையாந் துங்க
மியம்புமதைக் கோடிமத னைடையா னத்தைச், சொருபத்தை யின்ன
படித் தென்றுங் காணா ரிந்திரயா யிரமுகத்துச் சேடன் மாயோ,
னிருமித்த சிவனுமையா ணந்தி தேவர் சிகழ்த்திடவிம் மூவருமே யறி
வர் நீங்கார். (௬௧)

அம்மையுமை யொடுமீசன் விளையா டற்கே யாடிடமா வமைத்
தசிவ ராச தானி, யும்பர்தொழு மதற்கிணையே றியம்ப வொண்ணு
வுனைத்திடுமவ் வாவரணத் துள்ளி லந்த, நம்பினுறை தருமந்தப் புர
மொன் றுண்டு ஞற்கோடி யோசனையா மலிந்தூழ, வம்பவிழ்பூ
ந்தனமா ஷாக்க் னோடை வாவிதனை நயிர்தகதி பனகம் வைகும்.

சிறித்த நுதவுசிகா மணிமா ணிக்கத் திண்ணியமால் வரைகள்
பல வதற்றின் மீதே, பரித்த பொன்மயமாந் தருக்கண், மல்கும்
வருத்திடுமெய் யொன்றிவுயர் பிலக்கஞ் சொல்லும், பர்தித்த யோ
சனை, தருத்தர் புவும் பலங்களும்பைந் தளிர்களுமெய் ஞானும் பல்
கி, யங்கித்த பணைகவழ் நாகை போக்கி யமைந்துதழைத் திடுமொருபா
லனேகங் கோடி. (௬௨)

பதுமரா கத்தருவின் இரகன் வீலப் பைந்தருப்பச் மணித்தரு
வெவ் வேறு காணு, விசுத்துமென் றுகிர்த்தவிர்மா ணிக்கப் பன்னம்
விளங்குதரு மூலமொருபாற் கனிக ளோர்பால், புதுமைதருந் தருப்

பூவி விதழின் பேதம் பொன்குறிநத் தருவிரத்தக் கனிகள் மல்லிய கிகாசந் திருத்திருவாள் பனேக கோடி பனறமணி மண்டபங்க ளமி வி ளெங்கும். (௬௪)

புகழுநமைத் திருவனந்த லேழுவிலித் துய பொன்மயமா மெயகீயன் சதனி புன்னை,மிசறுமசன பமவிழ்பா தினைப லாக மிக்கமர விருசக்கு நரந்நக் தருவு மாகவிடவெய ஞுமட்டதன் குனி சேர மரவரச பசீனிலைக் விருவந் சந்தந், பதக்குமுநீன் மனசகிறுதசை பதம் வா ரெந்கித் அமைறுக சனிக்குரும் சாந்து கலரும். (௬௫)

மற்றுமுள பல்வளாந்த வனேக மாங்கள் வைபடுநி சயமவி ச்சுரு காறு பேதந், துற்றிடுபுள வினமிகுக மாாப்பி னொகு முறம வையி வயமனிப்புள ரொலிறும் பொதப்புள, றுற்றியபள விதழ்வி வறப்புள வனேக போரபல மொப்தக்கிவாவல் செவிகளுமசாத்தூ மே பாகத், துற்றமிக கசகலமர் திறம் மற்றுக் கேரயக்கமிகு க கசுறுமாக் குறையு மொட்டால். (௬௬)

மாணிக்கச் சவிற்றிசைங்கள் ...று மோப்பார, மயில்குயில் பொற் சாதகங்க ளொலிக்கு மோரால், வெணிக்கவ் தாளவிலை ய க்கி ரதநில் விளக்கிமிவ் வளத்தொடுபல் வளமற் ருங்கே, பூனிக் கு மாசையினைப் பிடிமைத் தந்தி பொருந்ததல்கள் டவ்விறைவ விறைவி யோடும், பரணிக்கு மவ்வுருவாய்க் கூடி வேழப் பினைக்கவ முக விநாயகனை கல்கி ருனே. (௬௭)

கூறியகத் தனவனத்தின் பெருமை யாரே கூறுவரேம் மரக்கோ ட்டி னுனிக்கெழும் பிற்கே, மாறகலிக் கிறனைடைகங் ...க்கு போன ம ருவுசயித் திரவனமு மொவ்வா தங்வன், வீதியவோ ...துயர்புர லாழி யொவ்வா மேனிலமே டைக்கொவ்வா மேருத் திவக்... ன் னெழற்கறி வனத்திற் சியஞ் செப்புமிதற் சிறுமுயறுருட் கெனுக் கொவ்வா. (௬௮)

நாசனுக்கு விகர்தேவுந் தொகுத்துச் சொன்ன ...க்கயிலைக் கி னைவரைய மிக்கி தன்மை, பேசறுமவ் வறுத்தினை வயிர்த வோ டை பிறக்குமலோ வைக்களையிந் பொ...வி லீயக், தேசனுமாக் கவிவானர் ...னி சேருஞ் செழுங்கமுகு ...ரயக் கியவன் வைகும், வீசுமபரிர் ...ஞ்சோதி வடிவ மாகி மிக்க...ருகு சபைமுமுன் ...வின மிபுவி கிகில். (௬௯)

ஞானவடி வாயிருக்குஞ் சபையைச் சூழ ...லத்தருமே மூலவா ணம் வாயி ஞன்கு, மானமுறு சிவகணத்தர் வழிகா காப்பா மன்னி யதூ ருவத்திரனி தசபை நீண்ட, பானவிழி பதமைடபா லம்பொன் மனறம் பரவுபிரந் தினசபையீ சானத் திருக, தானமுறு யிளிர்சரு டப் பச்சை யாதி தாவின்மணி யால்விளக்கச் சோதி யாகி. (௭௦)

முத்தியளித் திபேரமா விசால மாம் முயங்குமிரத் தினசபை யின் முதல்வி காணச், சித்திதரு சிங்கா ...க்ருத்தஞ் செய்யுந் தெளி வுடையோர் கண்டுதொழுஞ் செ...மன்றி, லத்தனமகா சதா சிவகள் னடனங் காட்டு மாதிமிா ...பொதுவி லதிர வீசி, நித்திய மாஞ் சதாசிவகாட் டியத்தைக் கூட்டு ...கழ்சபையின் பெருமையெ மா விசழ்த்த லாமே. (௭௧)

புதியகது மலரின்மண மெங்கும் வீசப் பூமகீர்த்தா தினைக்குரு னிர் வந்து வீசத்... ...செயமா மருகுயில் செவிவி னேறயத்தும் புர...ரதர்வீறு காணம் பண்ணைப், பதியெனுமரு பரனடிக்குஞ் ச ...யகண ஞானமம் பண்புறவே விளக்குமவ னைத்தி தேவ, ரதிகவிற ந் சிவகணங்கள் சனகர் யோக ரியமனிர் திரனமுதலோ ருச்சித் தேதத. (௭௨)

நவ்விவிழி யாயுபா மிலக்க மைம்பா னவின்றிடும்... சபைபதி ஞன் இலக்க மாகிச், செவ்விபெறு திருமேனி யகன்று கோடி செஞ் சுதிர்ப்பே ரொளியம்பொன் விமான மீது, லவ்வியத்திர்த் துறையும சதாசி வத்தா ஞதிவொளி விளக்குருளே பழுத்தத தானே, யெவ் வனின்மே லெவுந்தி றது மேல தாகி யிருக்களியே விளக்கெவர்க்கு ஞ...ஞதா... (௭௩)

...விளைய மெய்யன்பர்க் கருளின் றாய வானந்த வொளிவிளக் கு புசுக்க விளையும், தெளிதெனலெவண் ணாருருகுல முதல தாங்கு மி லையீ திருச் சங்கிலம்பாள கண்கள் மூன்றுந், தெளிதரப்பெற்று யா துபிறை முடிகி லோங்கச் செம்மணிப்பூ ணணிந்திரவி கோடி யென்ன, மினிரு...யரியா சனத்தின் மீது வேதனெடு மாலருச் சித் திடவே யேவு. (௭௪)

தருமசரு மாவெவற்றைப் புகலக் கேட்குந் தையல்பு... வாடவத்தோ ர யன்மால் போக, சறுமறையா லைத்துறிதுஞ் சரித...யாக்கு மாதிசபை யினித்... ...திருத்தன் றன்னை, திருமனைய மி...வில்லி...

கலாக நிகழ்த்துநிம றையர்தெரிசித் தவரின் ஞெரென், ஞெருமை பெற வினவுதல்கேட், டொசெய் வாமென் றுரைசெய்வா ளம்முனிவன் மனைவி கேட்ப. (௭௫)

மாசதா சிவனுடன மங்கை காண மகிழ்விரெெம் புரிந்தருளி ய கேசவ சரலக், தேசதா பெரவுறைபு மன்ன லக்காட் செங்கண்மா ன் முதலியர்கள் ளுடனங் கண்டா, ரசைதாம் பெரிதாகி யிக்காள் கற்று மருத்தவருஞ்செய் குலந்தெரிசித் திடுவிப் போமென், றுரைசை தாழ் திருவுளத்தி றுன்ன வ றந்தனர்ஞா னக்கணவர்க் குதவி ஞனுள். (௭௬)

வேறு.

ஆங்கவர் காணப் புரிநிருத் தத்திற் கியையவா ளுகா னிலத், தோங்கிய வுதரு வளமறை விதியா லொலிமிகுங் குடமுழா வதிர்ப் பப், பாங்கொடு வீமொன் மத்தள முழக்கப் பங்கயன் றாளமொத் தி சைப்ப, வாங்கரும் பானு கம்பனு மிரஞ்சிசவ் வாதிஞற் சங்கெடுத் தொலிப்ப. (௭௭)

மூவிரு பாதன் சதகிர சேனன் மொழிதரு கணேசரிங் கிவர்க டாவரு மொலிசேர் தமருகம் விதியின் சதியின்வா சிப்பவர்க் காக்கன் மேவரும் பேரி வாத்தியங் கொட்ட வேணுகம் பணிசை மிழற்ற வேவரும் பரவு மங்கிலர் கும்போ தரிருங் கொம்பெடுத் தூத. (௭௮)

கந்திமா தேவர் பொற்பிரம் பெடுத்து காட்டியச் சபையிஞர்ப் படக்கி,வந்திடு மிமையோர் குழுவினைத் தத்தம் வரிசையின் முறைமு றைகிறுவி, யிந்துவே ணியனுர் திருமுன்ன ருலாவி யிருமருங் கிது மெதிர் க்கட்டு, பந்தமாம் விகேதிர் சித்திரை [illegible]த்துப் பகர்தரு ங் கட்டியம் படிக்க. (௭௯)

மற்றைய கணங்க விற்சிலர் வீணை வாசிப்ப லவர்களிற் சில வர்,துத்திடு மற்றைத் தமருக முதல வாத்தியத் தழனியாப் பெருப் பக், கற்றையங் கூந்த லரம்பையர் கமலக் காலிற்சிங் கிணிசிலம் ப ணிந்தே, யுற்றவே யிசையின் காணவா ழமு[illegible]துகுழைச் செவி யினின் வார்க்க. (௮0)

சாமரங் குடைபர வாலட்டிக் கிருது கொடிசில தையல் செறி ப்பத்,தோன்று சந்தக் குழம்பு,கொண டிமையோர் தொழக்கில தோ ன்றி சின்றிப்பக், காமரு தூப தீபத்தட் டேந்திக் கன்னியர் சிலர்ய

ணி மாற, மாமறை விதியான் மங்கலம் பாடிப் லாண்மொ தரிற்சி லர் கூற. (௮௧)

விசையையே செயையாம் பாங்கியர் சேவிக வேழமா முகன்குக னென்று, கிசைபெறு மைந்த ரிருவரைக் கோரி மெய்பெரு மாட்டி புன்ன மகிழ்ந்து, கசைதரு கயற்கட் பார்வையி ஞனு கலந்தரு புன்ன கை யாலுக், திசையெலாம் பரவு திருநடம் விளங்கச் செய்துகெம் பீ ரமே செலுத்த. (௮௨)

தெரிதரு பதிரெர ருத்திரர் மற்றுஞ் செப்பிய வுருத்திர கண ங்க, ளரியயன் மகவான் முதற்றிசைப் பால ரவரவர் கணக்களின் ஞோர்கள்,விரிதவ முனிவர் சித்தர்க ளியக்கர் விஞ்சையர் சாரண ருர கர், பரிவிறெ டிந்து சூரியர் வனங்கிப் பரமவா னந்தத்தின் மூழ்க. ()

மற்றுள கிரக முதிக்கவென் வசுக்கள் மருத்துவ கிராசியுட் கலமா கற்றுளி மூகிலர் சொழிரு புவன ளகட லேழுமா நதிகள் வரைகள் வரந்துண ரோவட குலங்கினை ருவி புகுவுமென் கயங்கண்மால் மற்றுறு மன்பா லளைந்தத் தேசோ முகந்துகண் வழியுளத் தேக்க. ()

ஆலிகாள கணங்க ளமுகன் கணங்க ளாதிசன் டேசன்மா நந்தி யெங்கணும் புகழ்துங் கிலர்மகா லீரரு வுற்பனர் பிரசருன் மந்தர் தங்கிய பிரேங்க ருற்சிலர் கண்ந்துட் சாற்றுருன் டிகர்பணி கிரக துங்கவைங் கன்ன ரெழுகணர் பூத பசாசுவே தாளங்க ளெப்ப. ()

வேதகரன் காரு சாத்திரம் வேத சிரசொடா கமங்களு வேறு கோகிலா வுபகி டதந்தோத் திரஞ்சுத் திருவியாக் கியானங்கள் மிருதி, யாதியீ ரொன்பான் புரணகா வியமிப்ர வந்தசா டகமலங் கார, மீதெலாம் பரம வடிவெடுத் திறைஞ்சி யிறைதாள் தொழுது வாழ்த் தெடுப்ப. (௮௬)

அத்திரி விஸ்வ புலத்தியர் புலக ரங்கிராக் காக்கர்பரக் கவர்மா தித்திய வற்கர் குற்சகா லவர்கள் ளிவெபெரு மிருகண்டு விசுவா மித்திரர் சுகர்மார்க் கண்டர்மத் தியந்தர் வியாசர்மாத் தேத்தினி வா சித்தனே பிரம [illegible]யர் கணங்க ளிறைஞ்சினர் குணலேயீட் டேத்த.

கன்னுவர் சங்கர் தெக்கர்சம் வர்த்தர் காத்தியா யனர்தொழு தேத்தப்,பண்ணளிசை வீணை நாரதர் முதலாந் தேவமா விருடியர் பர வத்,தன்னளவிச் சனகாதியவெ யோகர் தனித்தனி கண்டுதோத் திர ஞ்செய், துன்மகிழ் திறந்து கடலவா [illegible]த்தத் தேன்றுகள் துன்பெ ன்ன களிக்க. ([illegible])

பம்பிய வேதந் தக்கைபி முழங்கப் பங்கயன் செய்தொழின் மடங்க, வம்பிகை தாளந் தாளமொத் திசைத்தே யாகாசநடேசனென் றேத்த, வும்பர்கா யகர் பரஞ்சோதி வேணியின் சோதி யோங்கிய திகழ்ந்தும் விளங்கி, வம்பவிழ் குழலா ளுமையாண் மாக்கள் வல்வினை மலவிருளகற்ற. (அகூ)

சிற்சபை தன்னிற் சுற்றியே நடிக்குந் திகம்பரன் குஞ்சித பதத்தி, பொற்சிலம் போசை கேட்டுளோ ரார், புளகமீ பொலிசிவ போகத்தி லழுந்தச், சற்சிதா னந்தத் தாண்டவத் தைத் தனிவிடை ஞானகேத் திரத்தான், முற்செயு மன்பிற் பருகியுள் ளுருகி முடிவிலற் புதத்தொடு மிருப்ப. (கூ0)

இத்திரு நடன வர்ணத்தே னுண்டு யாவருந் திருத்தியை யடைந்தார், மெய்த்தொழு வான்பூ மழையம் பொன் மழைகன் முழுகவ மணிமழை பொழிந்தவத் தனந்தத் தாண்டவ ராய னனைவர்க்குங் கருணைசெய் தருளி, யுத்தமா முத்தி யளித்திடவ லங்கனார் நிறைமகி ழ்ந்து சோதியுட் புகுவார். (கூக)

அனேகமால் பிரம ரனேகமிந் திரரு மனேகமாம் விண்ணவர் முனிவ, ரனேகமா யோகர் சித்தரு மனேகமற் றும்விண் ணவர்குழுவனேக, மனேகமெய் யன்ப ரனேகமா தவங்கள் செய்தவ ரனேகர்த்தே, மனேகரும் பொருளி னிரண்டற வொன்றி யகாதிசா யுச்சியங் கொண்டார். (கூ௨)

மாணிநீ னேகர் விழியாய்த் தொழுதவெல் லோரும் வழுத்தரு முத்தியை யடைந்தார், மோனமா யிருந்த தியம்ப நடன மூர்த்தியைத் தியானஞ்செய் திவா, வீணமார் பவத்திர் முத்திமெய் திடுமென் றியம்பயான், றியானிக்கும் பொருட்டான், ஞானமார் சபையி னடனமூர்த்தத்தின் பிரமாண கவிலெனக் கொன்றான். (கூ௩)

என்றவள் கூறத் தருமசன் மாவங் கியம்புவா னீதறி குயிலே, கன்றுபூங் குழலாய் கற்பின்மேம் படுநீ வினையது சொல்லுதல் வழக்காலொன்றுமன் பினிற்கேண் மாசதா சிவந்தா னுரிப்பற நடித்திடும் பொன், மன்றமாம் விமான மெசற்றனைக் கோடி யோசனை யுயர்ந்த மாபரல். (கூச)

அகலமு முரைக்கு மதிதோகை வாயி லரமு மிலக்கமோ ராபகஞ் புகழ்யோ சனையக் கையினு ளிலங்கும் பொற்பொடு மக

லமா றிலக்கம், விசுலமொன் றின்றி யுயர்புத் தொகையா மிரத்தின கரசன மீதிற், சகளிட் கையமா சதாசிவ நடனம் புரிதருக் கோயக்கண் டெய்ப. (கூரு)

செங்கதிர் கோடி யுதித்தென விளங்கிக் கலைனார் காணுதற் கரிதாய்ப், பங்கயன் ஞானக் கண்ணவிர் காணடற் கெனியவாந் துனி யாருஞ் சோதி, யெங்குமா நிறையு திட்கனுஞ் சகளி தரித்துநாட் டியம்புரிக் கிமோதா, அங்கமா நடேச னுமாமு மைம்ப ரிலக்கம் யோசனையெனச் சொல்வார். (கூ௬)

பாதமோ ரிரண்டு மிருபத்தை திலக்கம் யோசனை நீளகாற் படங்க, மோதுமைம் திலக்க நீளமா மரைமி னகலமு மத்தொகை யுரைக்குஞ், சோதிசேர் திருமே னியினிவடி வகலந் தோன்றிடு மேடிரண்டிலகை, நீதிசேர் கர கந்தர மிலக்க மிரண்டதாம் யோசனை நீளம். (கூ௭)

அருள்பெறு முத்தி னீளமு மிலக்க மிரண்டியோ சனையனி முக்கின், மருளது மயரு மயதமா மவர்கை நீளமு மிருபதி லக்கத்தெருளுற வுரைக்கின் விரல்களி னீள மிருபதி னாயிரந் தெளியும், பொருளுடைப் புருஷர் திருச்செவி திருக்கண் னிளமும் புகலுமந் தொகையே. (கூஅ)

இத்திற நடேசன் கேசாதிபாத பரியந்த மியல்பெறு மளவுக், முத்தம மூர்த்திக் கியைந்திட விமல வுருவமும் பொலிதா விருக்கு, நித்தமா மிடப தேவர்க்குஞ் சீர் கெழுசிவ கணத்தவ ருருவு, மத்தக விளங்கும் புத்திய ளைந்து காணுதி யளறுவ மின்னும். (கூகூ)

இரசித சபையாம் விமானமு மைம்ப னிலக்கமோ சனையுயர் பகலம், பரவுறு மதிசெங் கதிரொரு கோடி யுதித்தெனப் பல்லொளி பரப்புக், திரமுற வுரைக்கு மிட்கனந் தானே சகளமாய்த் திருக்கர மொருபான், வாமுறத் தோன்றத் திருநடம் புரியும் வனிதைநீ யறுமனக் கோடி. (க00)

வான்கதிர் கோடி யுதித்தென வொளிரு மிரத்தின சபையமணி விமானக், தேன்கமழ் குழலை யகலமு முயர்புஞ் செப்புமவ் விலக்கமோராம்பர், னன்குநின் றுயர்ந்தா ரைந்தசிட் கனமே சிவகாரணஞ் செயு முருவா, யுன்னெஞ் சவந்திரத் தருநிம் பொருளோ சபைபொலி முளைத்திற்கோடி. (க0க)

ஒக்குமப் பொருள்சேர் கொடுமுடி விரிவு பரவு ணங்களு மு
ரைத்தேம், பாங்குறுஞ் சத்துக் கோடியர் மாட மாளிகை யுறைந்
பயன் புறசூழ், நீங்கரும் பதிதி காந்தமாம் பன்னோர் முடிமிக முரு
த்திர ரிருப்பர், தாங்குமத் தொல்லரி வற்றைச்சூழ் நூற்றெட் டணி
முடி சந்திர காந்தம். (௧0௨)

அவற்றினும் பதேோர் சத்திகள் பொருளுணு வுணர்பவ ராலு
குப் பெற்றோர், கவற்றிதிர் கவசத் திகளின் பேளர்கள் கருத்துறச்
சதாசிவப் பொருளை, புவப்பொடும் பாவி புகறுவ ருவற்றைச் சூழ்
முடி யாயிரந் தோன்றி, நிவப்புழ னிறந்தான் டவஞ்சத்த கோடி மந்
திர முருப்பெற்று நிலவும். (௧0௩)

பகர்தரு மவற்றைச் சூழுமோர் பதினு யிரத்தொரு முடியவை
படிக, கோரதுங்கி முகன்குகன் சாத்த னிகழ்த்திய வினைசெயு மூவர்,
மகரவா ரிதிசூழ் புவிபுகழ் காளர் வயிரவ னந்தியின் இருடி, சிகரநேர்
கணங்க டிறற்சிவ குமரர் தேறுமால் விடைபடைத் தூர்க்கை. (௧0௪)

சத்திக ளினையோர் தவமுயற் சியினு லினிதிருந் தப்பதஞ் சரிப்பா
ர், மொய்த்திடு மவைசூழ்ந் தொன்றுபெற் றிடுமோ ரிலக்கமா முடிய
ணி மயத்த, வைத்தமேற் றிசையிற் வைகுவர் கோடி நாரணர் ..
லத்தினில் இடுவார், சித்தகதி தியின்றற் றனிமுத லாவ சிற்பர மீ
பொடும் வகனங்கி. (௧0௫)

வடதிசைச் சிகரத் தளவிலாப் பிரமர் வைகுவர் முத்தியை விரும்
பி, மிடையுமிச் சிரக வனேகர்கீட் டிசையின் விமலனைத் தொழு
து டனமைவார், படர்தரு தென்பா னெடுமுடிச் சிகரத் துறைகுவர்
பரந்தெழு கணமோக மிடாது தவத்தோ ரளவிலர் கருணை யெம்பிரா
ன் றன்பத மிறைஞ்சி. (௧0௬)

பத்திலக் கத்தோன் றனைமருங் குடித்துப் பைம்பொனின் விள
ம்புமச் சிகரம், புத்திகூர்ந் தரங்க ணுருத்திர கணங்கள் பூதசே னதி
யர் சித்தர், வித்தியா தாரமா கருடர்கந் திருவர் மேவுவர் குலமே
முதலீர், மெய்த்திடுங் கருவி சரபிகள் மணிநீள் முழுநிதி மொய்ம்
மலர்த் தருக்கள். (௧0௭)

ஏலவார் குழனற் கனிகைய ரீட்ட மிறையுருத் தரித்தவ னிருப்
பார், சாலுமித் தகைய கொடுமுடிக் கிழாய்த் தாவற கனிவனைத் திரு
க்குன்பாலுறழ் வெள்ளிக் கொடுமுடி யவற்றின் பகர்தொகை கோடி

யொ டொன்று, மொழுற வவற்றிற் சிரிப்பன யாவும் விதம்பெற வா
ன்முறை விரிப்பாம். (௧0௮)

பிரணவத் துருவாய் விளங்கும்வெள் ளிறத்திற் பிறங்கிரண்
டாயிரம் கேழு, முரனுந் வேதப் பரிகனோ ரூகறுறு முழுதளங் தறி
ந்திட வொன்று, வாளொறி முறைவ தனேகமோர் தான முன்று
டைத் தாளின வான்ற, நாறுறு பொற்றைத் தாள்பல வுடைய தா
ளிலாக் கணங்களிக் கிறந்த. (௧0௯)

ஒருமுகத் தனவோ ரிருமுகத் தனமூன் றுடைமுகத் தனமுக மி
லாத, திருகுவெஞ் சிற்றக் கண்களுஞ் செறிந்த கைகளு மின்னவா
ஞ சிறந்த, மருவுவெண் பிறைபோ லெயிற்றன பிலம்போல் வாயி
ன செம்மயி ரினவாய்ப், பொருவருங் கணங்க ளளவில வின்னும் புக
லுவங் கணங்களின் பொலிவு. (௧௧0)

மானிடர் பறவை மதகரி முகத்த வரிப்புலி முகத்தவெவ் வழல்
வாய்க் கானமர் கரிவெங் கரடிமா முகத்த கடியபல் விலங்குமா முக
த்த, வாளபல் பூத மெண்ணில வமல னானையி னியங்கியாங் கமர்வ,
..றிற விமானம் நேர்பல பொருந்துந் தொகுத்தல்வின் னவர்க்கும
..றரிதால். (௧௧௧)

அப்பெருங் கயிலை மருங்குடுத் துயர்ந்த வனிதொர் கற்பகப்
பொதும்பர், வைப்புறு மண்டமாதியந் தழுன்று படருறுவீ
சியபணைத் தருக்க ளொப்புற விளங்கு மாங்கவற் றதனீ ரொங்கிய
கவாதி கன்னூ, முப்பாம் பொருளின் முதலுரு வேண்டி முழுத்தவர்
தவம்புரிந் திருப்பார். (௧௧௨)

நீடுமித் தன்மை யாயமா கயிலை நெடுவரைக் கொடுமுடி யிலக்
கம், கோடியோர் பதினொ ரிலக்கத்தோர் பதினொ ராயிரத் தொருநா
றுங் குணித்து, நாடிய விருபத் தைந்துமென் றுரைப்பர் வகிறுயிக்
கயிலையின் சூழ்வின், மாடுசூழ் தரும்பொன் னிலமதிற் கணத்தோ
ருத்திர ராயிரர் வதிவார். (௧௧௩)

ஆங்கவ ருறையுந் தமனியத் தளத்தி னளவையோர் கோடியோ
சனையா, நீங்கரி தாமத் தமனியத் தலத்தை நிலைபெறச் சூழ்ந்துகொ
டிருக்கும், பூங்கதி ரொழிவாற் கதிரொளி யகற்றும் பொற்பொடு
னிறுற விளங்கித், தாங்கரும் வெள்ளி மதியுமேத் திருக்கும் தமனிய வி
ருசியொன் றுளதால். (௧௧௪)

துன்னிய கோடி போசனை யகன்று தொகுத்திடுங் கோடியிற் கோடி, மன்னியே யூடு போகிமேக் குயர்ந்து வளர்ந்தன வாறுற வோங்கி, மின்னுகோபுரங்க ளெட்டினை வகுத்தின் வாயிலின் மேவியே காப்போர், சின்னமெனன் றிவரைப் புகலுதல் செய்வாங் கேட்டியென் றியம்புவான் முனிவன். (ககரு)

ஐங்கரன் றிகழ்பூ ருவதிசை வீர பத்திரன் மழற்றிசை தென்பாற், றுங்கமா நந்தி வயிரவன் றென்மேற் றுலங்கிய சூலமேற் றிசையிற், றங்குவேற் குமரன் வாயுவின் றிசையின் வயிரவி சாற்றிய வடக்கு, ளெங்குமா காளர் சாத்தனீ சானத் துறைந்துதங் கணத்தொடும் புரப்பார். (ககசு)

இயம்பிய விவற்றை வளாத்தரு பூரண பொலன்றுள விணமணிக் குலங்கள், வயங்கொளி விளங்கி வாலுற விலந்த வன்மணத் தாக்கர்வல் லசுரர், மயங்கியே சேறற் கரியதாய்ப் பிரம யஞ்செலற் கருமுழுக் காவல், வியன்பெருங் கயிலை நிலையிது புகன்றேம் விமலனோ டிருமனக் கோடி. (ககஎ)

வளப்பெருங் கயிலை வண்மையுமூன்று மன்றமு மடேசனிவ் வடிவுமணப்பரி தெவர்க்கு மென்குமீதுஞ லறிந்தவா றியம்பினமிவ் வென்கிளப்பருக்ங் பஞ்ச சத்திகட் கருளிச் சுவேசைவா புறுங்கிளறுவ் வி. துவைப்பதிமூரோம மொன்றிரபுல் கோடி யண்டங்க டோன்றியே யொடுக்குன் (கக அ)

மலரயன் றிருமா லிந்திரன் முதலாம் வானவ ரவணரு ளடைந்து, நிலைபெறுஞ் செல்வ மெய்தின ரவனை நிகழ்த்துமால் கண்மலர் சாத்திப், பலர்புகழ் சுதரிசனப்பெயர் படைத்த சக்கரம் பெற்றன னெவனு, மலைவறு மவனை யுகந்தவன் வடிவம் வருணிப்ப தியாவர்க்கு முடியா. (ககக)

உவன்மதுப் புசித்த வேடன்பூ சித்தே யுயர்தரு முத்தியை யடைந்தா, னுவற் குதவு வானெவ னவனை யடைவிற்றன் சரிதையைக் கேட்போர், வானமும் பரவு சிவகதி யடைவார் வந்தருள் வானெவனவனிப், பான்மைசே ரண்டப் புரவிசோர் மனைப்பல் விதத்திறும் வருணித்து முடியா. (கஉ0)

இதுதக விளங்கு மடேசனைக் கயிலை யுச்சியி லிருப்பதாய் நினைப்போர், பத்திய யீசன் சந்நிதி யிருந்து பாவுமிக் கதைபடித் திடுவோ

ர், வித்தகக் கதைகேட் பவர்பவ மகன்று விமலமா கயிலையை யடைந்து, நித்திய போகந் துய்த்திரண் டற்ற வேயுமா முத்தியை யடைவார்.

என்றுமா தவத்துச் சூதமா மாவல் வியம்பலும் வினவினை கேளா, நன்றுகேண் மென்று கசிந்துளைமுருகித் தியங்கித்து நன்மையை யடைந்தான், வென்றிமா தவத்தி ரந்தக முனிவன் விளம்பிய வாறுமக் குளாத்தேந், தொன்றுமா கயிலைச் சபையொரு மூன்றுஞ் சூக்குமமாக்கியே சொக்கன். (கஉக)

கடனவிக ஜொக மாகிய தலமு கவிலருஞ் சூக்குமமாக்கி, யடையினைப் பொருதலி லுலக்குதா பித்தே யமுதலிங் கத்தினி னுறைன், கடலைகேக்கு மதுரைப்பூ லோக சிவலோக மாகவி லயக், கிடமுறவுரைத்தேனு சத்திய மென்றே செப்பினன் மலையமா முனிவன். ()

ஆறாவது மகாகைலைமான்மியமுரைத்தவத்தியாயம்

முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் - ககஎ.

ஏழாவது

தேவியுமையவளருந்தவத்தியாயம்.

விளவு மாதவர் மீண்டும் வினவுவார் மெய்த்தமிழ் முனிதேவே
களிவி ருப்புமே தாமே முதலிய விண்ணவர் கடங்காணப்
பளித கந்தரன் புரிந்திருந் தத்தைநீ புகலக்கேட் டெளமவாழ்த்தே
மளிரிய மாதவப் பயன்சிவ பத்தியு மெய்திமேன கதிபெற்றேம். (க)

அன்ன தாயிறு மின்றுமொன் றுரைக்குது மாலவாய்ப் பதிதன்னின்
முன்ன மம்பிகை யறம்வளர்த் தனளென மொழிந்தனை யதுகேட்டே
கன்னி பாகன்ற னருளினு லங்கயற் கண்ணிக யமயக்கான் [வ
மின்னு முப்பதி ரண்டறம் வளர்த்ததை வகுத்துரை விரித்தென்றார்.

இந்த வாசகங் கேட்டவு மகத்திய னியம்புவான் முனிவீர்காள்
புந்தி கூர்தரக் கேளுமின் பவனமாம் பூருவ கதைகேட்போர்
முந்தை வல்வினை நீங்கியே சிவகதி முற்றுவர் நிகழ்த்துன்மை
சிந்தை செய்துநி சென்றவ ருனங்கொளத் தெருளுற வுரைசெய்வான்.

வேறு.

ஆதி நாளினிற் சோமசுந் தரமுதற் கடவுட்
சோதி தோற்றமெற் றுரையெனச் சுந்தரி வினவ
நாத னங்கனிற் றேன்றுயே நாள்வரி வெறுக்கும்
பாதி மாதுசே ... வான். (௪)

வசன னாவிய கயிலையி லானைமா துமையா
டேன லாவிய மலர்க்கையாற் றிருவிழி புதைத்தா
ளான காலையி லிருட்பிழம் புருக்கெழும் புவிய
மேனை யாவையும் பூசின வரமென விருண்ட. (௫)

நீல மாமலை போர்க்கறுத் தனவெடு வரைகள்
ஞால மேழ்புகழ் யமுனைபோற் கறுத்தன நதிகள்
சீல மாதவ முனிவர்மே தகுபுவித் தேவ
ரேனுந் தத்தமா தவமுன்ன னியமமு மிழந்தார். (௬)

கண்பு தைத்தகை திறக்குமுன் கணமவர்க் குலகிற்
கெண்பு தைத்திடும் யுகங்களு மெண்ணில சென்ற
பண்ப றுத்திடு மன்னவ னிலைமையைப் பாராத்
தெண்க டற்கடு மிடற்றினன் றிருவளங் கறுத்தான். (௭)

கறுத்த ...ணடனுட் கருப்பினைக் க...ரிகண் ட...ந்தான்
சிறுத்த குற்...ம் பொறுத்தியான் ...த்து பிழையா
அறுத்து மி...வந் தீர்வழி யுரையெனப் பணிந்தாண்
மறுத்த லாத்தலன் கருணைசெய் தருளியே வள்ளல். (௮)

எத்த லத்தினுந் தீர்வுறு திப்பவஞ் சிவன்
முத்தி மாநக ரடைந்துமுப் பானிரண் டறமும்
பத்தி கூர்ந்துநீ புரிக்தெமை வழிபடிற் பாறும்
புத்தி யீதென விடைகொடுத் தருளனும் பூவை. (௯)

என்ன மாதவஞ் செய்தன ளியற்றமிழ் மதுரை
தன்னி லெல்லறம் வளர்ப்பதற் கெனமனந் தளிர்த்தா
ளென்ன செய்குவ லென்றர னடியினை யிறைஞ்சிப்
பொன்னின் மாளிகைப் பொலிந்தன ளத்தலம் புகுவாள். (௰)

வேறு.

விசையை பேசயை சண்டி யெல்லிய
லசையின் மங்கலை யருகு சூழ்வரத்
திசைவி ளங்கதற் றீர்த்த கன்னிய
ரிசையுந் தேவமா முனிவ ரெய்தவே. (௧௧)

பணங்கொள் பூ...ஞ் சிறப்பப் பல்சிவ
கணங்க டேவருஞ் ...க வித்திடக்
குணங்கொ ளன்பர்செ... றெதிர்ந்து கும்பிட
மணங்கொ ளிடன்றிசை வழிக்கொண் டேகினள். (௧௨)

கங்கை சூழ்தரு காசி யேழுந்த
வங்கு மற்றுடை தலாக வியானையும்
பொங்கு மாசையாற் றெழுத பூம்பொழி
மங்கு ரேய்பருப் பதமுல னங்கினள். (௧௩)

முத்தி நல்குபொன் முகலி சூழ்ந்தகா
ளத்தி யானதென் கயிலை யீசனைப்
பத்தி யாற்பணிந் தேத்திப் பாங்கர்...
மெய்த்த லங்களும் விரைந்து போற்றினள். (௧௪)

கம்பை யாலிசூழ் காஞ்சி யண்டுவே
கம்ப மேவுமேகம்பர் தாள்களை
யும்பை முன்புபோற் போற்றி யாங்கெழா
வம்பெய் வேணியா ரருள்பெற் றேகுவாள். (௧௫)

...ன்னி நாட்டினை தலங்கள் போற்...னை
...றவினை யாருடை ...றைவி யால...ய்
மன்னு மாசையால் வழிக்கொண் டேகியே
கன்னி நாட்டினிற் கடிது செல்கின்றாள். (௧௬)

கதிர்த வழ்ச்செழுங் கதம்ப கானத்தை
யெதிர்ப வனித்துசென் றேத்தி யன்பினன்
முதிர்த வக்கரு முத்தி மாநகர்
மதுரை யெய்தினள் மதுர வாய்மையாள். (௧௭)

வேறு.

பாலின் மென்மொழி விமானமின் றிழிந்துதன் பரிசனர் புடைசூழச்
சூல தீர்த்தப்பொற் றாமரை யொடுசிவ தீர்த்தமுந் துளைந்தாடி
மூல லஞ்செழுத் தோதிநீ றணிந்துதம் முதல்வனு றுறைகோயில்
காசி ருவ்வலஞ் செய்திலிங் கத்தினைக் கண்டுகண் களிகூர்ந்தாள். ()

அதித்த ருச்சனை செய்துதாழ்ந் தெழுந்துதம் பரிசனர் சூழ்ந்தே
த்த,வுதித்தெ முந்துமெய் யன்பினு லனுக்கைபெற் றுவந்துதா னுறை
கோயிற், கதித்தி றம்பெறு சந்நிதி பனுதியுங் கயற்கணு மதன்னை
ப், பதித்த மெய்யன்பிற் பணிந்தனள் விசயையைப் பார்த்திது பகர்
கின்றாள். (௧௯)

ஆதி மூலமாம் பராபரன் கயிலை யிரத்தினச் சிருகூட
சோதி சேர்கயி லையிலிருந் தனைருட் சோதியுந் தமயோடு
நீதி மாதுநீ காமனைத் தரச்சனி சுட்டுகே மெழுகாட்டக்
காத லான்மறந்தைப் பாலியர்தாமுங்கண்ட சித்தக்கூளிகூர்ந்தார்

சோதி காயமி மூன்று சீத்தந்து மேன்தயிந் தொழிலைரு
மாதி காயமி பரம்பனை யாயமி யாலவாயப் பதிமேவு
நீதி காயமி யக்கயற் கண்ணியா மேலவா யதுமுன்னை
சேது மாதவஞ் செய்தனன் றஞ்செயற் கென்னவை யையுயகோசக்கி.()

உறையுமில்லிடம் பெருட்கொண யுயர்மைப் பெறுமவர்க் குவந்தித, விறைய வேப்படிப் பவர்க்குரை நற்பொரு ளிகழ்த்தவிப் பவர்க்காத்தல், குறைவ றஞ்சிவ சேர்வைசழ் திருமடங் குலவுசத் திரமுனனுர, லறையும் வேற்றறம் புதக்குதல் சிறையுண வினைவர்க்குத் தினபண்டம். (௨௨)

சமைய மாறுமே வரைந்திடா தவமுமன் சாற்றிய பெரைய
மமைவு றுதிறு மிருந்தசே ருயிரினை மீட்டலா டியாக்காத்தல்
சுமைவு றும்மலர்க் கார்குன நீர்ப்பந்தர் தாயமணங் கமழென்றெனப்
சுமைத ரும்விலங் குணைவுதும் புனலங் கதிதெரிக் கீடேற்றல்.(௨௩)

மருத்து வச்செயல் கணிகையர் போகனை மனைவகொருத் தமதான்
மருத்தி கூர்தர வானிலந் திருமுனை கண்டிகை யணிநீறு
திருத்து பூசனை வத்திர தானமே பெரிய கடன்றீர்த்தல்
பொருத்த முற்றிவ் குருவுபதேசமென் றுள்ளதையும் புரிகென்றான்.

அன்ன மேழுத விதெருஞ் சட்டுவ மீந்தன னதுவன்றி
மன்னு முத்தமஞ் தலைவன்முன் றருபிருகாழியென் மகிழ்ந்தீந்தான்
பின்னு மற்றுளவறமெலாஞ்செய்கெனப்புகழ்ந்துபேருருகூர்ந்தான்
பன்ன ரும்புகழ் விசையையே முதலினர் பணிந்தவா றவைசெய்வார்.()

அம்பி கைக்குமுன் னிருந்தறம்வளர்த்தரும் பலமொழித் தருள்பெற்றுன்,செம்பொன் மாமழை நவமணி மலர்மழை பொழிந்தன செறிவானம், பம்பு துந்துபி வாத்திய முழக்கினர் சிவகணத் தவர்பல்லோ, ரும்பர் வரனமே முதலுழ வுலகுமார்ப் பெழுந்தன வொன்றாகி.(௨௪)

வால இல்லியர் முதலிய விருடியர் மகிழ்ந்துபூ ரணகும்பஞ்
சால்பி னேந்தினர் வேதமுந் திரங்கூறற் றனித்தனி துதிசெட்டா
சேல வார்குழ லம்மையைக் கண்டுகண் டிறைஞ்சினர் கரங்கூப்பி
ஞாலி மும்மையெண் ணுஞ்சறம் வளர்ப்பது காங்கண்டுசெய்தவமென்றார்.

மற்று மாதவச் சுமந்துவே முதற்பதி னயிர வாத்தோருந்
துற்றி யம்பிகை யுடன்வருங் கோதமன் முதலிய முயோரா
பற்றெ றிர்ந்தமு வாயிர முனிவரு முவந்தன வாரய்ப்போற்றிக்
கற்றை யங்குழ லுமையையும் லறம்புரி கவுரியைப் புகழ்கின்றார்.

ஆடி னார்சில ரார்த்தெழுந் தாரசில ருரும்கீத மிசைத்தனர்
பாடி னார்சிலர் பணிந்தெழுந் தார்சிலர் பங்கயம் பதறுசென்னி
சூடி னார்சில ரறங்களெண் ணான்கொடு மற்றுமந் தோத்திரமாக்கித்
தேடி னார்பொருள் கண்டெனக் கண்டுகண் களித்தனர்துதிசெய்தார்.

இல்ல மேழுத வியம்புமெண் ணான்கற மியற்றுவித் தருள்வாளை
யொல்லையாகங்கள்கருதிவேதியர்கள்செய்துவந்திடப்புரிவாளைத்,தொல்லைகான்மறையாகமபுராணக்தோத்திரஞ்செய்வோர்ப்புரப்பாளை
முல்லை வாணகை யங்கயற் கண்ணமை முதல்வியைத் தொழுவாமே.

ஞான ருபியா யருட்பரை யாகியே ஞானசத் தியுமாகி
யேனை யிச்சவ வடிவமா யவற்றினை யியல்புறப் பரந்தாளை
யானே தொன்மையிற் சிருட்டிகா ரணமதா யத்தியுந் தமுமாகி
வானே மேழுத வுலகங்காத் தருளுமை மாதினைத் தொழுவாமே. ()

பத்தி யாய்ப்பெருங் கருணையங் கடலதாய்ப் பத்தியைத் தருவாளை
சித்தி யம்பெறு விச்சவ முதல்வியாய் நிகழ்கயி லையின்வாழ்வாய்ச்
சுத்த மாயைமுன் னுணமா யைகடந்தரித் தவற்றினுட் டோயாளை
முத்தி மாநக ரிமையமீன் றளித்தருள் முதல்வியைத் தொழுவாமே.()

கிட்க ளத்தொடு சகளமா யடியவர் நினைத்தவா றருள்வாளைக்
கட்பு லப்படக் காரெனுஞ் பூரண கலையொடு நிறைவாளை
யுட்பு லப்படத் திரிவித காரணமொத் தருசெப்போ ருளத்தாளைத்
தட்பி மார்பிறை சூடிய வாணிடத் தையலைத் தொழுவாமே. (௩௩)

சுந்த ரனுக்கொரு தந்தையுங் கருடருங் கருணைத்தா யானாளை
வந்த னைக்குவந் தறமுத னான்கையும் வழுத்தினர்க் கருள்வாளை
முந்து லோகவா தாரமா முதல்வியை முருகனுக் கினையாளைச்
சுந்த ரேசன்ற னிடத்திலங் கயற்கண்மின் றேனைகயைத்தொழுவாமே.

என்று தோத்திரஞ் செய்தவ ரிறைவிகேட் டகமகிழ்ந் தனமின்னே
மன்ற லல்வாங் கேண்மின்க ளென்னவம் மாதவ ரிவைகேட்பார்
கன்றி கூர்தர யாங்களித் தலத்தினி லனிவசித் திடவேண்டுங்
கொன்றை வேணியர் திருவினை யனுதினங் கும்பிடும்பதங்கேண்டு.

காசி மேருமா மந்தர மேமகூ டம்பெருங் கயிலாயம்
பேசு மத்தலங் களிறுமிக் கதிகமாய்ப் பிறங்குத லெறுமேவி
மாசி லவ்வரங் கொடுக்கவும் வேண்டுமென் றியம்பமா துமைகேளா
ஈசு தண்டமிழ் மதுரையந் தலங்களின் மேம்படு தலமென்றான். (கசு)

ஆல வாய்ப்பெயர் நகரியிற் காசிசாரு கிக்குமுற் பதியாகு
ஞால மேழ்புகழ் மதுர சேகரி லாயன்னிச் சுவகாதன்
பால லோசனத் தேவம்ப ராங்கயற் கணிபரை விசாலாட்சி
கோல மேவுசா மரப்பியாருஞ் சமட்டிவித் தியாகசி றுகூறில். (கஎ)

இத்த லத்தொடெட்டும் பெருமையை யாழலர்தேவ ரிந்துரைசெய்வார்
புத்தி கூர்ந்துயர் கேட்டவர் வரமெலாந் தந்தனம் புகழ்ந்தன்னை
பத்தி கூர்தரு கைவருக் குளைவின்பா டண்டிகட் குரையாதிர்
முத்தி மாதவி லெறிதருள் செய்தனன் பின்னரு மொழிகின்றான். (கஅ)

மூறு மாசையி னித்துதி கேட்பவர் படிப்பவர் முனிவீர்காள்
கேளு நன்குறத் துதிப்பவர் கன்முயர் ஒளிர்பதம் பெறுகென்றே
காளும் போற்றிட வாமனித் தருளியங்கையங் கயற்கண்ணாள்
ளாளு நாயகி யுருவிலொன் றாயினை வின்னுநல் வறஞ்செய்வான். ()

மாத வத்திரென் றகத்திய னுரைசெயக் கேட்டமா தவர்சொல்வார்
நீத வத்திரு வுயர்ந்தனை நின்னருள் பெறுதலால் வினைதீத்தேம்
நீத கற்றுமம் பிசையறம் புரிந்தது செப்பினை யெமக்கின்னும்
போத முற்றிய மாலருந் தவஞ்செய்து பெற்றமை புகலென்றார். ()

ஏழாவது தேவியறம்வளர்த்தவத்தியாயம்
முற்றிற்று.
ஆகத்திருவிருத்தம் - கஎஎ.

எட்டாவது

விட்டுணுவரம்பெற்றவத்தியாயம்.

பண்டொரு கற்பாந் தத்தி லொடுங்கிய முறையே பண்பார்
விண்டுவே முதலோர் தேர்ந்த வேதங்கள் சனகர் யோகர்
தண்டலி றவத்தோர் மிக்க பதஞ்சலி முனிதாழ்ந் தேத்த
வண்டரீர பகலின் றூடு மானந்த நிருத்தங் கண்டிவ். (க)

வாரணங் கிலைப்போல் விண்டு மத்தன முழக்கு கின்றான்
சேணுயர் காசி யெய்திக் தவஞ்செய்தா திக்கம்பெற் றாற்போற்
றூணுவாந் துவாத சாந்தத் தலத்திலெத் தனைகா லங்கள்
பூணுமெய்த் தவத்தி னெந்தப் புனிதமா தவத்தைச் செய்தான். (உ)

சொக்கனம் முராரி முன்னர்த் தோன்றியெவ் வரங்க ளீந்தான்
மிக்கவச் சரிதை கேட்கும் விருப்பினெம் விரித்துச் சொல்கென்
றக்கண முனிவர் கூற வகமிக மகிழ்ந்து கேட்டுப்
பக்குவர் நீவி ரென்று வகத்தியன் பகர்வ தானான். (௩)

சிவனடி யார்க டம்முட் சிறந்துளோன் றிருமால் செப்பு
மவனெறி சிவனும் பேத மின்றாி யவர்க்கு சாத்தப்
பவந்தவிர்த் திடுதம் பாதம் பரித்தன னதனிற் பாங்கர்
கவமுறு சோர சிங்கச் சருமத்தைத் தரித்தா னாதன். (௪)

மார்பினி லாமை யோடு புரிந்தனன் மலர்ப்பூங் கையிற்
சீர்பெறு மவன்கங் காள மேந்தினன் றிறந்து லத்திற்
சீர்பெறு முடல்முற் றுங் ததக்கினன் புணர்ப்பூங் கொன்றைத்
தார்முடி தனில்விண் டிக்க டமைமாலை யணிந்துங் கொண்டான். (௫)

அன்றியு மிடப்பா கத்தி லவதரித் திடுத லானும்
வென்றிசேர் சத்தி தானே விண்டுவா யிருத்த லாலு
மொன்றிய சத்தி யீச னிடத்திலெப் போதுங் கூடானன்
மன்றவப் போது தானும் வந்துதித் திடுத லானும். (௬)

ஈசனு ரிச்சை தேவி யிசைந்துறு சரித்தாற் போலு
மீசமார் விண்டுத் தானு மனுசரித் திடுவ னீங்கா
வாசையாற் புருட ரூபஞ் சத்திரு பமுந்தா னவன்
மாசிலவ் வீச னிச்சைச் சுந்தர மாக வைகும். (௭)

என்னையாம் பேத மில்லை யியம்புமால் சிவனை நோக்கி
நன்குறப் பூசை யாற்றி நற்றவ நெடுநாட் செய்தான்
பொன்கமழ் மதுரை நன்னும் புரிசடைப் புனிதன் காணு
மின்கமழ் திடையா ளோடும் வெளியின்மால் விடைமேல் வந்தான். ()

மான்மழு வபயந் தூய வரதமு மலர்க்கை தோன்றக்
கூன்பிறை வேணி தோன்றக் கோதையு மொருபாற் றோன்ற
வான்பிசை வந்து தோன்று மழகிய சொக்கனைக் கண்டான்
பான்மைமா தவனு மன்பிற் பன்முறை பணிந்து வீழ்ந்தான். (௯)

போற்றினன் பரவி நின்றான் புளகிதத் துடல[illegible] பித்தா
ஆற்றறு கண்ணீர் வார வானந்த வெள்ளத் தாழ்ந்தான்
சாற்றுவ தினியென் யான்செய் தவப்பலன் கிடைத்த தென்றான்
மாற்றினும் பிறவி யென்றென் றாடினன் மகிழ்ச்சி கொண்டான்.

அக்க[illegible]மலை னுக்கி யமுதவாக் கருளிச் செய்வான்
சக்கர பாணி நீயுந் தவத்தினை விளைத்தாய் போது
முக்கிர மாகச் செய்[illegible] தவக்கண் டின்ன மகிழ்ச்சியுற்றே
மிக்கமா வரங்க ளீவ மென்றனும் விண்டு சொல்வான். (கக)

உன்னையே காணப் [illegible] பேற்றினு முயர்பே றுண்டோ
வென்னையா ளுடையா [illegible] தாயினு மியம்பு கேண்மையான்
முன்னொரு நாள் தேடிக் காணு மு[illegible]மல ரிணைப்பொற் றாளிற்
பன்னரு மன்பு பூணும் பத்தியெ[illegible] குதவ வேண்டும். (கஉ)

அரியுடன் பிறந்தா ளென்றே யமலை[illegible] விளங்க வேண்டும்
பரிவினி யவள்மேல் வைத்த பரிவென்மேல் வைத்தல் வேண்டும்
புரிமணத் துமையா ளுக்கு வரிசையான் புரிய வேண்டும்
பிரிவிலா நீயு நானும் பிரிவிலா திருத்தல் வேண்டும். (கஈ)

அமலமா மேனி தன்னிற் பாதிபெற் றளிக்க வேண்டும்
விமலநிற் றுதிப்போ ரென்னை விருப்பொடு துதிக்க வேண்டுங்
கமலமென் கண்ணுற் கனிந்து கதம்பகா னத்தி ருந்தே
நிமலலிங் கமதா நின்னை நித்தியம் பணிய வேண்டும். (கச)

சுயம்புலிங் கங்க ளெங்குண் டங்கெலாந் தொழுது சூழ்ந்து
வயம்பெற நின்னைப் போற்றித் தெரிசித்து வசிக்க வேண்டு
மியம்பிய பதிட்டை பூசை யெனக்குமுன் டாக வேண்டும்
பயம்படு நித்ய நைமித் தியமும்பா லிக்க வேண்டும். (கரு)

கிரீசனீ யுறையுங் கற்பக் கிருகத்திற் சூழத் தென்பால்
வரிசையைங் கரத்தன் றெக்க ணாமூர்த்தி வடபால் வேதன்
றுரிசறு துர்க்கை வைகித் தொழுவர்மேல் பாலின் வைகிப்
பரசின்னி ருதாள் போற்றும் பதமெனக் குதவ வேண்டும். (கசா)

சிவலிங்க பூசை செய்வோர் சிறந்தநின் வாம பாகந்
தவலின்றி யென்னை யன்பாற் கருதியர்ச் சிக்க வேண்டு
மவலிங்கப் பதிட்டை செய்து நானருச் சித்த லிங்கந்
தவலின்றிச் சுயம்பு வேபோற் றழைக்கநீ யுறைதல் வேண்டும். (கஎ)

இவற்றினு மேலாந் தான வரமெனக் கின்று மொன்று
நவிற்றும்வா னென்னைப் போற்றா யகத்தினைப் போல யானும்
புவித்தலம் புகழ்நீ மாற்றிற் புரிகடா னத்துக் கேற்பப்
பவித்தமந் தனுமுழுக்கி யெக்காலும் பரவ வேண்டும். (கஅ)

எத்தனை பிழைசெய் தாலு மிதுபிழை யென்றெண் ணாதே
பத்தவென் மயக்க நீக்கி யாண்டருள் புரிய வேண்டு
முத்தனே யென்று விண்டு மொழியுமிவ் வரமீ தென்னப்
பத்தர்கள் பத்தன் றந்தோ மென்றனன் பக[illegible] தாரன். (ககூ)

மாகயி லாய மிந்த மது[illegible] மன்றிம் மா[illegible]ற
மேருமா விருந்து நாயே [illegible]யல்பெற நி[illegible]த்தஞ் செய்வோ
மோகனாட் டியத்திற் கேற்ப மத்தள முழக்கிக் கொண்டே
நாகமும் புலியும் போலிந் நடனங்[illegible] நிறைதி யென்றும். (உ0)

இன்னுமொன் றிசைக்கே னாதி யென்கணு நிருத்தஞ் செய்வோ
னின்னொரு கலையை மற்ற நிருத்தமா தலங்க டன்னிற்
பன்னரு முழவமார்த்துப் பணிக்க[illegible]
பெருநெறி யிருந்து வாழ்தி பூரணை [illegible]. (உக)

நம்முரு விலிங்கத் திற்கு நிருதியி னயந்[illegible]மே
யிம்மையே தருவா * னென்றே யருச்சி[illegible] மிறைக்கு மேல்பாற்
றம்மையே தமக்கு நன்குந் தலத்தினி லை[illegible] வாய்ப்பச்
செம்மையோ நிறைதி கூட வழகுறுந் திரு[illegible]பேர் பெற்றே. (உஉ)

என்றருள் புரிந்து சொக்க லிங்கத்தி லுறைந்தான் போற்றி
மன்றவவ் வரங்கள் பெற்றே வைகினன் கமலக் கண்ண
னொன்றுமிக் கதைப டிப்போர் கேட்பவ ருயர்மா னத்திற்
சென்றுவான் கயிலை மேவிச் சாயுச்சிய மடைவர் திண்ணம். (உஈ)

ஈதுமால் சரிதை யென்றே யியம்பினன் மலையக் கோமான்
றீதகிர் முனிவர் கேட்டுச் சிந்தையுண் மகிழ்ச்சி கொண்டா
ராதிமா தவனே கண்ணன் சரிதையை யறைந்தாய் கஞ்சப்
போதினன் சரிதை யிங்குப் புகலென்றார் பின்னுஞ் சொல்வார். (உச)

எட்டாவது விட்டுணுவரம்பெற்றவத்தியாயம்
முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் - ௪0க.

* இம்மையே நன்மைதருவானென்பது இம்மையேதருவான் என; இடைக்குறைந்து நின்றது.

ஒன்பதாவது

பிரமன்பூசித்தவத்தியாயம்.

வழுமொ கத்திலரி வல்பாலில் விதிபுதித்தார் வைத்தனன்றே
காமன கன்கருக்குங் கின்னன்மணி வன்னனுக்கே தருமை கூர்ந்து
தாமனானுயர்பூசை கோயிலவைக் குண்டாசத் தம்போ லாக்கிப்
பூமனுர்க் கிப்புவியிற் பூசைய்த்கோ விதுபின்றிப் போகச்செய்தான்.

அக்கார னத்தை[illegible]யுக் கியம்புதியென் றருந்தவத்து முனிவர் கூற, மூத்தாலன் கனுமு[illegible]ரு மக்கி[illegible]ன்றோ கொசெய்வான முனிவர் கேண்மின், மிக்காம[illegible]தைபுகல்வேம் [illegible]மலனுமல் வவர்செய்யும் விளக்கி டாப்[illegible] புக்கா[illegible]தன்னிருக்க வன்மாறு போகமெலாம் புசிப்பிப் பாறுல். (௨)

ஒருவரிடத் தேயன்பு மற்றொருவ[illegible]த்திலையென் றுரைக்கவேண்டா
திருவரிடத் திணுஞ்சமமா நீசனருள் வ[illegible]பக்க மில்லை யென்றும்
வருவதற்குக் க[illegible]னே யென்[illegible] வுலககண்ட வணர்க்கு மாற்று
[illegible]பாவ[illegible]னா [illegible]னா விருப்புதானல்ருளேச[illegible]

நான்முகன்பொ[illegible]யொத்தவிரு ஞளிலத்தி விலையிழுக்கு கவைபு முற்றான், மான்முகைக்கன் டோருலைப்பர் பொட்டுயெமா னுடர்சாக்கித் திவைவு வாய்ப்பப், பான்முகக்கொள் டிருத்திந்தம் மதலையுந் தண்டித்திப் [illegible]சி செய்திற ஞான்முகக்கண் டதிதொன வனுனைப்ப முனிவரு[illegible] தவல்வ தாளுர். (௪)

அத்திருநான் முகன்சொறுமபொய் வேதுனைத்தி வெவ்வகைத் தியனுஞ் சொல்வான், சத்தியமே பரமமாந் தருமமென்று மசத்தியமே பாவ மென்றும், பத்திதரு சத்தியத்தோர் புண்ணியரா மசத்தியர்பா வியர்க வென்று, நித்தியமா யெவிவன்கற் பன்செய்தா னவ்வாம்புநீக்கற் பாற்றோ. (௫)

சத்தியமே பலவேள்வி தலந்தீர்த்தம் பரமசிவன் றவுருந் தானுஞ்
சத்தியமே மேலான தவந்தருமஞ் சோடசமா தான மாகுஞ்
சத்தியமே சிவபூசை சரியைகிரி யாயோகந் தருமெய்ஞ் ஞானஞ்
சத்தியமே புகலுமிகபரத்திறுக்குக் காரணஞ்சத் தியமீ தன்மை. (௬)

ஓ[illegible] புரைப்பெர் ரெத்தவக்கன் புரியினுமத் தவாபலத்தைப் தொருந்[illegible]ட்டார், பொய்யுரைப்போ ரெத்தருமஞ் செய்யினுமத்

தருமபயன் [illegible]க்க மாட்டார், பொய்யுரைப்போர்க் கண்டளவிற் சிவன்விலகி [illegible]டுக்தூரம் போவன் வேதன், பொய்யுரைப்போர்க் குலவினிற்போ [illegible]க்கிட்டா தெனும்பழஞ்சொற் புதுக்கி ஞானல். (௭)

ஆதிகா லத்திலிக புஞ்சரிதை விரித்[illegible]ரைக்கே மடைவிற் கேண்மின், மாதுபா கலையிசைந்தவ் வநாண்ணறு காரணறு விரிக்கி கூறுங், சோதிசேர் பரம்பொருளியா [illegible]யாம்பெரியன் பெரியனென விகலித் தொன்மை, நீதியாய்த் தண[illegible]ர்ந்து மறியார்போற் பொரு டேற்று நிலைவு நீங்கினர். (௮)

எம்மிறுமித் தெல[illegible]க்கு[illegible] யானையுகல் குவப்பெரிய மென்றான் மாயன், வெம்[illegible]மையொடு நான்முகனு மவன்போலப் புகன்றனன்பின் வெகுளி கூர்ந்து, சம்மினுமிக் கோரிலையென் றகன்மையினால் வருங்குறிமை கரட ராகித், தம்மின்மிகு போர்புரிந்தா ரிருவோரு மெடுக்கரலத் தளைவரசிரி. (௯)

தொந்தப்பொர் புரிந்திடுங்[illegible]ருவ[illegible]ரும்பாசுபதக் தொட்டார் [illegible]ட்டார், வந்தப்போ ரத்திரங்க[illegible] நாக்கவுறல் வ[illegible] தோன்றி, யிந்தப்பூ வுலகுமு[illegible]யமயசத் [illegible]ருயெங்கு, முந்தப்போக் தெரித்திடுங்கான் [illegible]டர்விண் வைவரெவரு நூறையிட்டாரால். (௧௦)

இறைவனது கண்டிரங்கி யதுமுதலா [illegible]ருக்கிலெனா மிறக்கு மென்றே, நிறையுமழற் றம்பமென விலிக்க[illegible] யமைப்பரிதாய் நீண்டு நின்று, நிறையுமழற் பாசுபத வத்திரங்க ள[illegible]லொகிக்கிற் றம்ப ருக்கார், மறையவனுந் திருமாலு மக்கட்டக்கண் டாமயங்கி மற்போர் விட்டார். (௧௧)

கட்புலனி லகைக்கவொண்ணாச் சோதியைக்கண் டார்கண்டு கலக்க முற்று, குட்புலன்க ளொடுங்கிமிதனடிமுடிகாண் பவர்பெருமைக் குரிய ரென்றார், விட்புலனிற் சென்றுமுடி யறியவொன விதிசபதம் விளம்பினன்மால், கொட்புலனி லடிகாண்ப னெனவரிபு கெடுஞ்சபதங் கூறி னானல். (௧௨)

போசனைநீண் டகன்றுயர்ந்த வெளிவடி வாய்மலரோ னும்பரோங்கிப், பாசனையும் வகையறியா னொக்கனைத்தா மிரக்காதம் பறந்து போனான், மாசனையு மலர்க்கண்ணை னிரண்டியோ சனையுயர்ந்த வாரக மாகித், தேசனையும் படிதுளைத்[illegible] கனைத்தினுக்கா யிரங்காதந் துருவிச்சென்றான். (௧௩)

இம்முறையா லிருவருந்தே ரண்டினிலா யிரம்ப [illegible] யிடைத்துத் தேடித், தம்முருவந் தெய்வதன்றிச் சிவனுருவி னியந் [illegible] நாமோ காண்பா, ரம்மலரோ திமன்சிறகான் மூக்கலகோ [illegible] றொய்ந்தங் கறளூர்ச் சித்தான், கம்மூக்கான் கோடுடைவு முழுவதுந்தேய்ந் தறக் குறுகிக் கவன்றான் கண்ணன். (கச)

கவனுறுமான் மூர்ச்சைதெ [illegible] தறமெலிவான் கருதியுளந் தெண்ணி நோக்கி, யவனுறக்கூ [illegible] பவியின் மீதும்வாக் கூடாதெனக் னறிவென் றெருந், தவஞ்லுறுகான் [illegible] பொருளென்றுஞ் சிவன்சோருனன் றென்றுமிக்கத் தவறுற் றொனியா, [illegible] றன்கெட்டான் றுவருமோ விப்பாவ நனிக்கற் பாற்றோ. (கரு)

எனமனத்தி னெண்ணியா னடியையித யத்திருத்தி யெந்தாய் நீ தோ, மனமுயக்கா லிதுசெய்தேன் பொறுத்தியெனத் தியானித்தான் வருத்த நீங்கிக், கனமிகுத்த வுதிபெலம்ற் றனன்மீண்டும் பூவுலகிற் கடிதி னெய்தி, யனமயக்கி [illegible] காண்தென் [illegible] றதிக்கேதகையுஞ் சுடரிலிங் கத் தருகே வந்தான். (கசு)

மோட்டிமா வியுருவ [illegible] தவ நிலைத்தே னதிய [illegible] நீங்க, வீட்டுமா தவப்பெரியீ யருளுகெனச் சோதியிலிங் கத்துட் டோன்றித், தோட்டோண் மலரிதழித் தொடையோனுந் தருப்பணைத்துட் பொருள்போரத் தன்னைக், காட்டினான் கண்டுபணிந் தெழுந்து நின்று துதிசெய்தான் கவலை தீர்த்தான். (கஎ)

பயத்தானம் மாலின்று மறைந்துசென்றான் பங்கயத்தோன் றன்மை கூறி, லயர்த்தாவி தேய்த்தொடுங்கி மூர்ச்சனையா லங்குமிங்கு மனுக மாட்டா, னுயத்தானும் வகையறியகனவம்வருங்கால் யோகியரவ் விடத்தி னுற்றார், வியர்த்தாவி வருந்துபவன் வரக்கண்டா ரொருமாற்றம் விளம்புகின்றான். (கஅ)

எங்கிருந்து வருகின்றீ ரெவ்விடத்திற் செல்குவிரென் றியம்ப வேழை, யங்கிருந்தின் னருள்கொழிக்கும் பானருள்பெற் றியாம்போ ந்தே மென்றார் பார்ப்பா, னங்குமிங்கு மெத்தூர மெத்தனைநாட் சென்றதென்று மன்னோர் சொல்வார், கொங்கிருந்த மலர்ப்பிரம கற்பமனந் தந்தொகுத்துக் கூடா தென்றார். (கக)

வாசமல ரோய்நீயின் கெட்டியதென் னென்றார்ப்ப மவமரகத், தீசன்முடி காண்பனென விண்டுவிரோ டிகலியுவ னுற்றே னென் றோ, ருசிவன்மா முடிநீயே காண்பாய்பே ரகந்தையுற்று யறிவொன்

றில்லாய், சியிந்தப் புந்தியைவிட் டினித்திரும்பென் றவர்போனார் திகைத்து நின்றான். (உ0)

பஞ்சமலத் தான்மயங்கப் பங்யனு முழுதேடிப் பார்த்தே யிலலைக் கஞ்சமலர்க் கண்ணனடி காணுமை யெம்போலக் கவல்கின்றா னே, நஞ்சமுறக் கண்டனனோ சபதமின்று மென்றுபா தபிக்குங் காலை வஞ்சமலர்க் கைதையொன்று வரக்கண்டான் கையேந்தி வாங்கிச் சொல்வான். (உக)

[illegible]னைக்கமழ்கே [illegible]னைத் தனைகாலஞ் சென்றதிவண் வா [illegible]வென்ன, வணங் காருபால் வீற்றிருக்குஞ் சிவன்முடியின் றிழி ந்து [illegible] னடைந்தேன் கால,மிணங்கவுரைத் திடமுடியா தெண்ணி [illegible]த காலமென்ற தியம்ப வேத, னுணக்குமறி விழந்தனைக் கைதை யைப்பார்த் தனன்பின்னு நுவல்வ தானான். (உஉ)

வேறு.

கைதையே யென்க்கு [illegible] கார நீயென்று
[illegible]யுதையே யுன் [illegible] ய துதித்தல் [illegible] லென
[illegible] யப்பா தியம்பென் றோ [illegible]
கொய்தையே யதுவா நுனித்துக் கூறுவான். (உங)

படிமிசை யிசெடர்ப் பானை யென்னியே
யடிமுடி காண்பமென் றறுதி யிட்டனங்
கடிமல ரடியரி காணப் போயினன்
முடியிது காண்பா னிங்ஙு முற்றினேன். (உச)

கண்டில னெனக்கண்டு கவலை தீர்த்தனன்
விண்டுமுன் னேயென [illegible] காக மெய்ம்மையே
யண்டர்கா யகன்றிரு முடிகண் டானய
னுண்டெனப் பொய்ம்மையொன் றுரைக்க வேண்டுநீ. (உரு)

மறுத்துரை யேலென வழங்கக் கேதகை
யிறுத்தவர் தொழிலிது செய்யொ ணுதென
வெறுத்தன கூறியும் வேதன் வாதையா
னுறுத்துபொய்ச் சான்றுரைக் குடம்பட் டுள்ளதால். (உசு)

பின்னிக ரில்லென திகழ்த்தி யேயது
தன்னையுங் கொடுவிதி யிழிந்து தாரணி
முன்னிய சுடரொளி யிலிங்க மூர்த்திமுன்
மன்னியே துதிசெயு மாலைக் கண்டனன். (உஎ)

காரணு செய்திசொல் லெனமுன் னாரணன்
காரணு திபனடி கண்டி லேனியான்
பூரணு திபன்முடி காணப் போகிய
வாரணு தின்செய லறைமின் றேதனும். (௨அ)

முடியது கண்டனன் முடியிற்சாத்திய
கடிமலர்க் கைதையீ தென்று காட்டினன்
படியிடந் தவனவன் பான்மை நோக்கியே
பிடிபடா தெவர்க்குமின் பேச்சப் பொய்யினான். (௨௯)

யாதினாற் பொய்யென வியம்பு வாயலர்த்
தாதுசேர் கைதையே சான்றென் றுனயன்
மாதவன் றனுமம் மூலைக் கேட்டவுந்
தீதிலா புள்ளதென் றியைந்து செப்பிற்றால். (௩0)

பொய்ம்மையே யிருவரும் புகன்ற வாய்மொழி
மெய்ம்மையன் றவிர்நா னென்றே கூறது
மெம்மையோ விதுபுகன் றதீ யென்றெதிர்
தொம்மென நான்முகன் கோபங் கொண்டனன். (௩௧)

மருத்தயில் பூப்பினை மாயன் றன்னுடன்
வருத்திர னென்னிடத் தறிந்து நோவெனக்
கருத்தினி லிகழ்ந்தன னக்கதை காட்டினன்
பொருத்துற வறிந்தவ னகத்தை நோக்குவான். (௩௨)

கடமொளி யிலிங்கத்தி னின்று தோன்றியே
யடல்விடைப் பாகனின் றடர்ந்து சொல்லுவான்
மடல்கெழு மணிநேய மதித்தி டாதிவன்
றிட்டமொடு பொய்யுரை செப்பற் பாலையோ. (௩௩)

பொய்ம்மையுங் குதங்கட் கொலையம் புன்மையுஞ்
செம்மையில் குருநிந்தை தேவ நிந்தையும்
மைம்மிகு மகாதையுங் களிப்புங் காமமு
மிம்மையு மறுமையுங் கெடுக்கு மெய்திரம். (௩௪)

கணத்தினி லனந்தமான் முகனைக் காட்டியக்
கணத்தினி லொடுக்குது நம்முட் காணவே
பணத்தினிற் றுயில்கொளும் பச்சை மாலொடு
மெணத்தகா தினைபொரு பொருளென் றெண்ணலேம். (௩௫)

38

ஆயினும் பொய்யுரை பகர்ந்திட் டாயதான்
மாயிரும் புவியினுன் றனக்கு வண்மைசேர்
கோயிலும் பூசையும் போக நேருமை
சாயுக வெனக்கவிஞ் சாபஞ் சாற்றினன். (௩௬)

பயிலவன் வந்துபொய் பகலாந் தாழ்மலர்
செப்புறக் கின்னிபக் கணத்திற் சென்றனன்
வயிரங்கொண் டொருதலை யிழந்த மான்மக
னுயிர்ற வொடுங்கியுள் ளஞ்சிப் பொய்த்தனன். (௩௭)

தனையுற மறந்துபொய்ச் சான்று கூறிய
பனிமலர்க் கைதைதனை நோக்கிப் பண்ணவ
னினிதென வனிகலை மெமக்கு மாகலை
புனிதநீ யலையெனப் புகன்று நீக்கினன். (௩௮)

வேலையோர் தொன்றயிந்து செப்பொ ணாதவ
னவன்செயும் வினைத்தொறு பவித்துத் திர்வுதும்
தவிர்த்து முனிவரர் கேட்டயின் றுவது
புவனமுனை டவுழுது பெய்யசொல் லாமையால். (௩௯)

பூசையுங் கோயிலும் புராதி மேன்மைத்த
வாசையு முடையனு யவற்குச் சத்தியாய்
மாசறு சாதனை யின்று மற்றவன்
பேசருங் கடவுளர்க் கதிசம் பெற்றனன். (௪0)

அகந்தையுற் றனைவ ருயிர் றும்பல
நிகழ்த்திடும் பொய்யுரை நியம்பி டானென
நிகழ்த்தி மயக்கத்தை நீக்கி நின்மலன்
றூக்கிதன் கருணையே பூற்று நல்கினன். (௪௧)

அரிசெய வீதந்த வயன்பின் செய்தனைத்
தெரிவுறக் கேளுமி னென்று செப்புவான்
புரிசடை யிறைவன்றந் தது பொய்யுரை
துரிசறப் புகன்றனன் சொல்வ தேம்தரு. (௪௨)

அன்றியும் பூசையு மாற்ற யங்கரு
மின்றியே புவியினி லிகழ்ச்சி யுற்றனென்
சொன்னதுவே யான்பொரு ளென்று சோண்டிலேன்
கன்றிய சிவத்துரோ கத்த னாயினேன். (௪௩)

இக்குறை தீர்ப்பதெம் பீச னேயலாற்
புக்கெவர் தீர்ப்பரென் றெண்ணிப் போதனு
மக்கணுத் தறிவுவந் தடைவிற் போற்றியான்
புக்கன னபயகீ பொறுத்தி யென்பிழை. (௬௪)

மைந்தர்க ளொருகுறை செய்யின் மாற்றியே
தந்தையர் வெறுத்துடன் றயவு செய்குவ
ரெந்தைநீ யிரங்கெனென் றீசன் [illegible]
சிந்தைசெய் தருந்தவஞ் செய்கின் றுனரோ. (௬௫)

பருவமோ ராயிரப் பஃது பங்கயன்
பொருவரு மருந்தவம் புரியுங் காலையில்
வெருவலை யெனச்சிவன் வெளிகின் றேதுவான்
றெருமரு மிப்பவந் தீரு மாறுகேள். (௬௬)

எத்தவ மியற்றினுந் தீர்வு றாதிது
சத்திய மேனுநீ தவ [illegible] லாற்
புத்தியிட் கொளுதி புகல்வன் சிவன்மா
முத்திசன் னகரென மொழியு மோர்தலம். (௬௭)

புவிபுகழ் தருவிராட் புருடன் மேனியி
லவயவ மாமற்றைத் தலங்க ளாலவாய்
விவிதமாந் துவாதசாந் தத்தின் மேயபதிக்
கவ்வுறே லத்தலங் கதம்ப கானனம். (௬௮)

பூரண கலைபெரும் புகுறென் கூடலிற்
காரண காரியங் கடந்து வைகுதுங்
தாரணி புகழ்ந்தநத் தலத்தின் மேவியே
யாரணா நீசிவ பூசை யாற்றுவாய். (௬௯)

ஆங்கனின் பவமொழிந் திமங் கேகெனத்
தேங்கம ழிதழியான் செப்பக் கேட்டலும்
பாங்கொரு மவன்பதம் பாவிப் பங்கயன்
வாங்கரும் பெரும்புகழ் மதுரை யெய்தினன். (௭௦)

வேகமா நதிவெ தீர்த்த மிக்குயர்
மாகமார் தருபொற்ற மரையித் தீர்த்தத்தின்
மோகமார் வினைகெட மூழ்கிச் சொக்கெனு
மேகமா ரிலிங்கத்தை யிறைஞ்சி யேத்தினன். (௭௧)

அங்கயற் கண்ணுமை யம்மையையுள் பொலி
பங்கயக் கண்ணனும் பணிந்து போற்றியே
வெங்கொடும் பொய்புகல் வினைய கன்றிடத்
தங்குதா ருண்டருந் தவம்பு ரிந்தனன். (௭௨)

வேறு.

பொற்றிறு பெருங்கல் யாணை [illegible] ரத்தனைக் குரோச மேல்பா
லிற்புச சொக்க லிங்கத் திற்[illegible] லான்ற
சொற்றமி ழறியுங் கோரு வதி[illegible] ட கரையிற் றேவ்றுங்
தற்பர விலிங்கந் தன்னைப் பூ[illegible] த்தான் றன்பே ராக்கி. (௭௩)

மூந்திய சிவதீர்த் தத்தின் மூ[illegible] றுகா லமுநீர் மூழ்கி
விந்த * மா மலரோர் கால [illegible] தாயிர மாக மேன்மை
நந்தமு வாயி ரத்தாற் சாற்[illegible] மல் விலிங்கந் தன்னிற்
சிந்தித்துப் பூசை செய்தான் வெசகத் திரகா மத்தால். (௭௪)

[illegible] செழுத் தயுத காலி னடைவிறுச் சரித்தா னித்தம்
[illegible] வேதா [illegible] கமவிதி விதியாச் சித்தே
[illegible] விருந்தா [illegible] டத்தல விசேடந் தன்னுற்
செஞ்சவே யிலிங்க மின்று [illegible] னெவற் கருள்வா னெண்ணி. (௭௫)

தோன்றினன் சேவின் மீது தோன்றிடக் கண்ட வேத
னென்றவா தரவாற் கும்பிட் டிருகணீ ரருவி சோரத்
தன்றனி முடிக டாழச் சிறுமுறை வணக்கஞ் செய்தான்
வான்றனை யெனக்கு நீயேன் றன்பினுல் வழுத்த லுற்றான். (௭௬)

வேறு.

தேவா திபர்தந் தேவே சரணஞ் செககா தபரா தனனே சரண
மூவா முதலே திருவாய் புடையாய் முதல்வா கருணா கரனே சரண
காவா வழுத் தியபத் தர்கள்பா லமிக் குதவுந் தலைவா சரணங்
காவீ பெண்மையந் தாவாய் சரணங் கமலே சசதா சிவனே சரணம்.

சுத்தா நிரும [illegible] த்தா சரணந் தருகான் மறையின் பொருளே சரணம்
வித்தா வொரு [illegible] தலானும் சரணம் வியனு கும்வியா பகனே சரணங்
கொத்தார் புர [illegible] ரிசெய்தாய் சரணங்குழகா வன்னவினேதா சரணம்
பித்தா மலமோ [illegible] பத்தா சரணம் பிரமே சுத்தா வெனே சரணம். ()

---

* அரவிந்தம் என்பது விந்தமெனத், தலைக்குறைந்து நின்றது.

ஞானத் துருவே சரணஞ் சிவமெய்ஞ் ஞானந் தருவாய் சரணஞ்சரண
மோனத் தெளிவா யுயிருக் குயிராய் முழுதுந் தெரிவாய் சரணஞ் சர
கூனற் பிறையா ரரவமணிந்தாய் குரவங்கமழ்குழல்பாகா சரணு [ணம்
யீனத் துயரற் கருள்வாய் சரணம் போதே சுதா சிவனே சரணம். ()
எந்தாய் தந்தையு மானாய் சரண மொட்டே வினையு மனித்தாய் சரண
மைந்தா ரிடபத் துவசா சரணம் வரமலி யிடுமுத் தமனே சரண
முந்தா ருருவ மனந்தா சரண ... டுமிசா ரமிலாய் சரணஞ்
சிந்தா மணியே சரணங் கமலத் தேவே சுதா சிவனே சரணம். ()
நாதா வுலகுய் ... சரண நலமார் விடுக் கனேகா வுலகுக்
காதார் முனி யானுங் கதிகட் கதியே கமலக் கலையாய் சரணஞ் [ம்
தாதார்மலர் கொடிநேர் பூசித்திடுதெய்வம் ... பெர்... சரண
பூதா தியகு ... சரணம் போதே சதா சிவனே சரணம். (கச)

வேறு.

என்றுதுதித் தேகமலன் பின்னருவி லருள்கொழிக்கு மிறைவ
கின்னைத, தொன்றுதிரு நான்மறைகள் டறியதென் ... தொ
குத்துக் காண்பேன், கன்றுவினை தீர்த்தெம்மைக் கைவிடேலெனத்
தொழுது கழறி னின்றான், வென்றிமழ விடையமர்ந்து மலர்முகம்பா
ர்த் தருளியிவை விளம்பு வானால். (கஉ)

கமலனீ யக்கடம்ப வனத்திலருந் தவங்கய்ப் புரிதலாலு
விமலமா யிலங்குபுரா தனலிங்கம் பூசித்த நேர்மை யாலு
மமலமாந் தோத்திரத்தி னுவகை மகிழ்ந்தனமிப் பதியி லென்று
மிமலையோ டுறைலிங்கம்பூசிப்போர்க்கெப்பயனும்விரிக்கின்னம்.

காசியினிற் சிவலிங்கம் பிரதிட்டைசெயும் பலத்தினுங் கதம்ப
கானத் தேசுறவே பதிட்டைசெய்யி னூறுமடங் கதிகமென்று வி
மையோர் போற்றுக், தேசுபெறு சிவதீர்த்த முப்போது மூழ்கிச்சிட்
சனைச்செ விக்கே, நேசமுறு புராதனலிங் கம்பூசிப் பவர்பயனோ மிக
முத்தற் பாற்றே. (கங)

வேதவதி மணன்மறையோ னமரக்க லாலன்ன விநோதி றென்று
மாகமுறு பகப்பூசித் தருள்பெறலால் வளர்திருவாய் புதியபென்று
நாகமுருச் சித்தனியா வினங்கலா லரவமணி கம்பமென்று
மாகமுறால் விதியேர்ச் சனைசெய்தலா லாதிபிர மேசமென்றும். (கரு)

தழைத்திடுமெய் விலிங்கத்தின் திருநாமம் புகலுங்குந் தவமோர்
கோடி, பிழைத்தபயன் றாதே தெரிசித்தோர்க் கடையும்வினை செ

லவர் குழைத்திடு செய் யன்பினரா யித்தலத்து வசித்துநித்தந்
கும்பிட்டேத்தில், பிழைத்திடும்பொய்ப் பவமகன்று கதியுறுவர் கவ
ம்புவின்முத் தியதாம் பேசும். (கசு)

காதமீர் முனிமுதலோர்க் கேவலிருடிகளைஞ்சேர் வசிட்டன் மு
ன்னும், பேருமா தவருதின்மிர பிரமவிருடிகளமையோர் பேணிப்
போற்றுக், தாரகமா மவ்விலிங்கத் தனைவதி சயந்தோன்றுந் தருவா
கிசர், பூரணமாந் திருஞான ... போற்றுவர்கள் ரேன். ()

திருநாம முச்சரிக்கச் சிறந்ததிற் றிரோதத்திற் றெரிசித்தேத்தல்,
கருநாமங் கெடத்துவர பரைத்திற் பூசிக் கக்கலியு கத்திற் பூசித், தொ
ருநாம முச்சரிக்கப் பவமகலுஞ் சொக்கலிங்க முதலும் பேறு, தருநா
மன மையப்புனிதே யிவ்விலிங்க மின்பெயராற் றனுக்க வெ
னதும். (கஎ)

கேட்டிநீ வரங்களுனக் குதவுவமென் றானுனைக் கேட்டு வேத்,
ருட்டமுனி யடையாயின் னிகழ்ந்தசிவத் துரோகத்தா னலியுந்
தோடம், வாட்டமுற பொருமையாத்த தோடமனை தீக்கியருள் வழங்
கல் வேண்டும், வேட்டவெதி தமியனுக்குப் பூசையுங்கோ யிலுமுன்
போல் விளங்கல் வேண்டும். (கஅ)

முத்தியே யுதவுமுன்றன் திருத்தத்திற் கொய்யதிடயான் மூழ்கியிற்
றன, மொத்தியே தொழுதேனின் பிரமதா னப்பெயர்பெற் றேறுக
வேண்டு, மத்தனே மருந்தெனவ் வரந்தக் தெமைப்பின் னமல
ன்கூறும், பத்தியே தரவித்தப் பதியினிலவன் றடையுமுனின் பலகீ
திற்றல். (எ0)

ஆயினுமப் பவந்தீர்த்தே மறுமறையோர்க் குதவுதனிற் கருளிச்
சசித்தே, மெய்யுறகத் திருமடத்தின் றிருத்தானப் பணியுமுனக் கீந்தே
ந்த, பாயிருஞர வம்புகழப் பிரமதா னப்பெயரும் வழங்கினேம்வ
தேயமுக்கு மீயதனற் சிருட்டியுமுன் போற்றமைக்கச் செய்தே
மென்றான். (எக)

வர்முதல் மலனுமப் மூலலிங்கத் தகத்தானுன் மலரு னோதுவக்,
திரமுறவவ் வியனிடத் திற்றியையுத் தானமொத்தித் தெரிசித்தேத்தி
ப், பரமுறுமற் றையதலத்துந் திருத்தானப் பணிசெய்து பரவி வாழ்ந்
தா, ரூருமுறவிக் கதைபடிப்போ ருனைப்போர்கேட் போர்சுயிலை
யுற்று வாழ்வதே. (எஉ)

விதிசரிதை யிதுவென்ன மலையமுனி விளம்பினன் விளம்பக் கேளா, வதிசயமுற் றருந்தவத்தோர் மீளவுஞ்சொல் வார்மதுரை யாலவாயிற், சதிதருமெம் பரனெண்ணெண் டிருவிளையாடற்கதைகள் சிலவின்முன் சொன்னது துதிபரவு மித்தலத்துங் கேட்கவிரும் பினமினிறுஞ் சொல்வா யென்றார். (எ௧)

என்றமுனி வரரியம்பவகத்தியனுங் குரைசெய்வா னினிது கேண்மின், னன்றிதரும் யுகமொன்றி னானங்கு காணுன்கா னங்கு கத்தும், வென்றிதர விளங்கியதிக் கதைமுழுதுஞ் சாரமா விளம்புகின்றேன், தொன்றுவினைப் பவமகற்றுங் கதியுதவு மெனத்தொகுத்துச் சொல்வதானன். (எ௪)

ஒன்பதாவது பிரமன் பூசித்த வத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் சா௫.

பத்தாவது

இலீலாசங்கிரகவத்தியாயம்.

௧-வது இந்திரன்பழிதீர்த்த திருவிளையாடல்.

புரந்தரன்முன் விருத்திரா சுரனைவீட்டும் புன்பழிநாற் கூறாகி நீக்கி வந்தே, யரந்தைதவிர் கிருத்தங்கள் டிரங்கத் தேவர் மனங்கவரு மடல்வேட்ட மென்னப் போந்து, வந்தருகற் கதம்பவனத் தருளா லெய்தி வரதனைக்கண் டாவிப்பொற் கமலஞ் சூட்டித், திரன் தருமித் திசையில்விடாப் பழிநீங் கற்றெண் டிண்கயமா னஞ்சார்ந்து சிறப்பின் வாழ்ந்தான் *.

௨-வது வெள்ளையானைக்குச்சாபந்தீர்த்த திருவிளையாடல்.

வாசவன்கூ றிடவயிரா பதநீ பக்கான் வந்தருளா லீசனைக்கண் டிறைஞ்சி வேந்தன், றேசுபெறு துருவாசன் கொடுத்த சேர்ந்திரு முடிகு டாதிகழத் தென்னர் கோவாற், பேசுறுமா முடிவிளக்க வெற்றுனை னென்றும் பெரிதுதலைத் திடுமெல்லவின் னைகன்று மன்னிற், காசறச்செல் கென்றுமுடன் சபிப்பப் போந்தே னெனக்கழறிக் கடுஞ்சாபந் தீர்ந்தே கிற்றால். (௨)

௩-வது மும்முலைத்தடாதகையம்மையவதரித்த திருவிளையாடல்.

தென்னன்மலை யத்துவசன் காவன் மாதர்ச் சேர்ந்துசெபிக் காலங்கள் போக்கி வேந்த, னின்னலைகமா நிலமணந்த மகவிலாமலிய ற்றுதவத் தான்முன்ற முலையி ருனேர், பின்மகவை யருளவரு வாலையைச் சன் விளங்கிப்பேர் தடாதகைசன் கனவற் கண்டான், மன்னுமுயல் மறைந்தரசா மெனப்பொன் மோலி வைத்தரசன் வானடைந்தான் பெண்ணை யாண்டாள். (௩)

௪-வது திருமணஞ்செய்த திருவிளையாடல்.

மும்முலையாள் கனவனைவேட் டெழுந்தெண் டிக்கு முடிவினை யுஞ்செய்து கயிலை மேவ, வம்பினென விமையவர்போர்புரிந்தாற் றுதவந்துரைப்ப வந்தவென்றி சன்முன் கண்டாள், செம்மையிற்கரனை யினின்மற்றைத் தனமறைந்த செயலறிந்தே யருளென்னுந் திருக்கண் சாத்தித், தம்முறையன் மணந்துமுடி சூடி வையந் தனையாண்ட சிவலிங்கார்ச் சனையுஞ் செய்தான். (௪)

௫-வது பதஞ்சலிக்கு நடனஞ்செய்த திருவிளையாடல்.

திருமணத்தின் வந்தோர்க டமைமகிழ் ராடிச் சென்மினென வனைசூழ்கி முனிவர் தேவர், வருமவரிற் பதஞ்சலிமா முனிவன் றில்லைநிருத்தினடங் கண்டல்லதுண் புசிப்பே னென்னத், தருமகவான் சாத்தியபான் மானமீது தனிப்பொலிந் கண் டருகிய னக் காட்டி முன்னை, பருமறையுஞ் சனகசபைத் தென்பால் வெள்ளி யம்பலத்தி னட்டம்புரிந்தான் புசித்தான் கண்டு. (௫)

௬-வது பூதமுண்ட திருவிளையாடல்.

தடாதகைச்சொல் வாணிறைவ தின்றேடு டிவந்தா தாவிப்பவர் வருவிரான வமைத்த வன்னம், விடாதகரர் சுரர்நரர்கள் சூர்க ளுண்டுமிக வளருந் தொலைந்தில வென்னும் வேலை, யடாதபசி யால்வருந்தி மெலிந்த குண்டோ தரனுற்றே னெனவறவீனன் காட்ட, வடாதகவிலங்கிரிகோன் னக் குன்றை வாரியின்றனுமொடியின் மக்கநானை.

ஏ-வது வைகையாறழைத்த திருவிளையாடல்.

பொருவருமா தபத்திரந்தாங் கியரான் சிற்றாண் புகுத்திவைத்தே
னென்றன்னங் குழிக ளுறன்கின், வருதவுகரற் றிரைவாய் விழுங்கித்
தெவிட்டுநீர்த் தாகத்தான் பூறிப்பொய்கை வாவி கூபப், பொருபுனலு
ள் ளனகுடித்தும் புனிதா நீரென் றேவிட்டு பூதநதி யழைத்துக் காட்
ட, வொருவுகிழக் ககன்றநன் மீண்டுஞ் செல்ல வுறிஞ்சியது மண
ல்பிறங்க வாயங் காந்து. (௭)

அ-வது கடலழைத்த திருவிளையாடல்.

அன்புடைய வன்னைகட லாடற் கென்னி யவன்மெலிந்தே கேட்
டிசனைந்தன் வசந்த தாகத, மின்புடையா டொழுதுரைத்தம் மாற்றங்
கூற வயந்தறியா னெவிருந்து முகம்வா டக்கண், டின்புனைந்தன் முக
வாட்டந் துணிந்து காண்பா னெண்ணியிருந் தேனெனவே ழ் கடலு
ங் கூவத், தென்புடவி கடவாதவ் வடைவின் வந்து செறிந்தத் தடத்
திற்லெழு கடலென் றூர்கள். (அ)

கூ-வது மலயத்துவசபாண்டியனையழைத்த திருவிளையாடல்.

வாரிதியோன் றுவந்தனையேழ் கடலுமிங்கு வந்ததுநம் மினிறய
ருள்ள லாடு கென்னப், பெருநதி மாமடவர் ராடிற் கொண்கன் பிறங்
குகத ஞங்கின்றே டாடி னல்லாற், சாரும் வர டாரென்பர் வரனென்
றியாட்டுமன் சாற்றுதல்கேட் டப்பதியை யழைத்துக் காட்டிச், சிருதவு
கனவுடனடா டிப்போற் றுமுனைக் கேலோகங் கொடுக்கவவர் சேர்ந்
து வாழ்ந்தார். (கூ)

௧௦-வது உக்கிரப்பெருவழுதியவதரித்த திருவிளையாடல்.

பொன்மலைய மயிலாக புரிந்து காக்கும் புவிமுழுதோர் புரோ
னவே யாக்கும் வேந்தன், மனமதிமா மரபோங்க வருங்கோ மாறன்
மாதுறுசுந் தரமாற னெனி மாறன், மென்முனிக் கண்ணுவர்தோ ரு
மான் வேவோன் விமலைதடா தகையிவிதுக் கிறை யென்றோர், கன்
மகவாச் சடைபொடிமுற் பவிக்க மோகி னனிகவித்தான் றேன்கூடல்
வருமன் னென்றார். (௧௦)

௧௧-வது வளைசெண்டுவேல்கொடுத்த திருவிளையாடல்.

தாவறுமுக் கிரீடத்திலையிந் புவிவன் பாரந் தாங்கென்னவைத் தரு
ள்புரிந்தங் கிமையோர் வேந்த, ரேறுமுடி சாடுகென வளையுந் தந்து
நூற்கடல் சுவறவேல் வீ யெனவே லீந்து, மேவருந் துகம்போல

விமையோர் வாழ்பொன் மேருவினை யடியெனவன் செண்டை நல்
கித், தேவர்புகழ் மணம்புணர்வித் தமலை யோடுஞ் சிறந்தகணத் தொ
டும்மறைந்தான் செழிக்க வையம். (௧௧)

௧௨-வது நான்மாடக்கூடலான திருவிளையாடல்.

தானுவலி யறிவானங் கென்னவேழு பெருங் தடங்கடலைச் சுரர்சித்
தர் மனிதர் நாகர், பூணரவா லெலுமுன்விடக் குடித்த வென்றிப்
புட்கலா வருந்தமுதற் புயல்க ளுன்னை, மாறுறுமா மழையையே
வுறுவன் மாட மாநகர்வலி தொலைவிக்க விகல்விட் டேகி, காலொடுந்
தாழ்ந்து தருசுசித்தான் வருணன் றூய நகரினையு நான்மாடக் கூடலெ
ன்றே. (௧௨)

௧௩-வது சித்தரான திருவிளையாடல்.

மாதிரிபொக் கணம்யோக பட்டந் தோடு மதுரையினெல்
லாம்வலஞ் சித்த ராகி, யெத்திமட வாரெல்லாம் வீதி தோறு மினவு
லனைக் கிட்டுங்கும் வந்து லாவிச், சேர்த்திமெங் கீட்பிடிப்ப வகப்ப
டாது சென்றுமருந் தின்றிசைக்கல் லிபத்தின் பாங்கர், தோத்திரஞ்சே
ராலையத்துட் டென்னர் கோமான் றொழுதிடவான் வரமதியா திருந்
தான் சொக்கன். (௧௩)

௧௪-வது கல்லானையைக்கரும்புதின்னுவித்த திருவிளையாடல்.

வல்லவசீ யர்ச்சனுக்கீ சித்தரவின் வாங்குவிகல் லிபத்தால்யாங்
காண்ப மென்றே, யெல்லவர்க ணைக்கைக்கன் னிலைக்கர்ட் டாமுண்
டாங்கியபின் றிதுகமல நாளெ ன்றே, சொல்லருமார் பணிதரள வட
மும் பற்றித் துணைவினையின் றதினொடு மிடாமுன் சீறும், வில்லாசனுக்
கெதிர் சுயிப்ப வாளில் விரைவினொடு வேகத்தொளித்தான் விமலச் சித்
தன். (௧௪)

௧௫-வது சங்கப்பலகைகொடுத்த திருவிளையாடல்.

தங்கவிருந் பிப்புலவர் வெண்டைக் கைம்மறப் பாவறிவ தொருப
லகை தந்தே யின்பு, புவிபுகழ்சி ரன்பாணன் கவிஞன் முன்னைப் புகழ்
தனைக் கனிருந்து தமிழ் வைத்தாங் கெய்தி, வித்தமெனுங் காலதீ னத்
தாற் செய்யுட் டலைமயங்கி மீண்டொருகான் மலைதல் கொண்டா ன்
டவைபொருந்து பொருள்செய்து கூட்டித் தானு மேதிறனுறும் பத்
தொன்ப தின்ம ரென்றார். (௧௫)

௧௬-வது கிழியறுத்த திருவிளையாடல்.

திருந்துசிவ முனிதருமி தளர்ந்தேன் மன்றல் செய்வானவன்
பொருளிலையென் றேத்த விக்குப், பொருந்துமடக் கையவீரடியர்
தலத்து லர்வும் புகழ்மாற னிணைந்தமனங் கஞ்சுட தென்கோ, வருந்த
மிழா விதுபொருவப் பாடு கூடோ லளிப்பவெலன் றோர் பொற்கிழிநற்
சபையுட் டேக்க, மருந்தனையான் கொங்கென்றோர் கவிதை பாடிக்
கிழியறுப்பான் வழங்கியொப்பித் தன்னகிழ் கின்றே. (௧௬)

௧௭-வது நக்கீரனைக்கரையேற்றின திருவிளையாடல்.

நாவலரன் பர்க்கள்பிழை பொறுக்குஞ் சொக்கே நக்கீரன் பிழை
பொறுத்துன் றூதற்கட் டையால், வெவுறச்சுட் டித்துயர்த்த தருவீர கல்
கி விளங்கியசொல் லெறும்புகழக் தாதி கேட்டுப், பூவைகயற் கண்
ணியொடும்பொய்கை மேவிப் பொன்மலர்ச்செங் கைகொடுத்துக்
கரையேற் றென்றே, தேவர்புக ழாலையத்துட் சென்று போற்றத்
தேவியொடுஞ் சென்றுகரை யேற்றி னனே. (௧௭)

௧௮-வது குறுமுனிக்குத்தமிழுரைத்த திருவிளையாடல்.

ஒண்கவிஞன் றும்பின்ன முறுகீ ரற்கீரு குரைதமிழ்நா லருள்ப
வர்யா ரெனவெம் மன்னே, திண்புவிப்போர் துயர்தருதென் றிசை
வை கென்று தென்முனிக்குக் கயிலையின்முன் புகன்ற ஞான்று, வின்
புகழ்முத் தமிழுரைத்தா டென்றி றைஞ்ச விளம்பியபான் மறந்தனனீ
னைந்திருந்தா, வெண்வழிகண் றென்றவற்கு முணர்த்து வாவென்
றியன்முனிவா வெனவழைத்துள் ளுணர்த்தே சித்தான். (௧௮)

௧௯-வது ஊமைப்பிள்ளைதமிழறிந்த திருவிளையாடல்.

சங்கத்தா ரிறையவனூர் பொருட்கே ரேருந் தகைமைபெற வுரை
யெழுதி மலைந்து முன்சென், றிறங்கட்கீ தறிபவனே நல்ல சொல்
லென் றியம்பவெல்லா மறிவனிவ்வூர் வணிகன் மைந்தன், றுங்கவு
ருத் திரசரும னூமன் றன்னை தூயமண்ட பத்துவைத்துச் சொன்மி
னன்மைக், கங்கமுறும் புனகெனப்போக் திருத்திக் கண்டே யக்கீரன்
முதன்மூவ ருரைகொண் டார்கள். (௧௯)

௨0-வது இடைக்காடன்பின்போன திருவிளையாடல்.

கூறுமிடைக் காடனியற் கவிதை பாடிக் கொடுசொன மன்னிக
ழ்ந்து தன்னை கொள்ந்தே, விறுயா லயத்தனுகிப் பொருணீ சொல்வுன்
மெலியலென மறைப்புக்கு மிகத்த துன்னே, மாறகலுன் றேவியைமற்

றிலையென் றேத்தி வரைந்தேக யானுமே குவலென் றேகி, யேறியச
ங் கத்தொடிருந் தழைப்பப் போந்தா னிடத்தைவட திருவால வாயெ
ன் றூர்கள். (௨0)

௨௧-வது கடல்சுவறவேலெறிந்த திருவிளையாடல்.

சீலமது வாயையாழி கொள்வானுஞ் சேமவச சிவனருண்ணு னக்க
ண்ணுற கண்ட போதே, யேலவருங் கனவினிலுக் கிரமா றன்பா
லெய்தியருஞ் புதல்வகே னெதிர்சென் றேகின், றோலமொடுங் கழிய
வருங் கடலை யாழும் னுரவுவேல் லெறிந்துசுவற் றென்று போதும்,
வேலைந்வ றிடவேலை யெறிந்தா னும்வேலைவடி வலம்பகின்ற
னொன்று ரன்றே. (௨௧)

௨௨-வது வலைவீசிமணஞ்செய்த திருவிளையாடல்.

அம்மைகைக்கா மங்களியம் புங்காற் கேட்ட வரியபொருண் மற
ந்திடலா டமலன் சீறி, வெம்பாதர் குலத்துதிபோ கெனவுதித்த
மெல்லியல்கொள் வானுருக்கொண் டணுகிக் கேட்பக், கம்புநதிக்
கெழிலைமகர வரைபொன் றுண்டெடக் கலைறுகீ வலைவீசிப் பிடித்து
வந்தா, னம்புநரு குவமெனவம் முறையி னேடு கனிமகரம் பிடித்த
நாடவின் மணஞ்செய் தானால். (௨௨)

௨௩-வது வளையல்விற்ற திருவிளையாடல்.

மாதவர்க ளாச்சிரமத் தெறி மாதர் மாமைகவர்ந் தவர்கொழு
நர் சவிப்பப் போந்தே, கோதையார் நீள்வணிகர் குலத்தி லங்கக்
கோலவளை வணிகனுக் கூறிச்சென்று, வீதியின்மா லாக்கிச்சூ லாக்
கித் தீயின் வீழ்ந்திவரை றைக்கால் விருப்போ டஞ்சி, யாதியு
ரு மறைந்தொருதன் னுருவங் காட்டியவருவப்ப வுயர்குலமென் ற
ருளிச் செய்தான். (௨௩)

௨௪-வது விடையிலச்சினையிட்ட திருவிளையாடல்.

காடுவெட்டி யென்பானோர் பழுதில் சோழன் கனபடையோ
டெய்திவைகை வடதீ ரத்தி, ஞடிவணங் குதற்கிரக்க வல்ல சொக்க
னயந்திரவு பகலாக்கிச் சென்று மாற, னீடுகயல் பொறித்தடைத்த வ
டபால் வாயி னெடுமதிலி னெடுமுரித்துக் கொணர்ந்து தான்றன்;
சேவிருவங் காட்டிவிடைத் தடைத்தா னேற்றின் றிகழுமிலச் சினைவா
யி லெனப்பொ றித்தே. (௨௪)

உடு-வது மாணிக்கம்விற்ற திருவிளையாடல்.

செழியர்குலத் தருளிறை யுதித்தோர் மைந்தன் செறும்பருவ மைந்தினடல் கேட்டைக் காட்டிற், றழியபுலி தாதையைக்கொண் டேக வங்குச் சோரபில்லாப் புதல்வர்க்கே கக்கண, பொழிவின் முடி குடுவான் மறைத்துக் காத்த வமைச்சர்முடிக் காமணியின் றென்றே யுங்காற், கொழிதமிழ்த்தேர் பட்டினத்துச் செட்டி யென்று கொண்ணர்ந்துவிற்றான் மாணிக்க மதுவி குட்ட. (உடு)

உசு-வது யானையெய்த திருவிளையாடல்.

கவ்றுபரீ ஙவனையொரு சோழன் சென்று தன்பகையால் வெல மாட்டான் சமணர் தம்மாற், புவனிவளர் மதுரைமீயபோச் கவள மாகப் போந்துவிழுநு கெனவிட்ட களிற்றை வீழ, வெவர்புகழ்பே ரட்டாலை மீது நின்றே ரேவிடக்கண் டியானைமலை யென்றானறு, சுவைகொள்சொரி யிலத்தியிலத் திமலை யென்றார் கோவெட்டான் டாலை வீர னென்றார். (உசு)

உஎ-வது வாதவூரருக்குபதேசித்த திருவிளையாடல்.

கணநாதர் தமிலொருவன் விடையிற் போந்து கமழ்மதுக மிழு வாதபுரத்துவாழுந், தணாரமாத் தியர்குலத்துட் டோன்றி மாறன் றனக்குரிய மந்திரியா யிவுளி கொள்வான், வணமர்பொன் னோடு பெருந் துறைசேர்க் தாசான் வழங்கு தே சமும்பெற்றுத் தமிழ்பா டித்தன்னிணையாக்தொண் டருக்கிறு பொ னிக்தே சென்ன வேதி ரென் றென்மதுரை வேந்தன் றன்பால். (உஎ)

உஅ-வது நரியைக்குதிரையாக்கிய திருவிளையாடல்.

வருமிவுளி யிடம்போதர் நாளை யென்றோர் மண்டபத்து மா றனுயர் சிறப்பின் வைகி, பெருமையொடு விளைவரும் வருமென ரேதிப்பாதவிப்ப வுரைத்து விட்ட முறைசெய் வோர்க, ளிருவெ னக் கொடுத்தண்ட மாற்றுமாகி யின்புறுவா சகமோத விரங்கிச் சொக்க,ஞருகரிமா வாயக்கொணர்ந்திட் டுகைத்துக் காட்டி யாடை தும்வாக் கிப்பரிமாற் றறுதி யென்றான். (உஅ)

உகூ-வது குதிரையைநரியாக்கிய திருவிளையாடல்.

அருணாற்பக் கிரிக்கட்டும் பரிக ளெல்லா மருக்களெழு முன்னி மையோர் ககைப்ப வழுந்து, பொருணாரம் புவிமாறன் பொருபி யேவகு குறாசியாய் செடிய[illegible] காட்டப் போக்கு மருணாறுக்

குரைபரான நுரைப்பச் சால மகிழ்ந்திருந்த மன்னவன்பால் வாத வூ ரர், வெருனாதுன் மகிழ்ந்தடியார் போன்று செல்ல வெகுண்டிக னதி நிறைவைத்தான் மிகவுஞ் சிறி. (உகூ)

௩௰-வது மண்சுமந்த திருவிளையாடல்.

மீதுபாய்ந்து பெளவமெனப் பெருகும் வைகை மேன்மைகதி யு டைப்படைப்பா ஞடைந்த வம்மை, யாதரிக்கும் பிட்டுநிரக்கு மூன் னமகன் முடிபட்டம் மாறெய்தும் படவி தேதென், றேதுங்கா ன் மூவமைவிடு விளன்றோர் வாக்கா ஞயர்வான் றோன் றச்சென்ற பிட்டுமைத்துன் னருளிப், பாதமலர் நிறைந்திதும்பிச கையிற்பேர றந்து பகாக விட்டான் பெயர்மாற்றான் மாற்று னென்றார். ( )

௩க-வது விருத்தகுமாரபாலரான திருவிளையாடல்.

வாழ்வணிவன் னொருவன்றன் மகவைப் பாக வதன்வாவே தங்க ளைவக் திடக்கி ஞற்று, நுமாசெய்முனை டென்றுறி விடுப்பச் செ ன்றே நுழைவன் மகவென்று தொடாணம் மீச, னைவிருத்த நுடப்புருக்துன் குமரா றுவி கனிமாமி வரவுமம்பா வனுமாய்க் காட் டிப், பெரிதுமுத கிசென்றுதன்ன வுருவங் காட்டிப் பேதையையுங் கொண்டகன்றன் விளிக்க யாரும். (௩க)

௩உ-வது மாறியாடின திருவிளையாடல்.

தென்னிறுவத் தறுபத்து முன்றாய்த் தென்னென் டிணகலை லை னைனவாங் கிணக்தோர் பட்டன், மன்னிகாட் டியமுதியா னவை நுமம் வருசகல கலாவல்ல னென்னக் கற்றுய, குன்றுமு ன்றேர் தானவருந்தம் பொறுதெ.சி ஞெருதானி னின்றுனென் றமுங்கு வான்கண், டன்னவட விழ்பாலக் திரந்து முன்ன மாடினான் கன்மாறி வெள்ளி மன்றில். (௩உ)

௩௩-வது பழிக்கஞ்சின திருவிளையாடல்.

மனைவியொடும் போந்திருந்து வழிக்க ணுன்மேல் வனசான்முன் னிவெய்த வம்பு வீழ்ந்து, தனிமாணம் வரவருவே டனைத்த பேத்துத் தலைக்கடைசார்ந் தபயமிடும் பனவ னோடு, கனியிருளின் மணமனை பேர் யருனா ணிற்ப கமலாபடர்மா றினைக்கொன்ற விசேடஞ் செர் வி, யினியிவனைப் பகைவர்கொல் லவேனைக் கொல்ல வெழில்வமு தி யிருந்தெனிந்தான் மகறயோ தூன்னம். (௩௩)

௩௪-வது மகாபாதகந்தீர்த்த திருவிளையாடல்.

அன்னையைமண மருட்டியொரு மறையோன் புல்லி புனைவு தீய வ
த்தனைமன் கெட்டால் வெட்டக், களையிருளிற் கொடுபோக்கி
ல் வேடன் மாதைக் கைக்கொடுசெல் வாராயுந்த புன்னரிமெய்ப்பத,
துளைவினின்மன ஞுலகில்லாவ வெப்பரின்றிச் சுழன்றுழவத் தா
ற்கடம்ப வனத்தின் மேவத,தளையடைக்தோர்க் கருள்சொக்கன் கெ
ாத்து வேளைத் தவிராமா பாதகத்தைத் தவிர்த்தா னன்றே. (௩௪)

௩௫-வது அங்கம்வெட்டின திருவிளையாடல்.

அன்பர்தமக் கிடர்வருமோ கருணைச் சொக்கேசனடைக்கலமீறும்
பணிக்கனிடத் தடைந்து கற்றுக்,தென்பரவா புதல்லைகன பயில்வோ
ர் தம்முட் சித்தனெனு மொருசீம்பன் முற்றுங் கற்று,மின்பாவா சான்
மனைகை தொடக்கண மகன் விருத்தனென்றே வதுவேனைந்தாய் நீவ
ட்ட வாவென்,றென்பகர்வ தவறுருக்கொண் டறைகூவி [illegible]
ல்லிறுட்போய் மறுகேறி வெட்டி வீழ்த்தான். (௩௫)

௩௬-வது மதுரையான திருவிளையாடல்.

வெருசமணர் வைதிகனன் னெறியொரு வுறுது விதியாவை,யாகப
லை பெண்ணு முன்னம்,பஞ்சவனேர் களையிறு வெட்டு வரபாற் பட
க்கக்கும் விடம்பாக்து களாற்றுறு, கஞ்சனவிகனை யுடவெனச்சென
றேதகத் திக்க ணூம்வியாரன் மதுரைவென மதுரா மாகவ், வஞ்சகர்
பின் பகவைவிட விடையை யேவி வலிதொலைத்தா ரிடபகிரி யக
வெழும் பென்றுர். (௩௬)

௩௭-வது வெப்புத்தீர்த்த திருவிளையாடல்.

புகலியினில் வைதிகவா ரணமென றியாரும் போற்றியுகம்பத
னொன்றோர் புதல்வர் தோன்றித்,தகவுமையா டிருமுலைப்பா லுமத மு
ண்டு தக்கருண்ஞா னம்பெற்று மதுரை மேவிப், பக்வனரு ளால்வி
ட்டப் புத்தி விட்ட பதித்துன்பா றனுக்கேவித் தனியாவெப்புத்,திகை
பமணர் கானவொழித் தொழியாக் கூனும் நீயிமிர்த்தார் புனிதத்
திருவெண்ணீற்றால். (௩௭)

௩௮-வது கழுவேற்றின திருவிளையாடல்.

திரண்டமண செரியினிடை யெழுதி யிட்டத் திருவேக
டுவிடையார் வென்று சென்று, முரண்டருவா துரையேறி யழல
வன்னி முழுகியிகை யேடேலையும் வேவ வேவா, திண்டொடுங்கல் வே

[illegible]டு நார் தம்மோ டின்று மாற்றினிட வாவென்றுற் றிட்டுத் தங்
[illegible]ண்டருமே டாழிசெலக் காழி யாரே டெதிரேற வேறினர்
[illegible]வாயு மீது. (௩௮)

௩௯-வது மெய்க்காட்டிட்ட திருவிளையாடல்.

[illegible]படையா னைவேண்டு மப்பொ னல்கி யானடியார்க்
[illegible]யமீந்த வென்றிச்,சுடர்ப்படைவேற் படைத்தலைவன் சே
[illegible] ரன் சுந்தரசா மந்தனென்போன் றன்னைக் கூவி; மிடற்ப
[illegible] லனுண்ட [illegible]டயா வென்ன விமலனுண்டே லவையுன்
[illegible]க்காய்த், திடப்படுபுன் றியுங்காட்டி நாட்டிச்
[illegible]க்கன் சேனை [illegible] ணாக் தரியுகைத்து மெய்க்காட் டிட்டான். ()

௪௦-வது உலவாக்கிழிகொடுத்த திருவிளையாடல்.

[illegible]யன் டென்றேத்தி மறையோர் தம்மை மிகழ்க்கிமையோ
லவிவேள்வி குன்றி வாடும்,பேகலகம் பொழியாழல் வாடக் கண்ட
பெருவழுதி தளர்க்திரவு துயிலும் போது, கேசமுனி வரைமறந்த தா
னின்றுறு லெதளர்ந்த தவனைகம்போற் பழிச்சி தென்றுங்,தேசொடு
நா னைப்பொழியும் பெயும்வா னென்றே செப்பினன்பொற் கிழிக
ாவில் வைத்தான் சென்றே. (௪௦)

௪௧-வது மாமனுய்வந்துவழக்குரைத்த திருவிளையாடல்.

மகவிலா வொருவணிகன் றங்கை மைந்தன் மைந்தனெனத் தன்
[illegible]ல்வ நல்கி யிங்குத், தகைமைபெற விருமெனவை தேகத் [illegible]
[illegible]த்தா ரில்லமொடு தனக்கைக் கொள்ள, விகழப்போம் [illegible]னிதை
மக வொருகோ யிற்போக் திறைவனெனச் செய்திசொல்ல விரைந்
த் சொக்கன்,மிகையுறுமா துலனுருக்கொண் டவையிலேறி வென்
டாரை விடவென்றான் வியப்புறவும். (௪௧)

௪௨-வது அட்டமாசித்திபகர்ந்த திருவிளையாடல்.

ஆன்கயிலை யின்கணிறைஞ் சியக்கி மாதரா றுவருயர் சித்தி
யெட்டுங் கேட்குங் காலைத், திருமறக்கே ளாமறங் திறைஞ்ச நீர்
போய்த் தென்னாட்டிற் பட்டமங்க லத்தாற் கிழியிழுங், தாளுறுநல்
லாக்கடத்தி [illegible]பக் கானத் துறைகுவம்பா மணமாற்றென சித்தி யா
வும், விரவுமுறை குவறுங்கல் வுருகீத் தெனுல் மேவினர்க்கு மேவிய
றி விக்குனார்ப. (௪௨)

சரு-வது தண்ணீர்ப்பந்தல்வைத்த திருவிளையாடல்.

பரிவேத்தா வெனும்வழுதி தமையன் செல்வான் பகர்ந்திடவெ ன் கொண்டபய ஞெறி [illegible] டிப்போய், வரவேற்று வடனாட்டுப் பாகயும் [illegible] வந்துதமிழ் மதுரை கொள்வ னெதிர்க் கண்டு, ப ரிவேகத் துடன் [illegible] சொக்கன் டென்று ஸிக்நித்தேற் றிடச் சென்று பாலை யாக்கி, பரிபோற்றுங் கடவுளனை யிளைத்தசேர்ந் வீரவுவெல வுதவிவைத்தான் றண்ணீர்ப் பந்தர். (சக)

சசு-வது இந்திரன்முடிமேல்வளையெறிந்த திருவிளையாடல்.

மன்னவனுமு வுருப்பவர்வின் திரனங் கென்னை [illegible] மனழ வென்று போற்ற, வுன்னுமுன முதவியுமே கொடாத மாற் குறுவலிகான் பகரு முதவப் புனை, விண்ணருளா லிருந்துனர்களை டேகு மெல்ல வேகினருள், வழுதிபுப லரசர் தம்மை,மின்னிக [illegible] வட வுவெளுக் தோலை போக்க வேளான் பிணையில்விட்டான் [illegible] மல் இற்றால். (சஉ)

சஎ-வது பொன்னனையாளுக்கருள்புரிந்த திருவிளையாடல்.

பூவணத்திற் பொன்னனையாள் பதியி லாண்முன் புனிதற்குக் கும்பிடுவான் மெழுகு சாத்தி, மேவனைற் பொருள்பெறா சொக் குன் டென்று விகவருந்துங் கூற்செத்த ரசசென் றுண்டு, மாவனை வல் விரும்புதாச் சொல்லித் தியின் மாட்டென்று பரிசனஞ்செய தொளித்தான் றங்கு, பாவனைத்தான் சொலிச்செய்திறை யுருக்கண் டாண்மெய்ப் பத்திமெழில் கண்டள்ளி முத்தங் கொண்டாள். ([illegible])

சஅ-வது சோழனைக்கொடுவந்தாழியிலாழ்த்திய திருவிளையாடல்.

செம்பியன்றென் மதுரைகொள்வான் றிறங்கள் பேசிச் சென்ற டா வெந்தையுண்டென் றிசைக்கு மாறன், றம்பமென வவனெதிரே தோன்றச் சொக்கன் றுணைப்பரி [illegible] குதிரை யாளாய், நம்பு விடை போந்துபரி காட்டிக் கிட்டி நளிபாய்ந்து மேறடத்துத் தீரத் தேற வம்பினுடன் பதுமத்துறுதை தாங்காச் சோழ மனைக்கொண்டா முத்தடக்கொண் டாழியென்றார். (சச)

சகூ-வது திருவாலவாயான திருவிளையாடல்.

ஓங்குபிர ளயத்தச்சுக் குலையா வாறிங் குயர்ந்திடவிற் றவிளைவு சென்றார் மாறி, ரீகபெயின் னொருசெழியன் [illegible] கை ணகருக் கெல்லைகாட் டென்று போற்றப், பாங்குபெற [illegible]

ன்று [illegible] பாங்கன் ப [illegible] வினில்வாய் வைத்துத்தன் கதியாற் சூழத், தேங் [illegible] புகழ்ப் பதிமுடக்கல் வாய்வைத் தந்தாற் றிருவால வாயால வா [illegible] யன் றார்கள். (சஎ)

சஅ-வது வரகுணபாண்டியனுக்குப்பிரமகத்தி [illegible] சிவலோகங்காட்டிய திருவிளையாடல்.

[illegible] டம்போய்மீன் வாசித் தானிற் றிகழ்சிவிஸ் வழி யறங்கு [illegible] துஞ்சக், கனகாவை பதைருமரு செய்து தீங்கச் சாறுனமெய் வருப [illegible] தால் வெல்வான் போர்ந, வினமார்செம் பிய [illegible] தேயங் [illegible] க்கொண் டிடைமருதிற் பிரமகத்தி யொழி த [illegible] போக, ம [illegible] வன் புலிக்கானக் காட்டென் றேத்தும் வரகு ண [illegible] சிவலோகங் காட்டி னுரால். (சஅ)

சகூ-வது விடைக்குறிபம் [illegible] த திருவிளையாடல்.

அ [illegible] டேயா னொருசோழன் மதுரை கொள்வா னதுகருதி ன [illegible] ளர்ந்தா லயத்துட் சென்றே, மன்பாலா னருள்பெற்றச் [illegible] தானை மருக்குவரப் போரின்கண் பொருவான் போர்த, பெ [illegible] முனங்கெளித்த செழியற் காயோர் பொருகனையா லுருக [illegible] சேனை மாளக், கொன்பாவ வினைத்தறிவான் பொறித்து விட்ட [illegible] லின்விடை கண்டுவிடை கொண்டு போனான். (சகூ)

ருo-வது உலவாக்கோட்டையளித்த திருவிளையாடல்.

[illegible] ஞ்சியங்கள் புடைவேளாண் டலைவ னொரு மாணடியார்க் கழு [illegible] தாதுக் தானும், விஞ்சமனத் தமுதுபடை தொழுக மா [illegible] டி [illegible] காங் கமுதளித்தன் முட்டக் கண்டே, வெஞ்சினமன் [illegible] றி [illegible] தருவா ரில்லை யிபவனைக் காட்டாயேன் மடிவே னெ [illegible] டன் கனவினன்கா ணப்போய்க் காட்டி யுலவாமன் [illegible] க்கோட்டை வைத்தான். (ருo)

ருக-வது மூர்த்திக்காசளித்த [illegible] விளையாடல்.

[illegible] வதிகத்தை யொழித்தமனார் கையின் வீ [illegible] மதுரைகொ ண்டு [illegible] திலைவெண் றுலகை யாளுங், கைதவ [illegible] ன் னடனையுமண் மனை [illegible] ன் மாற்றிக் காதலினுற் சாத்தொருநாள் முட்டக் கண்டு, வைத [illegible] சந்தனத்தான் முழங்கை வட்டப் [illegible] றையிற்றேய்த் திடு [illegible] மூர்த்தி தன்னை, மொய்சடையா [illegible] யக்க மணிப்பூ ண [illegible] பூச்சா ரும்மையா லுலகாள் வித்தான். (ருக)

௩௨-வது காரியார்பாரியார்பாப்பகுத்துக் கொண்ட திருவிளையாடல்.

இலகுபுகழ்க் காரியார் பாரியா ரிருவர்கவிப் புல்வர்கட் கா ட்டினின்று, இலவுபுகழ்த் தென்னவனைக் கவிதை பாடி கேட்டு [illegible] மெய்த்துச் செம்பொ...த்திற் றேரன் றியிதீ முன்னந் தென்னர்க், கு குபுக ழரியதென கவின்று காட்டி யுடன்பகுத்து சாத்துழிம் மா... கொண்டான். (௩௨)

௩௩-வது புலிமுலைபுல்வாய்க்கருளின திருவிளையாடல்.

சித்திரைச்சித் திரைக்குவந்து மகவான் பூசை செயுங்காலை ...ப்புரத்தை நோக்கிச் செல்லு, மெத்துபுகழ் வணிகன் ... சித்து விடன்வனத்தை மற்றைநாட் சென்று சோல்லப், பத்தி... வருஞ்செழியன் புலிமு லைப்பால் பயந்தபுல்வா யுணக்கண்டு சேட மூன்ன, சித்தியவிப் பதிக்கெல்லை காட்டென் றேத்த ஷிகழ்சிறுத் தெ னவெல்லை காட்டி னுளுல். (௩௩)

௩௪-வது விறகுசுமந்துசாதாரிபாடின திருவிளையாடல்.

இசைவல்லா னெனும்பாணன் வடதே யத்தா னெய்திடமா ... ன்பத்தி ரனைவா வென்றே, வசையில்லா பலவனுபோ கேவா தென் னா வந்துசொக்கு ணடென் றிருப்பப் பாணன் வேந்த, னசைவில்லா வடிமையென விறகு கூறி யிரவினருளிற் சாதாரி யிறைவன் பாட், திசையில்லா தொளித்துவிடி வதன்முன் போனான் றிறற்பாணன் வி ளையபொரும் வெருக்கொண் டாங்கு. (௩௪)

௩௫-வது திருமுகங்கொடுத்த திருவிளையாடல்.

இன்னிசைபா டும்புகழ்ப்பத் திரன்கொ டுப்பா னிறைவனிதி யில்லை யென வருந்துங் காற்போய, மன்னுமதி மலிபுரிசை மாட மெவ்வு வரைக்தோரு திருமுகங்கனவி னுவிற் கரணா, மூன்றுதவி கம்மன் ன் சேர மான் பான் முடிமொழிந்து விடைகொடுப்பப் போனான் சால, மின்னுபொருள் சேரமான் கல்கு வாங்கி மேவியிருக் தனன்வழங்கி ச் சொக்கை வாழ்த்தி. (௩௫)

௩௬-வது பாணபத்திரனுக்குப்பலகையிட்ட திருவிளையாடல்.

பெருகுபொருள் கண்மனம் பொருது மற்றப் பெரும்பாண னிருப்பப்பத் திரனு மேய்பா, லுருகுமிசை முச்சந்தி யன்றிக் கூவிய கன்றும் பாடுதுமென் றேத்திப் பாட, வெருவுறமெய் ... கள்

பாரி யேல மெய்யன்ப னடியாரும் வழுத்தச் சங்கத், திருமையிற் பலகைதந்தோ னிருபது பாடென் றிசைப்பலகை கொணர்ந்திட்டா னின்மை கூர்ந்து. (௩௬)

௩௭-வது இசைவாதுவென்ற திருவிளையாடல்.

... கவையறுபத் திரன்மனைவி முல்லை மாலை ... ணர வுதனைத் ... புவனியிற்றி யாங்காத்து நின்றும் தேடிப் பொருவி ... கொணர்ந்து தன்பே, ரவையினிற்றேற் றான்சம ... பயவு மறுதியிசைத் திட்டவையிற் பாடிச் சார்ந்த, சிவ னருளால் வரும்விறலி மாலை முல்லைத் தேமாலை கழுத்தினிடப் பெ ... (௩௭)

௩௮-வது பன்றிக்குமுலைகொடுத்த திருவிளையாடல்.

உயர்தந்தை யிறந்திடப்பன் னிருவர் மைந்த ருழ்விளையாற் கா ட்டின் ... னியர்கள் போகதோ, சயர்வறநோற் றிருப்பமுனி வ ன்குழ்க் தேதம் மங்கைகொட்டி யிகழ்தருவோர் தம்மைப் பன்றி வயிறுதியி னெனமுனிவன் சபிப்பத் தாயும் வந்துதியா முனம்போ டைக்காட்டிற் றுஞ்ச, யியலுறுதா யிழந்தகுரு ளைகளி ரசி யினிது பதராய் வடிவின்முலை யூட்டி னனே. (௩௮)

௩௯-வது பன்றிக்குட்டிக்கருளைபுரிந்த திருவிளையாடல்.

அருளுமையான் பெரியவனீ தியப பன்றி யாகமெழுந் தனிமு லைதா னளித்தா யுண்ட, குருளைகளீ ராறுமுய்யும் வண்ணங் கண் ணீந்த தருணைம யிறைகருணை கூர்ந்து பார்ப்ப, தெருளுறும் ... ட வைன் மைந்த ராகித் தென்னனுக்கு மந்திரியாய் விசயஞ் செய்து, மருளறுமவன் னியர்பன் றிக் குலம்ப னென்றா ரார்ந்தமலை யெப்பன்றி மலையென் றாரால். (௩௯)

௪௦-வது கருங்குருவிக்குபதேசம்புரிந்த திருவிளையாடல்.

கொடுக்குநிக் கருங்குருவி போந்து ... கையில்வாயில் ... குச்சித் தாவே சொக்கன், படிக்கஞ்சா யிருத்திடு ... யம் தென்னும் பகர்வென்றி மந்திரத்தை யுபதே சித்து, மியடுக்கஞ்சா ... கோவெள முச ரித்து வெம்பகைவென் றிருக்கைவ ... நீங்க வோர்டு, வடி க்குக்கூர் மூக்கொலவர்த் தக்கை யாகு வலிசெ ... ம்கக கண்வெலோர் வரிசை யெலுறார். (௪௦)

௬௧-வது மகாமேருவிற்செண்டெங்கயுைம்பொறித்ததிருவிளையாடல்

அந்தணரை யிகழ்ந்திடுமோர் வழுதி தாக்கு மவனியுளோர் மழையின்றி வருந்தல் கண்டிக், கெந்துசெய்வே னெனக்கனவி லீசனெய்தி யிருஞ்செண்டான் மேருவைச்சென் றுணர்த்தி வேண்டு, மைந்துதனை யீந்தெடுத்துன் கயலு மிட்டு வந்தவரை வாழ்வித்தி யாசு மோங்கக், கந்தரவான் பொழியுமெனச் சொன்ன செய்து காலமழை பொழிதரப்பல் லூழி வாழ்ந்தான்.

௬௨-வது சாபமெயமைந்த திருவிளையாடல.

மன்குபொரு ளுடைவணிகன் கன்னி தன்னை மதுரைவாழ் பரிமிருக்கு மருக னுக்கே, கன்குமெனச் சொலித்தருகக் கெட்டுஞ் சிறு நகாத்தா ரோலைவிட வந்தோன் பாம்பா, லொல்குமிடை வியிடும்போங்காற் புறம்ப யத்தி லொழிந்தெழுப்புங் கவுணியரால் பிணைந்து போத,வல்குமனம் பொருதமுன் கொண் மனைவி காண வன்றுத் தான்முச் சான்றீசன் னிறைஞ வன்னி. (௬௨)

௬௩-வது நாரைக்கருள்புரிந்த திருவிளையாடல்.

வறிவாவி வற்றமீ னற்றுப் போகதோர் மாதவாச் சிரமத்தா வியுட்பு காமுன், புதாீரா தேறுதவமா முனிவர்ச் சூழ்ந்து புனராமீனவியாது நிற்பக் கண்டு,துநிஞானம் பிறக்துளொலை தவிர்ந்து போந்து சொக்கனரு ளுடையனெனக் கோயில் சூழும், விதிநாரை வந்தினையை விரும்பி வாவி மீனொழித்துச் சிவலோகங் கொடுத்தா னன்றே. (௬௩)

௬௪-வது வேதங்களைகண்ட திருவிளையாடல.

பொ[illegible]றுகண் ணுவன்முதல முனிவ ரெல்லாம் போந்திதேதாயுகத்தா [illegible]கண் டிடி, மு[illegible]கவுங் கலியுகத்தி லிறந்த பான்மை மொழியவர் [illegible]ென்றுவருந் தங்கால் விண்மேற், றம்பரமா மதுரைதனி விருப்பு வந்தாற் ச[illegible]வென் றுணக்கேட் டணைந்து போற்ற, நம்பரம[illegible]வாய்ச் சொக்கன் வந்து நான்மறையும் வியாகரணத் தொ[illegible] விரறுன். (௬௪)

ஈதிரு விளையா[illegible]ச் சரிதை முற்று மியம்பினமுக் கிரனென்றுமோர் தென்னன் கொக்க, காதலனேயே மெய்யமாச் சேவை செய்வாரன்னுன்காற் கதம்ப[illegible]த் திறவின் மேவித், தாதவிழ்ஞ்சம் புன்னைவனத் திலிங்க மாகிச் சங்க[illegible] வுடையெனும்பேர் தரித்துப் பூதி,

மாதொருபால் விளங்கவெதிர் காட்சி நல்கி மன்னியதி சயலீலை புரியு மென்றும். (௬௫)

மதுரைத்தலவிசேடம்.

வேறு.

பொங்குபுகழ் மதுரைச் ணகாதிசதா சிவமென்னும் பெ[illegible]லாய்த், தங்குதுவா தசவந்தப் பொருளனதி யப்பாலாய்ச் சுயந்தா [illegible]றைஞிறை, சர்வதா பரிபூர ணப்பொருண்மா விராச வீசனக்கவன்மா றுடிசான்றென் றெசுர்வேதம் வியாதநூ லடைவிற் கூறும். (௬௬)

[illegible]த்தலைக்கோ ரியமாறு மிருதயின்றி யமிருதமா வசித்துமுன்னைப் பற்றுமறு நீவன்முத்த ராயெடுத்த சனனத்திற் பரனே யாக முந்துதவிப் பாராத வரவிந்து சொக்கலிங்க மூர்த்தி வாழு மிர்தலிதி யான்மதுரை யமிர்தபுரி யெனவியம்பு மெசுரு வேதம். ()

வேறு.

ஆழி,யாழி கடைந்திடுமா ஊயிர்த மதுரை நகர்பரவ
வாழி யமிர்த புரியாய தென்னும் வேத மாலயங்கிடு
சூழுங் குலசே காண்செய்நகர் சுத்தி பெறச்சொக் கன்றாித்த
வூழி னித்து வழுதைவிட வுரைக்கு மப்பே ருபர்சுருதி. (௬௮)

இடபா சலத்திற் றுணைவரொடு மிருந்தர்ச் சுனன்தல் வியாணபுரத் தடல்வேல் வழுதி மகளாய சித்திராங் கனையை மணந்தடைவின்[தே றிடல்சேர் வரம்பெற் றனன்கூடல் விமலன் றிருத்தா டொழுதென் வடநூல் புராணம் பாகவத மாபா ரதமு மியம்பியதால். (௬௯)

[illegible]றுை சிமைமேய ரங்தியத்தின் மிருத்து வாமே தினிப்பிறந்து தன்னுற் கிருது மாலிகைகன் னதிநீர் படிந்து தமிழ்மதுராக் கன்னுர்சொக்கைத்தொழுதிறைஞ்சிக்கருதும்வரம்பெற்றிருந்தேகி புன்னு நமுதுன் டிறவாமை யுற்று ரெனுநூற் பாகவதம். (௭௦)

[illegible]த மகற்றுந் தமிழ்மதுரைக் கிரு[illegible]மாலை நதிதோய்ந்து மொதி வருங்காற் றுறநிசையின்மொய்[illegible]வாழ்[illegible]யுயிரனைத்தும் பாதி மதிசே ணியனருளாற் பரம முத்தி [illegible]பெய்துமென வாதி யைந்தாம் வேதமெனு மரும்பா ரதநூ[illegible]மியம்பியதால். (௭௧)

வேறு.

புரிவளையந்தனிர்மலர்க்கையங்கயற்கட்பூவைமெய்ப்போற்றுலகினுள்ள பரிபூரத்தா னூ[illegible]றுசத்தி முதற்சத்திக் கிறைவிப[illegible]ா சத்திக் காதி விரிபூழ்சே ரிராசரா சேசுரிசெங் காசைமே[illegible]விறைவி யென்றே திரிபுரசுந் தரிலித்தை யெனும்பொது[illegible]ரநூலிற் செப்பு மன்றே.()

கிவர்தொளிருங் கதம்பவனம் பரமசிவன் மூலபரை நிலையாய் வைகு, மூவர்துரைக்கிற் றலமதுரை பரமசிவ னும்பர்தொழுஞ் சொக்கநாதன், பவந்தநுதற் பராபரையங் கயற்கண்ணாள் வேறிலையென் றெடுத்துப் பன்னுஞ், சவுந்தியலகரியினி லானந்த லகரியெனச் சாற்றுமெ தானூல். (எங)

வேறு.

சத்த கோடிமா மந்திரந் தனக்குமா னுறைக்கும்
வைத்த வாதியாங் காயத்ரி மந்திர வடிவா
முத்தி மாநகர் முதல்வியங் கயற்கணு ளென்றே
யித்தை நீர்விசு வாமித்ர கற்பநூல் விளம்பும். (எச)

ஆதி யாகிய வாலவாய்ப் பதிதொழ வணுகி
லோது மாமயிர் கிளைத்துநீர் படிந்துப வசித்துச்
சோதி லைத்தொழின் முத்தியெய் திடுமெனச் சொல்லும்
வேத மூலமே யாகிய சேதுயான் மியநூல் (எரு)

வேறு.

பாங்குறுபொற் றாமரைநீர்த் தீர்த்தத்தி னுத்தமந்தற் பரமீச் தீர்த்த
நீங்கரிய பல்கோடி யண்டங்கட் காதார நிலையே யாகித்
தேங்குபுகழ் மாமாயா வாரிநீ ராதலினாற் சேர்ந்து தோன்றுந்
தாங்குதிறம் பேதிக்கில் விபரீத மெனச்சைவ புராணஞ் சாற்றும். ( )

உலகுயிர்கண் மருள்வினையாட் டொழலாதின் னருள்டைதற் கெண்ணிச் சொக்க, னலகிலென் னெனன் விளையாடல் புரிமதுரை யுன்பெருமை யரனே வல்ல, னிலகுசிவ தலக்களுக்கு மேலாகுஞ் சேட்கமுக்தி யெய்து மீது, பலகலைநூற் றீனிவென்றே யருஞ் சைதையெடுத்துப் பகரா நிற்கும். (எஎ)

வேறு.

காசகுரு மனைவி வயின்மகிழ்ந் துநித்த தோன்றலாம் புதன்மகிழ்ந் தெய்தி,விரைகமழ் கதம்பவனத்துறை சொக்க லிங்கத்தை வழிபாடுறை யருச்சித், தாகபூரணன்ற னருளினாற் கிரகத் தொருவனு மோங்கிய கல்விக், காசனும் பதம்பெற் றிருந்தன னென்றே சங்கர சங்கிதை யறையும். (எஅ)

வேறு.

சூதசங்கி தையிறுயமிரக கியவைப வகாண்டத்தோர் குத்தந் சொல்லு, மாதிசயி லேயிஸ்மலன் றிங்வணக்கி பரிகேட்பதுனமா சேதே,

யேதவுடல் வருந்தாம லெத்தனத்தால் விசேடமுத்தி யெய்துந் தான, மோர்துகெனவவனுரைகேட் டிறையுரைப்பான் கதம்பவனத் துண்மை யுன்னி. (எகூ)

மாலவிகட் குநிலவிருவிருநகர் மதுரையதன் மகிமை சொல்வ, மூலமதாய் விபூதியெய்ய தழிவில்லா முத்தியெய்த் தனத்தான் முற்றும் லெவரும் தவருசனரு தரங்களின்முன் செய்தவர்க்கே யெய்துமானின், போலியமெய் யன்பருக்கே புகல்வதநி குய்யமெனப் பகவ்வ திரனன். (அ0)

பூவுலகி லுயர்த்தவெ புண்ணியஞ்செய் தருதவங்கள் புரிந்து போத, மேவரு சரியைகிரி யாயோக ஞானமுணர் விதியி னற்றிப், பாவனையான் முப்பொருளு முணர்ந்தத்து விதமாகும் பரத்தைக் கண்டோர், முவின்முத்தி தருந்தலங்கள் பலவற்றி னெவிதினல்குந் தானங் கூறில். (அக)

அம்பலமா ரூர்காசி காளத்தி திருவதிக்கிராம *
மும்பர்புகழ் திருவெண்கா டையாறு வேதவன முயர்கோகன்ன
கம்பர்திரு வாணைக்காக் கேதாரங் கோகாரகற் கும்ப கோணந்
தம்பமுறு மிடைமருது விமேசஞ் சோமர் தமிரா மீசம். (அஉ)

இத்தலங்க டனிற்பஞ்சாக்கரம்பிரணவத்தோடு மியையக் கூட்டிப், பத்தியினாற் பன்னிரா யிரஞ்செபித்துத் தரிசிக்குங் காலம் பார்த்து, நித்தியமுஞ் சேவைசெய்து நீங்காமல் வசித்திலெய்தும் விசேடமுத்தி, சத்தியமித் தொகுத்ததலங் களின்மேலாஞ் சிவன்முத்தித் தலமொன் றுண்டாம். (அங)

தன்னுடலம் வருந்தாது குளியாது செபியாது தவஞ்செய் யாது முன்னுதற்குக் காலம்பார்த் தந்தந்தக் காலத்தின் முறைதப் பாது, மன்னுமதிச் சடைச்சொக்கைப் பணியாதவ் வயத்தனத்தாற் பிடர்ந்து சென்று, மின்னியவத் தலத்தெல்லை யறியாது மிறித்தாலும் விசேடமுத்தி. (அச)

முன்னொருமா பாதகனந் தனைன்றன்னைப் பயந்தமதி மூல்லைமாதர், தன்னோமனை மருட்டியவளைந் தொருவாது தாதையையும் வதைத்தோ ரான்றி, மன்னுலகி லவனோடு திரிந்தனனிப் படிதிரிந்து ம

* அதிக்கிராமம்-வைத்தீசுரன்கோயில்.

ருவு காளிற், பின்னுநமப் பிரமகத்தி யிருப்புலக்கை யெடுத்தடர்ந்து பிரமை செய்தே. (அ௫)

அதிபயமுற் றதிகனொடேயுழலுங்கா லாற்றமுற்றின் னியத்தி னலே, மதுரைநக ரெல்லையணிட்டனாரும் பிரமத்தி வருதல் காணு, விதுபுனைய மதிசயமித் தலத்திலவந் துடல்விடுவோ மெ ன்னப் போந்து, முதிரவெழு பெற்றிருந்தான் முப்போதுந் தொழுந் சொக்க மூர்த்தி தன்னை. (அ௬)

கோலமார்பதியிதெனக் குறித்தறியான் முன்னொருவர் கூறக்கேளா னலவா பெல்லையத் தனத்தினனு கறுமாபா தகம்போ யாதி மூலமா கியதலத்தில் வந்தவுடன் முன்செய்வினைப் பவமு நீங்கி சீலமா தவர்பரவு சிவன்முத்த னானுட் டெளிவு திப்ற்றான். (அ௭)

இதப்படா மாதுரனின் மாலியதித் தமபடிந்தருஞ் செழுத்தை யோதிப், பிதக்கணத்தி னுயர்ந்தங்கப் பிதக்கமெனன் றறிந்துபிதக் கணமுஞ் செய்து, மூதற்பொறி யேழுந்தெனப்பா பாததீர்த்த மும்ப ருகி முன்னி வைகிந், திதப்படிமுத் திமையடைந்தா னமதருளா லமு தலிங்கஞ் சேவை செய்து. (அ௮)

இன்னுமுன யைத்தனத்தான் மூத்திருந் தலமெனவே றெணலி தன்றிப், பின்னுமொரு தலமுளவோ நிச்சயமித் தலமென்றே பின்னு ங் கூறுக், தன்னிகரித் தலத்தினின்மா தானமருந் தவம்பாகந் தரும மோமம், பன்னுசெபம் பூசையற்பஞ் செய்திடினோ னந்தமிவை பகர்ந்தே முண்மை. (அ௯)

உவ்வேளை யவ்வேளை யுவந்துதொழுங் காலமென வென்றி யெ ன்னு, தெவ்வேளை யிற்றொழினு முத்திதருஞ் சத்தியமீ தென்று ன ங்கா, ரெவ்வேளைக் காய்ந்தபிரான் புகல்வதுகேட் டகமகிழ்வா லவ னுன் போற்றிச், செவ்வேளைத் தன்மருக னெனவுடையான் சிந்தித் தான் செழுக்தென் கூடல். (௯0)

சதன்றி நித்தியவி பூதிக ரென்றியம்பு மியம்புங் கூடல் யாதென்று வினவுதிரேற் றேன்றுவவெல்லா மொழிக்குங் காலத்துஞ் சிதைவின்றி பழிவில்லா திருத்தலினுற் சிவனுமைக்கும் புகன்ற தாக காதனரு ணந்தியரிக் குணர்த்துவன்கா ரணமதற்கு நயந்து பின்னும்.

அண்டபுருடர்க்குமிது ளைத் தலங்களவ யவம்பிரமரந்திரத்தி ற், றுண்டமதி வேணியுறை சொக்கயிலை யதற்குமேற் றுவாதசா

ந்தந், தெண்டகவே பழிவில்லா நித்தவிபூ தித்தனிமைப் போதுமோ கருந்தண்டமிழ்த்தென் மதுரையென்று னொன்றுத சங்கிதைசத்திய மாய்ச் சாற்றும். (௯௨)

சாத்த [illegible] தி னும்விசிட்டமென்றான் மாதவத்தோ ரியம்ப ல் கேளாவுற்றகரு சா [illegible] றந் தொட்டிவ்வமை விபரீதம் வியன்பெ ற் றோங்கு; மத்திவரை யிருத்தி [illegible] யெம் மேனிபெல்லா மெற்றுமெ ன்று யீவற்றைந் தேர்ந்து முந்தமிழ்மா தவசித்து மொழிகென்று ரவன் றொருத்து மொழிவ தானன். (௯௩)

புறத்தொட்டின்மாலியதிர்த்தமகற்றுநாக சோடானுபவவ்யாதிகள்.

வேறு.

அந்நிசீர் விட்ட வித்தோர் சொலித்திடா வழக்குண் டத்திற் பொங்கிய வேமத் [illegible] தோர் கடுவனை விட்ட புலவர் தங்கிய வங்கி மாந்த [illegible] பேள பில்லாம் பங்கமவ துறவே பந்தி வளைந்தனும் பதகப் புலவர். (௯௪)

வாயுவோ டங்கி மாந்த பவோகக் தலைநோய் [illegible] டு கோயினர் கறிய வன்ன கிறைகனி காய்மற் றுள்ள வேயுற வுடனுண் போருக் குதவா துளி விருந்து துய்த்தோ ரேயுறு சந்து வாத மனைப்பிறை புறகோ யுளார். (௯௫)

அருந்திதா முன்பு பின்பு பெரியோரை யருத்து வித்தோர் பரித்துநன் கிளைவி னேரி பழுமெழு காயி [illegible] மும் வருந்துறு கோபர் வந்த விருந்திற்கு வழங்கா துண்டோ ருந்தெழுங் கபோல ரோகங் கன்றெனி புறகோ யாளர். (௯௬)

கிளைஞர்வந் திடுமெலா விந்தோர் கிளைதரித் திரரோ கந்தோர் விளைவுறு வயண ரோக முண்டல்கன் டகளை யுற்றோ ரிளைசர சாதரோ டரோகிகர் களவா லன்னம் வளமுறத் துய்த்தோ ரத்தி மயமாக்கும் வற்ற றோயர். (௯௭)

ஒருவனைத் தன்னி யன்று னுண்பதற் குரித்தா மன்ன மருவரும் பிரதித் தாமே வலிந்துள லயின்றோ ரோதம் பருவரு முடலில் வீக்கம் படைத்தனர் மாலை, கோயர் மருவுமன் னியூர்ப தார்த்த மடைவுறல் வலிதிற் றுய்த்தோர். (௯௮)

தெளிவிக வாச பரதர்க்கீவிர சத்தி சேய
சனிதக வுறும்பி சேத நோத்தத்தி லையின்றே சன்ன
மெளிவரும் வரு[illegible]ரோ டாசார மியைந்து செய்தோ
ருளியும்வெப் புறத்துங் கள்ளொ[illegible]யுதியென் றுரைக்குநோயர். ([illegible])

அரணடி யார்க்கென் றுக்கு மன்னத்தைக் கவர்ந்[illegible]த்தோர்
புரையிலை யென்றே [illegible] புரியாது புசித்தோர் வெம்மைப்
பாழுறு கண்ட நோயர் பரிமலங் கழித்தல் வெச்சி
நிரமுறக் கழுபா மூன்றுனான் செலுத்தினோர் பிராணிநோயர். (௱)

இனியபால் காவிற் றய்த்தோ ரிடையுசீ ரிழிபு நோயர்
பனிமதுப் புசித்தோர் சோத்தைப் பற்றுத்து நோயர் வேசை
வனிதையர்ப் புணர்ந்தோ ராக்கை வருத்துறு [illegible] நோயர்
புனிதமாப் புசிக்குங் கல்லெக் கிலேசராச் செமீத்த புலவர். (௧௦௧)

எக்கலை யறுபயுண் டாரு மிவிக்குயின் [illegible]தா நோயர்
நீங்குறுற் றிமிழ துண்டோ ரொருவரிக் கினையைச் சொற்றோர்
தாங்கருங் கலக்கக்கொள்ள பாவையுந் தனிப் பிடித்தோர்
வாங்குதற் கரிதாம் [illegible]க்க மலிதரு கயரோகத்தர். (௧௦௨)

அலவன்கச வொடிந்[illegible] சால வருக்கிறே சமுகிக் கைகா
ணிலேதுறைக் கிடவே [illegible]ட்டி நீங்கருந் தொழுநோ யோடு
புலவுநீ ரொழுகு மாறுப் பொங்குவெண் குட்ட நோயர்
பலவுமென் பகர்வ தன்றோர் பகித்துய ரெவரே சொல்வார். (௧௦௩)

வேறு.

உலவினிற் பிதிர்கள் வினிஞ்மனைச் செருக்கர வொள்ளொடி மா
தரைத்தொய்ந்தோர், மலமுறு விழிகண் குருடொடு மாவி யயர்வுறு ம
ண்டலர் தத்தர், கலவொடு கிரணத் தன்வளிய மடவார்ப் புணர்ந்தவர்
கபக்கய ரோகர், தலமறு மபலை[illegible] வாழ்ந்திடப் பொருதோர் சன்னி
பா தக்கய ரோகர். (௧௦௪)

பூத்தவா ருத மாதரைப் புணர்ந்தோர் புலைபடு பவுத்திர ரோகய
ர், கார்த்தொரு வரையா பத்தடித் தவர்கைக் கிரந்திகை வாதரோ கத்
தர், நீர்த்தகு லவதிற் காமத்[illegible] விளைத்தோர் செதிரூட ரோகமெ
ம் பிணியர், பார்த்திடார் நீதி [illegible]ராவினிற் புணர்ந்தோர் பற்றுள வா
தரோ யாளர். (௧௦௫)

குஜி.நூ.2197நாா
1180

இழிவிய வெண்ணெயைத் தலையொடு காம மின்புறின் மலசலங்
கழிக்குன், விழுதுறு முடைசேர் காணிற் புகுத்தும் வெள்ளொளி வி
ளக்குப்புல் [illegible]னக்கி, நெழுகுயும் பெண்களோ டொருவன் றன்
டெறு தன் [illegible]வை புரிவோ, ர[illegible]த்தோ டழிவுறும் வெருநீரிழி
வெனுங் க[illegible]மரோ யாளர். (௧௦௬)

ம[illegible]யைத் தொடாது வளர்த்துளோர் கழுத்தி லெழுதலன்
கழலை[illegible] யாள, ஏனைவருந் தொழுமெய்ஞ் ஞானியை நிந்தை யறை
ந்து[illegible]ர் பெரும்பித்த ரோகர், வினைவழி வரும்பா ரியர்க்குரைங்
கொரு[illegible]தி யாசையான் மற்றையர் வெறுத்தோர், கனைமலர்க் குழ
லார்க் காகொளு வலிநோ யொடுமுடை மாற்றமோ யுடையர். (௧௦௭)

தன்மனை யாளொழுகாதஞ் செய்வித் தவர்தாமு மத்தொழில்செ
ய்தோர், கன்மமார் வழுக்கத் கொடித்தலை பாக்கிக் காட்டும்புண் சி
ரோகுட்ட ரோகர், புன்மைசேர் முறையிற் றிவம்புசிப் பித்தோர் வுக
லுறு சோர்தரு மயிரோய், பன்மலர்க் குழலார் வெறுத்திடுந் தாது
கட்டநோய் பாண்டுரோ கத்தர். (௧௦௮)

கற்புடை மயலார் மனைவியைப் பார்த்தோர் கண்ணினிற் பிருண்
ணுற்றுறு நோயர் றப்படு சுல்ல பாம்பினை வதைத்தோர் பொய்விட
ப் பாகமெம் பிணியர், நற்பொருட் டுன்றே நிந்தைய புணர்ந்தோ
ரடர்வெகு நீரிழி யாளர், [illegible] பயந்த வன்னையைத் தோய்ந்
தோர் மறுப்பிர மேகரோ கத்தர். (௧௦௯)

மருகியை[illegible]திய தாயரைத் தாழுனை [illegible] குரியரா ரிய
ரைச், சருவி[illegible]னைந்தோ ரோர்[illegible] சந்துவர் தக்கொ
டும் பிணி[illegible]வெறுர் புணர்ந்தோர் தொழுகுல மாதைக் கோர
மா கிரந்தி[illegible] யாளர், வெருவிடு தனைவி லுமனையா புவிட்டோர்
பிருகுலை[illegible]வெங்கோயர். (௧௧௦)

கன்[illegible]பயற்பன் னியைவித [illegible] காலிலங் கிளைத்
தனி புணர்ந்தோர், [illegible] கருந்திகொண் டுற்றநீர்ச் செறுப்பு
நோயர்சொற் [illegible] கண்டோர், [illegible] மனைவை நாடினரு
யிர்கொள் [illegible], பன்னுகண் பிணி
க்குக் கயடே[illegible] செய்தோர் வருத்துறுங் குருக்குட்ட ரோகர். (௧௧௧)

பழிவெருவிக் [illegible] வித்தவன் [illegible]மனையைப் பரிந்தோ ரங்கை
வா தத்தர், [illegible] யழித்தோர் கொடிய

114677

தா மகோதர நோயர், மருவியே தம்மைச் சேவகன் கொண்டோன் மனைவியைத் தேவெனுர் மணந்தோர், கருகியே யாவி பதைபதைத் தேயக் காட்டும்வர தாதிக்க ரோகர். (௧௧௨)

விரதமா மாதர் விரதத்தை யழித்தோர் வேசையர் தாதசெ ன்றவர்க்குஞ், சரதமாஞ் சந்து பொருதிடுகாதர் கழித்தோர் தளர்ந்தநீ ரிழிபிர மேகர், சரதவே சையரோ டைவியே புணர்ந்தா காதி ய ருதவை பொருதோர், புனைதவா லப்ப கேசத்த ரவலி புரிந்திடும் புழுவெட்டி நோயர். (௧௧௩)

கலந்தவே றிருவர் புணர்ந்திடு மின்பக் கலவியைப் பார்த்தட லிருந்தோர், கலிந்தட வெருமுரு கீர்ப்பற்ப ரோக முதலிய நயன வெங் நோயர்,வலிந்தவே சையரைப் பொருள்கொடா தணைந்தோர் சாவித ரொழிந்திடும் வண்ணுர், பலந்தரும் கூலி யளித்திடா ரவயாய் பெரிருட்டக் கிரந்திபண் ணுயர். (௧௧௪)

ஆசையாற் கோயிற் கணிகையர்ப் புல்லி யன்னவர் வரைந்ததம் மில்லைத், தீசர்சந் நிதிரு வியஞ்செய்தோ ரதனுக் கிடைப்படு மடக்கொடி மடவார், காகசேர் கயரோ கம்பெரு வியாதி வெண்கரு குட்டநோய் பிரமை, சீசியென் றெவரும் பழித்திட வலக்கண் செயுமுட ரோமரோ கத்தர். (௧௧௫)

பொருந்தில் கவர்ந்து கலந்தது சித்தோர் புழுச்செறி யல்குற் புற் றுறுநோய்,சுருளவே வலிக்கும் வயிற்றுறு சூலை தொடருமென் புருக்கிவெங் நோய, திருடரும் கைம்மை யாகியும் பலரோ டூச்சை யாய்ப் புணர்ந்திடு மாதர்,வெருளுறச் செய்யு மழுகுபுண் குட்ட முதலிய மேம்படு நோயர். (௧௧௬)

தூய்மையொன் றின்றி யெச்சிலங் கையினுற் றொடாதனைத் தொட்டிட னெடுத்தோ, ரேமுற வாவி மயங்கிடச் செறுக்கு மெக்கிய வயிற்றெருட்ட ருயர், கருமுற வொண்ணுறப் புலைச்சியைச் சேர்ந்தோர் கருதினு ரன்னரோ டயின்றோர், மாமைதி ருடலம் வாட்டியே வருத்து மெரிகுன்ம வாயுநோ யாளர். (௧௧௭)

உப்புவெண் ணீறு வெண்கலம் அகில்காற் பாசமுள் ளிவைகரந் தெடுத்தோர், மெய்ப்புறம் பொடித்தோர்த் தடித்தோர் கடினம் விளம்பினேர் வெண்குட்ட ரோகர் தப்புற வடுத்த அகில்வெள்ளி கரந்தோர் சதித்திடும் பலகுட்ட நோயர், செப்புநுங் கொடுங்கோ ருணைத்தவர் கீறுஞ் செவிடு நாவில் பிணியர். (௧௧௮)

அயலவர் மகவைப் பொருமையிற் காய்ந்தோ ரன்னியர் பொருளவ மணிகள், மயமொடு காந்து லவ்விஞெர் தூய மகப்பெரு மலட்டு நோயர், குயர்திரு மூலத னமுதவே வாங்கி யுதவிலர் கவிழ வெடுத்தோர், செருப்பராக் குருடு காதங் கியக்குவாய் வலிரோ கத்தர். (௧௧௯)

ஆதி காத்தா ரெண்ணெய்விற் றன்டோ ரரும்பொருட் கடியதி வில்லை மேவிடங் கொடுத்தோ ருப்பொருள் கவர்ந்தோர் மெலிவுறு பாண்டுரோ கத்த, ரேவயில் வன்சுர கரந்தகரிந்தோ ரீளைசேர் சுவாசவெம் பிணியர், நோவுறுங் கோயிற்கோ ருணைதவர் குன்ம வாயுநோய் துவரந்த ரோகர். (௧௨0)

எண்ணெய்தேய்த் திருநீ ரபினைத் தடுத்தோர் திரசயர்க் கங்கரீ துண்டோர், கன்னிய குற்ற மின்மையை யறிந்தும் யாவையு மிந்துபீ டித்தோர், குன்னிறை யகற்று மையிரு சிரகோ யொழிவில வொருதலை நோயர், தன்னையுங் கவிதாய் களவிளிற் கவர்ந்தோர் சலங்கொள்ப் புருதிவெம் பிணியர். (௧௨௧)

சோரர்பொய்ச் சோரர்க் குபாயங்கள் பகர்ந்தோர் சொன்னவன் ளவர்க்கிடங் கொடுத்தோர், கோரமே விளக்கும் பாதரோ கத்தர் கூறரு நேத்திர ரோக, ராருமக் கள்வர் நட்பினர்க் கோறல் விலக்குண ரழிவழக் குரைத்தோர்,செருறுங் குற்ற மிலருயிர் செகுத்தோர் திர்விஸ்கால் கரங்குறை நோயர். (௧௨௨)

ஈதலை விலக்கும் பாவிய ரொருகண் ணிழந்தவர் தரித்திர ரோக, ரீதரா யடைந்தோர்க் காசையே சிக்கை விட்டவ ரடைக்கலப் பொருளைப், பேதுறக் கவர்ந்தோ ரிராசவெங் கயநோய் பீடிக்கும் வீக்கவெம் பிணிய, ரோதருச் சிட்ட வரைவிலார் விரண வாதருண் முடக்குவா தத்தர். (௧௨௩)

அமைச்சரா யரசு கொன்றவர் செருவி னகீதியாற் புவிக்கிடர் விளைத்தோ, ரிமைப்பொழு தேனுங் கைவிடல் செய்யா திடர்செய்யுஞ் செங்குட்ட ரோகர்,தமைப்பொரு ளென்றே சேவகன் கொள்ளுந் தலைவனை நிந்தனை பகர்ந்தோர், குறைத்திடும் வலிய முயலகன் வலிமுன் கூறும்வாய்க் கிரந்திவெங் நோயர். (௧௨௪)

அன்னிய ரொருவ ரியல்பல செய்தி னரசலா தவனிலிங் கத்தைத், தன்னதிச் சையிலிக் தவருள் புண்ணியர் தனிவிஞ்ஞ யிலிங்க

வுட் டினத்தர், மன்னுபோர்க் களத்தி லாண்டவன் அஞ்ச மடிந்தி டார், புறகிட்ட வீரர், தன்னிய தாகங் குறைப்பின்றி இடுக்கம் பிள வைதுற் றிளைப்புவெங் கோயர். (கஉரு)

பண்பொடு சேவிப் பவர்பெரு டைமைசேர் பகைகள் வீர்பொ ன் கவர்ந்தோர், கண்படு தொண்டை விறைப்புநோய் டிடியு மிராச வெங் கயக்கடும் பிணியர், புண்படக் கவிகா ணி யிற்பொ ருளையின் வாதித்து முதித்தோர், எண்படு நடுக்கு வாதர் ங்க சே ட்டைசோ யிடர்ப்படு கோயர். (கஉசு)

ஒருவனைப் பாடி யவர்செவிப் புகுத்தங் கவ்வறமற் றொருவர் மேல் விரும்பித், திருவிலார் சாத்துக் கவியெனப் பிணைத்தோர் தெ ரிவிலா மூங்கைசோ கத்தர், வருபெரும் புலவர் கவிதைகேட் டவர்க் கு வரிசைசால் ளாதிமோட் டுழுத்தர், வெருவுயிர் நீக்கு மவயிருத் தல று சன்னியோ டின்னல்வெம் பிணியர். (கஉஎ)

நயிட்டிக விரத மழிந்துளோர் சுகசன் னிப்பிணி நலிவிய நோ ய, ரயிர்ப்பிற்சங் கியாசக் கோபியர் மூல வெருவியோ டருங்கய ரோகர், செயிர்ப்பறு விரத்த மழிந்தயற் பன்னி விதவைதீங் கனிகை யர்ப் புணர்ந்தோர், வியப்பொடு புசிப்பை விரும்பினோ ரத்த மூல நீர்ச் செறுப்புவெங் கயத்தர். (கஉஅ)

துறவியாய் மண்பெண் பொருண்மனம் வைத்தோர் குருகொ ள் குந்திரம் விளைத்தோர், நவனு லயங்கள் பரித்தொரு விருப்போ ரசர்ச்சேர்ந் தோர்குறை கோயர், மறமகல் குருவாச் சிகழ்ந்தவர் முகசோ கந்தர்முர செதியுடை யேர்கள், முறைவழு வமா னம்பல செய்தோர் முடிவில்கால் வாதரோ கத்தர். (கஉகூ)

ஆரருட் குருவைக் கடிந்துநீ யென்றோ ரந்தண ரோடுதர்க் கி த்தோர், சீரறு வனத்திற் பிரமராக் கதையாய்த் திற்பது மன்றிவாய்ப் பிணியர், சீர்பெறு பண்டைத் தேசிகர்ப் பகைத்து மற்றொரு தேசி கர்ச் சேர்ந்தோர், பூரிய ராவ தன்றியும் வெம்மை பொங்குதா பற் சுர கோயர். (கஙo)

எங்கட் சிகனே பெரியனுங் குரவ னிழிஞனென் றொருவர்த்த ர்க் கித்தோர், பங்கமா முக்கு வாதத்தர் பார்த்தோர் கேட்டவர் ளுருபொடு செவிட, ரங்குரு விலதிர்க் காசனத் திருந்தோர் அகில் போர்த்தா லயம்வலஞ் செய்தார், முங்குதிர்த் தத்தின் மன்றொரு குளித்தோர் மூங்கைகோ மதிந்திர ரோகர். (கஙக)

தானைதந்த யாசா னிலரோடும் பகைத்தோர் சர்வாங்க வாயு ரோகத்தர், வேதியர் பொருண்மேல் வேசைமே லுள்ளம் வைத்தவ ர் சலப்பிர மேக, ரேதிலார் மனம்பீ டிக்கவே செய்தோ ரின்னற்சி தச்சுர ரோகர், ராதியா மடத்திற் றம்பல முமிழ்ந்தோ ருருந்தொ ண்டை யல டைப்புநோ யினர். (கஙஉ)

லைர்க் கொன்றோர் பிறருயிர் செகுத்துத் தன்னுடல் பேணி னோ ர் சான், ம்க்குறு கற்பின் பன்னியா முள்ளம் வைத்தவர் வா தவெ யத்தர் முக்கிய வுபதே சமூங்குரு வாக்கு மறுத்தவர் முய ல்பணி விடையிற், சித்தியார் தவசிப் பிள்ளையாய் வஞ்சஞ் செய்தவ ர் திமிர்வாத ரோகர். (கஙங)

புராணநூ லோதும் புனிதனைச் சிவவே திகனென்றோர் கரனை வைப் புகன்றோர், விராவிய புழுவான் மிகைசெயும் வாய்ப்புண் மிகு ந்தவாய்க் கிரந்திவெம் பிணியர், தராதலம் பரவு முண்மைநூ லுண ர்த்தன் பின்றியோ துரைமதுத் தசைகள், பரவியே துய்த்தோர் நர கசே டத்தாம் பண்பறு மூங்கைகோ யாளர். (கஙச)

ஈசனே முதலாந் தேவகா ரியவிக் கினஞ்செய்தோ ரிவர்பொ ருள் கவர்ந்தோ, ராசிறுன் மறையோர்க் கிடர்செய்தோ ருமலை யா க்குரோ யுட்சுர கோயர், பூசனீ நணியு மீசனு பரணங் கவர்ந்துபொ ய்க் குரம்பையிற் புனைந்தோர், ஈசியன் னவர்தோ யாரெடுத் துரைப் பார் செறிபுழுக் குட்டரோ கத்தர். (கஙரு)

இலங்குமா லவட்டம் விசிறிகள் கவர்ந்தோ ருட்டண துக்கவெ ம் பிணியர், பலங்கெழு மீசன் றிருப்பணி பூசைபடித்தாங் குறைத் தகி நாகர், கலங்கவே செய்யு மவிப்பிணி வருத்தங் காட்டுறு மருங்கய ரோகர், இலங்கெழு மீசன் சமயத்தை நிந்தை நிகழ்த்தினோர் கலவாத நோயர். (கஙசு)

இணையிலாச் சிவனுக் கிணைசொலி யிறக்குந் தேவரைப் பரம்பொ ருளென்றோர், புணையிலாத் துன்பக் கடலிடை யழுத்தும் புழுச்செறி வாய்ப்புற்று நோயர், மணமுறக் கொடுப்போர் தங்களை விலக்கினோ ர் புழுக்குடை பல்லுநோய் மலிகர், பணவிடைத் துயின்றோர்ப் பழி த்துமிக் கித்தோ ருதரவங் கிப்படும் பிணியர். (கஙஎ)

சிவனிடத் ததிக்கு மூவனை நிந்தை செய்பினோர் வியாதிசேர் வ யிற்றர், வைமுறு கோயிற் சுற்றினிற் கலிகை கரிய ரொடுகளிப் புற்

றோர் நவுறு மலச வாதிகள் கழித்தோர் தலைமயிர் சோதியே முடி த்தோர், பலமெரு தெச்சி லமிழ்த்துவோர் பிதற்றும் பழிபடும் பெரும்பித்த ரோகர். (கஙஅ)

கோயிலுட் டுமிழ்ந்தோர் தலையிடி மன்றிட் கோயினீர் குளிர்தீர் த்தத் துறையின், வாயினீர் சூக்குச் சிந்தினோர் பீனசர் கந்தன வனத்தி, லேயுற வெச்சி லுமிழ்ந்தவிர் தாலு வறந்த நிருந்தவிர் நத்த, காயுநற் றேவ ரிவருக்கள் பில்லோ ரற்புத வாயுவாய்க் கோணர். ()

பிதிர்வினுஞ் சிராத்தஞ் செய்திடார் மிகவும் பீடிக்கு மீக்கினி மாந்த முதிர்தரு மிரவா வாதரோய் வக்தி கோயினர் முனிந்துபாற் பகவை பதிர்தரு துக்கரு செய்தவர் காசி கோணுய்வா தந்தராத் துழுதோர் கதிபெரும் பாசஞ்சொந்திறோர்கறநீர்ச்செறுப்பொசெடியும்வாதத்தர்.

கலைவிரு லன்னம் வேதியர் செம்பொன் கவர்ந்தவர் சிரணகர லத்தி,லொளிவிளை மாதர்ப் புணர்ந்தவ ரகாசர ரஞ்செய்தோ ருபர்பு சு வதைத்தோர், விளைவுறப் பொசிபு மூலரோ கத்தர் விழுப்பசு வழித ப்பி முழித்தோர், தெளிவின்மா பாதப் பேச்சினைக் கேட்டோர்செ விப்புறுச் செவிடின் றேயர். (கசக)

அந்தண ராசா ரருந்தவர் பெரியோ ரறிஞர்தற் சூழ்ந்துட னட க்து,வந்திட வேழி வாகன மிவர்ந்தோர் வருத்துமா வாதரோ கத்தர், சிந்தியா வொருவன் றலைமிதித் துதைத்தோர் தாகுந்தினர்ருக வாதோ ர்,சிந்தியர் சிகர லத்தினீர் படிந்தோர் சிரந்துரோய் கபாலரோ யாளர். (கசஉ)

புன்னலை பழியர் சத்திர மிட்டோர் பூதரோய்த் துலகா யத் த, கென்னெயத்தேய்ப் பவளைப் பிரித்தவர் கபால ரோகத்தோ டி டிதலை றோயர், கன்னுறுகுஞ் சாக்கொன் றவர்திமிர்ப் புறுவர லவி ந்தில முதாவெம் பிணியு, ருன்னுறு வெனத்தி விடத்தைமற் றொரு வர்க் கூட்டிறோ ரக்கினி மாந்தர். (கசங)

கன்னியால் வலியர் வயிர்பல செருத்தோர் கனிமாச் சோலை யை யழித்தோர், குன்றுகிக் குளங்கா லனையிவை முறித்தோர் கு றைப்பெரு வியாதியோ புடலா வண்ணநீர்க் கிணறு விகட்ட மழித் தோர் வருத்துநீர்ப் பாமரோ ராள, ரெண்ணடி பற்றார் செம்பரி க் தெதெதோ ரெழிவிமுயலிங்குலிங் கோயர். (கசச)

54

புண்ணினிற் கோலிட் டலைத்தவர் கைக்குத் தாசகல் லோர்க ளைப் புடைத்தோர், கன்னுபோ ரின்றிக் கபடமாய்க் காயப் படுத் தினோர் பிளவைகோ யாளர், வண்ணுவான் மாடு மிர்ந்தரோ முதல வு றுப்பொடிக்கு திடவலிர் தடித்தோ, ரெண்ணரும் வருத்தஞ் செய்துட ன் முறித்தே ... வாதரோ கத்தர். (கசரு)

...ளவிலா வ... னைக்கள வீறத்துவ் கடியீர்கோ யழுகுபுண் கு ட்டரு ...ளைபெல மிலனைச் சுமக்கொளுப் பாரஞ் சுமத்தினோ ருற்று நீர்ச் செறுப்பர், வாயில்பொய்ச் சான்று பொய்வழக் குரைத்தோர் வருத்தும்வாய்க் கிரந்திபுண் ணோய,ரலியர்பொன் மறையோர் சிகை பிடித் தீர்த்தோ ரடைப்புநீர்க் கெப்புக்கல் லெரிப்பர். (கசசு)

செட்டுசீ தியைத் தறக்கொடுஞ் செட்டுச் செய்தவர் சிறைதுலை குறைத்தோர், வட்டியை யறவாங் குசம்மட மையிற்றும் வாங்கிய தனிசுகல் காதோ, ருட்டெறு மிரண வாதரோய் குறைநோ யினர் தனி ரகசிய மொற்றித், தட்டறக் கேட்டோர் வெளிசெய்தோர் வரு த்தந் தணிவிலா நெஞ்சுளை நோயர். (கசஎ)

பிணியராய் வந்த பெரியரை நீத்தோர் பிறங்குகண் காசகர நோ யர், தணிவறு நயன பாடையா விறையிற் சன்னைசெய் தொருவருக் கொருவர், துணிவுறு சண்டை மூட்டிறோர் வாயிற் றுர்க்கந்தநோ யரு குணிக,லணிகெழு மன்ன சாலைநீர்ப் பந்த ரழித்தவர் நீர்க்கோ வை நோயர். (கசஅ)

எருதுவக் கேறி வழிநடைத் திளவ ரிடர்செய மனைப்புண்ணி றோயர், மருவரு மனத்து வஞ்சகர் வாக்கு மாறினோர் பெரியர்சொ ன் மறுத்தோ,ரருளுநோ கேட்கிற் பாராமுகஞ் செய்தோ ரழுகுபுண் குட்டரோ கத்த, ருரைசெயி லங்க காசநோ டத்தா முறுபிணி கருக் கிசா முறைத்தேம். (கசகூ)

தோற்றிய சுபத்தால் வாதபித் தத்தாற் றொட்டுசா லாயிரத் தொகை, நூற்றுநாற் பாலு லிரண்டுநோய் பலநோய் நாலுநற் கருமினை நோயர், மாற்றரும் பிலவி லுனிய நாண்கோண் மற்றெவந் திறும்பய முற்றே, ருற்றிருந் தொழுகு கறைமலர்க் கடம்ப வனத் தில்வந் துண்மையா மெண்ணி. (கரு0)

தடமலர்ப் பொற்று மனைப்புனன் மூழ்கித் தாவிலி துருத்திர வக்க, மடைசுவினி லணிந்தஞ்செழுத்துடையச் சரித்தே யருட்டிரு

வணங்கலிற் றொழுது, மடவா ருமையைக் கயற்கணு மகிமைச் சொக்க லிங் கத்தைமுன் வழுத்திக், கிடமுற விவர்சின் மாலிய நீர்த்த மிருத் திகை தினமுமுட் கொண்டு. (௧௫௧)

மண்டல மொன்றே னும்மதிற் பாக மேனுமன் னியமமா வழி பட், டெண்டென மனத்தி லெண்ணிலம் மந்திர மிறுமணி பாதக மொழியு, மண்டர்சீர் மகன்ற லந்திரிறு லெடுத்துச் சனனத்தின்றுருந்தி யு மடைவர், தண்டலி றவத்திர் சேண்மின்முக் காலுஞ் சத்தியும் புக ன்றன முண்மை, (௧௫௨)

வேறு.

என்ன மாதவத் தமிழ்முனி யியம்புதல் கேளா
முன்னை மாதவப் பேற்றினன் மொழிதரக் கேட்டே
கின்ன லாலெமக் குரியதே சிகரெவர் கிகழ்த்திற்
பன்னு மீறெமக் கின்னமுன் டெனவவை பகர்வாத். (௧௫௩)

அணிவெண் பூதிமற் றுருத்திர வக்கமஞ் செழுத்துந்
தணிவ ருஞ்சிவ சாமநூல் சாற்றுறு விரதம்
பணிவு றுஞ்சிவ புண்ணியம் பகர்சிவ புராணந்
துணிவு றுஞ்சிவத் துரோகஞ்சொல் லருஞ்சிவ பூசை. (௧௫௪)

குரும சத்துவங் கூறுமெய்ஞ் ஞானத்தின் றன்மை
மருளு மீசனுக் கற்புத மாகுமி னைத்தும்
பொருள்வி ளங்கிடப் புகலுதி யெனத்தவர் புகலத்
தெருள கத்திய னன்னவ ருளங்கொளத் தெரிப்பான். (௧௫௫)

விபூதி.

அரக்கை தீர்தவ முனிவிர்கா ளறைகுவங் கேண்மின்
கரக்கை வார்சடைக் கண்ணுதற் கற்புதப் பத்திற்
பரக்க பூதிமுன் பகருதும் பல்லுயிர்க் கெல்லாம்
புரக்கு காப்பதும் பரகதி யளிப்பதும் பூதி. (௧௫௬)

வேறு.

எந்தை யநாதி கிட்களமே சகளீ கரித்தின் றிறைவியைப்
முந்தை முதல்வி யைத்தொழிலு முறையி னியே யளித்தியெனத்
தந்தம் முதல்வன் சுவேச்சையா யிருந்தா னந்தத் தனிமுதல்வி
யைந்து தொழிற்குங் காப்பாய்கின்றாடையாளத் திருவென்றான்.()

55

என்று முன்னைத் தனைத்தானே யீன்று தருமப் பெயர்சாத்தி
நின்றார் கலையி னுயர்தருகல் லேறமே கிகழ்த்துஞ் சிலகலைமுன்
பன்று டவஞ்செய் பாற்கடலிற் பசுவா யுதித்தி யெனப்பணித்தா
னந்நா ளீதுசென் றடைந்துதிப்ப வமிர்தங் கடைந்தா ரரிமுதலோர்.

நந்தை சுரபி சுபத்திரையே மலஞ்சேர் சுசீலை பத்திரையென்
றைந்து பசுவாய்ப் பிறந்தடைவ ரந்நு ளருளா லவதரித்து
மூந்து சிவலோ கத்தடைந்து முயங்கு மிட்டத் தொடுமிருந்த
தந்த வுலகங் கோலோக மதுவும் படிகத் தால்விளங்கும். (௧௫௯)

கோமா தாக்க ளாமவற்றைக் கூறுந் திருமா லயன்முதலோர்
தாமா தரவாற் பூசித்துத் தாழ்ந்து பணிந்து போற்றிவார்
மாமா தவத்தீ ரவற்றின்று பெருமை யெவரே வகுத்துரைப்பார்
பூமா துறையு முலகிலவை யிருக்குந் தான மிகப்புனிதம். (௧௬௦)

ஆதிசா லந்தக் கோமயத்தை யெடுத்துச் சிவஞ்சொல் லாகமநூல்
விதியால் விளைத்தக் கீறள்ளி யளிர்தன் றிருநெற் றியிற்றரித்துக்
கதியார் பூதி யிதுவேகாப் பென்று விமலை கைக்கொடுத்தான் [ளால்.
இயூரர்முதலா டாணனைத்தைத் தொழிலோ ரீரவர்க்கும் வழங்கின

அருமா மறையின் றுணிவிதுவெச் செருக்கா லுரைத்த தன்ற ருள்சேர், பெருமா னுருவே வெண்ணீறு பேசிற் பிறிதொன் றிலை ப்புவனி, புரிமா தவத்தா லிமையவர்க்கும் புகழ்ப்பூ சுரர்க்கும் பூசக ர்க்கும், தருமா தரவாற் பசுக்கணெறி தழைக்கநிலத்தின்வந்தனவால்.

ஆவின் பெருமை யெவருரைப்பா ரவற்றின் சிருங்க மத்தியினின்
மேவுஞ் சிவனங் கிருபாலும் வேத னெடுமா லுறைந்திவர்
தாவி லுனிதங் குஞ்சர்வ தீர்த்த முயர்தா பரசங்கந்
தாவன் னெற்றி தனிலமருஞ் சுடர்வேன் முருகன் கணபதியும். ()

மூக காசி யிருபுடையின் முயங்குஞ் சேட்டைமொய்செவியிற், றேசு பெறுகன் மருத்துவர்கண் ணிணையிற் றிகழ்செங் கதிர்மதிய, மாசில் பல்லின் மாருதகா வருணன் வசிக்கு மூக்காரத், தோல்சை பெ றுவெண் டாமரையா ளுறையுங் கபோலத் தியக்கர்கமன். (௧௬௨)

அதர மிரண்டிற் கந்தரத்தின் மகவா னமருங் குரகமேற்
றிதமா ரிசைக்கந் திருவர்நுனி சிறக்கும் பாந்தட் டொகைகுரமேன்
மதர்வா ளரிக்கண் ணரமகளிர் வருமா கனங்க ளினிதுறையும்
பதமார் தசகாடியிலுமுருத் திரர்தா முறைவர் பாங்குறவே.(௧௬௩)

பசையார் தருமென் சந்துகளின் பலவார் புக்க வினிதமரு
கசையார் தருகன் மூலையடியிற் பிதிர்ந்த வர்களுண் மூலதுனியில்
விசையார் தரங்கக் கடலுனத்தின் மேவு மூமையின் றீப ரத்தி
விசையார் தருநன் னிலமகண் மால் வாரை கணிருக்கா கைகமீனயும்.

தனிநீள் வாவின் யோனியினிற் றங்கும் கமலை யமோடுமெலா
கனிசேர் தேவர் முனிவர்கண கணங்கோ மயமே முதலாக்கின்
பனிசேர் மலரே ணுநிகா சிவமீ றுரையப் பகர்புகவின்
புனித மெலரே புகன் றிவோர் பொருள்சேர் வேத வடிவாகும். ()

தாவில் கபில நிறகந்தை தவளஞ் சுராமி மன்றோர்க்கர
மேவு கமனை நிறஞ்சிவப்பு விறல்சே ரசர் நமக்குரித்தர
மேவ மகலுஞ் சுசிலைநிற மிஷ சுரம் பிரஞ்சொலி வசிட்டுக்காம்
பூவி லுயர்ப்த் திகைகருமை பொங்கு நிறஞ்சுத் திரர்க்காகும். (கசுஅ)

வேறு.

சாந்தி கம்பவுட் டிகந்தனிக் காமத மெனவு
மேய்ந்த மூவித மியம்புங்கோ மயமெடுத் திவற்றி
னுய்ந்த சாந்திகம் பிரமபீமா னைந்தி லாவின்
போந்த யோனியிற் படாதுபு மியின்விழா தேற்றே. (கசுகூ)

ஏற்ற கோமய மியம்புமர் திரத்தினல் விளைத்தல்
சாற்றும் யோனியிற் றுக்கின் னிவுத்தின்வீழ் மயத்தை
மாற்றி மேலெடு நீழ்கடு மயஞ்சடங் கத்தர
லூற்ற மேபெற விளைத்திடல் பவுட்டிக முரைக்கும். (கஎ0)

புவியின் வீழ்மயம் பிரசாத மந்திரம் புகன்று
விவித மாமுழு வதுமெடுத் திரைத்தமுன் மனுவா
னவையு றுதவை விளைத்திடல் காமத காதன்
கவுரி கேட்பமுன் னுரைத்தது கழறுவுற் றவிரித்து. (கஎக)

ஒன்று கற்பமோ டநுகற்ப மூபகற்ப மகற்ப
மென்று நிற்பா நீறுகால் வகைப்பு மிவற்றுட்
டொன்று கற்பத்தி னீற்றினுக் குரியதாய்ப் பகக்கண்
மன்ற வத்திரம் டகலுவத் தேனமின்மா தவத்தீர். (கஎஉ)

கன்பெ றுக்கன்னி கொடுமைமூப் பிலக்கண மின்மை
கீரன்றி னைப்பசு வால்செவி கொம்பறை வந்தி
யான்மீ லங்களைப் புகிக்குமா கோயப்பசு வீன்று
பான்கம சேர்பதி னேந்துள னுட்பயும் பசக்கள். (கஎங)

இறந்த கன்றுடைத் தாய்முடவ் குருடுருஞ் செவிடு
மறைந்த நீங்கெனத் தகையவீ ரண்குறை யகற்றி
நிறைந்த நற்குண மழகுமுன் னிகழ்த்திய நிறத்தான்
சிறந்த பங்குனிச் சாலித்தாள் மேய்ந்தவை சிறப்பாம். (கஎச)

விடியு முன்னெழு தனுட்டானம் விதிப்படி முடித்துப்
படியு கழ்த்திடு பசுநிறை கோட்டத்திற் சென்று
வடிவ மைந்தகோ சாவித்ரி பன்னுமக் திரத்தாற்
கடிகொள் [illegible] கமழ் [illegible] சாந்தி. (கஎரு)

இலங்கு தூப [illegible] தீப [illegible] யன்ன
கலங்கொள் பாகிலே [illegible] நல்கிறப் பசுவைப்
பலங்கொ ளன்பினுற் பணிந்தருச் சனைபுரிக் ததற்பின்
வலங்கொள் மந்திரஞ் சதுஞ்செபித் தேற்பர்கோ மயத்தை. (கஎசு)

சாலு மீருவா வட்டமி சதுர்த்தசி இரண
கால மின்னதில் விட்டகோ மயத்தையக் கனைத்தி
நுதும் பூமியில் விழாதுமுன் னம்புய விலையா
லேலும் பாறைமெல் லிலைகளும் பலாசிலை [illegible]ற்றால். (கஎஎ)

ஓதும் யோனியிற் படாதுமே லசுவொ [illegible] சத்யோ
சாத மந்திரத் தேற்றுமேல் வழும்பி [illegible] த் தனி
யாதி வாமத்திற் கவ்வியம் பெய்துகோ ரத்தாற்
போ [illegible] றகுறைப் பிசைந்துதற் புருடத்தி னுருட்டி. (கஎஅ)

பன்னும் வெய்யவோ மத்தினிற் பதடியோ டமைத்து
முன்னு ளாத்திடு மகோரத்தால் விளைவித்து மொழிந்த
விந்தி லந்தொழும் பாகங்கள் டீசானத் தெடுத்து
மன்ன லந்தரும் புதியதா பரிடையின் வடித்து. (கஎகூ)

சய்கு பொன்வெள்ளி தாமிர பாத்திர மடைவிற்
றுய்க வுத்தம மத்திம மதமமுஞ் சொல்லு
மிங்கி தன்றியு மண்கலா பித்தளை யினையும்
டங்க மில்லதாம் விளங்குமப் பாத்திர மமைத்து. (கஅ0)

வன்ன வெண்பொடி யிறையுரு வெனமனத் தெண்ணி
மன்ன ரும்பஞ்சப் பிரமகற் சடங்கமு கயந்தே
யென்னு தற்கரும் விபோமவி யாபியென் றிசைக்கு
மன்னனன் மந்திர மிவற்றினு லமைத்தி செபித்து. (கஅக)

நறிய சண்பகங் கேதகை பலாசம்புன் னாகஞ்
சிறிய சண்பகந் தாமரை குவளைபா திரிப்பூ
வெறிக ருப்புரம் வெட்டிவேர் மருவ[illegible] மிச்சக
குறிகொண் மல்லிகை தக்கோலங் கைமுக்கூர் யுருவி. (௧௮௨)

தருப்பை யின்னுனி பாகமுஞ் சாற்றுமற் றனைவருந்
தெரிப்ப ருஞ்சதுர்வேத சாதமீ ராறுமுஞ் செபித்து
மருப்புடயின் றவெண் பூதியுண் மனுத்தொகைச் செந்தோ
விருப்ப முற்றுவெண் ணீற்றின்[illegible] [illegible]மிமி. (௧௮௩)

சுத்த மாகிய நிலத்தில்லைத் தனிம[illegible] [illegible]
புத்தி யிதென வண்டுவில் வாயினிற் பெய்[illegible]
பத்தி சேர்கல சத்தவ குண்டலம் பண்ணி
யுத்தி ரந்தெறித் துத்தேறு முத்திரை படைவாய். (௧௮௪)

மூலத் தாற்கொடுத் திவோம் முழுவெண்ணி றெடுக்கல்
மூலத் தாஞ்சிவ மந்திர முச்சரித் தெடுப்பர்
ஞாலத் தாற்றொழும் பெரியர்முற் கற்பகர நவின்றேருங்
கோலத் தாற்பஞ்ச வில்வ[illegible]ால் விளைத்தலுஞ் செய்யும். (௧௮௫)

கற்ப மித்திற முத்தம மிருந்[illegible]ங் கருதி
யுற்ப னத்தொடன் றெரித்த[illegible] மயத்தைபன் னருட்டி
யிற்பி னக்கினுஞ் சென்றவே றீணக்கவே யடிநுவ
கிற்ப தப்பெய ர்நுகற்ப கிதழ்த்துதுங் கேண்மின். (௧௮௬)

இணங்கு சித்திரைத் திங்களிற் செறிவனத் தெய்தி
புணங்கு கன்மயங் கொண்டர்ந்திடித் தூரியகவ் வியம்பெய்
துணைக்கொள் பாகனன் றுறைத்தமுன் மதிப்பபடி விளைப்பர்
கணக்கொண் மாதவத் திருப கற்பத்லைக் கழறில். (௧௮௭)

இலங்கு நீள்வனத் துணங்கிய மயல்[illegible]ணர்க் கிடித்து
நலங்கொள் கோசல மொன்று[illegible]பெய்துமுன் னவின்ற
வலங்கொ ளாகம விதிப்படி மனு[illegible]மாழிக் தலையின்
பலங்கொ ளப்பி[illegible] அருட்டி[illegible]வத் தெடுப்பர்பால் கறிந்தோர். (௧௮௮)

அகற்ப மாவன வனத்திற்று பட்கினி யதனால்
லிகற்ப மின்றியே யியற்கையின் வெந்தவெண் பொடியை
யுகப்ப[illegible]வ்கொணர்க் காவிணக்கும் பெய்துமுன் னுரைத்த
வகைப்ப[illegible] கேதிறன் மந்திரத் தருட்டியுவைத் தெடுப்பார். (௧௮௯)

சான்ற நூல்புகல் சர்வசஞ் சர்ரக[illegible]
றென்றும் யாவுந்தன் னுதல்வி[illegible]யாற் றெரிலைத்து
சான்ற வார்குழை பாகமை[illegible]த்த கடித்தா
ஞன்ற நீரெறலாக் கோல[illegible] [illegible] (௧௯0)

இருக்க ரத்திறல்[illegible]தித்தெறிக் தனைந்நிகழ் விடைமுன
விருப்பி றுலவை யயர்ந்த வினை[illegible]ன்வீ கிடத்து
மருப்ப யிக்கொரிப் பகைக்கள்[illegible] [illegible]டைதப் பகைகள்
பெருக்கு [illegible]யயம் விபூதி[illegible] [illegible]ம்பெ மினவால். (௧௯௧)

நீற்றின் மிக்க[illegible]கோயமுந் [illegible] [illegible]ணீறெ
யேற்ற மாயின தீர்வி[illegible] [illegible]சைத்தே
மாற்றல் சான்றுடு முனிவர்கா ளாதியோ டந்தத்
தோற்ற மீறிரண் டிற்குங்கா ரணத்தொகு பூதி. (௧௯௨)

வேத ராதிய மூவர்க்கும் விமலனு லயத்து
மேதனு ருத்திரர்க் குயர்மடப் பள்ளியி னகத்து
மேதக் கீர்குறை யெனியர்க் கடவித்தீ யிடத்தும்
போத லுதவிய நீறித் தாமெனப் புகலும். (௧௯௩)

பரவு லோகநீப் பிணிசியப் பிசையின்மை ப[illegible]தாம்
பிரசி ரத்தவா யுகந்தெறும் பிதசல் கு[illegible]
இரவு மித்திற கிடம்படா தெடுத்திடு [illegible]
றூரவு [illegible]வெண்ணிற மெண்ணிலாய் புண்ணிய முதலம். (௧௯௪)

அங்கு லம்மொரு பாணிரண் டொத்தி னகலங்
தங்கு பெட்டனை வாடையாற் றனிப்புலித் தோலா[illegible]
பொங்கு சான்பினை புரிவை[illegible]ற் பொருந்தவாய் வட்டக்
துங்க நிறைடைத் திடுமொரு [illegible]ஞ்செய்வர் ஆயோர். (௧௯௫)

பூதி [illegible]பாலவுஞ் சத்தியன் னதிற்பு[illegible] தருநா
[illegible] நான்முகன் பங்கிருங் கயிறு[illegible] [illegible]கனுட
[illegible]தீர்தா புகழுவெண்ணி றருட[illegible] [illegible]மாம்
[illegible] வாசம யித்திறம் புகன்றிடு மெ[illegible]மம். (௧௯௬)

ஒருநகை யிற்கவர்ம் தனதுவிற் றியின [illegible]வொருவர்
தருவி லைக்குவர்க் கினவதிக் கையாளித்[illegible]ன்முன்
கருத [illegible] கவிழ்ந்தமன் காசுங்கம் [illegible]த்துக்
தெருவெ றிபட டைக்கும்பூ [illegible]கருக் [illegible]. ([illegible])

அந்த ஞானர்தம் பதார்த்தமே யனைவுமத் தானும்
வந்த காவலர் காபிமேல் வணிகியெய்வரு
மூத்து பட்டம்போன் மூவிரற் றெ டெமுத் தரகச்
சிக்கை செய்துருத் திராணி குவார்விதித் திறத்தால். (௧௯௮)

ஞதவு ரம்புய நுவன்றிடு கெமைமைநீற் றனவை
மதிகொண் மூவீடு விரற்களா யற்றவற் றெரீஇருக்
துதிகொள் சென்னிக்குங் காதிதுங் கொகேலே போறும்
பதிகொள் மூவிரற் படைவணிவார்க்க ருறுப்பின். (௧௯௯)

வளோத நுங்கு விழத்தலும் வலம்புரீத்
மனவி யொன்றுமேடான் றநறுமெய்யுபிரிக் திட்டும்
வீனாயு மூவிரு நீக்குணம் விளங்கீ றணிந்தா
நுனேயு றுங்குறற் யிலாதவர்க் கலக்கண்வக் துறுமால். (௨௦௦)

பூசை மந்திரக் தியானநூல் புரிதவம் வணக்கம்
பேசு கீறின்றிப் பிறங்குமெய்க் கிரியையுஞ் செய்யீர்
மாசி ருந்தனர் முத்திநுக் கனோத்தும்வங் குறிறுங்
தேசு றும்விந்த திலாறி முடியுமோ முடியா. (௨௦௧)

அரவன் மூன்றுநூ லன்றுதரும் பாகத்தின் மூன்றுங்
குரவன் மூன்றுகீ றணிவது நீதனை குறியார்
பரவு பூதியோ ரணுத்துணை பாரிடை வீழ்ப்பின்
விரவு மெண்ணிலாக் கற்பங்கள் வெங்கா குழப்பார். (௨௦௨)

தொகுத்த வாழ்க்கையாற் பூதியுஞ் சேடிமேற் றாலாற்
பகுத்த நூல்புகல் பசிதமும் பமெலம் பினிமா
சுகுத்த லீறுயர் கார * மூங் காத்தாற் காப்பு
மிகுத்த தீதுகீற் றிடுதலா னீறும்போ விளம்பும். (௨௦௩)

சிரத்த ணிந்திடிற் கழுத்தன வுறுபுங் நீறு
மூரதநிற் பூசிடி னுள்ளத்தால் வருமபல மொழியுங்
தரிக்கி லுயியி னிலிங்கத்தால் வருபவந் தணியும்
பொருத்து பாரிசத் திடுமமுக் னதயர்ப்புணர் பவம்போம். (௨௦௪)

குதத்தி லிக்குமேற் பூசிடிற் குதத்துறு பவம்போம்
விதந்த திண்புயத் திடிற்கையாற் செயும்பவம் வீடுங்
கதித்தி மெம்முழங் தாளினி லணிந்திடிற் காலின்
புரிக்க வேவரும் பவங்கறிப் பனியென மாறும். (௨௦௫)

* க்ஷாரம் என ஹும் வடமொழி காரமென்றுயிற்று.

பாகத் தாலுறு நீற்றினை யின்னமுப் பகர்வாம்
யாகத் தானவென் னீறுநால் வருணர்க்கு மிடலா
மோகத் தார்வினை களேதரு மிருநீறு முதன்மை
மாகத் தார்தொழு மியற்கைநீ றதிகுயம் வழுத்த. (௨௦௬)

நீறு பூத்தன ழலமீ லியற்கைவெண் ணீற்றைப்
பேறு கல்குவோன் முக்கா ரணமெனி நதெறு
வீறு பல்லுயிர் காக்குறு வாறுவிறன் முற்றுதாய்க்
கூறி னன்காத் தால்வழித் தம்மைமுத்க் கொடுத்தான். (௨௦௭)

விரித ரும்புகழ் விநாயகனை யறிந்துடிவனியா
ரரிதி ருத்தநீர் பதியாய் விளங்கு மனர்க்குஞ்
சுருதி யோதுநீ றிதமுகஞ் சுடலையம் முகத்தைக்
கருதி கோக்கிறு மஞ்செழுத் தோதுவர் கற்றோர். (௨௦௮)

வேறு.

ஆலவா யெல்லையினுள் ளப்பட்ட சாம்பரிலத் றதிகம் காழிப்
பாலனார் பூதியன்வெப் புமனழித்து வாதுவென்ற பான்மை யாலு
ஞாலமேழ் பாவுசிவ சைவசம யம்பொருளா காட்டலாலு
மேல்வார் குழல்பாகன் றென்மதுரைக் காருசதின்மை யாறும். ()

எந்நீறு பூசினுந்தென் னாலவா யான்றிருநீ றென்றே பூசிற், பன்னூறு கோடிசன னத்தறிந்து செய்தகொடும் பாவந் தீரு, மூன்னூறு படுத்தவரு கமனேயுங்கா லர்முடிவின் முத்தி சேர்வார், கன்னீறு தனையணிந்தோர் பெற்றவர் இலவுமாக்கு நவில்வாங் கேண்மின்.

முன்னமொரு பிரளயத்து நான்முகனு தியராவிக்க முராரி யான்மேற், றன்னகத்தை யிருந்திருப்ப வவனுதலிற் சங்கரன்வெ ண்ணீறு சாத்த,மன்னகர்ந்த நீங்கியவன் மோகினியாய் மருவியுர்தி வனசத் தின்று, பின்றொருகால் முகனேயும்பே றறிவும்பெற்றான் பி ரிதிவ்சிவன் பொருளென் றறைமினி. (௨௧௧)

நீறையுறு பிரமராக் கதனொருவன் யாதனமே செய்வான் முன்னர் வெயுறுத வப்பெயர்மா தவனணுக் கடிவிறு நூறாவங் தாழ்ந்து தங்கீ றொனிருமவன் மேனியைத்தன் மேனியினுற் றடுப்பீ வெனுங் காமுயகல் லுருப்பெற்றும் பூதியுமெய் யணிந்துசிவகதியும்பெற்றான்.

தென்னவன் மாருமறையோ னயன்மாதைச் சோலங்கொழுந்தீநி, யன்னவ னுயிர்செகுத்திரத் தீவனத்திட் டான் கிடக்கு மவனீ னைற்றி,தன்னிலடை லுயிர்விடுத்த கணக்கன்சனி

றுபடத் தரித்த லாலே,கொன்று [illegible] வே னமண்புடைத் தூக்குகணம் விட்க்கயிலே குறாகி றுனல். (உ௧௩)

[illegible] கோரித் தன்மை பெற்று, ரென்னிலறிக தனிக்தோர்கள் [illegible] க்கற் பார்த்தே, பின்னுமதிச் ச[illegible]மௌலிப் பெம்மானே யவர்வே று வித்தேதன் [illegible], என்னவ[illegible] ரனென்போர் ககைழ்வ ரமல னென்போ ரானே யாவர். (உ௧௪)

இயம்பிய நால்வகை [illegible]
வயம்பெற வணிந்திடு மாறு மற்றில
வியம்பெறு புண்ணிய வினைவுஞ் சொற்ற[illegible]
நயம்பெறு கண்டிகை கவிவம் கேட்டி[illegible]ரா. (உ௧௫)

உருத்திராக்கம்.

வேறு.

திரிபுர ரெறும்[illegible] ரவுணரரற் றிகைந்து சித்திய மாசமுதத் தேவர், புரிதரு தவமோ ர[illegible]ரம் வருடம் புரிந்திட வியந்துபோய்ப் புராரி, யரிதெனன் றிரங்கிக் [illegible]ணிமை யாது பார்ப்பமுக் கண்ணி னு மமைந்த, விரிதுளி தாழ்ந்து கண்டிகை மாமர மெழுந்தது விழுந் ததொண புவியில். (உ௧௬)

அன்றுதொட் டுருத்தி ராக்கமென் பெயர்மூப் பாரெடெண் பேதமாம் வெண்மை, யௌன்றிய [illegible]ப்பவ் விருதிறங் கலந்த துவைத்திங் கருமையிக் காங்கின்,றென்று[illegible]ன் மறையோன் வெண்மை மன் சிவப்புச் சொன்னிறங் கலந்த[illegible]னிகன், வன்றிறக் கருமை சூத்திரன் சாதி வருணகால் வர்க்[illegible]வ் வகைத்தாம். (உ௧௭)

ஒருமுகஞ் சிவன்றன் வடிவு[illegible]ன் மறையோர்ச் செகுத்ததிக் கொழிந்திடு மிரண்டா,வருமு[illegible] சிவம்பசு வதைத்த வன்பழி[illegible] றாழம் முகத்தீப்,பெருகுபெ[illegible] கொலைதீத் தருகுரான் முகனுன்[illegible]ன்பிழை காகத்தி போக்கு, மருமையைம் [illegible]கந்தா லாவிருத் திரனுா னூரித்தலரப் புணர்ச்சிபோய் யகற்றும். (உ௧௮)

அறுமுகன் வேலன் வலக்கையி லணிய[illegible] தகன்[illegible] பிரமகத் தியு[illegible]ம, புறுமுக மனத்தன் கோக்கொலை யொழிபெறற் கனவிறல்

வருபவ மொழியு,மறுவிலென் றுமம்வ னண[illegible]கன் றுருபன் னியை த்தொடல் வருதுலே முதலாய், பெறுபல தானம் பிறன்மையி லன்ன மேற்றிடும் பிழைநீங் கிமொர். (உ௧௯)

இயம்பிய மொன்பான் முகம்வயி ரவரு யிடக்கையிற் றரிப்ப து வன்பார், வய[illegible]பெறு தக்க கன்றுமத லாவம் வதைத்தல்போ முத் திபு மெய்து, கயம்பெ[illegible] மொருபா[illegible] முகந்திரு வெமொ ருமொழி கோன்பெறும் புகீ முயங்கு[illegible]ய[illegible] ராக்கதன் மற்று முடற்றிடும் பெரும்பய மொழியும். (உ௨0)

பதினொரு மு[illegible]பன் றெறுத்[illegible] திராம் பகர்பரி மேதமா யிரம் பன், னிதியெரி [illegible]ாதா [illegible]ரு தாரு யிரத்தரு பயன்களை கொ றக்கும், கதிகொ[illegible] னிருமா முகங்கதி சொருபா னிரண்டதாங் கா ருசன மேரு, வி[illegible]தரு தானம் புரவியச் சுரபி மேதகல் வியபன் றரு மால். (உ௨௧)

செரிதரு பதிமூன் றுமுகங் கந்தன் சிதைவிற் வேட்கைபொன் னிரத, செறிதரு சயமு மளிக்குகற் றுணைதாய் [illegible]தயர்த் தெதுய் கொலை நீக்குங், குறிதரு பதிகுன் முகருசிவ[illegible] சத்தி கூறும்வின னயர்தவ ரிறைஞ்ச, வறிதரு வசிய கல்கிடு [illegible] மழிதார வுலவி யபத் திமொல். (உ௨௨)

விதந்திய பதினன் முகம்பொறி லிதுமெட்டுமேற் கண்டத்திற் றரிப்ப, துந்தநிறி னீஸ்ச சிவனசத்தி மக்தி ராதியு மேப்பதொண் முக்தி, வினைத்திடும் பதினைம் முகம்பசு காதம் வினய்புமெய் பாவமும் வீட்டுக், கினைத்தெழுங் கருணை[illegible] சோதியோ டென்றிக திச்விலா முத்தியிற் சேர்க்கும். (உ௨௩)

சேதாக் குறுமக்ர் குற்[illegible]கர்கள் விபரு னெறியிலா மதுமுதல் புசித்தோர், சீசலு ரருட்கண் மணிசிரந் தரித்தா லிருவினை தொலைத் தாருவர், மாசிலாக் குலத்த ராயினுமீசன் கண்மணி வனைந்திடார் சேர், சிசியன் னரைந்தின் புறுமதி பாவ[illegible]மணிகிலா தலக்களுர் தெ ரிப்புரார். (உ௨௪)

வேறு.

மேசலிலெனை தனிசிரத்தி னெருமுப்பத் தாறெண்ணுன், கொளிர்கண் டத்தி, விசசையுறு செவிக்கவ்வா றாருதிலம்பான் வை த்தலத்தென் னூிரண்டு ராறும், விசைதரு மணிக்கட்டிற் றுமுவட

ங்க ஞாற்றெட்டும் விளங்கச் சூழ்ந்து, கனிந்தடக் திமேடிக்கோ ரய
மேத கவிற்றிவுருத் திரனே யரவா. (௨௨௫)

காணிறுமக் கண்டிகையின் பயனிலக்கம் பரிக்கிற் கோடி க
ண்டு, பூணினுமா யிரங்கோடி செய்தனாந்தம் பயனிமையோர்
பூசைக் கேற்ற, தானுலைப்போ லுவர்பகைக்கு தாழ்ந்தடங்கார்
கணத்தரிக்கிற் கணக்கற் கேனு மானுறைத் துதிகொடுக்கும் புகழ்ந்த
ணிந்த மானிடர்க்கென் புகல்வ திம்மா. (௨௨௬)

இகையினிற்கண் டிகைதரிக்கின் பயன்கோடி தின்செவியி லொரு
பான் கோடி, யிகைபுகைக் தாதிருநிலை யிரங்கோடி மிளிர்கரத்தி
லனந்த மாகும், பகைதருவெக் திவினை வெத்துனசெய் தோருமிது
பரமென் றெண்ணித், தொகைபெறுகாட் கழித்துங்கா லருந்துய
ரேற் பிறப்பவரைத் தொடரா தம்மா. (௨௨௭)

நீங்கரிய முப்புரிநா லின்றிமறை நிகழ்த்துவதெவ் விறவ் வாறே
தாங்கரிய கண்மணியும் புண்டரமுந் தரித்திடுக் தனருக் கேனு
மோங்கியிடத் தவர்து தரித்திலரே னீராட லோத லீதல் [தால்,
பாங்குபெறத் தென்புலத்தோர்க்குதவுதலர்ச்சனைமற்றும் பயன்படா

கண்மணியா யிரக்தரித்தோர் சிவனெனமான் முதற்றேவர் கரு
திப் பூசை, பண்ணுவர்மா முழ்தரித்து மூழ்கியிடிற் கங்கைபடி பல
னுங் காதி, லெண்மணியை முழுதுமணிக் தவர்மேவேழ் சுற்றமிடர்
காரு நீங்கு, மொன்னனவம மணிபடிகம் பொன்னிடைகோத் தணி
யிலவ ருறுவர் முத்தி. (௨௨௯)

ஏகமுக மைந்துமுகம் பதினென்றே மிரண்டுமுக மிவற்றை
யெண்ணி, வாகுமுமுறு சனம்புரியர் ன்பினொடு முளமிரங்கி வழுத்
தி யீச, ஞகமநூல் விதியினருச் சனைசெய்வோர் செல்வமுத்தி யடை
வர் காசி, பாகனுருச் சின்மயரை மணியணிந்தோர் பெற்றகதை பக
ர்வாங் கேண்மின். (௨௩௦)

கந்திபெறு மொருநேர்வர் ஸ்ரீசனு லைத்தடிச்சி கந்தைப் பேரான்,
விந்தைசெறி சேவலொன்று வானரமொன் றிற்குமணி மிலேந்து
தானும், புந்திபுகத் தரித்தவறறோ ரன்கயிலை யடைந்தனன்போய்க்
கழுதை யொன்று, கந்துமணிப் பொதிசுமந்து விக்கையினி லிறந்துக
றப்பக் கயிலை நண்ணும். (௨௩௧)

புட்கரதே யத்துமன்னன் சவயியன்றன் மனையொருவிப் பொய்
ம்மை மாதர், கட்புறுவா னவன்மனைவி வசமதியும் வேள்கணையா
னலிந்து வாடிக், கட்புலனு மாமுகவருந் துறவாள்கண் மணிதரி
த்தக் கணவற்சேர்ந்தாள், கொட்புறுமம் மனன்றரித்தெ ன்ஞர்புவி
யுங் கொண்டன் போய்க் கயிலை புக்கான். (௨௩௨)

கனைகழன்மே முட்டரசன் முமைக்கண் வன்கால ஞானி
யென்று, மனைவியொடு மிகலிகீ டியெனக்கு நிற்குகான்; மனைவி கா
வேள், புனைகவா சித் திரமாயன் புகலிலெனை லவன்கண்மணி பெ
ருகொன் றோத,வன்மாயன்மட வ்ரலாறு னவள்புருட னுறுள்சேர்ந் தா
ன்றுள் சேர்ந்தார். (௨௩௩)

உருத்திரவக் கம்புனைவோர்க் கனயிமெம்வே தியன்கபா நீப்ரோ
ங்கு, மருத்தியிற லவனருளால் விண்ணகர்போய்த் தருக்கொண்ணர்
க்தே யளிக்கும் பூவைநு, வருத்துபசி யால்வந்த மறையவனே டிகலு
மறு சமயி யான,விருத்தமறை யோகாங்கன் கண்மணிபூண் டரன்க
யிலை மேவி னுரால். (௨௩௪)

மிலேர்கலிங்க நாட்டுவியாக் கிரபுரத்தோர் வேதியன்சா மித்ர
னென்போன், களவினின்மேம் பட்டோன்பல் லுயிர்செகுத்தோன்
வளர்த்தமறைக் கன்னத் தாதை, தனவுறவே செகுத்தயன்மா தைப்
புணா வன்னன்கிளை தடிய லிந்தான்,தீவாதரா லாகாளிற் காகமணி
யுடல்வீழ்ப்பக் கயிலை சேர்ந்தான். (௨௩௫)

மகதநாட் டுறையுமொர்வே தியன்மதலை சாந்திகனோர் மணி
மேற் பூண்பான், சாகநாட் டகொளத் தான்காளி காபலிக்கு
விலைப்பட்டேகி,யாகாநாட் டதுவிலக்கி யவ்வாசன் மகளைமணந் தா
சா யிந்து, சேகான்கண் மணியணிவித் தவன்கிளைதன் கிளையொடு
ம்போய்க் கயிலை சேர்ந்தான். (௨௩௬)

அக்கமா மணியணிந்தோர் பெற்றகதை யிற்கிலகா மறைத்தேச
மம்பொன், மிக்கதா மிரம்வெள்ளி யியன்றவற்றாற் பொதிந்தவற்று
ல் விளங்கும் பின்னற், றெக்குமுகம் பயிற்கோத்துப் பெரிதணிக்
தோர் முப்பொருளுந் தெளிந்த தூயர், தக்கமணி யணிந்தோரைச் சி
வமெனவே பாவிப்போர் தக்கோர் தாமே. (௨௩௭)

உரைத்தனமா மணிப்பெருமை படிப்பவர் துன்மையென வுவ
ந்து கேட்போர், விரைத்தாதிச் சடையோனை மிகப்பர்மணி வெ

ண்ணிரே டியைந்தபூண்டு, நிறைந்ததிரு வஞ்செழுத்தை யுச்சரித் தங் கிலேயுணர்ந்தோர் சேர்மை யாரே, வரைத்துரைப்பா ரறிந்தவா தொகுத்திசைப்பே மென்னமுனி வார்க்குரைத் சொல்வான். (௨௩௮)

பஞ்சாக்கரம்.

வேறு.

அருளே யஞ்செழுத் தாக்கியே யடிமைக் கமலன்
பொருள்வி ளங்கிடப் புகன்றதிம் மந்திரம் புகல்சத்
குருவ றிந்துணர் தேறுறத் தெளிப்பதாங் குணித்து
வருப யன்பெற வுணர்ந்துளோர் பேற்றையார் வகுப்பார். (௨௩௯)

அஞ்செ ழுத்தினு ளோரெழுத் தின்பய னவை
கஞ்ச நாண்மலர்க் கண்ணனுங் கண்ணனுங் காணுஞ்
செஞ்ச வேயிர ணவத்தொடுஞ் சேர்த்தியுச் சரிக்கிற்
பஞ்ச பாதக ராயினும் பரனெனப் படுவார். (௨௪௦)

இன்ன வஞ்செழுத் துணமவி னுமுயிர் சென்று
பன்ன காபர ணன்பதஞ் செறிந்திடும் பரிசா
லென்ன மந்திர மேபரப் பிரமமா துணர்ந்து
மன்னு வோர்கிழப் படினுங்கணுன் கினும்பவ மாறும். (௨௪௧)

மூன்று காலமு மாலயத் தனுகிமுக் கணன்று
னுன்றி யேதொழு துள்ளத்தவ் வஞ்செழுத் தெண்ணிற்
றோன்று புண்ணிய மிஃபாவும்வந் தடங்குந்தொல் வினைபோ
மேன்ற பார்புரந் திருந்தபி லூவரிற் போலிவார். (௨௪௨)

வேறு.

மந்திரித்த விறையெட்டுப் புத்திரசி வநிதொருபான் மணியாஞ் சங்கி னந்தமொரு நூறுபளிங் காயிரமுத் திலக்கநறு மணியின் கோடி சந்திரத்திற் பதின்கோடி குசைமுடிப்பா யிரங்கோடி தானு வான முந்துசிவன் தன்மணியின் பயனனந்த மெனவேத முடிபுசொல்லும்.

வளமனையி லொன்றுபகுத் தொழுவினொரு பதுநதியின் மருங்கு நூறு, ளர்தருமா லயத்தினுமா யிரம்வனத்து விலக்கமுயர் கிரியிற் கோடி, மூளைமதிச்செஞ் சடைமவுலி திருமுன்ன னப்பில்பயன் முற் றும் பெற்ற, வுன்முறவஞ் செழுத்தாதி கண்மணித்தா ரெதேத்துணர் ந்துச் சரிங்போர்க் கம்மா. (௨௪௪)

நினைத்தகடந் புலிபோற்று மஞ்செழுத்தைச் சிந்தைசெய்து தெளியப் பேறும்ரு, சிறைத்தமறை யாகமநூல் விதியறிந்து செபிப் பர்முறை யியல்பு கூறு நினைத்தசெப வடங்களைநூற் றெட்டெ ன்று மதிற்பூதி திகழ்ந்த தென்று, முனைத்திவே ரதிற்பாதி யனவெ ன்று மினனுமுனைத்திவாங் கேணயின். (௨௪௫)

முத்திநெறிக் கேமைந்து சோபனத்திற் கெய்ப்பயமு வொன்பா ன் கூறு, மெத்துதிதிக் கொருமுப்பா னுபிசாரத்தொழிற்கு மேலேம் மூன்று, வித்தகர்மனி வடந்தொடுப்பின் மேற்குமேல் கீழ்க்குங்கீழ் மேரு மேவைப் பத்திபெற வொன்றுபடுத் திடைமுடிந்து தொடுப் பர்பரம் பரனுால் கற்றோர். (௨௪௬)

உடல்வெறுத்தான் மேல்போக்குங் கீழ்போக்கு முறுபோகஞ் சார்வசன் மேரு, வடைவுபெற விலங்கியா தனுபிகைகயே முத்திமைத ர்ச சனியங் குட்டக், திடமுறவே வடகத்திற் பிணியறவுந் தனம்புக ழுங் தெவ்விர் மாய்ப்பு, மிடாறுகள் முத்தியடை தலமடையு மென் பர்கதிக் கிலக்கஞ் சொல்வார். (௨௪௭)

வேறு.

இனைய தாகிய வஞ்செழுத் தெண்ணியே
வினையி னீங்கின ரெண்ணிலர் மேதக
வனையர் பெற்ற வருங்கதை யிற்சில
முனைவிர் கேட்குதி ரென்று மொழிகுவான். (௨௪௮)

வேறு.

மதுரையம் பதிவா ழெதுகுல மன்னன் றசாருகனை காமமென் மகரம், புதுமதி வதனக் கலாவதி யின்னை வேட்டனன் புணர்திடப் புகுங்கால், விதகதி வேணி யஞ்செழுத் தோதி மேவெனக் கர்க்கர் பால் வினவிக், கதுமெனக் கொடியாய்ப் பவங்கரிந் திடப்போயவட் புணர்ந் தடைந்தனன் கயிலே. (௨௪௯)

இல்லறத் தினிலஞ் செழுத்துணர்ந் திருக்கு மியன்மறைத் த[illegible] மனே டிகவிப், புல்லறத் தியோகி சந்திர னில்லிற் [illegible] பெரி தென்னப் புகன்று, மல்லல்கூர் மகவான் மலரய னிவரை வருவிக்குந் திருமறைத் தோற்றே, மொல்லையன் னவற்றுழந் தஞ்செழுத் துணை த்த வுணர்ந்தில்வாழ்ந் துறைந்தனர் சிவன்றாள். (௨௫௦)

சூரிய சன்ம னென்றொரு மறையோ னுனந்தன் புணர்ப்பினுற் றதனைச், சிரபசுவை மருந்தை யறியான் வதைப்பவத் செழுங்கவு

திகோட், பேர்பெறு மறையோர் இறையவன் தோகை விடையம்புற் றினை
வனிந் திறந்தோர், மருவியர் பெறக்காட் டினென்று மேவீந்தா ரஞ்
செழுத் துண்மைய லறிவான். (உ௱க)

வேறு.

அஞ்செழுத் தியல் யோதி னவர்பெறு பயனுஞ் செறிறும்
விஞ்சகி நுருந்தி ராக்கம் விளம்புமர் திரமேற் கொண்டோர்
கஞ்சனி கண்ட நும காருழுச் சரிக்க வெண்டுமே
தஞ்சென வினிது சொன்மின் சாற்றுது மென்று சாற்றும். (உ௱உ)

சிவ க ர மம்.

வேறு.

ஆகர கங்கா தரமணி கண்டா வலர்பூமன்
சிகர தந்தா வளமூகர் தந்தாய் சிவனேமுட்
புரகர மைந்தா ரரவம ணிந்தாய் பொருளேயென்
றுரகர வேந்தா துறவுரை தந்தார் சிவலுவார். (உ௱ங)

பகன்மதி யம்பக வுயர்தினி யம்பக பகோதக்
திகழ்பா விந்தவி றுருவமை சுந்தர தெளிகடற்
சுகிர வந்தரி வெற்புதட தங்கிய செச்சேயென்
றமைதிழ் தந்தொரு பேருதுமொ ழிந்தவ ராறுவர். (உ௱ச)

மூழுந்தவர் குழ்கரு ணுகர வாகர முதலேயைய
தெழுத்தரு வாருத டேச தரவெ விறையென்றே
வழுத்தினத் கரமஞ் மூத்தோன் றிந்தை ரவிகர
மழுத்திய மறையெ மூத்தான் மேற்றனி சேனவாகும். ()

வேறு.

சாக் கொடும்பா தகரேறு மெனிதக லீசர் பெயரினைக்கின்,
ஞானக் கடன்மூழ் மெதவத்தேனு ராமேன் சிவனே யெனப்பவொர்,
வானந் தவர்போற் றருளயும் புகன்றோர் பெற்ற வன்சரிதை, மோ
னத் ------ருனிவீசான் மொழிவான் கேணமி னைமொழிவான்.

கலிங்க நாட்டின் வீரியனென் னொருவன் மறையோன் கமழ்ம
துவு, னிலங்க வயின்றும் விலைபகர்ந்து மீணப் புலைச்சி தோடோயக்
தும், வலக்கொ னைறிந்த் திறக்குங்கான் மதுவின் விலையோர் சிவ
மென்றான், புலக்கொ ளீசன் கயிலையிற்போய்ப் புனித னுருப்பெற்
றிருந்தனனால். (உ௱எ)

வேட ரொருவ னுலைத்து மிகவு முயிர்கொன் றான்மதுவு
காடிப் புசித்திட் டிருக்கமே புரிவா னிறுக்கா மடைவெனும்
கூடித் திரிவோர் காலாக் கரங்கோர் குவவு மிரகரமுன்
றேடிற் கரிய சங்கரனென் றினைந்தான் கயிலை சேர்ந்திருந்தான் ()

சவராட் டீகத் மறைக்குலக்கோ சிகனென் னொருவன் றன்
பெயனை, யவமொ நகற்றிச் சம்புவென்போன் றிரியும் பகனென்
றழைத்திடப் பெற் றுவரா யுதிப்பு மியிர்கணம் றுயிர்கொண் டுண்
டேன் புலைச்சிகலுன் றவர்மா மதுவப் புலை தொலைக் கொலையுண்
டடைந்தான் கயிலையை. (உ௱க)

கதலிப் பதிசக் குலேந்த ரீக்க மனைவி காமதைய
விதழுற் றிமிதன் கற்பொருவி யயற்குத் திரன் றா புத்திரைத்தோயக்
தன்மீ யாயமற் றொருமறையோற் கீன்ற மகன்சங் கரனென்றார்
மதியில் லவரும் மதத்துறந்தா ரிறந்தார் கயிலை வாழ்வுகந்தார். (உ௲)

வாச தேவன் காரங்கவரு பாசாண் மகவை வரவழைத்துப்
பேசும் வரகீ கேட்டியெனப் பேசா தவனைப் பணித்திடல்விட்
டீசனுற முச்சரித்தவ் விறையே பொருளென் றெனிச்சிவன்
காதில் செவ்வத் தாய்த்தடனுங் கிளேயோ டடைந்தான் கயிலாயம். ()

சகைபு பதிதி ரத்தாகத்திக் கொழுத் துறையக் தனைரிருவர், பொரு
வில் பெருமைப் காரொருவன் மாவெட் டெழுத்தும் புகழ்தருவான்,
வரைவி னொருவன் பாவிகமன் கொனர்தி ரெனமற் றவற்கொனைச்
ந்தார் விரவு படர்மீ னவும்விழிப்பச் சிவமுட் கொடுமேற் பதம்பெற்
றான். (உ௲உ)

மகத நாட்டத் தன்னொருவன் மாயா தகன் றன் னிலேசீய
மதித்த தருகா மத்தழுக்கி யடர்ந்தா ருலைப்பக் காவலை
ரிகவிக் கோடா வோமேலை பதந்தா லெதிர்ந்த புலியுதைத்தான்
புகரின்த வியாக்கிரபா தப்பேர் புனைந்தான் கதிபுகுந்தான். (உ௲௩)

இன்னும் புகல்வா மொருகதைமற் றியமன் பதியி லிருப்பார்
கன்னர் மறைதூற் சதானந்த னன்னி நகர் அயக்கோக்க
மன்னர் கேட்ப வாகாவென் றினைத்தா லனையா செவிபுகலுக்
துன்று நரகம் பாழ்படுத்தித் தொல்லோன் கயிலை பெற்றிருந்தார்.

ஆக லாண்மெய்ச் சிவநாம முரைப்போர் பெருமை யளப்பரிதாற்
பூதி போமி பங்கமணி புனைந்தஞ் செழுத்தத் திருநாம

மேரதி புணர்க்தோர் இவ்விரத முளமோர்க் தனுட்டித் திட்டியீன்ற
நீதி விரதப் பெருமையினை யுரைப்பாங் கேட்டி யினைக்குத்தும். ()

சிவ விரதம்.

வேறு.

சோமவா ரத்திருவா திரையுமா மகேசுரக்கெனல் விரதமானா, த
மர்சிவ சிகியுயர்கே திரமனைங் கதியுதவுங் குலமேரன்பு, காமறுது
விடைப்பாரோன் மேனுமெட்டுங் கவ்விரத முந்சேர் வெள்ளி,
மாமைதரு நுதத்திரமா சுவாமியிம்மூன் றும்மினைய மாது கோனபால்.

வெள்ளிவா ரஞ்சதுர்த்தி சட்டிவிசா பகன்விரதம் விளம்பு மூன்று,
மௌள்ளியசுக் கிரவாரங் கார்த்திகைகாள் சட்டியுனைத் திமியம் மூன்
று, மள்ளிலேவேற குகன்விரதஞ் சேய்வார மிருபரணி யுவைகண் மூ
ன்றுங், தள்ளருஞ்சீர் வயிரவற்காஞ் செவ்வாய்பரன் வீரபத்தி ரற்காஞ்
சாற்றில். (உஅஎ)

தொகவுறுமவ் விருபத்தோர் விரதமதிற் சோமவா ரத்தைக் கூ
றின், மிகவுறுகார்த் திகைத்திங்கட் சோமவா ரத்தொடங்கி விரதங்
கொள்வார், வகைபெறுதி மந்தனிகோற் றுரியசுமங் கலியாளென் வசி
ட்ட னன்பின், றகைமைபெற வனுட்டித்துக் கற்பினருந் தமிமனையா
டிச் சரிக்கப் பெற்றான். (உஅஅ)

அம்பிகையில் விரதமனுட் டித்துவேண் டியதடைந்தா ரதுவு ம
ன்றி, யும்பர்மறை வெழுதிக்கத விராடனென்பே ரும்பருந்துத்
துயிறு நீக்கி, கம்பறுமை கிலைபெற்றான் பட்டார கன்செல்வ நல்
கப் பெற்றான், செம்பொனதிச் சடையிருப்புத் தன்வாரச் சிறப்புமி
கச் சிறந்தான் சோமன். (உஅக)

வக்கிமிவ் வாரபல னெவருரைப்பா ரறிந்தவா வகுத்துச் சொ
ன்றேனும், பக்தமது மெய்யடியா ரனுட்டித்துப் பரமபதம் பெற்ற தெ
ன்று, [illegible]யார் கழித்திங்க ளாதிரைகா னினிற்சொல்லு முறைந
ழாது, கக்குறவே யனுட்டிப்பர் கோற்றடைந்தோ ரின்னரெனக் கவ்வி
வாங் கேண்மின். (உகo)

முருகவே ளிவ்விரத மனுட்டித்துக் கயிலைபுக்கு முதல்வ னானான்,
பொருவேத விபுலனிக்கோன் பியற்றியான் முனடைந்தான் புவிப்
பொற பரிதன், குருவாகி வசுதேவற் குனர்த்துமுப மன்னிப்பொற

குழவி [illegible]று, மொருகாலும் பிரியாது திருவெய்தும் [illegible]ப்பெற்று
னைப்பா [illegible] (உஎக)

கார்த்திகைப்பூ ரணைமுதலா வுமாமகே சுரவிரதங் கருதி நோற்
பார், பார்த்திபனோக் கிலன்றிரண விந்துவனுட் டித்திருகண் பதமும்
பெற்றான், சித்திருப லனுட்டித்துக் கோபால புடைக்கையர்ச்சேர்
சிறப்பும் பெற்றும், [illegible]ர்த்திபனு யாசுபுரந் தொன்றுதோ டியர்மக
வைப் பயந்தா [illegible]. (உஎஉ)

விதியனுட்டித் [illegible]ர்வாணி காயத்ரி சாவித்ரி மெலப் பெற்றான்,
மதிமலியிந் திரன்ச[illegible] மகப்பெற்றான் வசிட்டனவான் காபி பெற்
றான், மிதுலைகர்[illegible]கன்சீ தையைப்பெற்றா னின்னுமுளார் விளம்
பிற் பெற்றோர், கதிதரிக்தே யனுட்டித்துப் பெற்றசிவ நிசிப்பெரு
மை கழறக் கேண்மின். (உஎங)

மாசித்திங் களிபர பக்கசதுர்த் தசிவருகாட் கங்குற் போதி
லாசகல வனுட்டிப்பர் கன்மாட பாதனெனு மயோத்தி வேந்த
னேசமிலான் வில்வமரத் திலையுதித்திட் டிருக்குதுயி லீத்த வேடன்
பேசருங்கண் ணிழந்திபுன் புலைச்சியிவர் சிவசியிற் பேறுபெற்றார்.

சுகுமார னென்னுமொரந் தணப்புலையன் றனக்குதித்த புலைப்
பெண் சேர்க்தோன், பசிரதவே ணிலைத்தொழுது பேறுற்றான் சிவ
நிசியைப் [illegible]ர்வார் யாரே, முசின்மேனி [illegible] வுதிருக் கேதார விரதமொ
ன்று மெ[illegible]வா மன்பு, தகவோது புரட்[illegible]ப் பூருவத்தட் டமிமுதல்
சாற் றிருபத் தோர்நாள். (உஎ௫)

அவ்விரத [illegible]ற்றுமையா ளரன்பாகம் [illegible]றனள் கந்தி தேவன
செல்வ[illegible] று சித்திராங்க தன்வசிர தேயனு[illegible]ர் செட்டி மாதர்
கல்விழி[illegible] புண்யவதி பாக்யவதி ரைாணரு [illegible] முகன்வினோ தேசன்
கல்வைத[illegible] மறைவிசுத்தனனு [illegible]டித்து வேட்டு வரங்கருதிப்பெற்றார்.

மணவிரத மென்னுமொரு மாவிரதம் [illegible]குனியுத் திரநாள் புவி
[illegible]ங், கணைமலர்க்கண் [illegible] மார்
[illegible]ற்று, விணையின்மக வானிக்[illegible]ன் பயறறுயி ரா[illegible]
ரு மின்ப முற்றான், பணைகரும்பு மதனனுட்டித் திரதியைச்சேர்ந் தா
[illegible] வெங்கும் பரப்பி னால். (உஎஎ)

[illegible]ங்கயனீ தனுட்டித்துப் பாமகளை வுறைதாத்தன் பதமும் பெ
ற்றான், [illegible]னுட் டித்திருப்புத் தேமுமா தனமனைக்குஞ் செல்வம்

பெற்றார், விக்கிதன் புயர்குல விரதமொன் றிங் கெம்பிரேனி மெழி நிறைமாதக், குமமா வாகீயினி லனுட்டியர் ரனவ்வரைச் சாற்றக் கேண்மின். (உ௭௮)

வேதன்மா லனுட்டித்தே பதிகாரப் பவித்தி ரீபெற்று, ராமிமால் பின்னுமனுட் டித்துவென்றான் காலமே மிடைய மக்கா, சோதிபவே தனுமவ்வா றனுட்டித்தே புளையுதாப் பிணியுந் தீர்ந்தான், பாதியுமை பாருடையான் விடைவிரத மின்னுமொன்று பகர்வந் தேண்மின். (உ௭௯)

இடபதிகட் பூருவத்தட் பமிகாளி விரவிரத மெவரு நோற்பா, ரடைவுறமான் முதற்றேவ ரனுட்டித்து நிறை நியமுன் பெற்றார், படர்புகழ்வீ சுவசேனன் விதருதவே தனுட்டித்துப் பானரன் சேர்ந்தார், தொடருமவ் விரதமெட்டேன் சிவகோன்பம் பிகைவிரதஞ் சொல்லக் கேண்மின். (உ௮௦)

சித்திரைத்திருவாளின்முந்து வெள்ளிவா ரத்திமையச் செல்வி யன்பு, வைத்தருள வனுட்டிப்பர் சுக்கிரன்வந் தனுட்டித்து வரமும் பெற்றான், மொய்த்தசெழுங் கமலையனுட் டித்தரிமார் பினிலுறைந்து முயங்கப்பெற்று, டத்தைமொழி வாணியய னுவிலுறை திருக்கலைநாற் றலைவி யானாள். (உ௮௧)

இன்னுமை மகிழ்ந்த மைப்பசியுத் திருசசிறேர் நிறைமை பூண்ட, பொன்னுலகத் திறைமுயங்கப் பெற்றிருந்தாள் மற்றுமொன்று புகல்வாங் கேண்மின், மன்னுபுரட் டாதியின்முன் றிமுதன்மா லவமிவனி வளரிவ் கோற்பார், கவலவ்விலி தாந்தயனுட் டித்தசுரர்க் கடிந்துபுவிக் கிளியைச் சேர்ந்தான். (உ௮௨)

தந்திமுகன் விரதமுன் றிம்புவாந் தக்கிபசித் திரைமுற் றக்கம் வந்திறேசுக் கிரவார மனுட்டித்தே பதிரினன் வமக்கட் பெற்று ஆங்கியல ரேசன்வேத மாறுறப்பெற் றன்றனதனி தியப்பெற்றான் பத்தமகு சார்தேவா முனிவரனுட் டித்தரிய பதம்பெற் றாரால். ()

ஆவணித்திங் களின்விரா மகசதுர்த்தி யவ்விரத மனுட்டித்தே பாற் பூவணைமென் னாசையுமையே டான்குனு பொருநாட்பெர் பேசரன்று கூறிக் கிரவனருசேர் வடவனத்திற் கண்ணிழுந்த பக்ஷ தனையக் கலந்குநு அன்னா, நுவண்தரால் வக்தபழி யுருகிக்கிட் டினையுரு வல்கப் பெற்றான். (உ௮௪)

புரட்டாதித்திங் களிற்சட்டி விரதமொன்று கணபதிவை வணங்கிப் பன்பரத் ... ... ரோமலி யெழுமன்ன ... ற்றிப் பிணி புத்திரக் ... புதல்வனைப்பெற் றெழி ... முத் திலோத் தமைந்தன் மனைவி யாகப் பயிர்செழுசெங் கோல்செலுத்திப் பதம்பெற்றான் குகன்விரதம் பகர்வாங் கேண்மின். (உ௮௫)

ஐப்பசியிற் றலைமைபெறு சுக்கிரவா ரம்புகலம் மதியின் மேவிப், பொற்புறுசு க்குபக்க முதற்றிதியே முதற்சட்டி பொருந்துங் காறு, மற்புறுசோற் றுயேந்த சட்டிகார்த் திகைத்திருக்கார்த் திகைகாணாருஞ், சொற்பெறுமிப் பூவிரத மனுட்டித்துப் பெற்றவரைத் தொகுத்துச் சொல்லிற். (உ௮௬)

கொழுமவரேன் மா ... சுரர் போர்வென்றார் கோற்றுமுசு குந்தமன்னன், வழுவறவே பார்கயிலை பெற்றுயர்ந்தா ஞானமா முனிவனுதி, தொழுதகைய ... த்தினரிக் கோன்பியற்றி விளிவில்பதத் துனைப் பெற்று, ரெழுதருசான மறைபுகலிவ் விரதமனுட் டித்தடைந்தோ ரெண்ணற் பாற்றே. (உ௮௭)

சூரியனும் படைத்தடக்கை வயிரவற்கு மூவிரதம் முனிக்கு மந்த, சுரிபிரான் புனைத்திடுநறை திங்களின்முற் செவ்வாயசித் திரையித் சேரும், பரிவறுங் குருள்பரணி றும்பசேர் பரணியிவை பிறங்க நோற்றே, பாரிருன்சித் தெழும்பசிதி ப ... கைவென் றிருங்கதிபெற் றமைக்தாரன்றே. (உ௮௮)

தக்கணியற் றியவேள்வி தடிவீர பத்திரற்குச் சாற்று நோன்பு, மிக்குற்ற மேடமதி முற்செவ்வா யங்கேயிடு விரும்பி நோற்றுத், தொக்க ... ப் புரந்தான்பொற் றருப்பெற் ... றிதொடங்கிச் சுருதி யோனு ... க்குயர்தேர்ப் பாகானு னிவ்விரதப் பயனெவரே விளம்பற்பாலார். (உ௮௯)

சிவவிரத முதல்வீர பத்திரனேன் பீருகச் செப்பா நின்ற, வவவிரத மதற்றுயிரு பத்தொன்று மிடங்மினம்வா னமரர் போற்றுந், தவவிரதப் பயன்றுறுமிக் கதைகேட்போர் பெருங்கயிலை தங்கி வாழ்வர், மவ்விரதத் தீர்த்தசிவ புண்ணியத்தின் பலமக்குப் பகர்வாங் கேண்மின். (உ௯௦)

சிவபுண்ணியம்.

வேறு.

ஆயிரங் கோனை மெடுத்தொரு மறையருந்தவ மாற்றுநர்க் கன்றே, யாயுமால் விடைபோற் றற்புத மாகப் பகர்சிவ புண்ணியம் பலிக்கு, மாயிரும் புவியி லறிந்துமுன் செய்த பவக்கதிர்ப் பனியென மாற்று, மேயுமித் தருமப் பயன்கதி யளிக்கும் புரிந்துளோர் பேற்றினை யிசைப்பாம். (உகஉ)

சேகமன்சா தாரனு மனைபுல னைப்பரும் வசிட்டர்சா பத்தாலேசமில் வேட ராயமுன் றிரிந்தக வெளித்தவத் திரணவிக் தருவிசனு லயப்புற் சித்துமற் றன்ன பணிசெய்தும் திருவெழுக் கியம்பி மாசறத் தொழுதுஞ் சாபநீத் தரசு செலுத்தினன் சிவபத மடைந்தார். (உகங)

கவுசிக மன்னன் கவுசிகன் பயந்த கவிரிட் காவலை மணந்த, தவமிறு லரசர் கோசிகன் சபிப்பத் தனையருற் வெதிராயக் கான்போந், தவருறை வராப் பணியணி மாலை யம்புன னுங்களி யளித்தே, நவையறு சபை நீங்கிநா டாண்டு காதனவாழ் சிவபத மடைந்தார். (உகச)

காசிப முனிமே லோதுமுற் கலன்வாய் நீர்படக் கரும்பக டாகிப், பேசுசா பத்தாற் றிரிபவன் கோயிற் பெரும்புறத் துள்ளிற்பன் மேய்ந்து, மாசறச் சூழ்ந்து மங்கொடுஞ் சாப நீங்கிமுன் னணியுருத் தாங்கிப், பூசைசெய் தாலுான் பெற்றனன் சிவபுண் ணியத்தினை யிவெரோ புரிவோர். (உகரு)

வேறு.

சுந்தரிப்பேரிற் சோழ்மா நகரத் துள்ளா டெழுமுமா தோருத்திதன் கேள் வினையங் கொன்றான், வந்தயல்லே தியர்ப்புணர்ந்தா னிதவை யாயும் வழக்குமவன் பொருண்முழுதுங் கவர்வநின்னணித், தங்தொருகல் லவன்றலையி விட்டுக் கொன்று டன்கருப்ப முமபயக மகவுஞ் செற்றான், முக்தியவும் பதமைகதொட் டெடுத்தவன்கன் முதல்வர்திருப் பணிக்குதலாற் கயிலை சேர்ந்தான். (உகசு)

போகாங்க னென்றுமொரு கோடுங்கேரல் வேந்தன் புண்ணியப லவந்தவியான பொறைமியான நல்லான், [illegible] வம் போற்றல் செய்யான் முற்றுமகீ தியைகடத்தி முடியினை வீத்து, தீகாந்த வெக்கிரையக் கினைத்தா னன்றுன் சிறுவனுயர் கனகனென் போன் விளையாட் டாக,வேகாந்த ஞெய்மணலாற் சிவனைப் பூசித் திடலாலங் கரீகன்று கயிலை சேர்ந்தான். (உகஎ)

சந்திரமா நகர்மிதிமை னென்னுங் கேவலன் றந்தைநூர்க் குணனான சார வென்போர்,சிந்தையுது தாதார யுருவிடற் றாதை நீக்கருங்கை ளாகம்போந்தர் றீம்பய வாக்கனை, வந்திசேய வென்னமை யைக் கவர்ந்தா ரதில் வைத்தனன் மெறித்தகன்றா ரவற்றேர் பாரப்பான்,சிந்தினவை யெடுத்தங்கொய்த் தயின்ற சேடக் திருமதிவினிடிபூகவனேனர் சிவமே யானார். (உகஅ)

தமைதருசா மத்தக நறைவோன் வேதசதாவிந்து வெறுமறைபோன வறுமையானா, னுழுதன்போன் கரும்பகடோன் றன்னோடு தொன்டே யுறுபசியால் விலகூறி பயலூர் போந்தான், கெழுமியினை மாதவிப்பாசா ததுனாக் கோயிற் கிளர்பசுவி தங்கியதோ ருள்ளற்று சேர்ந்தான், மேனமுழுமுன் னறுபூட்டிச் சிலையிர்த் திட்டார் போதமும்வேதமறுகேரனுழுனான் கயிலை புக்கான். (உகக)

சீர்கெழுசி மறையோர் பாரட டாட்டி னிலைபெறுமக் காமலற்போன் மிருகனென்போன்,சீர்கெழுதன் னெழுழுக்கிருந்து படிற ஞமிர் நினைதரு பொதுமகளிர்ச் சேர்ந்து நீங்கி,பேர்கெழுமன் னவனொரு மேவற் றூர்போந் தாங்க ணிருக்கதலிக் கனிகாந்து போலகாற் கரப்போ, நார்கெழுகை காலுறுக்கத் தொடர்ந்தர ரப்போ ததுனிவறுக்கென்றெறிந்தான் கயிலை சேர்ந்தான். (உஉ0)

கலிங்கன புரமெனுமா னவதே யந்தோர் கடிநகரக் கர்வணிகர் காரக்க வன்போர், வலிசேரும் வயி னவனென் றிருவூர் கங்குல் வாணிபத்தின் வறுமையைத் துயிற்றிக் கோல்வோர், கொலைசேர்வி யலோரிச்சி பங்கைக் கொன்று கொள்ளவர்வந்து பொருள்கவர்ந்து வலிந்தற் போவகா, லவர்வேலனிச் சிவாலயமுன் பிரகாசித்தப் பயனும் பெற்றுக் கயிலை புக்கார். (உஉக)

[illegible] டலதே யத்தொரசவர் சுபித்துமாங்கன் கூடுபுயர் குலத்து தித்தோன் கொலையே செய்யுந், கண்டகன்மற் றோர்களிற் சென்றடிக்குக் களவிலிரு நிதிகவர்க்தே குங்காற் கங்குல், விண்டகன்ற தப்பொருண்மெய்ப் பொருள்சேர் கோயின் மேவுதிருக் குளத்தொலித்தக் குருற காலுன், றண்டலிலக் குளத்துறுமன் னையிற்சோர்ந்து தலங்கண்டு கொண்டகன்றான் கயிலை சேர்ந்தான். (உஉஉ)

குந்தகனர் காபால தேயத் தோங்குங் கொடிநகர்வாழ் சோபனன் வேதியனவிசூர்ந்தோன், மந்தொருமா நகர்புகுங்காற் சைவ தே

சன் வழியெதிர்ப்ப வணங்கி[illegible]றன் வறுமை கூற, வந்தனைக் தன வனஞ்செய் தாளுங் காக்கெனத் தருள்செயப் பணிசெய்திரு நிதியும் பெற்று, னிந்திரனை விண்ண[illegible]ம் புராணதம் மீசனிரக்கிலிடைக் காட்சிதர மலர்த்தாள் சேர்ந்தான். (௧௦௨)

சோதிடநாட் டேரரசன் சுமா[illegible]த தோன்றியதன் புதல்வர்நாற் றுவான் ஞேர்செய், பாதகரும் [illegible]றியுமனைப் பொருண்கோ வித்தோர் பலகொலைவா ராக்கன்முனங் கட்ட வலிஞே, னிதயிலப் புதல்வர்களைக் காலை வாரி நிலத்தடித்தா கயத்தி னெறிந்தா ருவி, போதருமவ் வுடல்கள்சிவன் பதிக்கண் வீழ்ந்த புண்ணியத்தா லரன்க யிலை புகுந்து வாழ்ந்தார். (௧௦௩)

குயபுரத்து வாணிகன்விட் கம்பன் [illegible]த்து கூறுப்பா தகனை சித்ர குத்த னென்போன், வயமுறுமெக் க[illegible] மீக்கூர ணுடு வாம் பழிப்பர ணுயுதமற் றெவற்று மாயான், [illegible]பாற் பகனிரைகள் களவிற் கொண்டே, மேவினஞேர் சினைப்பசுவவ் வழியின் வீழப், பயின்றபசு விட்டகன்றான் பசுவீ சற்குப் பயன்படலாற் கயிலைபுக்க ப் பரன்றான் சேர்ந்தான். (௧௦௪)

சறுவதிப்பேர்ச் சுபாரிசநாட் டோரு ராங்கண் டக்குமறைக் கபிலனல்லும் பகலுங் கள்வான், [illegible]வருமற் றையமறையோன் காபி லவ்வி வரிந்ததன திற்கொடுபோய்ப் பிணித்துக் கொண்டா, துறுவ தறிந் தவர்தொடாக் சிவனுக் கன்பா மொருமறையோன் றனதில்ல த் தொளித்தற் றைப்பால், பெறுவதனைக் கெனவளித்தான் றொடர்ந் தார் மீட்டார் அரும்பகல் லியலித்தாற் கயிலை சேர்ந்தான். ()

வேதகுலத் துதித்திடுமோர் மறையோன் வேத விதியகற்று புலைச்சிகலவி மதுவூ னுண்டும், பேதமுறு மனைவிற்றுந் திரியு நாளிற் பிருஞக்குக்கு வேதிக்க வடைக்காய் கொள்வான், பாதகனுன் மதுவிற்ற னைக் கலசப் பார்த்தியர்தங் குலத்துதித்துச் சுமதிப் பேர்பெற், றேத மறு புலைச்சியுமக் குலத்திற் றோன்ற வியன்மனைஞ்செய் தரசளித்துக் கயிலை சேர்ந்தான். (௧௦௬)

கன்னகுச்ச நதேயவிராட் டூதூர்க் காவலன்மைக் தன்மந்திரி மகஞே டேகித், துன்னியகு தேபொருந்த் தீதே செய்துஞ் சுழல்பவனக் காட்டுள்ஞே ருரிற் போந்தா, ரின்னறரு பிறர்மனையிற் கனவு கொண்டார் ரெடுத்தசுமைச் சிந்தினதன் தெத்ததைச் சைவ, நன்னெறி

வே தியர்க்குதவிப் போனான்ஞேர் [illegible]ல்வினைவை சிவன்கொண்டான் கயிலை சேர்ந்தான். (௧௦௭)

குடகாட்ட ணிற்சவுபாக் கியமென் றோதுங் கோநகர்வாழ் மறைஞனதி கன்ட னென்போன், மடமேவு குழப்பருவப் பிள்ளை யாகி மறுகயர்க[illegible]க்கமணி போன்று கண்டான், நீடனுக வெடுத்தொருகான் மறை[illegible]யான் றந்த சிறுவனுக்கீந் தனனந்தப் பலத்தாற் றெய்வ, நீடமரர் தொழுத்தமிட விமானத் தேறி நற்றவர்வின் றேர்த்திப் பக் கயிலை சேர்ந்தான். (௧௦௮)

வேறு.

அ[illegible]ணுக்கறி யாதுசெய் புண்ணியம்
விரவு [illegible]பயன் மேவுமென் றுலினிப்
[illegible]பய னறிந்து புரிந்துளோ
ருரிவு [illegible] யாரெடுத் தோதுவார். (௧௦௯)

இது நீசர்செய் புண்ணியத் தின்பய
னோதி னுமி துயக்கு படித்துளோர்
மாதொர் பாக னெனப்பெறு வார்மலி
காதை கேட்பவர் பேறு கழறவாம். (௧௧௦)

சிவபுராணம்.

வேறு.

ஆதியாய் விளங்குசிவ புராணமம லன்போனிது தியமா மன்றோன், சோதிமா மயமாகித் தோன்றியதந் நூற்பெருமை சொக்கே வல்ல, ளிதியாய்ந் துரைத்திடுமக் கதையிலொரு மொழிபேறு நிகழ்த்திற் கேட்டோர், பெரியர தாள்பாதம் பெற்றிடுவர் நிகழ்ந்தகதை பேசக் கேண்மின். (௧௧௧)

சோமவே தியன்றந்தசாங் கனனுசார்ந்த னிராமனவி ராமன் சித்தன், மாவைதருப்பிரசித்தன் கரணனெ காரணனென் மைந்தரின்றோர், நிலைதரு நல்குரவான் மெலிவார்நற் குரவன்பாற் சிவனூல் கேட்டுக், காமுறுமா லயன்முதலோர் செல்வமுந் துய்த்தான் கயிலைக் கதியும் பெற்றார். (௧௧௨)

அவந்துரோ கம்புரியும் பாதகருஞ் சிவன்கதைகேட் டகேசர் பெற்றார், தீவந்துரோ கிபெற்றுமுட னகேலேங்கு காவினுற் சாற்றெ

றுதாய்ப், பவத்துரோ கத்தில் ஆரோகர்பா தீசுந்தபிப தகரோ யான், சிவத்துரோ கத்தர்செயும் பவுமவர் விழுகரமஞ் செப்பக் கேண்மின். (௧௧௩)

சிவத்துரோகம்.

விழுங்கலாஞ் செங்நெருப்பைக் கடிக்கலாந் திண்சிலையை விடத்தை யாவி, யழுங்குறு வகையிறைத்துக் குடிக்கலா மவுடதத்தா லானர் செம்பொன், பழங்கணுற் கவர்ந்துபுசித் திடின்மிடற்றி லேயிடிக்கும் பயனில் யாக்கை, புழுங்கவே கனலுமிழி லொருக்குமந்த விடந்திர்வு புகலொணாதால். (௧௧௪)

கங்கைவே ணியன்பொருளைக் கவர்ந்தப [illegible] கவர்தற் குனைக், தங்கிழுயன் றவர்வினைத்தோ ரக்க[illegible]ழிவரவர் தாமு கிறக, வங்கவர்நீ கட்புறுவோ ரவரொடெட் டெனர்குலம்வே றறவே மாய்வர், வெவ்வெரிந்நி ரகடைவர் சத்தியஞ்சத் தியமர்வே விளம்பினேமால். (௧௧௫)

ஈசனு லயக்குலவு திருக்குளஞ்செய் தொழினிபக்க மியற்பூஞ் சோலை, வாசகான் மலர்த்திருநந் தனவனம்வன் கழனிகுளிர் மணிநீர்க் கூவ, லாசெனு தழித்திடுதே ரம்போகயிவற் றழித்தபா தகரால் வேத,மேசிவா கமபுரா ணங்கண்மணி வெண்ணீற்றை யிகழ்த லின்னும். (௧௧௬)

திருக்கோயி றிருமடநீர்த் திருக்குளநந் தனவனமில் லிவற்றிற் றீமைச், செருக்கோடு முமிழ்ந்திடுத லிவற்றினுக்குத் தீங்கிழைத்தல் சிவத்து ரோகம், தருக்கோடத் தீமைசெய்தோர்க் கண்ணுற்றின் றித லருகே சார்த லோதல், வெருக்கோட தவர்நாமம் விளம்புதலை கேட்டலத்தீ வினையில் வாறும் *. (௧௧௭)

எத்தனையோ ரென்றுரைக்கேன் சிவத்துரோ கம்புரிந்தே யிடரிற் றோய்ந்து மெத்துகத லெழுபிறவி முற்றவரத் தொகைமெக்கு

* ஈசனுலயமுதலியவற்றை யழித்தலும்,நால்வேதமுதலியவற்றை யிகழ்தலும், திருக்கோயின்முதலியவற்றி லுமிழ்தலும், இவற்றிற்குத் தீங்குசெய்தலுமாகிய அந் நால்வகைத் தீமையும் சிவத்துரோகமா மாறுபோல்,அந் நால்வகைத்தீமைசெய்தோரைக் காண்டன் முதலிய ஆறு தீமையும் சிவத்துரோகமாமெனக் கொள்க,

விளம்பக் கூடா, ஆய்த[illegible]ரைப்பேமற்றுபுரிந்த பதகர்சரி தையிற்சில சா முற்றுக் கேண்மின், [illegible]த்தாரும் செஞ்சடையோர்ப் பழித்திடுதில் ககலு † மெனவிளம்பு வாறுல். (௧௧௮)

வேறு.

ஊபுரத்[illegible] லிசைகுறு மன்னன் மைந்தர் னொர்பாவ சித்துமுத லல்வா தம்புரு, டிரிபுரஞ்செற் றவன்கோயிற் செங்கண் மாயன் சிலைதாஞ்செய் தின்ருவன் மாத்தைக் கொண்டே, பாவுறுமேசு மச்சீலை யுய்த்தான் பின்னோன் பனிமலர்பன் னியுந்தாறு முடித்தான் கேட்டப், புரவலனத் துரோகனைக்கொன் றரன்றாள் சேர்ந்தான் புகலுமன்னோ ருடன்பட்டோர் னிரையஞ் சார்ந்தார். (௧௧௯)

[illegible]நாட் டொருநகர்வாழ் விதாதா வென்று மடல்வேந்தும் பரோகிதனு[illegible]ருமும்,பொங்கர்செறி வித்தியத்தின் மறைவல்லோர்க்குப் போ[illegible]குதல்சீசன் கோயில் வரமைப், பைங்கனியை வினைகொடுத்து வலிநின் வவ்விப் படைத்தனராங் கதுபிடித்த பாபி பாரி நந்தோ, சிவவர்மன் வனிதன்முன்னைப் பிதிர் சோமெ மெறி ஞர்நிக் கறுமுனைவெங் கிரையத் தாழ்ந்தார். (௧௨௦)

சிக்கலைதே யத்தினிற்பூ சகா மென்னுந் திருநகர்வே தியன்சவி தா மைந்தர் மூவ, ரங்கவரிற் றருமெ[illegible]முன்னோன் றன்பே ரரும் பொருளு முழுதிலது மமலற் காகிப், பொங்கியசீ ரொடுமெனிப்பத் துணைவர் தாதை பரவலனுல் வலிதினிற்றைக் கொண்டு மாண்டா, ரங்குநிலன் [illegible]ருளளித்தோன் கயிலை சேர்ந்தா னபகரித்தோ ரா ஞெடுக்கி னிரையத் தாழ்ந்தார். (௧௨௧)

குஞ்சரநாட் டினில்வசுதை யென்று மூதூர்க் குலமறையோன் விப்பிரசாலி மறையோர்க் கிவான், வஞ்சமறக் கொணர்ந்தருமா னிலாயிரத்தன் வண்சுரபி யொன்றுறவன் னதையு மீந்தான், றஞ்செனவா லயங்காப்போர் தமித்த பேடுறுந் தந்தலைசேர்ந் ததனையுளித் தேர்வேணை யாவி, ஆஞ்சறக்கேட் டரசனவைதத் தான்றாள் சேர்ந்தான் அரோகர்கள லாச்சியமா னிரையத் தாழ்ந்தார். (௧௨௨)

கவரிபதத் தொழும்வணிகன் சவரம் வாழ்வோன் கழறுபெயர் சுத்தனென்று செல்வம் பெற்றே, னவன்மனையின் மணவினையுள் ளாக வவ்லு ராலயத்தா தியரடைந்தா ரனைத்து ருள்ளுமூவமைமயின்மா

† அகலுதல்-விரிதல்.

தொருத்திமைச்சேர் தகத்துள் வைத்தே யுறுகாவல் செய்தனனுங் கவலை மீட்டுத், தவறுறுவேக் தவனையுயிர் மாற்றத்தான் மாயக்கு தழுவுவன்றீ வசிரத்தான் டனைவா னின்றும். (௩௨௩)

விதர்ப்பநாட் டோரரசன் மைந்தன் சேட்டதி னெழுக் கவெதிர் வரைக்கரன் புக்குக், கூத்தமிரு கமலனைத் தழுவியெழும் பேர தக் கவிருகரத்தால் சேவடை கொண்டோர் கோயிலிலிழுத்தான், பத த்திறான் கோயில்வெண்ணெய் விருசப் பைங்காய் பறித்தெடுத்துத் தி மிர்ந்துவரு டனைதற் சேர்ந்தோர், கொதித்தழன் று புகைத்தலெப்புக் கடாந கெயிற் குளித்துமறு கினர்தனையுங் கூறற்பாற்றே. (௩௨௪)

தருக்குகலிங் கராசன் சந்திர சேனன் றருவீர சோதனென பேர் மலவன் சாத்தன், மருக்கமழ்மா லிகைபொடுபெற் புறுநறுந்தோ ர் மறைகுறை யாதுதவத் தரித்தான் வாங்கி, வேறுமுத்தாடா குல மத்தோர் கேட்ப கல்கான் மெல்லுடலம் புழுத்தொழிகுட் டத்தால் வீந்தானுடு மிடசெம் பொன்னைவைத் துவாரம் வாக்கி புடல்கருக்கி கமன்படாீர் விடுத்துன் புற்றான். (௩௨௫)

காமரு பத்திருநாட் டரசனின்ற காதலனு மொருமதலை வசு வா மீசன், பாமகிறை யாலயத்துள் வினையா லெட்டாம் பணமொன்று கண்டெடுத்துத் தாதைக் கீந்தான், மகிறை கோயிலுள்ளோர் கேட் கும் போதுர் தந்திலனைப் பலர்க்குரு லத்தி லுய்த்தான், செழுமற் றையபொருளுங் கள்வர் கொண்டார் தேசமிழுந் திருவருந்தி நரகி லழ ழ்ந்தார். (௩௨௬)

கவுடநாட் வணிகனிதி வாக வெனும் பேர்வித்ரவனைத் தொழு மிட்டுஞ் செக்கற் செய்வான், சிவகுருவான் றற்புருடன் மடத்திற் கல க்குஞ் செங்கலைக்கேட் டனுமுதவா தறிந்த தீயோ, னெவுமுறுவெங் கரிப்பிணிக்கென் றிடித்துத் தான்செய் தழித்தனனுஞ் சுதீந்தரசன் செகுப்பு மாய்த்துதவ றில்குருத் துரோகத்தான் மருத்தன் பாகன் றக் கிடித்தோர் தம்மொடுந்தீ நரகி லாழ்ந்தார். (௩௨௭)

விசையனெனு மொருவனவன் மைந்தன் சூரன் விளங்கியசை வ த்திருமன் மனைவைத் தீண்டி, பஞ்சவறுகற் பழித்தக்க மணியுந் தூக மபகரித்தத் தூகுடேத்தான் கண்டு கேட்ப, வஞ்சயுறுத்தித் தன்னினன்பு ங் னறித்தச் சூரை வதைத்தனனவ் விசயனையு நரா சிங்கம், பசைய றக்கொன் றிடவவர்வெங் நரகி லழ்ந்தார் பரனடியார்க் கிடரிமைத் தார் பழிமுபா மென்றே. (௩௨௮)

சோணநகர்க் கரைசனாரும் வேந்தன் முன்னருஞ் சொற்கலைதேர் பசுபதிற் கெனுஞ்சுல் கூடமானமில்லாக் கேசரியத் திரனென் பேரோ ன் வசுதேவன் வண்ணவிரசங் காற்று, டித்து, ஞானமுறு சைவனை வெண்ணீற்றை யக்க கன்மணியும் விகழ்ந்துமிடி வீழ்ந்துமாண்டா, ருனுறக்கேட் டரசனுங்கர்த் தபமாய் வீந்தா னொருநால்வர் தலைநீ ழா நிரையத் தழுந்தார். (௩௨௯)

கலிங்கவள நாட்டரசன் கலிங்கன் றந்த காதலன்மக் திரிகுதீசப் பேர தென்றன் பால, னிலங்கரசன் வாயில்காப் போன்றன் மைந்த னிவர்கால்வர் தீர்த்தயாத் திரைபோ யீசன், றலங்குசின காங்குரவ ன் மடம்புக் தோட்டக் துகளுறுதிர்த் தத்துறையிற் கிவற்றிற் றாஞ்சி, நீரைஞ்சுமயிர் தம்பலெச்சின் மூக்குச் சிந்தி கவிதுமிகோய் படர்பதித்த நரகி லாழ்ந்தார். (௩௩௦)

சிவசன்மன் சோமசன்ம னெனுநூல் வேதர் மிருக்கோது மிபு மபாச் சேவை செய்வா, ரவரிலொரு வன்றுடற்குற் றைசைவாற் றீ ப மவித்துமற் றவன்கண்டா னையான் போந்தார், பவமதனு லவி த்தோன்கை மூவெண் காதம் பார்த்தவன்கண் ணுக்குமங்வெண் ணீ ண்டறுத்தன்கண், கவன்றிசாய் பருந்துகொடி கழுகு வீழ்ந்து கடிந்து கொத்திப்பிடுங்கியுண நரகி லாழ்ந்தார். (௩௩௧)

சங்கானுக் கன்புசெயு மொருவன் கோயில் சார்ந்திறைஞ்சப் போங்கனெனும் விளக்கு மங்க, வங்கதனைத் தன்கையாற் றீண்டித் தூண்டி யகன்றானைங் ஞெனினையுமி ரகத்துத் தேயுந்த, பொங்குக று செய்துஞ்சி யுறைந்த நீசற் போற்றினனிற் சுதந்தடிசி றுய்க்கும் போதி,னிங்களவப் புசித்தனன்பா தலமென் றோது மிடர்நிரையம் பு குந்துகடை ஞாளி யானான். (௩௩௨)

மதிமாலென் றொருசைவ யோகி யன்பால் வைகறுமீ சற்காம ஞ் சனமெய் மஞ்ச,ளதியலன்சே ரிலையடைக்கா யினுநீ ரின்ன வைரவ ர்பாற் சென்றீயப்பி னீட்டி யல்கித்,துதிதருகா வபிடேகம் புரிதப் பி ன்மித் தொட்டெடுத்த வினைநீரைப் பன்றுட் டின்பானஃதுமெனவே முடிவிலவன் றன்னைக் கட்டிக் காலபடரிட வெரிவாய் நிரையத்தாழ்ந் தான். (௩௩௩)

கொற்றவடி வேன்முருகன் றன்னைப் போற்றுங் குலவணிக னியமமாத் தொழுவான் கோயிற், சுற்றிலுறை பசவியைக்கைக்

கொண்டு போந்து சுவைதருபா லடிசிலொடுங் கொடுத்தான் பன்னூ
ற்றுயிர்போ லெரிவிரைவத் தாழ்ந்தா னீங்க லாற்றாதவிவக் குபேர
ர்கா காழ்ந்த காலம், பெருமிதத் தலைமையனமா லயனும் தேரார்
ப்கவதெ னின்றுமுழன் றிடவென்றும், (௬௪)

வேறு.

முன்று மாதவத் தலைவர்கள் வினவினீர் மனத்திலுங் கருதொன்று
லுன்ன ருஞ்சிவத் துரோகர்தம் மாபெருந் துறைத்தன் முமக்கிங்கன்
பன்னாபர னன்சிவ பூசையைப் பகருது மினிக்கேண்மி
னின்ன லம்பெறக் கேட்பவ ரிசபர கன்னூல சிறுதின்னம். (௬௫)

சிவபூசை.

புதிபுட்கமா மணிபுனைக் தருசெழுத் தோதிய புனர்பிலோர
ராதி நாயகன் புடிவமா மிவிங்கத்தி லருச்சனை செயவேண்டு
மோது பூசைமுப் போதிரு போததுவன் றிபோர் போதேனும்
நீதகன் றிடச் செய்கசுத் தந்திறும் பத்தியே சிறப்பாமல். (௬௬)

யாக மெத்தனை யிருந்தவ மெத்தனை மியற்றிலெ னாருஞ்செய்தென்
பாச முற்றறு லெத்தனை புடித்துமென் பானையர் சனைசெய்யான்
போக முற்றிய செல்வமுஞ் செழுவுங்கான் புருள்ளப் பொழிவான
மாக முற்றுயி சிறந்தவர்க்கிதலே கடுக்குகற் பயன்வாரா. (௬௭)

பூசை யில்லவ னுண்டியும் புழுப்பினும் புலாலு புலைக்கட்டம்
வீச வான்விழுக் கெரிவிழுக் திறப்பினு முய்புமே தினிபோற்று
மாசி லாக்குல னென்னினு மவனையார் தொடினுமோக் கிறும்வந்து
கூச லின்றி யேபேசினுங் கருதினுங் கொடிதுபா தமதமா. (௬௮)

அன்பினிற்சிவார்ச் சனைசெய் சாருகா கழுக்றவ னதன்றி
வன்பி னீங்கிறு மறம்படர் குறம்புகா டடைந்துபேய் வனாகாகக்
அன்பு முருகன கன்கழு தோரியாய்ச் சுழன்றிடு மதுவன்றிப்
பின்ப வன்படு மலக்கனை தெரிப்பர்கற் பெருந்தவ முனிவீர்காள். ()

சிவனை யன்றியே மற்றொரு தேவினைச்சிவார்ச்சனையன் றியேவேறு
பவம கற்றுமோர் நோன்பினைச் சிவபுக மந்திபோர் பதமில்லைப்
புவனி போற்றுமுற் பவங்களிற் றவஞ்சிவப்புண்ணியம்புரிக்தோர்க்கே
கவிலு மச்சிவ பூசனை பலிக்கிடு கனன்றரு யினிக்கேண்மின். (௭௦)

சிவலிங்க இலக்கணம்

வேறு.

யம்பெறு செல்வங் கல்வியாய்ஞ் ஞான கவிப்பர முத்திபு கல்குஞ்
யம்புவன பளிங்கு சிலைமணை லுலோகக் அலங்கிய காந்தமண்கவிய
யம்பெறு பிரத மாத்தமே தீர்த்த மணிபன்னிருவிருமிலிங்க [ன்
யம்புமீதன்றிப்பூசனைக்கெற்றாமின்ன முன்டன்னவைதொகுப்பின்

முச்சுடரியரு சென்னிவா லுகமன் மொழியுமா றிறுவன் கு
டம்பார், மெச்சுசிரக் கொன்றை கூவிளங் குசைபால் வேதிகை பித்
திகை வெழுந்து, மிச்சகம் புகமுக் கிலம்புன விருட்சிகா மயமும்
மின்னமு மியம்பு, மச்சாா வனிலோ ருதியிற் றெருத்து கவின்றிடு
சிவாகம புராணம். (௭௨)

சிரா தியுயர்காளிக்கிசா ரதியா திக்குழு பூயின்பரிசு இமையோர்
கர்தவர் பூசித் திட்டன வனந்த சிகழ்ந்திடுந் தேவமா ரிடமம்
பசிபிலற வெயிற்ற வுணர்கோன் வாணனவழுத்திய வாணலிங்கம
கரறு படிவ மெவருஞ் சித்தாரவர்சின்ன சிறைந்துறுமவற்றின் [தா

சிறந்திடின் முக்கா லங்கிறை பொலவா றெனினது சிகழ்ந்தவா
னமதாம், பிறந்திடும் வெண்மை செம்மையே பொன்மை பிறங்கிய
கருமையிங் கான்கும், சிறந்திடு முறு வருணத்திற் குரிய கூறுமிம்
முறைநிடைப் பரிதேற், சுறுமை யார்க்கு மாகும்வா ணத்தெங் கட
புள்வீட் டைகன் றவே றறைபான். (௭௪)

சராசரத் திருக்கும் வகனைலிங் கஞ்சேய் தாரக்கன் வடிவிலையமா
லக்குமுறைசெறிபுசனிகு றிக்கிடிற் சொல்லு முரியலிற் றுதல்வெட்
டிவிகரும், விரகமல் வியம்கைகள் கோடிவில் விழக்கும் விக்காட் பகற்
றிசெய் குளங்கள், கரிகுறு கயநோய் வருத்திடில் காக்கக் கால்கழுத்
துறத்திடில் கருதில். (௭௫)

சிறிதமே மிகவும் பெரிதுமா காவாகு செப்பிய பீடமெட்டறு
கிரீடு, குழதரு கோண றூவார்க்கு முரித்தா முறைத்திடு வட்டஞ்சுத்
திரற்கா,மறுவில் நான்குறு கிட்டிவ தரிதேல் வட்டமங் காலவர்க்கு
மாகு, நிறைவிர துயர்பா றிரண்டுதொட் டொருமும் மூன்றதா கிக
ழ்க்துநால் வருக்கும். (௭௮)

ஏனைய விலிங்கமொரக்து கோடி யொக்குமோ ரிரதமா விலி
ங்க, ஞானமும் [illegible] முத்திபு முதவு கயக்தருச் சித்தநீர் மாக்கி,

லாவதன் னுயிருக் காரணமா மதலின் புழித்திடி லுரைர குழக்குச்,
தானுயிர் விசிக்கால் விழுவதுமேற் பாகந் தவிக்குதற் பாதமெய்தும்
வைகும். (கூள)

இலிங்கவுற் பவமு மிலக்கண விதியு மியம்புது மின்னமுங் கேண்மின், துலங்குறத் தோன்று முறைமையிக் கையினு விலிங்கமாக் தொகுபர விந்து, கலங்கெழு பாகா தம்லிங்கு நாதகான்குமே புகல்வடி விலிங்கம், பலங்கெழு மிதிலான மார்த்தவிங் கத்தி லிலக்கணப் பரிசுரைத் திடுக்கால். (கூஅ)

வேறு.

ருத்திர முதலாச் சொல்லு மிலக்கண விதியுந் தொன்மை
கூர்த்தநூ லறிவாற் பூசிப் பவர்பெறும் பயனுங் கூறு
மாத்திரை வழுவி லிங்கப் பிராச்சித்த ரு செய்யு மாறும்
பார்த்ததிற் பூசை செய்வார் பரமனு லகநூல் கற்றோர். (கூக)

கனிநுனி லிங்கச் சுற்று நாளெற் றிடைதிர்ச் சுற்று
மினிதரு-லேகீர மான முகத்திலிங் கத்திற் கண்டோர்
வினைதவி ரடிதொ டங்கி மேற்பாணி வட்ட மிருந்
துனியற வளந்து கண்ட தொகையொடுந் தொகுத்துக் கூட்டி. ()

ஐயிரு பாக மாக்கி யதற்கிறுன் றரையுந் தள்ளித்
துய்யவெட் டரைப்பா கத்தி னளவையை [illegible]குதரத் தூய
செய்யமென் மலரா லன்பர் சிறப்பிலே [illegible]ருச்சித் தேத்திக்
கையினுற் றெழுமி லிங்கக் கண்டச்ச [illegible]றளந்து காண்க. (கூ௬௧)

கண்டச்சுற் றெழு பாக மாக்கிக்கவ் [illegible]லிர் பாகங்
கொண்டதைப் பிகல்லிழ்ப் பாணி வட்டத்தி னுயர்ங் கொள்க
வெண்டரு மிரேகைக் குக்கீழ் மேலிரே கைக்கு மேலாயு
மண்டுமெத் தொறுகமேற் பாணி வட்டத்தி னுயரங் கொள்க. (கூ௬௨)

ஓங்கிய கண்டச் சுற்றிற் [illegible]றிலொன்றி லொருபங் கேனும்
பாங்குசே ரளவை யேழி லொன்றொரு பங்கு மேனு
மாங்குமேற் பாணி வட்ட நனிக்குமத் தளத்தி னுற்ற
வங்கரு மிரேகைக் கும்முன் னடிமேத் தளந்து கொள்க. (கூ௬௩)

இருமைசேர் கண்டச் சுற்றை யிருபதோ டிருகூ றுக்கித்
தெரியுமக் கூற்றி னேர்கூற் றளவையைத் தேர்ந்து பார்த்து
வமுறு மிலிங்கத் திருகு முன்னிரே கைக்கும் [illegible]ய்ப்ப
வொருவிமநூல் விதியா லுண்மை யுறகி வகுத்துக் கொள்க. (கூ௬௪)

இலிங்கத்தைத் தொடங்கி நாள் நுனியள வளவெ டுத்து
கலந்தெழு மிருகூ றுக்கி கவிழ்மோர் கூறு தள்ளிப்
பலங்கெழு மாக மங்கள் பகமோர் கூற்றி னிலாங்
குலவிய நாள நீளத் தளவெ [illegible]த் தொகுத்துக் காண்க. (கூ௬௫)

மூர்த்திசேர் தருமி லிங்க வு[illegible]த்தை மூப்பா லாக்கிப்
பார்த்ததி லொருபாற் கல்ல [illegible]த்திரக் குழிக்குங் காண்க
வேத்துநூல் விதிவ மூதவ [illegible]லிங்கச்சுற் றளவெ டுத்து
வாய்த்திடு மதுகீழ்ப் பாணி வட்டத்தி னகலங் காண்க. (கூ௬௬)

பீடத்தி னகலந் தன்னைப் [illegible]ரித்ததைத் திறென்றி னிலா
மேற்ற மலரிட் டேத்து மிலிங்கத்தி னுயரங் காண்க
[illegible]க்கிழ்ப் பாணி வட்டத் த[illegible]றிரெற் பாகஞ் செய்தே
கேடிப்பார்த் துரைக்கற் றனை [illegible]ன்றவவ் வளவை கொண்டே. ()

மாதில்கிழ்ப் பாணி வட்ட முதலமேற் பாணி வட்ட
மீறய ரத்தைக் காண்க லிங்கச்சுற் றளவை யெடுத்து
கூறுமுப் பானி லோர்பா லதிகமுங் கூட்டிக் கொன்றை
நாறுமிவ ணியரி லிங்க நாளச்சுற் றளவை காண்க. (கூ௬௭)

பஞ்சசூத் திரத்தைக் கூறிற் பரவுறு மிலிங்கச் சுற்றை
வஞ்சகித் திகீழ்ப் பாணி வட்டத்தி [illegible]ந்து காண்க
வஞ்சிமொன் றேனு ந[illegible]லொன்றோனு மலர்திற் றன்னி
யிருக்கமா வுடையா னிரு மூயாத்தை விதித்துக் காண்க. (கூ௬௮)

அத்தமா வுடையா மெய்க்குரு றையாத்தி னளவை தன்னை
மத்திரு பாகமாக்கி யொருபுற நாள நீள
முந்தநு கண்டச் சுற்றை மொழிநான மாதி யாக
வந்தமேற் பாணி வட்டத் தளவுநீ ளத்தைக் காண்க. (கூ௭O)

வேறு.

எல்பெறு ருத்திரம் பதினொன் றையவை
நால்புக லிரேகையை நுவலு வாயினி
யேவருங் கீழ்மேற் மேலு மேலெனிற்
சால்பெருஞ் செல்வம்வந் தெய்துஞ் சத்தியம். (கூ௭௧)

ஐவரை யிருத்திடி வடையும் புந்தியு
மெய்வரு வரைகளும் மூன்று மேவிடி
னுய்வகை யில தகல் குரவு குற்றிவ
மெய்வரா தொன்றுமின் மோக்க காமிக்காம். (கூ௭௨)

மேலிரே கையிற்றொகை குறைந்து மிக்கி
னாலிரே ககையிற்றொகை பதிக மாயுதின்
மாலிரே கித்தநு மதிக்குன் னாயவி
பாலிரே கித்திம் பலிக்குந் தக்கிடம். (கசுங)

இழிரே கையிற்றொகை குறைந்து கேடறச்
சூழுமே விரேகையிற் றொன்று மீந்திடிற்
றழுறு தொருமக விறந்தி டும்ம
வாழும்புத் திரிகள்புத் திரரும் வர்த்திக்கும். (கசுச)

கூறிய வரையொன்றொ டொன்று கூடினா
றேறிய பெரியவல் விலிங்கஞ் சிந்தியார்
மாறுறு மாசம வாயிற் பூசிக்கி
னூறிய தங்குலங் கெடுந லுண்மையால். (கசுரு)

தம்புரு டத்திரே கைபொ ருந்திரைதர
னற்றூக் கூடினு மேசா மாமுகத்
திற்பதி யிரேகைபோ டிரேகை சேரினு
முற்பதி யில்லிடம் மோக்க காமிக்காம். (கசுசு)

வாமமுஞ் சத்தியோ சாத முமவரை
யேமுற வொன்றிலொன் றினைந்து கூடினுங்
காமுற வருபுத்தி மடிக்குங் கற்றுளோர்
நாமவாத் தானத்துப் பிரமை கண்ணுமால். (கசுஎ)

எவ்விடத் திறுமொரே ரிடதி ரேகைதான்
றவ்வுற விருத்தலை தானம றைத்திடி
லவ்விலிங் கத்தினிற் பூசை யாற்றொணு
தவ்விய வழுவிலா யங்கள மத்திமம். (கசுஅ)

அன்னவயிற் கண்டசிற் றதிக மாயிடி
னின்னவர் மனைவியு நாச மெய்துவ
ளொளிவிடர் கண்டத்தி னுயர்ச்சி மிஞ்சிடிற்
றெளிதரு புத்திரிற் கிலேசஞ் சேருமால். (கசுகூ)

விளங்கிய விலிங்கத்தி னுயர்ச்சி மிஞ்சிடி
னுளக்கெழு செல்வம்போய் வறுமை யுற்றிடும்
வளக்கெழப் பருத்திடின் மலட்ட ராகுவர்
துளங்குநா லதிக்கஞ் சொல்லக் கேட்டிரால். (கஎ0)

வேறு.

ஒ[illegible]பாதிய விலிங்கத்தற் றனைவகைய யாறு
பாக மாக்கியே யைந்தையுந் தள்ளியோர் பாக
மோனை யேயதரும் கண்டத் துள் ளுயரமே யிருக்கி
லேக ப[illegible]ருங் கூறும் [illegible]டாதிக்க மாமால். (கஎக)

அவ்வி லிங்கத்தி னனைவ[illegible]ன்றுபங் காக்கித்
தவ்வு றுதொ[illegible]யங்குதித் [illegible]ங்கு தன்றுற்
கவ்வை தீர்தர காளி ச[illegible]லாக் காணி
லெவ்வந் தீர்தரா ரதிக மென்னது வியம்பும். (கஎஉ)

காலந் தனைத்தி னனைவயிற் பாதியை யகற்று
கோணி லாதவவ் விலிங்கத்தினு யரத்தனைக் கொண்டா
னீரு நால்வித பனையே பகுத்திடி னதுதா
னொரு நாயக னுறையில்வி கதிக்க மாமால். (கஎங)

ஏன்ற வாதிக்க மூன்றுமோ ரிலிங்கத்தி லிருந்தா
லூன்றி யன்னதை யுவந்துபூ சித்திட லொன்று
வான்ற செல்வமுள் ளுன்றிடு மோரையதுண்டாய்
நான்ற வூர்குழை மனைவியு நாசத்தை யடைவள். (கஎச)

நால வாதிக்க விலிங்கவா திக்கமு கண்ணும்
கால கந்தர னுருவமா யிலிங்கத்தை யுருதா
ரூமெரு மன்பிலொன் றருச்சனை புரிவோர் முயங்கி
வாளை வென்றகண் மாதர்பால் வாஞ்சையுற் றுழல்வார். (கஎரு)

அன்றி யும்மது பூசித்த நாண்முத லாக
வொன்று வற்சர மொன்றல்ல தொன்றரை வருட
மன்றி கூர்செல்வ முற்றிடு மவின்றிடு மப்பாற்
குன்றி யெய்வை சாடொரு காலத்தங் குறையும். (கஎசு)

பொருவி லாவிலிங் காதிக்கம் பொருந்திய விலிங்கம்
பரிவிற் பூசனை புரிவரேற் புரிந்தவப் பலத்தாற்
றரும[illegible]ந்தைய ராகுவர் தழைத்தெழுந் தோங்கிப்
பெருகு செல்வம்போம் பேசரும் வறுமையெய் துவரால். (கஎஎ)

பூண்ட வுன்பிறு வாதிக்க விலிங்கம்பூ சிக்கி
லாண்டு மூன்றினின் மனைவியு மிறந்திடு மப்பா
லீண்டி மோசமனை வியுமவ ளாவெய்து கேடாம்
வேண்டி கன்பிறர் செய்யுந்தாற் பரியமே யிதுமால். (கஎஅ)

இயற்கண் டாதிக்க மாகிற்று ளிருந்தா டகன்று
பெயர்த்து மற்றொரு நாட்டினிற் போகுவர் மொழிது
நயத்த செல்வமுண் டாய்க்கெடு நயந்துபூசிக்கின்
மயக்க மார்சித்தப் பிரமையால் வருத்தமுறுவர். (௧௭௧)

வேறு.

குற்றமறு மிலிங்கமுள்ளங் கை…வைத் தாலுடம்பின குளிர்ந் தாயி, னற்றமறப் பூசிப்போர்…மென பத்…ற பாமா திக்கம், பெற்றிமெல் லிலிங்கமொளி …திக் கத்தொகையும் பிறங்கக் கூட்டி, யுற்றவிரு வகைத்தொகையி …லிலொரு பாகமருச் சிப்போ ராயுள். (௧௮௦)

அங்கையில்வைத் திடினிலிங்க …டிமேற் பதினொருவற் சரமே யாயுந், தங்கியவா வுடையாரு… சராசரத்து வெறித்திடுமேல் வருட மொன்று, மிங்கிவைமூன் …பொருந்தி லவ்விலிங்கத் திற் பூசை யியற்று வாரேற், பங்கமுறு …வவ்வோ வற்சரமொன் றே யாயுட் பகருங் காலே. (௧௮௧)

ருதொரு மிலிங்கத்தி லாதிக்குமுயிலதனைத் தொகுத்துக் கண்டே காடியிரு வகைத்தொகையு மையிருபஃ தாக்கிவெட்டி நயத்துதவிளிப் பிடுபெற நின்றவிரு பங்குடனே பிறக்குபதி னொன்றுங் கூட்டி யிடுறவே கண்டதொகை பூசிப்போ ராயுளென வியம்ப லாகும். ()

இன்னுமருச் சனைசெய்யு மிலிங்கத்து னாதிக்க மியம்பக் கேண்மின், சொன்னவிலிங் கத்தையுள்ளங் கையில்வைத்தால் வைத்தவிடம் போக்கிச் சுற்று,மன்னிரண் டங்குலத்து வெளியிருக்கிற் போகமோக் கமுமே யல்குந், துன்னுமொரு விரலிருக்கிற் பூசிக்கிற் றயிரியத்தைக் கொடுக்குஞ் சொல்லில். (௧௮௩)

அதிலரையங் குலமிருக்கிற் செல்வமெய்து நேர்மையெட் டிடையே யாயின், மதிமயங்கு தரித்திரம்வந் தடையுமிது தனாதிக்க மெனப்பேர் வாய்க்கு, மதிலதிக மென்னின்மாக் கொரந்த கப்போ னவினதுபூசிக்கிற், புதுமைதரு மாதவத்தீ னிலிங்கவிலக் கணமின்னும் புகலக் கேண்மின். (௧௮௪)

வேறு.

அருவுரு விலிங்கத்தை யங்கை வைக்கும்போ
தொருபல முற்றிடி னோங்கு மாயுவு
மிருபலம் பகைவராற் பீழை யெய்துறுந்
தெரிபல மூன்றெனிற் செல்வ மோங்குமால். (௧௮௫)

காற்பல முடைதலாளி களிகெ…
மேற்புற மைம்பல மிசையுஞ் செல்வமுஞ்
சூற்பவுடை யுறுவுற பலத்திற் றாங்குமே
…ற்பயன் மா…நை துலது நிச்சயம். (௧௮௬)

…பல மிருந்தி… …ஞ் செல்வமு
ம…று மிலவி… …ண டாகியே
மி… …ழ…நந் தின்னமீ
தொழிபவப் ப…ல மதிக் முற்றிடில். (௧௮௭)

பூசியார் கருதியூன் மார்த்தம் பூசிக்கி
னாசமு மடைந்துறை காடு நீங்கியே
தேசமெங் கணுந்திரிந் துழன்றவ் வூர்தொறு
மேகுறப் பிச்சைசெய் திரந்துண் பாமரோ. (௧௮௮)

வேறு.

இயந்த லிங்கமு மெழில்பெறு …டை யாளு
முயர்ந்த வங்குல வுயர்ச்சியோ ரங்குல மிருக்கிற்
பயந்தம் மூர்த்தத்திற் பூசியா ராகமம் பயில்வார்
நயந்து பூசிக்கி னட்டதா சித்திர ராவார். (௧௮௯)

அரைய மூர்த்தமுன் னதமிரண் டங்குல மாயின்
முறைதி றம்பிய மதமொடு மோகத்த ராவர்
நிறைய மவ்வுரு விரண்டரை யங்குல நீளிற்
குறையுஞ் செல்வங்கள் குறைவறு சிந்திய ராவர். (௧௯௦)

அங்கு லத்தின்மூன் றுயர்ந்தி… னியமத்த ராகிப்
பொங்கு செல்வமும் போகமு மனுபவித் திடுவர்
தங்கி லிங்கமா லங்குல முயர்ந்திடும் றுமா
நிந்து பூசித்த பயனுறா ரிமைவந் தெய்தும். (௧௯௧)

ஐந்து நீள்விர லளவைய ரயரிலவ் விலிங்கஞ்
சிந்தை செய்துநற் றேமல ராலருச் சிக்கின்
முந்த நிவண்டிய யாவையுங் கொடுக்குமற் றறிவுந்
தந்தி டும்மவர் சாற்றிடின் மோக்கமா மியாம். (௧௯௨)

அறுவி ரற்கிடை யுயர்ந்திடி னவ்விலிங் கத்தின்
மறுவி லாகம விதிப்படி பூசனை வகுக்கி
னறிய பூசையின் பயனிரா சாங்கத்தை நல்கப்
பெறுவ ரன்னவர் பெறும்பயன் யாரெடுத் துரைப்பார். (௧௯௩)

எழெ னத்தொரும் விரற்கிடை யுயரிலவ் விலிங்க
மூழி மாதவ விருடிகட் கேவருத் துரைக்கு
மாழி யான்புக ழிலிங்கமெட் டங்குல முயரின்
வாழி மாதவோ பலங்கெடு மதற்பய முதலால். (க௯௪)

அதற்கு மேலுயர்ந் தங்குலத் ததிகமு மிலிங்கம்
விதித்துக் கூறிடிற் பாரார்த்தமாம் [illegible] காகு
மதித்துப் பூசனை புரிதவன் மார்க்கத்தி [illegible] கா
அதிக்கு மவ்விலிங் கத்திற யின்னமுஞ் சொல்லின். (க௯௫)

பூசி யார்சா சாத்தியெ யிலிங்கம்பூ சிக்கின்
மாசி லாவடி வுங்கெடு மனையும்புத் திரரு
நாச மாம்பொரு ளனமு நரடொறுங் குறையும்
பேசி லின்னமுண் டன்னவை விளம்புவம் பேணி. (க௯௬)

வேறு.

குட்ட நீரிழி வோடு கொதித்தெழு
மட்டி லதி வயிற்று வலியுளோர்
இட்ட மாமிலிங் காதிக்கம் பூசிக்கின்
விட்டு நீங்கி யொழியுமவ் வெப்பநோய். (க௯௭)

காந்தி யேசுரத் தூலெஞ்தக் காசமும்
பேர்ந்தி டாவுடல் பீடிக்கப் பட்டுளோர்
சாய்ந்து தூயகண் டாதிக்கம் பூசிக்கிற்
சாந்த மாகிக் குளிர்ந்திடுஞ் சத்தியம். (க௯௮)

பெருவி யாதிமா ரோகம் பிணிசெயு
முரும கேசுர ரோயர்கா ளாதிக்கம்
பொருவி லாவிலிங் காதிக்கம் பூசிக்கில்
வெருவி யோயவ் வியாதி யொழியுமால். (க௯௯)

எந்த காளும் பலபிணி யீர்த்திட
நொந்து வாடி வருந்திய நோயினர்
புந்தி கூர்ந்தநா ளாதிக்கம் பூசிக்கின்
வந்த லைக்குமந் நோயம் நிக் நோமோல். (௨00)

உலோத்த மூவகை யாதிக்கத் தோங்கிய
வருத்த லிங்க மாச ரருச்சிக்கிற்
பிரித்த நீங்குவி லெழும் பரிப்பர்பின்
னிரைத்த மற்றையர்க் காகா நிகழ்த்திடின். (௨0௧)

ஐந்து குத்திரத் தொன்றிலே யாயிடி
னந்து செல்வ மசிக்கு மிரண்டின்றேன்
மூன்று தாவுறை தானா முடிந்திடு
மெந்தி யாரன் விலிங்கத்தைச் செய்வியோர். (௨0௨)

மற்று [illegible] குங்குறைக் [illegible] வாம்வழுச்
சொ [illegible] லிங்கத்தில் பூ [illegible] தொழுக்கொளு
பொற்ற குத்திர மைந்தும் பொருந்துறி
னுற்ற செல்வ நிலைமையு முற்றிடும். (௨0௩)

சிவந்த வெண்மையி லிங்கத்திற் பூசைநேர்ந்
துவந்து செய்யிற் கலகமுண் டாகுமாந்
சிவந்த லிங்கத்தைப் பூசிக்கிற் றேசம்விட்
டவந்த ளுமி யலைந்து திரிவனால். (௨0௪)

பசிய லிங்கத்தைப் பூசிக்கிற் பண்பிலா
வசைபொ ருந்து வறுமைவந் தெய்துமா
லிசையும் பீத மருச்சிக்கி லெய்திடு
மசைவி லாசசெல்வ முற்றுமுண் டாகுமால். (௨0௫)

[illegible]ர்த்தி லங்கு கறுத்தொளி சேர்ந்திடின்
மூர்த்தி சால்மித் தியமுற்று மேற்றிடு
சீர்த்தி லிங்கத் தருச்சனை செய்திடிற்
கீர்த்து வேண்டிய யாவுங் கொடுக்குமால். (௨0௬)

வேறு.

அத்தகை யிலிங்கம்புற் புதத்த வாவன
புத்திநூல் புகன்றிடு மண்டம் போல்வது
[illegible] விடயத்தின் கந்த மேயின
வுத்தம மத்திம மதம மோகுமால். (௨0௭)

ஏதமில் புற்புத விலிங்க மூர்த்தியைப்
போதமுற் றுணர்ந்துமெய்ப் பூசை யாற்றிடிற்
பாதகந் தவிர்ந்தரீ ராதி பாக்கிய
மாதிய குணங்களை யடைவி னல்குமால். (௨0௮)

புற்புதா காரமாப் பொருந்தி லிங்கத்திற்
குற்பனக் கண்டவா திக்க முற்றிடி
னற்குண மூற்றிடு காடிப் பூசிப்பர்
வற்பற வறுபத்து நான்கு வற்சரம். (௨0௯)

போற்றியே யண்டலிங் கத்தைப் பூசித்தி
றேற்றருந் தானியந் தொகுதி யேய்த்திவ
மேற்றகா ரரிக்க மிருக்கிற் பூசிப்பர்
மாற்றொரு நாற்பத்து நான்கு வற்சரம். (சகய)

உயங்குதலி லாதிக்க முதிலை மூர்த்தத்தில்
வயங்குமுப் பானிரு வருடம் பூசிப்பர்
முயங்குலின் காதிக்க முற்றிற் பூசிப்ப
ரியங்கிய விருபதோ டிரண்டு வற்சரம். (சகக)

கதிதரு மிடபகந் தவிலிங் கத்தினிற்
பொதுவற வருச்சிக்கிற் புந்தி மந்தமா
மதிகவா கனபல னடையு மிடிவா
பதியும்வற் சரம்பதி னேழு பூசிப்பர். (சகஉ)

இருமைசே ரிடபகந் தயிலிங் காதிக்க
மருவிற்பூசிப்பரீ ரைந்து வற்சரம்
பொருவிலா வாதிக்கம் பொருந்திற் பூசிப்பர்
பெருவிறலோ டிருபது வருடம் பெட்புற. (சகங)

திக்கக விடபகஞ் சிங்கண் டாதிக்க
மிக்கருச் சிப்பரெண் ணான்கு வற்சர
மொக்குமா வாதிக்கத் தெரிங்கண் டாதிக்க
மாக்குறிற் பூசிப்ப ரைந்து வற்சரம். (சகச)

அறைந்தபுற் புதமிலிங் காதிக் கம்மெனிற்
றிறந்தரு மருச்சனை செய்யு காலமுத
லுறைந்தவற் சரமெண் ணிரைக்கு மூன்றுதா
னிறைதந்த செல்வம்பின் னிலைமை குன்றுமால். (சகரு)

ஒன்னலர் மிகுமுட லுன்ன காலெலாந்
துன்னிடு மனுபவந் துக்க மாதிய
வென்னியம் புவதவ ரிலிக்க ணைய்தலே
மன்னுகாற் பானிரு வருடம் பூசிப்பர். (சகசா)

வதியுகா ளாதிக்க மதில் வந்திடு
மிதமுறு செல்வம்பின் சிர ணித்திடு
மதுதளா திக்கமே மாகிற் பூசிக்கி
னிதமுறு முலகவா திக்க மெய்துவார். (சகஎ)

இன்னுமொருவிதிபுகல்வார், தெசமியிலஞ் சுரித்தேகா தெசியி
ற் பாரணமு, மன்றுதிருப் பாற்கடலின் மந்தரகாட் டினர்கடைய
வாலைக்கள்ளுந், தன்னுவிடத் தெளித்தெழுந்த கமலனுண்டான
வாதுசிக்க வீரித்த தோன்றப், பன்னுமிதை யமையின் றுத்தியோ
தெசியிவ் விதிப்பாவைப் பணிந்தார்ச் சித்தார். (சசஅ)

விடைமேனின் றமலனருள் ரொருசித்து மக்கு வேண்டும்வரம் வி
ளம்பு மென்னக், கடலால முண்டிடு மண்டகண்டரவென் றடிபோற்
றித் கமலன் கூறத், திடமாக வருசதெசமி யெனக்கென்று ணிமே
கா தெசியெற் கென்று, ஏவப்பேறும் துவாதசிப்பா ரணமுமென்று
ணவர்க்கவர் நல்கி னுறனல். (சசகூ)

ஆதலினு மவ்விரத மென்றுயிற் றானிக்கும் பொருவு மாது
மோதியவவ் விரதத்துக் கிணையாக வொருவிரத முரைத்தல் கூடா
வேதுவின்றப் பிரதோட மென்றுயிற்று நீணியதின் காரசிங்கம்
வாதைபுரிந் தவ்வகால நித்தியப்பிர தோடமென வகுக்குந்தாலம். ()

அத்தமன முன்பின்மூன் றேழுநாற் கடிகையாவும் விசேட
மாகும், பத்திவினு லக்காலம் பரம்பரனைத் தெரிசிப்பார் பவங்க
ணீங்கி, முத்தியடைந் திடுவர்முன மொழிப்பதின் மூன்றுநாட் பிர
தோடத்தில், சித்தமுற வாண்மார்த்தப் பூசிப்பதின் முறைபுகல்வாம் தெ
ளிந்து கேண்மின். (சருக)

பிரதோடவிரதம்.

ஐப்பசிகார்த் திகைசித்திரை வைகாசித் திங்களென வறைந்த
நான்கில், நெடுப்பிலசனிப் பிரதோட முதற்றொடங்கி நாற்பானே டொ
வ்வரும் பத்தைதந், தெப்புவன முந்தொழவென் றுத்தொக்து தொ
ன்னூற்றே றாது மெனவிதந், தப்பறுநூ ருவமாப பக்கந்தோ
றனுட்டிப்பர் தணவாராகி. (சருஉ)

இந்நுறையனுட்டித்தே யான்மார்த்தப் பூசிப்ப நியம்புஞ் சங்
கை, முந்துரைத்த தொகைநிறைந்த வந்தியத்தின் மொழிந்தசனிப் பிர
தோடத்தான், வந்திதோள் வரையனுட்டித் தந்நானுத் தியாபனமும்
வாய்மையிற் செய்வார், புந்திதெளி யான்மார்த்த பூசையுமுத் தியாபனமு
ம் புகல்வாம் கேண்மின். (சருங)

பிரதோடபூசாகாலநிர்ணயம்.

இரசனிமா முகந்தொடங்கி யேழரைநா ழிகைமுன்றி யாம
மென்றே, புனிதருமப் பிரதோடத் துரியவேளா ராத்திரிமுத் தமம்

யா தென்னால், வரையுமிரண் டாய்யாமத் தினந்தோன்றி மற்றைநீ
ரைக் கடிகை சொல்லுங், தெரிதரூஉ குவலித்லித யபாவித்தைநூன்
ரும்பா மத்தைச் செப்பும். (௬௪)

சொற்றவையும் . . . விட்டமாக் நூலங்குலவா தெசிழுப்பிர
ஞென், றற்றிடு . கடிகைகூப்பா ஞறுநிறு மாம்பிற்றை யுறுகா
டன்னிற், பெற்றறி போதெனிறும் பான்முப்பத் தொன்றிருப்பீ
தோன்பான் பேசின் முந்நியபூ சனைக்காகா மூப்பானுன் மூப்பத்தகு
சுறிது மாகும். (௬௫)

பிரதோடபூசை.

நிதிகிலைய மிம்மினமத் தமனகாற் கடிகையெனத் தெண்ணீர்
மூழ்கிப்,புதியவத்தி ரத்திரம் துவட்டியுத்தூ ளனீறு பூசிப் பின்னர்ப்,
பதிமிருத்தி புஞ்சயர்தாற் றனோக்காக்குங் கவசமதாய்ப் பாவித் தன்பி
ன், புதியகலை யிரண்டுடுத்துத் தரிகமணிக் தாராமுதல் பூண்டு பொ
ற்பூண். (௬௬)

ஆன்மதத் துவற்கொன சமனமுடித் திடக்கையினி லமைத்துப் பூ
தி,பானமை பெறு கலாமனுவாற் சுத்திபண்ணி யஞ்செழுத்தாற் பினி
நீர் விட்டு, பொன்னமறுபுறக் குழைத்தந்த மந்திரத்தாற் சிரமுதலவி
ணங்கப் பூசி, நான்மரயிற் கைக்குழி துவல்கும்ப முத்திரையான் முடி
யின் மீது. (௬௭)

சிவமனுவாற், புரோக்கித்துப் பிராணயா மமுஞ்செய்து சிவாச
ஞதி, யவமறவே நியாசித்தவ் வஞ்செழுத்த லங்கார நியாசஞ் செ
ய்து, தவறுமம மந்திரத்தாற் பஞ்சென்றே னும்பதின் றேனுந்
தர்ப்பித், திவர்தா சமித்தனிக்தஞ் செழுத்தாலீ றனுட்டானமிய
ல்பிற் செய்து. (௬௮)

எழுதா . . . தபி மந்திரித்தவ் வஞ்செழுத்தா லிருக்தன்
போதாற், றுமுறு தருச்சிக்குந் தனைம்பூ சாத்தானத் தையும்பு ரோ
க்கித், தாழுறயச் சிமத்தினிலெங் கானவற்குத் தாத்தா துவரா
பாலர், வாழுறவாத் துவதிபதி பிரமன்றெற் கவாவர்மக் ரிந்தார்ச்
சித்து. (௬௯)

இருபான்மேல் ழிம்பாக பதாத்திரத்தால் விக்கினக் னைவை
யும் போக்கி, பொருவாது நித்தியம்போற் பூதசுத்தி யோமெந்த ரியா
கஞ் செய்து பரிவாக வத்திரத்தாற் கழுவிவிசே டார்க்கியபாத் திரத்

வேறு.

சுதரிசன தெரிசன மாதிக்கத் தினில்வருத்துச் சொல்லுமத்தி
னிதரிசன மாவதிலிங் காதிக்க நிறைந்திடும்புற் புதமலிங்க
மதனிற்புயர் காணாதிக் கம்பொருந்தின் மோக்ஷகாமிக்காம் பூசை
நிதமுறமன் டாதிக்க முறிற்போக விருத்திக்கு செய்யும் பூசை. ()

அத்தருபுற் பதத்தினு மாதிக்க முறிற்சுதரி சனமோ மத்திற்
புத்தியுறப் பூசித்திற் பெருபோகந் தானேவல் லவனு மாவன்
வித்தமென மற்றுருவ னழித்திவ னதிற்கண்டா திக்க மேலிற்
றத்துவருங் காலத்தி லன்னிகதே மதினிற்போய் மரிக்குந் தானே.()

அண்டலிங்கத் தனிற்கண்டா திக்கமுறி னிதரிசன மதாகு சிக்கி
ஞென்கிலா பாணத்தா னியங்களுநம் திணைம்வற்சாம்பூசிப்பர்
மன்னிலுதமா திக்க மெனிற்பெலனீ னருமவர் வருடனைக்கி
லெண்டருசெல் வங்குணறந்தும்மடிவரிதுவெ தருமமென்றும்போரம்.

அதுவிலிங்கா திக்கமுறிற் சுதரிசன மவ்விலிங்கத் திற்பூசித்தான்
மதிமயங்க வேவருந்தும் பசாசுகளா லருந்துயர் வருத நின்னைக்
துதிதருமவ் விலிங்கத்தி லேயிருவர் சமத்துக்கு தொகுப்ப ரிப்பாற்
சுதியுதவு மெழிலிடப கந்தலிங்கத் தக்கு மினிக் கழறக் கேண்மின். ()

மெழுத்தியபா ணாதிக்க முறிற்சுதரி சனமெனப்பேர் கெழு மன்பின்
பருத்தறிவாற் பூசித்திற் செல்வநிரு பத்திருவர் சாமா மப்பா
லகத்துறையு மவிளியுமை பரண்டின்மடிந் திடுவனதன் மேலிரண்டு
மிகத்தனித்தன் னியதேச சஞ்சார மாய்த்திரிந்து மீண்டும் வந்து. ()

ஐயாண்டு சென்றபின்னர் மரித்திடுவ ரிதுகண்டா திக்க மாகிற்
பெய்யாது சுதரிசன மென்றுபெய ரவ்விலிங்கம் பூசை யாற்றி
னெய்யாமந்திரவாதி யாவர்மதத் தாலுறிவு றைக்குங் கால [முற்றி.
மெய்யார்சம் பத்துடனே யிருந்திறப்பர் பின்னொப்பத் தொன்பான்

சாற்றுமிலிங் காதிக்க மாகிலது திரிசன மெனப்பேர் தாழ்ந்து
போற்றிடிற் பூசிக்கிற் பரதார வாஞ்சைதாயப் போவர் பின்ன [வர்
நூற்றவுமன்னியர் பொருளேயாச்சிப்பரா ரையுந்தா டனைமேசொல்
மேற்றிகழன் னியபூமி தனிலிருக்கை வருடம்பூசிப்பர் மீண்டும். ()

அன்னியதே யத்திருந்தே யிருபதா மாண்டெவின் மரிப்ப ரத்திற்,
பன்னியகா ணாதிக்க முறிலிசையுண் டாயுலகம் பரித்தி ராக, சின்னம
டைந் திடுவர்பிரு தானியுஞ்சே ரும்பெருகுஞ் செல்வ ராவ,ரென்னி
சைக்கேன்பரிதாரவாஞ்சைதாயுமுன்றுமுப்ப னிரண்டா மாண்டில்.

ஆயுதத்தி [illegible]ன்மாண மடைத்திடுவ ரன்னியரா லதன்பே ரூ றி, னெயுமக[illegible] குணவிடய மென்னவும்பே ரிசைத்திடுமா கமங்க ளெல்லாந், தாயப[illegible] லிங்கலிலக் கணமுற்றுந் தொகுத்துரைத்தேத் தொன்னூல் [illegible] தேயுறுந்[illegible]மாராய்ந்து பரீக்ஷித்துப் பூசித்த லெதப்பா மன்றே. (சஉசு)

ஆறும் புருவத்ன மங்கர்வரு மிடத்தனுசந் தானம் பண்ணு காறுறா யுரைத்திடுபே தாபேதங் கண்டிலிங்க ஈனிவர்ச் சித்துத் தேனூர்மென் மலர்கொடருச் சிப்பதற்குப் பிராச்சித்தஞ் செய்யுமாறு மாறுறு பூசிலிகா ரங்களுறு குணனும்விதி விலக்கு மற்றும். (சஉள)

அரிதாமன்னியலிலிங்கப்[illegible]ாத்திசம்பந்தமும்பிராச்சித்தியமுஞ் சாற்றி ன், விரிவாமக் நூலனார்[illegible] செய்கலிங்க பூசைசெய்தல்விதியாமன்றி யொருவாது மற்றொரு[illegible]ன்மார்த்தம் பூசித்த தொருவற் காகா பரிபாகர் நூதனமா வர்[illegible]த்துப் பூசிப்பர் பணிக்கு விக்கம். (சஉஅ)

குண்மமொடு தீர்த்[illegible]தாமுகேசய் பிறவும்வருத் திடுறுமனங் குன் றா தென்றுந், தன்[illegible]டையான் மார்த்தலிங்கந் தான்பூசித் திடுவரன்றி யபலார் தின்மடி, மூன்னியருக் சனைசெயுமென் றுரையார்தம் மனைவிக ள முகத்தே புன்னென், றன்னியரைப் பொருத்திவிட்டுப் பிரப்ப ரே பெசியரிது வதுவ மன்றே. (சஉகூ)

தம்முடையான் மார்த்தலிங்க பூசைசேவ தனதின்மா லியத்தைத் தாமே, செம்மைபெறப் புசித்திடுக மற்றையர்க்கா காதன்றோர் சிறப்பென் றிந்தோர், வெம்மையுறு பசீசமா யுழல்வர்மை யவரா ண்டின் விளம்பு மோர்ப்பா, ரெம்மைதரு குருவதிகா ரப்பெடாருணின் மாலியமே யார்க்கு மாகும். (சஙo)

வேறு.

பூசையிற்பய [illegible]மாம் பிரதோட பூசை
நீச் னைப்பணிக் [illegible]ருசசனை செய்வரே லவர்க்கும்
பேசருஞ்சிவத் துரோகமும் போகந்த பெறுவர்
பாச நீக்குமப் பிரதோடம் பகருதுங் கேண்மின். (சஙக)

பிரதோடம்.

பண்டு மான்முதல் விண்ணவர் பாற்கடல் குறுகி
விண்டு மந்தர நாட்டினர் வீசித்துவா சுகிகைக்
கொண்டு வானமிர் தங்கடைக் தனாதிற் கொதித்து
மண்டு வெவ்விட முதித்ததவ் வானவர் மருள. (சஙஉ)

தைப் பண்பு, தருமாறு சதாசிவபஞ் சாக்கரத்தாற் செறிதருதன் னிர்பூ ரித்து. (சஙங)

அறுகாறு மைங்காறும் பத்திரத்தாற் சுத்தபஞ்சா[illegible]த்தாச் சி த்து, சுறு மலிரூ லத்தனித்து இக்குப[illegible]ன[illegible]னைன் காற் றிச், செறியவிப் மந்திரித்துப் புரோக்ஷித்துத் [illegible]த்திருமஞ் சனத் துத் தென்னனீர், செறிமலா விட்டுவித்து *வெ[illegible]நுதலிற் சந்தனப் பொட் டணிந்து நீரால். (சஙச)

மூலத்தா லஞ்செழுத்தாற் செய்துசத்தி சிவன்றனைய் முழுதும் பாவித், தேலத்தான் பிரவிலிங்க மிறைவிடை நானவே திகையில் வைத்தே, பாலத்தார் கனத்தவொச்ச மானியபூர்க் கெஞ்சிவகா யத்ரி யாலே, லித்தாற்புரோக்ஷித்துத்தணபமளித்துபிடகஞ்செய்து பின்னர். குசகப்பு, சாத்தியபின் னஞ்செழுத்தாற் [illegible]யம்பகத்தாற் குளிர் [illegible] நாட்டி, விச்சைதரு மம்பிகைக்குப் பாசுபதத் திரம்விள[illegible]க்கா யத் ரிவே, யிச்சையமு விடைக்காட்டி மாமஞ்ச ளெண்ணெய்பா றயிர்நெய் யிக்குப், பக்கி[illegible]நீர் பஞ்சவமிர் தந்தேன்சர் தம்பஞ்சாக்கரத்தாலாட்டி.

சுத்தநீ ராட்டியிருத் தியுஞ்சயத்தால் விசேடவருக் கியத்தைத் தொன்மை, நித்தியமூ லத்தாட்டித் திருவொற்று டையுஞ்சாத்தி நிம லன் றன்னை, வைத்தரிய சனத்திலுகத் தெதிர்முகமாய் மழவிடை யை வைத்தர்ச் சித்[illegible], முத்திதரு மிடபவீ சாக்கரத்தோ டாசனதன் மூர்த்தி மூல[illegible]. (சஙரு)

நால்வேதம்[illegible]மோட நீறுமுறும் புனைதிருக் காதனு செக்க ளுறலேர து[illegible]த்துகன்னை ருடிலேபய மண்டதால் வாதீ மோரனந மேலோ[illegible]டையின் சிருக்கமத்தி விளங்குறுமருமகேசனென்ன மாலோத்துஞ் சுவலிங்கப் பெருமானை யன்பினூடு மனம்பா வித்து.()

தருமமொடு ஞானமுத லுறுபாகும் பதும்வா சனம்பூ சித்து திருமலறுஞ் சிறப்புதாய்ப் பாவித்தா சனமூர்த்தி நினைந்தர்ச் சித்து வருநிரியம் பகமூல வுமாமகே சுரத்தாலா வாகித் தான்ற பொருவறுதா பனசன்னி தானசன்னி ரோதனமும்பொற்பாலாற்றி.

தூலிங்குசுவா கதவருக்கி யங்கொடுத்[illegible] திருவடியும் விளக்கிச் சோதி, யிலங்குதிரு வொற்றுடை சாத்திப்பாத் தியாசமனூர்க் கியமு மீந்தே, நலங்கெழுசந் தனமுழுக்காப் பணித்துபஞ்சாத் கரத்தா

னன் மலரோ டின்னை, பொலங்கெழுவே சாத்திப்பா பதங்குளான் னக்ததியோ தனந்தாம் பூலம். (௬௭)

அஞ்செழுத்தா னிவேதித்துக் குணான்னந்தாம் பூலமரேன் மனி க்கு மாக்கித், ... ழுத்தெள்பசுந் தண்டுவந்தேங் காயத்து ருவ றன்னெனல் வாழை, விருசுகனி யிவைவிரவிப் பகலிலேயும் விடை விசாக் காத்தா லிது, ஜெளவே யிடபகா பத்திரியாற் றிருப்பள் ளித் தாமஞ் சாத்தி. (௬௮)

சற்றாப தியரூப சாரம்பாத் தியாதிபஞ்சாக் காத்தா னல்கி, புற்ற வுமா மகேசுரசம் வாதயிருத் தியுஞ்சபத்தா வுந்தாற் றெட்டெப், பற் றறவே செபித்துமலர் சாத்தியபி னெழுந்தின்று பதக னென்பான், றற்றியரோ கத்தினஞ் ஞானனெனப் புகன் றிறைஞ்சித் தொழுது போற்றி. (௬௯)

பராமுகவர்க் கிடங்கொடுத்து விடைச்சிருக்க மத்தியினிற் பாவி த் தன்பா, லொரவணிலே வணியனையுமா மகேசனென வுறைகுவந்த யி டைவிற் போற்றிச், சாதலத்து வீழ்ந்திறைஞ்சி யென்பூசை கொ ண்டருளுற் பரனே யென்று, விரவுறப்பூ சித்திவேர் பூசிப்போங் பெ றும்பயனை விளம்பற் பாற்றே. (௭௦)

இந்தமுறை யாவுவகில் யாதொருவன் பூசித்தா னென்னித்தெ லவர்க்கு, சிந்தைமகிழ் வுறத்தருமேம் பான்விரதத் தொகைச்சங்கை கெந்தா லப்பா, லந்தியத்தி லுயர்ந்தசனிப் பிரதோடம் வருமனவு மருச சித் தனபாற், புந்திமகிழ் தந்தினத்தி லுத்தியா பனஞ்செய்வர் புகல் வாக கேண்மின். (௭௧)

பிரதோடவிரதோத்தியாபனம்.

முன்னுரைத்த படிபூசாத் தானத்தை யலங்கரித்தம் ... பூரது பணைய பிரதோட பூசையடை வுடன்முடித்துப் பண்பி னேங்கு மன்னியபா சமவிதியின் மண்டபமுண் டாக்கிப் பதத்தின்மன்னா துன்னியவே திகையமைத்தே யதற்கமைத்த தெழுக்கிழுப் பதத்தி லேகங்க.

விருத்தகுண்ட மாவதுகர் கோணமா வதுகுண்டம் நிரைவி ற் செய்தே, யுருத்தகுசிர் நிருதியிலி சானதிக்கி லொவ்வொருவே தி கையுண் டமைத்து, திருத்தியமுன் டப்முமலங் கரித்ததனுட் சென்றது னை கிகை யறுதிப் பொருத்தமுறு கத்திபண்ணி யையகானை விதிமு றையிற் பூசை யாற்றி. (௭௨)

காலி யோசனை யுயர்ந்தகன் றதினவில் பாக
சீல மார்முகில் போற்கரு கெருப்பென வெழுந்து
சாரும் வேகத்தி னடந்தன வான்புவி சலிக்க
வோல வோலமென் றிமுத வோடினர் யாரும். (௩௪)

பயங்கொண் டோடவும் பார்துப சவ்விய மபசவ்
வியங்க ளாகவே மதித்துடன் ஞெடாவுண் டெழுவா
லியங்கு மெய்முயிர் காத்தியென் றிருங்கவி யுயிர்த்தபோ
யுயங்கு வெவ்விடை யண்டத்தி னனைவரு மெரிவித்தார். (௩௫)

அனித்த வானவர் பின்ஞொடாக் காலம்வந் தறுங்காற்
றனித்த மால்விடைச் சிருங்கமத் தியிலிறை கரந்தான்
விளித்தெல் லோரையும் விழுங்குமீ தெனவரும் விடத்தைத்
தனிர்த்த கையிலேற் றருந்தின னவருயிர் தரித்தார். (௩௬)

ஆறு காலக னண்டமை கண்டன னமலை
யூறும் வெம்பயத் தோடியம் முதல்வனார் யிடந்றைத்
தான தாமலா சாத்திறுற் பிடித்தயுந் தங்கிக்
கான நின்றன ராகக் காப்பெயர் விளங்க. (௩௭)

கண்ட வானவர் முனிவரு ளொருமித்தனர் கலங்க
மண்டர் காதலு மமலையை யாசனத் திருத்தி
மண்டு பேரன்பி னடித்தனன் சிருங்கமத் தியினிற்
றொண்டர் போற்றமக் காலமே பிரதோடமாச் சொல்லும். (௩௮)

மந்த வாரத்தி பதின்மன்றுத் திதியின்வா ளொளிசே
ரந்தி வான்கு சேத்தமண் டலஞ்சரித் ததிற்
சிந்தி யாதயிர் ... கடைந் திடவிடஞ் செனித்த
... யத்தயின் றிமை யோருயி ரீந்தான். (௩௯)

ஆக வாற்சனிப் பிரதோடம் விசேடமா மதமுன்
ஞேக மற்றன தேவர்பா முனிவரா ருவப்பின்
பாகு பாகனைப் பூசித்துத் தெரிசித்து வழுத்தித்
தீது தீர்த்தன யயர்முன்ற டிருந்தனர் சிறப்பால். (௩௯)

மழைக்கொ ருங்கிறும் வருபயத் தோடினும் வரிசை
தழைக்கு மாடல்பா டற்கவா வொடுதனி யிசைவிற்
பழைத்தை மாவுறி யோர்த்தவர்க் காண்கிறுங் கொடிது
பிழைக்க ருக்கெரு வினைபிர தோடத்தி லேகும். (௪௦)

போச னஞ்சய னம்புநப் புனல்படிந் திடுதல்
கேச வன்றெரி சனமென்னெய் தேய்த்திடல் கிளர்ந்த
[illegible] பேச [illegible] காசன மந்திரஞ் செபநூல்
பேசு மிந்த [illegible] கிரியையு [illegible] தோடத்தி லாகா. (சசக)

இரண னஞ்சுர [illegible] ம்பய மிரும்பசி யரோக
மாணு நம்பய [illegible] ங்கோ தம்மவ மிருத்து
மாணி வேதனை [illegible] யெலா மகற்றென வணங்கிப்
புரண காதனைப் [illegible] டத்திற் போற்றிடத் தகுமால். (சசஉ)

சங்கரித்தலால் விடத்தைச்சங் காரகா லமதா
மங்கன் மாலிங் தொ[illegible]ம்பிர தோடமு மாகும்
வெங்க திர்ப்பான் வீழுமுன் பின்விளம் பியதோர்
பங்க மில்லிரு பங்[illegible]மார் யாமமும் பன்னூல். (சசங)

சவ்வி யப்பய சவ்விய மூபவப சவ்விய
மிவ்வி தம்விடத் தொடரவின் னவருமவ் விதியாற்
சவ்வை கூர்ந்தனர் விடைசண்டன் முன்சென்று கலி[illegible]
மெவ்வந் தீர்த்தன சோமசூத் திரவல மென்பார். (சசச)

வேறு.

விடைசண்டன் விடைசோமசூத்திரம்வெள் விடைதொழுது விளங்குஞ் சண்ட,னடைகொண்ட சோமசூத் திரமீண்டுஞ் சண்டன் மழ விடையைப் போற்றி, கடைகொண்ட [illegible] பரன்ப[illegible] வணங்கி லொரு கலமிவ்விதி கன்கரச் செய்யி, னடை[illegible]கள்[illegible] பிரதோடத் தடிக்கொரய மேதம்வினை யினைத்[illegible]. (சசரு)

சோமசூத் திரத்தோது விதியுமின்று காள்கடை [illegible] தொழுது போற்றி, மாண்மசேர் வலம்புரித விடம்புரித நடம்புரினல் வணங்கிச் சூழ்தல், சேமமார் தருபலன்க ளொன்றுக்கொன் றுயிரமரத் தெளிந்த மேலோர், காமமாங் கோமுகை [illegible] கடவாமை கவில்பயன்மூன் றயுத மாகும். (சசசு)

புனல்பத்த வின்பாலோர் நூறுதயிர்க் காயிரமெய் பெருந்த வாட்டிற், கன்முற்ற பயன்பதிறு யிரங்கருப்பஞ் சாறுநூறு யிரத்தே ஞட்டில், லன்[illegible]இலக்கர் தெங்கினீர் கோடிமணச் சந்தச் சேற்றிற், கினமுற்றி தொகையனந்த மயரவர்செய் குறைபொறுக் கு மெம்மா னம்[illegible]. (சசஎ)

கிலைபெறுசா [illegible]னியவர்க் கியந்தாபித் ததன்பின்பு கிருதி திக்கிற் பலமுதவு மியற்[illegible]ஞ்ச கவ்வியத்தா பனஞ்செய்து பரிவா லெங்கு கலயிலகு புனிதமுறப் புரோக்கித்தி சானதிக்கிலிருந்துகன் [illegible] யிலகியவொன் [illegible]இன்குறுணியெழுத்[illegible] ளரியைக்குறுணியேனுஞ் செ

ன்டகவே பாத்தியங்த கெற்பாதி தண்டுலமேல் விரித்தே யங் கு,வெண்கடுகெட்டசிறுபயறு கடலைவே யரிசியட யொவ்வொன்றுக, கண்புறவே கொணர்ந்தவற்றின் மற்றீக்கு யொன்றுமே லொன்று க ஸ்காய்ப், பண்புறவவ்வடைவின்விரித்ததன்மீதிலட்டதளபதுமங்கீறி.

தட்பமுறு மேன்னளிரண்டை யிரண்டுபடி குறுணிநறுந் தண் ணீர் கொண்டக், கட்புலனுக் கழகுபெற யிலக்கணம்பெற் றுடைய கும்பங் கொணர்ந்து காம, ரெட்கிடைநெற் கிடைசெசேத் திரக்கி டைமாத் திரைவெளிவிட் டிழைநூல் சுற்றி,த[illegible]பமுறு பிரமருந் திர ஞ்சேர்த்தி விதிமுறைமுக் நூலுஞ் சாத்தி. (சஎசு)

அரதமனை[illegible] கும்பத்தை யத்திரத்தி னற்சோதித் தத்தைக் கட்க மந்திரத்தி [illegible] அழுவி யுபசாரத் தோயமெனி நூபங் காட்டிக் கந்தகற்பூ ரகிருதன் மணக்கமழு கதும்புனலைக் கனியு மன்பான் முத்தமுமா மகேசுரத்தாற் பூரித்து கவமணிபொறையா விட்டு. (சஎஎ)

சுத்தமுறு தருப்பையின்முப் பிரனிரண்டா லமைகூர்ச்ச திறவிச் சுத, பத்திரமவைத்ததன்மீது காலிகே ரமுமமைத்ததிம் பத்தைம் புல்லால், வைத்திலஞ் [illegible] வாயிலம்ப கூர்ச்சமுமேல் வாய்ப்பச் சேர்த்தி, யொத்தகரும் [illegible] முழம்பதிஞ் ரொருபானே றியற் றி லொன்றை. (சஎஅ)

சாத்திகிறை கும்பத்தின் கீழ்[illegible]டக்கே நுனியாய்க்கூர்ச்சத்தைச் சே ர்த்திப், பூத்தவன்பி னக்கா யி[illegible]சமுடன் பூதசுத்தி யந்தர் யாகமு,மெ ந்திபெறச்செய்துவிசே டார்க்[illegible]யந்தா பித்ததனுற் சிறப்பி னேங்குங், கூர்த்தறிவாற் புனிதமுறத் தன்னையுங்கும் பத்தையும்பு ரோக்கித்துக் கொண்டு. (சஎகூ)

செற்றியினிற்றிலதமணிந்தஞ்செழுத்தாற்சுத்திசெய்துநிறைகும்பத்தி லர்ச்சனைசெய் திடல்வேண்டி னதன்கிழா மாதாரஞ்சுத் தன்னைப் பற்றுறவச் சத்திமுதற் குடிலாந்த மருச்சித்துப் பரிவாற் போற்றி புற்றதனி மந்திரசிங் காசனமா கப்பாவித் தவனை யுர்த்து. (சஅ0)

சிறந்தவ சத்தியையுஞ் சிவாதனமுஞ் சிவமூர்த்தி யையுமர்ச் சித்தே
யுறைந்ததிரோ தானசத்தி நீக்கியுமா மகேசரமந் திரத்தா லுண்மை
நிறைந்திடு சனைக்கும்பத் தாவாகித் திட்டபுறத்தி னேயங் கூற
வறைந்தமனோன்மனியென்னுஞ் சத்தியையும்விதிமுறையிலாவாகித்து.

நிலவுமுமா மகேசரற்கீ சானதி தெண்டபங்கி கெகித்து நீக்கா
நிலகுமனோ மனிக்குமெழிற் சத்தியா திக்கிரம நெகித்தே பேய்ந்து
குலவுதிரு வடிவிளக்கி வாமத்தாற் சந்தனமுங் குளிரச் சாத்தி
மலைவறமீ சானத்தான் மலர்மாலை முதலியன மகிழ்ந்து சாத்தி. ()

வேறு.

தேவ சேனை மகாசேனை வுக்ர சேனை திறல்வீமா
தாவி லாத மகேசுவரா சருவா பரம சருவாய
காவா யிட்டே சுவாமிய காளிகண்டா பினகிசா
வேவில் துலியா னேவுசித வீச்வ ரகங்கர தாராயவென்றும். (சுஅகூ)

சிறீகண் டாய வியர்வாம தேவா கடேச திகழொளிசேர்
சறுவ சம்பு சங்கரனே சாவேர் தாய சிமவுலி
செறியும் புட்கலாயவர்த்த காய பஞ்சாக் கரதேக
விறைவ கமவென் றருச்சித்தேப்பம்புஞ் சிவனு கமவிதியால். (சுஅ௭)

வேறு.

பாத்தியம்பா தத்திலுமா சமனமுகத் திலுங்கொடுத்தார்க் கியமீர்
பண்பார்லேத்துசிரத் தினுங்கந்த மேனியினு மலர்மூர்த்தா விலுந்தூ
பந்தான், சேர்த்தியகா சியினுகேத் திரத்திலும் பழங்கொடுத்துச் சிற
ந்தகையில்,வாய்த்திடுஞ்சத்திரசாமராதி யாலுபசாரம்வரம்பிற்செய்து.

*ஆன்றமுதல் யாமத்திற் குளாவனமும் விடையுமிரண் டாம்யா
மத்திற், கேன்றமுற்கரன் னஞ்சுவியா மூன்றாம்யா மத்தினிற்பா ய
சத்தோ டப்பக், தோன்றியகா லாம்யாமந் தனிற்றதியோ தனத்தொ
ட்டி ரசமுந் தொண்மை, சான்றவுமா மகேசர்த்தா னிவேதனஞ்செய்
திடவேண்டுஞ் சாமந் தோறும். (சுஅ௯)

சண்பகந்தா மரைப்போது முதல்யாமத் தருச்சிக்க லிரண்டா
மஞ் சாமம்;பண்புறுகீ லோற்பலத்தன் னிருவாட்சி மூன்றதனிற் பாரி
சாத, மண்புபெறு கருசெய்த லொன்றதி யாவர்த்த மல்கு வென்
லோ, விண்பரவ வருச்சிடயர் விளம்பியயா மந்தோறுமீ விதிவ முரமல

இப்படிசெய் பிறமுறையா லருச்சனைமுற் றித்தூப தீப மீந்தே
யொப்பரிய மந்திரத்தா னிவேதித்துத் தூபதீ பாதி யோங்க
வைப்புறும்ம் மந்திரத்தா லுபசாரஞ் செய்துமவர் செபித்துத் தூர்த்
மெய்ப்புறசெய்திரேரதவருக்கியங்கொடுத்துவழிபாடுசேர்ந்தபின்னர்.

மவேதிவ தினையின்வியம் திருந்தசி வையங்குறுணி பாதி கன்கார் [ய்
விடிசுடர்ப்பொனூமுருந்திலெண்பத்தோராசியதன்மீதுவிரித்துமீதாய
வுவிவறவே யட்டதள பதுமத்தைச் சீறியத னவின் வாய்ப்பக் [டுக்,
கொடுவருபொன்னொலக்கமுந்சின்முக்கமுஞ்சிலேலறுமுருக்குறிக்கவேன்

அக்குலகான் னிலேலறு மூன்றிலே ஞான்சத்தாத் தகடு
க்கிப், பொக்குமுமீர் மகேசாவிம் பத்தைபுந்தப் பொற்றகட்டிற்
செய்து பொற்புத்,தங்கியகவ் வியத்திறு லபிடேகஞ் செய்துமுறை
தனைவா வன்னைக், குங்குமுறு கருடனைமா திரர்பாதிட் டக்தமனபு
தோன்றச் செய்து. (சுசு௦)

விம்பத் தினையந்தப் பதுமதளத் தினிலவமைத்துப் பிறழா வ
ன்னம், மியபத் தியாசமனர்க் கியங்கூட்டி யருச்சிக்கும் படிகே
ண் மின்கிடு பாருவமுகு மாசனத்தன் மந்திரத்தாற் பூசித்துப்
பொலிவின் ஈரு, ஏரியவட்ட சந்தன் மந்திரத்தி னலருச்சித் ததன்
மே லாக. (சுசுக)

பூருவதிக் காதியதன் மாதிகளைப் பூசித்து விதிக்கி* லீதி
கூரயதன் மாதிகளர்ச் சித்துமந் திரங்கா சனமாய்க் கொண்டு
தேருமுமா மகேசபீ: தேவதரியம் பகசோம சுந்த ரேச
வோர்சருவ வீமமகேசரா லயசிறீ நீலகண்ட வென்றர்ச் சித்து. ()

கேசித்துச் சத்தியா திகளாலே தெண்டபங்கி கெகித்துப் புந்தி
யோசித்து வித்தியா தேகமுமா வாகித்தே யுமாம கேசம்
பேசுற்ற சருவபாவ விருத்திதயம் பிறகுமி நீம்சி காய
வாசிப்பொற் புறுசருவ வயிரவரிய சாமர்த்திதா யவெவ மன்னும். ()

பகர்தருமம் மந்திரத்தோ மிமாமகே சபஞ்சாக் காமுங் கூட்டி
த், தகவுறவா வாகித்துத் திருவடியும் விளக்கியிருத் தியுஞ்ச யத்தாற், றி
கழ்தருபாத் தியாசமனர்க் கியங்கொடுத்துக் கருப்பூர திகனவேதித்
தே யகமகிழ்சந் தனமலராம் மந்திரத்தாற் சத்தியலங் காரஞ் செய்தே!

---

* விதிக்கு-முறை.

பத்தர்புகழ் சருவவயிச் சுரியமக தேவசர்வ மாவ [illegible]
சத்தியோ வாமவகோ ரேசதற் புருடவீ சான [illegible]
பித்தனுறு [illegible] திரங்களிலச் சனையிற்றி யெழிற்றூப தீப மீக்கு
நித்தமிருந் தியுஞ்சயத்தா லமுதெ [illegible] ததாம் பூவாதி நிவேதித் தேத்தி. ()

மனக்கமழ்தா பதிபஞ்சத் திரசாம் ராதியணி மாறப் பண்ணி,
வினைவிருமிருந் தியுஞ்சயத்தாற் செபித்துமலர் சாத்தியுளத் தெண்ணிற்
றெவ்வாக், குணங்கொளுநீ கொடுத்தருள வேண்டுமெனப் பிரசாத
மையுட் கொண்டே பின்னர், துணைக்கழிவி னிடபவர்வி மாத்தம்பூ
சிப்பாது முவகை கேண்மின். (௰௧௪)

விரவுபுக ழான்மார்த்த விடபத்தைப் பஞ்சவ [illegible] யாதி
திருமுமைக் கியாதியபி டேகஞ்செய் தேதிசு [illegible] ருடைச் சாத்தித்
தரைபுகழ்தேன் [illegible] வெழுத்தருளப் பண்ணியிரிரிகாயசர்வ
பாணபூ தத்தரும [illegible] பவெனு மந்திரதாற் பரிந்தர்ச் சித்து. (௰௧௫)

வந்தகீ [illegible] ருடைசத்தி யீச்சானு ளக்கிரியை ருங் கொட்டு
விதமுற்ற சேத்திரத்தி லக்கியா நித்தனிருஞ் [illegible] லாதி
விதமுற்ற பாசத்தி காதுபா தந்தி [illegible] வேத [illegible] தத.
நிதமுற்ற தருமம்வா திரோதைபணி [illegible] தனித்பவ [illegible] னித்திச சி

பாவித்தே யிடபகர் பத்தியோ [illegible] வாளுறும் ப [illegible] ளிப்
பூவொத்த செய்யதிரு வடியி [illegible] வெள்ளியறும் பூவுஞ் சாதி
மேவுற்ற கருப்பூரம் விரவு [illegible] சாத்தியுற் கரித்து [illegible]
நிவுற்ற மணக்கமழ்தூ பந்தீப [illegible] கொண்டு நிவேதித் தேத்தி. (௰௧௬)

திடமுறுதாம் பூலமிவே நித்தரிய தூபதீ புகழ் கலிசி
யிடபகாயத்திரியான் மலர்சாத்தி கோத்தமருக் கித்தகை யிக்கே
மடையுடனுன் மார்த்தவிக்க முன்புகலும் பிரதோஷ விதியா லன்பி.
ணிடமுறுபத் திவிற்பூசித் திடவேண்டு பல்வா றிங்கியம்பக்கேண்மின்.

விதிமார்க்க [illegible] காலயிடே தம்பண்ணி யீசான தனத்தின் மீதே
பதிவாகப் புகழ்த்தமைத்துப் பூசாதிசெய்மார்க்கமுற்றும்பண்ணிற்செய்தே
துதிமார்க்கத் [illegible] ரதுவனத்தில் வேண்டுவன பிரசாதத்தையுட்கொண்டு தூய
கதிமார்க்க முடிவுகிரோ [illegible] ர்க்கியமும் கொடுத்தன்பு கனிந்து பின்னர்.

குண்டத்தி னிடத்தலைந்து குண்டசங்கக் காராதி பூர்த்தும்
பண்டுற்ற விதிப்படிசெய் தக்கவித யப்புனிதப் பதும மீது
மண்டுற்ற புகழு [illegible] மேசனைய வாகித்துநிவேத னப்பேய் [illegible]
தொண்டென்ற மகேசரத் [illegible] ராதுவையா யிரமெண்ணாலோமஞ்செய்து

உருப்பதி [illegible] திருத்தி யுஞ்சயத்தா னெய்யிக்வை ரோமம் பண்
ணி, யருத்தி [illegible] பிரதிவிம்பங் தனிலவியோ மவியாபி யாதி யாகப்,
பொருத்தியவென் பத்தொரப தமந்திரத்தாற் புகல்வரோமவொண்
டிற்கை வைய் [illegible] த்,திருத்தருமா குதியென்ன வைத்திகழ்வென் கதி
கவலை துவை [illegible] போடு. (௨௦௬)

நற்கடலை காயுருவி யரிசிவே யரிசிவிளா நறிய தூப்கசெ
நெற்பொரியி [illegible] வுதானி யங்களினு ணிறைதருமா குதிவ மூதாத் [ச்
சுற்பனமா மொல்வொன் றிற்கொண்பதுமந்திரமாகவோமம்பண்ணி
கிற்பாமா யெவிவீதாக விம்பத்திற்செயுமோமஞ் செப்பக் கே [illegible]

பாவெய்தேன் கலந்துதிரி யம்பகமா மிருத்தோமம் பண்ணிப்
பின்னர், மேன்மைபெற சருவபூ பம்புதிய மவர்பிருத்யுஞ் சயத்தா
லவிக், கானமர்தாம் பூலாதி யியம்புதிரி யம்பகத்தாற் கமழ் [illegible]
ஞ்செய்தினியபூ ராதிமந்திரங்களினுமோமமியல் [illegible] யதே.

ஓமசமா [illegible] யுப்பண்ணி யாமந்தோ ஷம்பூர்ச யோம மெல்லாங்
காழுறவே, [illegible] தற்பி ருவம்பா மார்க்கத்திற் கரிசதிர்க்குஞ்
சேமமிகு [illegible] புறக் கனைத்தி [illegible] கோராத்தி ரத்தைச் செய்வே
தாமுறவா லாகன்றுசெய் தன்பின் [illegible] புகன்றதன்மக் திரத்தி னாலே.

புகல் [illegible] வெண்கவிக [illegible] ர்தருபங் கயப்போதா லொ
வ்வொன் றிற்கே, [illegible] வாய் [illegible] மா யிரமாக விதிமுறையி னிய
ற்றோமம், மசைவுறுசி [illegible] சாக்காத்தர் ஓருப்பதினு யிர்த்
து [illegible], கசைவுறுகுண் டத்தினுக்குக் கிழக்காக வந்திருமண் டலமு
[illegible] டு. (௨௦௭)

உத்தரமண் டலத்திலக்கர்ப் பெலிதென்றி யுபா [illegible] சபதப் பெ
லியு முன்னமைப்,பதிபெறச் சருக்களையும் பழுமமு [illegible] கூட்டிப் ப
ரிவா விட்டு, நித்தியமாம் பூராதி மந்திரங்க ளாற்பழு [illegible] சர்ங் கனாதே
னைப்பா, வித்தனையொன் றுபமத்தித் தொல்வொருமக் திரத்திற்
றோர் யப்பத் தெண்ணி. (௨௦௮)

வான் றிபவா [illegible] தெசெய்தங் கோமசமாப் [illegible] திபுமுடித்தே [illegible] யர்குண் டத்தி
லுதுக்குவ [illegible] பிரதி விம்பத்து மதினி [illegible] மருங்கு [illegible] பத்துங்
தோன் [illegible] வக் கும்பத்தி னின்றுயிலிங்க [illegible] துமுறைத்தி [illegible] வேதொன் னுா
லேன் றவிதி வருவாம நுத்தியா பனம்ப [illegible] னி யிறை [illegible] யேத்தி. ()

பறையவிலிங் கத்தினுக்குப் பாமுகவர்க் கினிமை யுதித் தப் பண்பா லனற், றலைதரவாத் தியமுழங்க லவ்விலிங்க ம...த்திலெழுந் தருளப் பண்ணி,யிழைதருகும் பம்பிரதி விம்பமிரண் டின்கிராம வல்லு செய் தேத்தி, விழைதருபுண் ணியதீர்த்தத் தத்தியா...ரணஞ்செய்து மீண்ட பின்னர். (௬௰)

ஆசானேர் ...பதநிற் பீடத்தி னினிதினெழுந் தருளப் பண்ணித் தேசுறுங் கேசரமு குண்டலா திகளிலலங் காரஞ் செய்தே காசார்வெவ் வினைதவிர்க்கும் பதத்திலபி டேகிவே தாதி காமர் ...சத்தோபு தாபதி பங்கனுப சாரஞ் சேர்த்து. (௬௧)

அருளாழிந்த் தியுஞ்சயத்தான் மலர்செயித் தச்சாத்தியஞ்சட்டா ங்கத் தோயி,தருவெனவீழ்ந் தடியணங்கிச் சருவாப ராதமனம் பொ றுத்தா லென்றுக்,கிடை...ருளால் யான்விரும்பி வேண்டியவெல்லாமரு ...செய்வாயென்றுங், குருபரன்பூ சனையாற்றி யவனருளைப் பெ ற்றுள்ளங் களிர்த்து வாழ்ந்து. (௬௨)

அருணவுத யத்துமற்றை காளறுட்டா னம்பூசை ...முடைவி னுற்றி, வருணமிகு மறையவர்போ னம்கேசுர பூசை...மரபிற் செய் ததே, கருணைதரு குருப்பிரசா தம்பெறப தான்கொண்டு கைவரப் பூசிப், பொருணினைந்தில் விதி...ய சிவபாத மகர்க்கேயாம் புக ன்றே முண்மை. (௬௩)

இப்படியா கமவியம்பும் விதியாலிவ் விரதத்தை ...செய் விப்போன், செப்புமவற் கேயட்ட வயிச்...ரியஞ் சம்பத்துஞ் சிற...ம யஞ் ஞான, மொப்புமுந் தியுமுண்டா முரைத்தனமிப் பிரதே... த் தன்மைப் பேறு,முப்புவனந் தொழப்பெற்று ரனப்பிலாச் சரிதை சில மொழிவன் கேண்மின். (௬௪)

வேறு.

கருப்பை ப...ன்றவி நீத்து கெய்யுணக் கருதி
விருப்பி னுர...ரி யசைப்பவிட் டொளிர்கொழுந் தால
வருப்பு தம்பு...தானவத் தோற்றமு மழுந்த
திருப்பொன் ...லியும் பெற்றுமா வலிபெ...ர்ந்தான். (௬௫)

தாளை மன்ன...ச் சீனிவாழ்...சந்திர சேனன்
...ான பூசைகள்... டைமக ...யத்துமன் மனைசல்
...ான மேதரு ...சைசெய்த...ஞெம் வாழ்ந்தா
ஞானந் தீர்வு... பெற்றன ரி...வரு மோவார். (௬௬

புரமெ ரித்தகா...ழி புகழுமா...னைத்திற்
பாலை யாவின்ப... லாட்டியே வ...த்துசெய்து பாவில்
விரவு வெம்பவ நீக்கியே வீடுபெ...ய்வார்
திரம தாகிய ...ர்ச்சனைப் பேறுசெப் புதுமால். (௬௭)

விண்டு வேமுதல் வானவர் வேதிய ராதி
தண்ட மில்லதோர் மானிடர் தந்தியே ...
மண்டு பன்னிரு கங்கள்வான் கதுமன் ...றனை
யண்டர் நாதனைப் பூசித்துப் பெற்றமத் தியாவும். (௬௮)

வேறு.

மகதநாட் டொருமறையோன் சக்கி ராங்கன் மைந்...ரு திரிதி ராட் டிரனென் பேரோன், புகலருந்தங் குல...ருவி மதுவு னன் பான் போந்தபொழு மகட்புணர்ந்தன னவளோ டேகிக் கையுறு ...க் தனவனத்திற் செழுமண் கொண்டே லிங்கம் வா...த்துவி ...யாட் டிற்று...,றைபெறுவா னுகரனுப் பூசித் தீசன் றனிகடத் திற் குடமுழவ... மிசைக்கப் பெற்றான். (௬௯)

பப்பராட் டினில்விளங்கும் வளஞ்சே ரோரூர் பகவதிவாழ் சுபன்மக னசித்த னென்பேரோன், ...பிரா...குலவொருவிக் கள்ளு ண் காம விருப்பினனுக் கள...ழுக மென்மேற் செய்வான், செப்பரு...ர் பார்ப்பனியைக் கலவிற் சேர்வான் றிரண்முலையைத் தனைச்சுரனென் ...த்தேத்தி, மைப்படியுங் கண்டனெதிர்ந் தருந்தா னல்க மன்மதனு முலகாளை வழங்கப் பெற்றான். (௭௰)

...மாளவதே யத்துவதி னவப்பேரூரில் வாழ்கனிதநூன்மறை ...பான் கிருது வென்போன், மூன்றுபொய்க் கள...ழுகைப் பொ ...ன்னகைக் கிரண்டே மொய்குழல்வே சையர்க்குதவி ...நம்பன், ...றுபுன் புலைச்சியைச்சேர்ந் துழனுன் வாசக் குழன்மலர்ப்பூஞ் ...டை...ண்...ரவைன் செல்ல, வேளையிதென் றேபறித்தா ...னிந்தா... நீ...வீழொர்ப்பூத்தேவனுக்கென் றான்றுஞ்சேர்ந்தான்,

வேறு.

அறிவிலார் வி...த பூசை யளித்திடும் ட...னீ தென்று
...லா த...ரு னிற்கும் பிரான்றனை புணர்ந்து பெட்பின்
மறுவலா மெத்தாற் பூசை மரபினிற் செ...தோர் பேற்றைக்
குறி...ற்த தேவரே சொல்வார் குழகனே யவர்வே றன்றால். (௭௨)

எழுசுயம் பிலிங்கந் தன்னிற் சயன நிவ் வியத்தி ருப்பி
மழுவலா ளுரி டத்தி னிற்றன்மா நிடம்வி னேதல்
செழுமில வேந்தன் கோயில் சேர்த்துறை செய்கை போலாம்
பழுதில்சற் றருவ ரம்பின் பகுதியைப் பகர்வாங் கேட்டியின். (௫௨௩)

குருமகத்துவம்.

முக்கணன் புலைப் பாகசேர் மூராரியே முதலோ ருய்யத்
தெக்கணு மூர்த்த மாகிச் சிற்பர ருபதே சிப்பாள்
றக்கவெந் பிமையங் கோனந் தடங்கொள் மய்ந்த னந்து
மிக்கபிச் சோட னத்தின் பொருப்பினும் விருப்பின் மேவி. (௫௨௪)

நற்பொரு ளுபதே சிப்ப கால்வரைக் குரவ ராகி
யிற்பரந் தெளிந்து ஞான தேசிகர் சிறப்பின் வுயவிப்
பெற்றுமு தமது நாமம் புனைந்தபி டேகஞ் செய்ய
விற்பொலி மண்ணில் வந்தார் விழுத்தவ விரத மேலோர். (௫௨௫)

குருபரம் பரைபு கன்றே மன்னவர் நிலைமை கூறி
லொருவனே யுலகில் யார்க்கு முன்னிருந் துணர்த்துந் தேச
னருள்வழி சேர் யாரு நமையினைப் பூசை செய்வார்
மருவுமச் சேடர் தன்மை யுரைக்குது மரபிற் கேண்மின். (௫௨௬)

சீடரிலக்கணம்.

வேறு.

சீர்படிக் திங்கான் முன்னர்ச்சீன ருட னின்றிடி விருத்திடல் கி டத்த, லோர்வற வுறங்கு முன்னர்த்தா னுறங்க லுண்டதுமுன் னுண வு ரை வெறுத் கேர்பட வுரைத்த லறம்பழி கூற லிகழ்ந்திடு பணிவி னை மறுத்தலு, சீருட் குருவை யன்றியோர் தெய்வந் தேறிடல் சீ ருக் காகா. (௫...)

தம்முளத் தியைவா செய்யினு மிடரே தரினுமஃ பிரிவினை நினை ன்றே, செம்மையார் குருவின் செய்கையி லொரு பே தெரிதற்கு வத்தினுக் கியைவா, வெம்மைமா சுறினு மற்றதனை வகுப்பது ம் புகழுறம் விட்டு, மெய்ம்மையான் மற்று மிழப்பது மெய்த்த நிலை விடல் சீடருக் காகா. (௫௨௮)

அறைந்திட லருள்பெற்றமைற மல்லா துரைத்திட லெவ்வலை ன் றமைத, விறைத்திடு பொருள்பே றதிவதா லுரைத்த லகப்பரிப்

பாகவேடிகழ்த்தல், துறந்திட வெனம் பெரழவன கூறல் கோட்டு கொண் டியம்புதல் விருள்சேர்க், கறைந்திடு செவிச்சொல் வேத வி றைப்பு ருணர்த்தரு சீடருக் காகா. (௫௨௯)

இடம்பெறு யாதொன் றுரைத்தலச் சந்தியிற் றேசிகன் சீர்த்தியை ய ன்றி, மடமையாற் பாடல் பொருளவா துரைத்தல் வழுத்தரு தவித் தல்சொன் பழுத்த, நிடமுறக் கொடுத்தல் ... நிரவி யம் புசித்தலிந் நிதே, றைபமி பெரும்மை யுரைத்திட றேட்டு சாற்றுதல் சீடருக் காகா. (௫௩0)

முன்னசை யெமா வருவு ரணிந்துவேடத்தேர டேனா தலம்பு தல்வன் றன்னிழ றம்மேற் படுகலா சான்பேற்றமை துரிகையைபோ ரப்படுதன் மன்னியே பீருக்கு லத்தின்மேலிருத்தல்வதனை தாளை செந்தல் பன்னரும் குரவன் மு செலன் மறுமைப் பற்றுள சீடருக் காகா. (...)

சயனமா தனம்வா கனம்தி யடிவத திரங்குடை யிலமா பானம் றுறுது குளிர்பூச் சந்தனந் தரித்தல் பாதமுன் றுளக்கல்பல்விளக்கல் வியனுறு மனைகொள் பாதிலை யருந்தல் வியத்தே சிகன்முன மாகா நயனுறச் செய்யுஞ் சீடர்தம் மியல்பு நவிலுவ னருகுறக் கேண்மின். ()

நெறிகளிற் பயமா யிடத்துதீ சீடத்து ... யிதுங் குரவன்முன் சேறல், செறியுமற் றிட்டுத்தி பின்செலல் பிறதோர் சிந்தையற் றரு ட்டிரு வடிமே, பொறியிய ... சாயை போல்விடா தமர்தல் பொ ருக்துதன் றீக்குமுன் புகு ..., கூறிபட வாரா வகையொரு சிருத்தல் கூறிய சீடருக் கியல்பாம். (௫௩௩)

தன்னரிய ரெனினுங் குருவுமம் வைத்தோர் தமைப்பரம் பொ ருளென வுணர்ந், வன்னுமான் முதல மூவரே யெனி கற்குரு வார்ளடைக் திலரே, லென்னனைத் தவரைக் கைவிடன் முத்திக் கி டைக்கிழுஞ் சீடருக் கியல்பாம், புன்னியப் பொருளாய குருவிலே வ ரு தூ போற்றுவோ ரீசன்வே றன்றால். (௫௩௪)

சிவனடியாரிலக்கணம்.

நம்பவுக யாசா மெனர்த்திடத் தெளிந்து பதியசு பாசமூன் றுணர்ந்து, வரம்பெறு மெய்ம்மைச் சிவனடி யாருக் கிலக்கண முன வகைவி ருக்கி, விரம்பிய விருபான் மூன்றுறு வித்மா நிகழ்த்திடத் புதிதுவி லொருபா, லுரம்பெறு முட்டில் சதுதொகை யோங்கு மு ன்னத்தின் முன்றமைச் சிமோல். (௫௩௫)

சொல்லுமு விதயா யிலக்கணத் தொன்மைக் கேதுவுடை புறம் பஃறுணரைக்கே,மல்லல்சேர் பூதி யுருத்திர வக்கம் புனைதலே நிகழ்வுடையர்ச் சித்த, வல்லணி கண்டற் போற்றல்பேர் விளம்ப லறஞ்செயுங் மாக்களை கேட்ட,வெல்லையா லயங்கள் போற்றலுமிமைய, யன்பர்க் குதவுத லவுரொடுந் தடத்தல். (௩௧௬)

ஒப்பிலக் கணம்பத் தினையிய துரைக்கின் விழுமிதங் கண்டத் தட்கவட்டன், மையணி கண்ட வியற்கையை புணர்ந்து மகிழ்வுரா நாத்தடித் தெழாதல், மொய்ம்கவை துடித்தல் பூதியார்த் தனித ன் முழுதுமன் கக்குவாந் கிடுதல்,செய்யதம் மேனி மயிர்ப்புறம் புளக்கு செறித்திடல் குறைவிய ரரும்பல். (௩௧௭)

தன்பெச மன்றி விளம்புநாப் பெயர்த்தி டனதுடனக்கீர் தழைத்து, கண்பொழி சொரிதல் பரவச மாத ஞதலுமெயப்பமித் தயர்த, வன்புற வுன்றித் தமுளத்திலக் கணமுன் றடுசெழுத் துன்னன்மா ன்தத்தா, பின்புவு புனைப் பேசினத் தன்னை யிரண்டற வென்றெனக் காண்டல். (௩௧௮)

எம்மையாள் பெருநந் தொண்டரிற் றிகழு மிலக்கண மிருப த்த மூன்றனு, செம்மையா வுரைத்தே புகலிலக் கணத்துட் சிறந் தபின் மூவிலக் கணமாம், தம்முயிர் புரைமு முத்தமத் தவரைத் தனி முதற் சிவனெனத் தருமான், நம்முயர் குலக்கம் போற்றுமத் தொண்டர் பூசையே முதன்மையாம் பூசை. (௩௧௯)

இல்லறத் துறவென் றிரண்டுஞ் சரித்தே யியம்பிய சிவனடி யாருட், புல்லறத் தொழுகா வில்லறத் தினர்க்குப் புகலுங் கிரியை யின் வழுவி, னல்லற சாத்தி யால்வரு வகையு மாற்றிய துறவறம் வழுவிற், றுல்லற மாகும் விரதமம் புரிபி னாகலாற் சாத்தியிற் றெனயா. (௩௨௦)

அறவியலிலக்கணம்.

வெண்டுகின் முதலாம் பஃறுகி றரித்தல் விரும்பித்தாம் பூசி னதை யருத்தல், மனமொடாவிர் பொற்பூண் மணிக்கொள்சக் தாதி னிதையர் புணர்ச்சியாஞ் சித்தல்,கண்டமே லன்றி மயிர்சருங்கியக் க்கனைஇடல் கோபமுற் றிடுதல்,பண்டையோ ராசர பாசத்தை ய டைதல் பற்றறு விரத்தியர்க் காகா. (௩௨௧)

காவியுக் தரித்தே யரசர்தங் கோயிற் கடைத்தலைச் சேறலா ல யங்கள்,மேவுறப் பரித்தல் பொதுமடங் கழனி தருமத்தின் பொ

துப்பொருள் விழைதீ, பிறவர்வா னரசர் தேசிகர் வேசை சினகரத் தடிச்சியர் பரத்தை, யேவமார் விருவை வேதிய ரியர்பொன் னேற்றி ல் விரத்தியர்க் காகா. (௩௨௨)

சீசர்கைப் பொருளா யத்தனை பரிப்போர் தீப்பொரு ளிரை ப்பசு விலைப்பொன், ஈசனு லயங்கள் பரிப்பவர் கோயிற் றொழும்பி னரியறுபரி சார, பரசிலகற் றச்சர் கொற்றனுற் சிறப ரட்பவர் னிகர்திலர் சாரர், பேசுமீன் வலைஞர் அரைமது வுண்போர் வெரும் பொருள் விரத்தியர்க் காகா. (௩௨௩)

நசைபுறு காமவிருப்பினல் விதவை முதலிய நாரியர்த் தோய் த, வின்விலைத் தானிற் சொப்பனைக் கிரியம் விழுத்திடச் சாத்தி கேர் செயாதல், மிசையறு மன்னை குக்குடமின் டத்தின் மாத்தி னைகளிரு பிண்ட, மைசவருத யன்றி யவாவிரு வதிகமிசைந்திட ல் விரத்தியர்க் காகா. (௩௨௪)

ஓரிடத் திண்ட விருத்தலோ டொருவு றுபேர்ருள் விரும்பியா சித் தல், சார்தருங் காமங் குரோதமே மதன்மே விடல்பொய்கொள் சத் தியஞ் சாற்ற, லாருஞ் சிவவே டத்தினர்ப் பணியா தகர்தையா பிகசுதி று மாத்த, லருமை யபரெதத் தந்தமக் காக்க ஈற்றவ விரத்தியர்க் காகா.

தேசுதரு விபூதி சாதனத் தினோதக ரு செய்திடல் தாவியஞ் சி னை, வளர்முழுத் தாமண்மே றுடுப்பதை யன்றித் கீழ்தழைந் திடவரிக் குதித்த, லன்பிலா துண்டிப் பொருட்டுமுற் பத்தி வரைத்துதாம் பல ருமே யயிறல்,விளையுநந் திரயா தருசெயல் பொன்றே டெனர்கொ ளல் விரத்தியர்க் காகா. (௩௨௬)

தேசிக னருளிற் பாக்கிய மேற்றித் தீக்கையிற் கதிரா யன்பா, னேசா புறைவோ ரில்லினே ழிடத்தி னியமமாப் பிச்சையேற் றுரைத்த,வாகிலென் பின்றட மருந்துத லன்றி யோரிடத் தேத்தினி தருந்தல்,லாகிவா ரனேக்க னோறிடே யிவர்தன் மாதவ விரத்தியர்க்காகா.

ஆதலாற் புகலும் வழுவறு குருவா றதிகார மருணிலை நிற்கு, மாதவ விரத்தர் பரம்பொரு ளென்றோர் பெருமையைப் பெயர்வுகுத் துரைப்பார், திகழு சரியை கிரியையர் யோகர் தெளிசிவ ஞானிய ருணர்ந்தே, யோதுறு பொருளாய்ப் பிரமமா மூர்த்தி விசேடமு மோ ரைக்குதுஞ் சேகன்மின். (௩௨௮)

94

பிக்ஷாடனவடிவம்.

ஆதியும் பரம வொருவனே பொருடான் மகேசுரப் பிரிவினிற் றோன்றி, மேனுமை யுடையாயி னிகழ்கமு மாகி யுயிர்தர வன்னோடந் தனுமாக, நிகிலசுத் தரகா யகரெனும் வடிவாய்ச் செப்புங்கேசகாரந் தீர்த் தருளு,மாதொரு பாகத் தருவமா யாண்பெண் மன்னுயிர் புணர்த்திடப் புணர்க்கும். (௫௪௯)

அம்பிகை கரந்தொட் டணிமணஞ் செய்தே யாருயிர் மணவி னைமுடிக்கு,மும்பர்சூழ் மணக்கோ லத்தொடு மேனோர் சேறைந்துவி ரண்பெண்ணோ டிருந்து,மெய்பிராட் டியொடின் னுருவொடுங் கலந்தே பெண்ணொடாண் புணர்ந்திட வியற்று தம்மமா யிருத்தம் பிகைகுக னொடுங் தனையரோ டுறவுயிர்க் குதவு. (௫௫௦)

அரியுல களிக்கத் திகிரிதந் தருள்வா னுருவொடுத் தவனிமன் னுயிர்க, ளரியபோ கந்துய்த் திடச்செயு முதன்மு வருவொடுத் துயிர்த் தொகை யனைத்து, முரிதரு மாய நூலருக் குமமா முச்சட மொடுத்தி டச் செய்யும், பிரிவிடுங் கலமா மூர்த்தியா யுயிர்கள் குருவருள் பெற்றிடச் செய்யும். (௫௫௧)

எம்பிரான் பிச்சா டனவுரு வாகி யிருந்துயிர்க் குதவுமெய்ஞ்ஞானம் பம்புகங் கான வேடமா யிருந்து பல்லுயிர்க் கோதினை யளிக்கும் வம்பலர்க் காமற் காய்ந்திடு வடிவாய் மன்னுயிர் காமித் திட வே யிம்பரினளிக்குங்காலனையுதைக்கு முருவொடுத்துயிர்ப்பயமொழிக்கும்.

சலந்தரற் கோறு முருவெடுத் துலகுஞ் சாற்றுமா தவர்தவம் வளர்க்கும், வலந்தரு புரஞ்செற் றிடும்வடி வாகி மாற்றுமா ருயிர்க்குணத் திரைய, மலக்கெழு கார ஸிங்கவெவ் வுவிங்க நீத்திடு சாபத்தி னுருவாய்க், கலந்திடு பாசங் கழித்துபல் லுயிர்க ளிலைபெறக் கருணைசெய் தருளும். (௫௫௨)

கருவிடு தகரு முருவெடுத் துயிர்க்குக் கைங்குமா ணவமல மகற்று, மிருதலை தான்ஞான் றிரிரு மருப்போ டெழுகைசேர் பிரமமே மூர்த்தி, மருவுயர் கிரியை ஞானமு தறிவு மன்னுயிர் தெளிந்திட வளிக்குந், தருமமே யுருவா யுயிர்க்கெலாங் கருத்துட் டருமமே பொருளென நல்கும். (௫௫௩)

வயிரவக் கடவுளுருவமா யுயிர்க்கு மன்னிய துறவினை யளிக்குஞ் செயிரறவிடைமேலிருந்தருள்வடிவாய்ச்செகத்துயிர்க்கினிதுபேறுதவு மியர்விலச் சிரசே கரவடி வாகிப் பிறப்பொழித் தருங்கதி நல்கு முயருமா னந்த நடேசனு முலக முவகையிற் சிறந்திட வளிக்கும். ()

கங்கைவே ணியிலும் வடிவெடுத் தாரெண்ணகந் துடல்புகக் கட்டுத்,தங்கமா யிருபத் தைந்துதேர்ந் தாற்றின் றெருளுறு புண்ணுயிர் கடக்கு,மெய்ஞ்ஞானமாய் நின்ற பரம்பொருள் சேர்ந் தருள் புதிய விப்பரிசுருவாய் மோக்குமப் பிரமஞ் சென்முதற் சிவன் றுவாதசாந் தப்பொருட் சொக்கன். (௫௫௬)

வேறு.

உறைவதுநேன் மதுரைநகர் சாத்தன் சிற்ப னொக்குறென்றுசத்தமா தூக்கனை மேல்பா, லுறைதருமல் லாண்டதின்னோ டாண் முருகர்தன் றுர்க்கை வீர பத்திரனுங் குலப்பின் மேலிற் குறைவிலா டாற்காளி காமச் செல்வி கூறியவிக் ககர்காக்குங் கொற்றமுதா, ரிறைபுருவம் மதன்பெருமை யனந்த கூடல் வெள்ளறுயும் பன் னுரறு மின்றுமிதைச் சொல்லும். (௫௫௭)

இன்னமுறை கலைகியல னாதித்த வாதிற் செம்பினிசிக் கதை படிப்போ ருரைப்போர் கேட்போர், ருன்னுமிவ கதியடைவ ருண்மை யென்றே யுரைத்தனன்மா மலைமுனி யுரைப்பக் கேளா, மன்னுமுனி வரர்துதித்தும் பின்னுஞ் சொல்வார் மதுரைவசிப் பவர்பயனும் வசித்து ளோர்கட், கன்னியர்கே யத்தருப காருஞ் செய்தேயப் பயனும் பெறுபயனுஞ் செப்புகென்றார். (௫௫௮)

பத்தாவது இலீலாசங்கிரகவத்தியாயம்

முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் – ௫௫௮.

பதினோராவது

அற்புதன்முதலானவேடர்முத்திபெற்றவத்தியாயம்.

எண்ணருமா தவமுனிவர்க் கிருந்தமிழ்மா முனிபுகல்வா ரினிதுகேண்மி, னென்னலஞ்சேர் தருகாதை புதியருந் திரவக்க மயக்கு நூறு, தொன்னலஞ்சேர் சிவனடியார்க் குக்கிருகஞ் சேத்திரந்தொன் மடமுண் டாக்கிப், பன்னலஞ்சேர் மதுரையினில் வசித்திடநல் கினர்பலத்தைப் பகுத்தார் சொல்வார். (௧)

உரைத்ததிலெவ் வோர்களுக் கிமையவராண்டு டெவ்வெறின்று புறநாட் டெல்லாம், வரைத்ததொகை யெவ்வளவுண் டவ்வ ளவுகாலமுமீசன் கயிலை மேவி, நிரைத்தசிவ கணமாகு மெய்ப்பாவ

ஞ் செய்யினுமப் பாவ நீங்கி,விரைத்தமலரித்தியந்தா ரானருளான் முத்தியும்பின் மேவு வாரே. (௨)

வேறு.

என்னவின்மா னிடரிக் கதம்பமா வனத்தி னிருந்திங் கிவனடி யார்க்கு, மன்னிய தான தருமமுஞ் செய்திநாடொறு மவர்க்குப காரம், பண்ணியே யந்தத் தலத்திலே [illegible] றியார் பவமகன் றுயர்சிவ லோகத், தண்ணலா ரருள்பெற் றுறைந்தனர் தலத்தை யறிந்துசெய் பவர்பய னெளிதோ. (௩)

ஆதிகா லத்தி னிகழ்கதை யொன்றின் [illegible]றிறங் கேண்மெ னப் புகல்வான், காதுவெவ் வில்லேவேற் கிராதர்தங் கோமான் கடிய தன் மதனென வொருவன், தீதினை யிழைக்கும் [illegible] ராவடார்க் கெல் லாஞ் சிகாமணி யெனத்திரிந் திழல்வான், சோதிசேர் பிறைவே ணியைத்தொழு தறியான் றொழுஞ்சிவ நலமென் றறியான். (௪)

அளவிலா வதுக்கஞ் செகுத்துளான் றொரு மாவிறன் மறைய வர்க் கொன்று, ளவில்லா நரார் குயிர்க்கொலை செய்தா னளவிலாப் புட்குலம் வதைத்தா,னளவிலா விலங்கு வீட்டினான் புவியி லதிதியர்க் கன்புசெய் தறியா, னளவிலாக் களவு செய்வது மன்றி யவன்செய் ப பாதக முவதோ. (௫)

அன்னதோர் வேடன் சையமா மலை யளவிலாக் கிக் கரோ டிருந்து, முன்னியே தீர்த்த யாத்திரை செய்வோ ரியாரையு மூடி யே கொலைசெய், துன்னுமுன் னவர்கைப் பொருள்கொள் கவர்ந் தே யொறுத்திடு நாடொறு மோயான், றுன்னியா றலைத்துப் பாவ மே தொழிலாய்ச் சுழறரு நாளிலங் கொருநாள். (௬)

வேதிய ரொருவ ராவ்வழி யணுக வேண்டிய ததிர்த்தெனு [illegible] ரா தன், போதிரோவ் விடத்தென் றன்னரை மறித்துப் பொருளொடு மிவ்வெ பறித்துக், காதியே யினைசெய் திடுதலு மவரிற் கருதுரான் மறைவலா னொருவ, னீதிசேர் பாவ புண்ணியப் பயனை நிகழ்த்து வான் றுணிந்திவை நிகழ்த்தும். (௭)

தன்மத வினிக்கேள் பாவியென் செய்தாய் தகுவொடு பொரு ளெலாங் கவர்ந்தாய், தன்மதி யில்லா யுயிர்க்கொலை தவிர்தி, யவவி னுன் மறையவர்ச் செகுத்தா, யென்மதித் துரைக்கே னிவையும் பவ க ளெண்ணிலு மடங்குறா திதற்கு, வன்மதிக் கால வேதனை யாகக் வாதையு மடைந்திடு புடனே. (௮)

பேரமது காலந் தொல்லுலகாட் சிறித பொய்யுட லிலென் வேண்டா, பாயுநீ லிருத்தரம் போல போக புலகொலை களவினை யினிமே, லாயினுஞ் செய்யா தொழிதிமுன் செய்த வருவினைப் பா [illegible] யேயுமப் பலத்திற் தருமமாங் கண்டவிற் செய்துகொண் டுய்யுதி. (௯)

காடொறு முன்னி யிட்டிய [illegible] மடையா பாதுர் தேடிய மற்றுஞ் சிவனடி யார்க்கு [illegible] மறையவர்க்கு [illegible] தவின்றி புகவுநி மற்றுங் கூறிய தருமங்கள் பிறைச் சேகர [illegible] புகன்றேன் பிறைகபாலியைத்தொழுதிடுதி.

என்னநான் மறையோன் புகன்றனன் கேட்ட தன்மதன் பெரி துள மிரங்கி, முன்வினைகள் வினையாற் றருந்தம் புந்தி முற்றியவ் வேதியர்க் குன்பா, வின்னுரை கேளா [illegible] கிரங் கியது நீங்கிய கொடுமையஞ் ஞானம், பன்னுமா தவத்தி னுயர்ந்தமா தவரீ யுரைத வம் பகருதி யென்றான். (௧௧)

யாதுறைதலம்பே ராலவாய் கதம்ப வனமதன் மகிமையா ரிசை ப்பர், தானமுந் தவமுந் தருமமுஞ் செய்யி லொன்றொரு கோடியா ய்த் தழைக்கும், களவ வென்னு மவனுமுன் றேடுங் காஞ்சன மா [illegible] பரணம், பூசிலத் துயர்ந்த புண்ணியஞ் செய்கென் றளித்த னன் [illegible]ன்னரும் புகல்வான். (௧௨)

தேசிக னெனக்கு நீயலா துண்டோ சிறப்பொடு மென்பெயர் [illegible] யி, நேசமார் நீப வனத்தினி லிருக்கு கின்மல னடியவர் தம [illegible]கும், பூசுரர் தமக்கும் வேண்டுவ நல்கிப் புரிசிவ புண்ணிய [illegible] ன் [illegible] மாசமா மலர்ப்பொற் றாளிணை தொழுது வணங்கினன் வாங் [illegible] மறையோன். (௧௩)

சேறுமற் றைக் கிராதரு மறையோன் சேவடி பன்முறை வணங்கி, யாறலைத் துறுமெம் பவமெலா மகல வாலவாய்ப் பதியி னிற் கொடுபோய்க், கூறலே கங்கைச் சடிலியன் பினர்க்கும் கோதி லேவ தியர்க்குமே நல்கி, மாறலை தரும மெவற்றையும் புரிகென் றுதவினர் தங்கள்வான் பொருளை. (௧௪)

அப்பொருடனையும் வாங்கிய மறையோ ரந்தணர் குழாத்தோ டுஞ் சென்றே, யொப்பறு கதம்ப வனத்தில்வந் தற்றொ றுறுபெரு த[illegible]மெலா மெடுத்தான், மெய்ப்பொருட் சொக்க னருளினா லந்

வேடர்க்கிப் புண்ணிய மெய்தி, செப்பருஞ் சிவ [illegible] னை வணங் கிச் சிவனடி யார்க்குமுன் கொடுத்தான். (௧௫)

பூசனைக் குரிய பூசைகளுஞ் செய்தான் கோதிரம் பொலிவுறக் கொடுத்தான், மாசறு வேத வேதியர்க் கெல்லாம் [illegible] வருந் தூற்றுன், பெருமன்ன தானமும் [illegible] நைந் தருமமும் பிறங்கிடப் புரிந்தான், பாச [illegible] புண்ணிய பலத்தாற் றுன்மதன் முதல்வன் வேடர். (௧௬)

அத்தியந் தன்னிற் சிவபெருமான் கயிலை தனிற்சிவ கணங்களாயடைந்து முத்திய போக மனைத்து மருந்தி முடிவிலா முத்தியு மடைந்தார் செக்கையார் மதனை யுரிந்திடார் செய்த வேடர் தீட்டினரென்றுற் புத்தியால்வசித்தந்த [illegible] நிற்றரும்புரிபவர்பேற்றையார்குரைப்பார்.

அன்னியர் பொருளை வாங்கிநற் றரும மியற்றிய வருமறை யோனு, முன்னரு முப்பர்வான் கயிலையை யடைந்தே யிரண்டற முத்தி பெற் றுய்ந்தான், றனாயத் தானே தேடிய பொருளாற் றருமத் தைச் செய்பவர் பெறும்பே, றின்னதென் றெம்மாற் புகலவு மசமோ வீசனே யியம்புவ தல்லால். (௧௭)

கேத்திரஞ் சிறுகம் வத்திர மன்னம் விளர்மணங் கமழ்ந் [illegible] பூலம், பூத்திரண் மாலை சந்தனம் [illegible] ன காதிய பொலங்குன [illegible] றி, காத்திரம் வருந்தாத் தோற்கழல் கதம்ப காரனம்வாழ் சிவனடியார்க்குப், பாத்திர மிவரென் றெண்ணியே கொடுப்போ ரடைகுவர் [illegible] சிவ லோகம். (௧௮)

சவி [illegible] னிடத்தி லன்புசெய் மறையோர்க் குதவிய தருமத் [illegible] ள், வெங்கா [illegible] டர்த்தோ ளயனைக் தநியா மேன்மையுந் [illegible] னளிக்கும், பொங்கரா வினைந்த வாளைரப் பதியிற் பொருந்துப கா ணங்க ளோடெய், கங்கரக் தரித்த சிவனெனக் கிருக தானஞ்செய் பவர்ப்பயன் கருதில். (௨௰)

சேடனுன் முகன்மான் முதலியோ ராலுஞ் செப்பொதை சுங்கிவேண் முருகன், கூடரு மகன்ற கருளினு லறிவ ரெனிலவர் பேற் றையார் குணிப்பார், காடருந் தேசாந் தரியராய்த் தலத்தறைகாடிய [illegible] வனடி யார்க்கு, வீடிடந் கொடுப்போ ரதனுக்கா யிரமாந் [illegible] ப்பமே யுவர்சிவ லோகம். (௨௧)

அன்னதா னத்தை [illegible] விய வருமபெருந் தானமு மில்லை, யன்னதா னத்துக் [illegible] யதாயப் புகல வரியமா தவங்களுமில்லை, யன்னதா னத்தை யொப்புற வுரைக்க வரியதாந் தருமமு மில்லை, யன் னதா னம்போ [illegible] தம்பொரு ளின்பம் வீடுவை யுதவு தியாதே. (௨௨)

அன்னதா னத்தாற் தந்தல [illegible] யருமறை வேள்வியா கமங்க ளன்னதா [illegible] டையப் டாங்கமா [illegible] தா னத்தின் [illegible] ரியைய [illegible] கிரியை [illegible] ஞானமு மாகு [illegible] னத்தி னிற்றியிக் குறைத்த பாவையும் பயன்படா தன்றே.

அதிதியர் கோடி [illegible] பதி லதிக மானழுக் கன்புளோ னுய்த்த, மதியுறு மவனிற் கோடிமெய்ஞ் ஞானச் செயலுளோ னொருவனுய்த் திடுதல், பதியுறு ஞான வானிலுங் கோடி பாத்தெனு மயிக்கவா னுய்த்தல், கதியுறு மன்னங் கொடுப்பவர் [illegible] மையுங் கடவுளுந் தொண்டுசெய் திடுவார். (௨௩)

கதம்பமா வனத்தின் மேன்மையான் மனத்திற் கிருமியுங் கடவுளா மென்று, விதம்பெற வடைந்தோர் யாரையு மவையா ரதினுசெம் பீசனென் றெண்ணி, விதம்பெற வாறு சுவையுட னன்னம் விரும்பிய வதிதியர்க் களிப்பார், நிதம்பெறு கயிலைப் போகமுந் துய் [illegible] ச் சிவமதா முத்தியுஞ் சேர்வார். (௨௫)

[illegible] ளையர் மறைகோ [illegible] மான் கோடி யிலக்கமாக் கொன் றவெம் பாவம், விரிபுவி யனைத்துந் தங்கணுழ் சிறுமை கேள்விசெய் பிணுமுற்றுந் தீரா, வரிச [illegible] மல வடியரை யிறைஞ்சி வாழ்த்தி [illegible] வரா வினக்கி, யுரிய [illegible] று கொண் டருத்திமுன் சேட முண்ட வொழியுமீ தன்மை. (௨௬)

கந் [illegible] யிலா வொருமண் டலத்திற் பாதி சுலோனு [illegible] கவி [illegible] வனடி யாரை யமுதுசெய் வித்துச் சேடமுண் [illegible] லுமல [illegible] பா, மலமுறு கயகோ யுதாவோய் வெருநீ ரிழிவுவெஞ் சுரம் [illegible] ரு வியாதி, தவலுறு வாதம் கடம்பித்த மிவற்றுற் றங்குசோ [illegible] றுமபோ முண்மை. (௨௭)

[illegible] வந்த வதிதியர்க் கன்னங் கொடுத்தொரு வற்சாம் புரன [illegible] பதி [illegible] கொங்கொ [illegible] டாகக் கயிலைவாழ்ந் தே [illegible] வர்முதல் [illegible] செம்பெருஞ் செல்வ [illegible] யினர்க் கீதே [illegible] லைகடவா கொடுத்தார் [illegible] குதலா, மகம்பனல் குபோ லேற்பவர்க் கீதே யாயிடங் [illegible] பயனும். (௨௮)

திதியினி லன்னஞ் சிவனடி யார்க்கு [illegible]ணர் செலுத்துமோ
ரவிழுக், கதிகமோர் வருட மாகவன் [illegible] யடைக்குதன் முத்திப்
ம் பெறுவார், விதியினுண் மற்றை யன்[illegible]த்தின் மரிப்பவர்க் கெ
தலா மெலிக், கதிதரு சிவநீர்த் தந்நிறைந் நிலதரப் பணி[illegible]செய் வரும்
கடன் கழிக்கில், (௫௮)

[illegible] கோடி யன்னவர் [illegible] யாழ்கா [illegible]க்கள[illegible]
நிலைபெறு கயிலை யெய்[illegible]ரென்பு நீடிரு வாலயாயப் பயின
மலைவறத் தாபித் திடிலருங் கொடிமா பாவிய ராயினு மாரு[illegible]
வலைவறு சிவானு போகமு மருந்தி யமலமா முத்[illegible]லை யடைவார். (௫௯)

பாசிவ புராணம் படிப்பவர்க் கன்னம் பகுத்திட லரும்பொரு
ள் கொடுத்தல், விரகுறீஇ யன்பர்க் களிப்பதிற் கோடி மிருபங் கடை
யுமீ தன்றிப், பிரசா[illegible] ரிதழி வேணியர்க் கீத லதுகேள் பிறிதிலெ
ன்று,வரைசெயு மவரே தேசிக ரவருக் குதவுத லயர்குரு பூசை.()

வேறு.

பத்திவரைத் தண்பவர்க்கும் படைப்பவர்க்கு நிறைகுறைபப் பு
டைப்பிப் போக்கு,முன்னதைய தி பாதகர்ளைத் தடையுமென வாய்மைக்க
ண் மொழிதல் கேட்டு,சிந்தைசெயா தவைசெயிற் பசாசக்க கி
ரர்களைஞ் செறிந்த வய்கு, வித்தோ யருப்புகல ஓர்ப்பனநி [illegible]
க்கட்ட நிரையஞ் சேர்வார். (௬௦)

முனிவருக்கு மமராருக்கு மாலயர்க்குங் கிட்டாத முதன்மை
வேண்டி, லவருக்கு மொருபடித்தாய் வேடமே பெற்றனைவரை
[illegible]கவரை யெண்ணி, இனைவருக்கும் வருசமின்றி யடைவுடன் பேர்
ணமை[illegible]டைத்து நிறைவு செய்க, வினைய[illegible]க்க மகற்றுமகே [illegible]பூசை
செய்வதா[illegible]விரும்பும் பூசை. (௬௧)

அழிக்[illegible]பெரும் விரதார்குருத் துரோகியர்பூ சனையிழு[illegible]
சிதஞ் செய்வோர், மெடிழிக்கு[illegible]த திரவியம்வார்ச் சிதமில்லா [illegible]
க்கு முழுகின் மூட, ரொழிந்தி[illegible]பொய்ப் பொருள்விலைக்குச் சிவ
லிங்கம் பூசியுருத் திராக்கம் விற்[illegible]ர்,வழிந்திடமா கமவ[illegible]
வென்போர் பதிதரென வ[illegible]றுரீக்க. (௬௨)

தேசிகர்பூ குவமுகமு[illegible]ருவர் [illegible] நிக்கையருந் தாமஞ் செப்பு,
மாசகலும் விசேடநிக் கையர்மேற்கு முகமுமருங் [illegible] நிக்கை
பெசறப்பெற் றோர்தெறி[illegible] ளயிமுதமு மாயெழிலா சனமுஞ் சேர்த்

துன்மதன் முதனினி [illegible]டர்றுத் திபெற்றவத் தியாயம். கஅ

[illegible]ர்களோ சனமு,யிடமி [illegible] மன்பா லியற்றிட வேண்டு மிய
ம்[illegible]மிக் கதம்பமான் மியநூ, றிப்பொருளம் புகன்றேந் திருவிளை யா
டற் கதைக்குமுக் கிணதிருப் புராணம். (௬௩)

காசி[illegible]ம்பசிம் முதனை, புகன்றே மிலையா னனுக்கையாற் க
ருதி, கேச[illegible]மா டிகனீர் வி[illegible] [illegible]முழுதும் புகன்றன தி[illegible]
[illegible] மா[illegible]ன்மா தவத்தி ரோதமிழ் முனிவன் கூறின
ன் மாதவர் கேட்டுப், பாசவெவ் வினைதீர்த் துய்ந்தன மென்றார்பா
விருர் பன்முறை பரவித்தார். (௬௪)

எந்தமா தவமுன் செய்தன முன்று விக்கதை கேட்கவென் றி
[illegible]ப், மூக்குமா தாவா விரதகுண் டவமு முயர்குபொன் மூடையுக்
க[illegible]துவ,க்தநாண் மலரா லருச்சனை செய்தார் க[illegible]னி கதம்பமா வ
ன[illegible]ன், வந்தருள் சொக்கைத் தியானித்தன் னவர்க்கு மகிழ்சிறந் தா
[illegible] நினைவு. (௬௫)

கும்பமா முனியும் வசிட்டனே முதலோர் க[illegible]மென் றுயிரத்
தவர், மெம்பிரான் றிருமுன னெழுந்துசென் றீறைஞ்சி யேத்தினு
ரேத்தவ விமையோர், தம்பிரான் மூல லிலிங்கத்தி னின்றுந் தனியி
லை யீதினிற் றேன்றி, யும்பர்கள மகிமோ [illegible]மகிழ்ந் தவர்க்குக் கா
ட்[illegible]க் கொருமொழி புகல்வான். (௬௬)

மாகமார் கதம்ப வனத்தின்மான் மியசீர் கேட்டக மகிழ்தலான்
மற்று,மாகம புராண மனைத்தையுங் கேட்ட பயனுறு மகத்திய முனி
லை,மோகமார் வினைதீ ரன்பினீர் பூசித் திடுதிர்கம் பூசையா முனிவீ,
ரகமா மெம்லமக் கேளுமின் வரமென் றியம்பிட மாதவ ரினை
பார். (௬௭)

தே[illegible]கக் தாவின் றுளிணை தொழலாற் றென்மை[illegible] பாக்கிய
மியா[illegible] காமுற வடைந்தே மின்பதக் தன்புங் கதம்பமா வனத்தின்
மா[illegible] மியமா,மாமைசேர் [illegible]கைய [illegible]டொறுங் கேட்டு மகிழ்வொ
டு படித்தும்போற் றியும் [illegible]சேமமா தலத்தில் வசிக்கவும் வேண்டு
ம்[illegible]வரந்தரு கென்றனர் [illegible]ம். (௬௮)

[illegible]த்தன [illegible]வரமெனப் பின்னரு[illegible] சாற்றுவான் வைகைவி
[illegible]டபான், [illegible]க்கை[illegible]ரன் மல[illegible] கரிசதித்த தருளு மூலலிங் க
த்திற்கு மேல்[illegible]ர, வந்துநீர் நதியின் மூழ்கி [illegible] லெம்மை யுவந்துசே
வித்துநீ [illegible]ன், நிந்துசே காலு லிலிங்கத்தி ஞெனி ருக்கமிழ் மூ
[illegible]யெ[illegible]ராய் இருந்தார். (௬௯)

காலைச் சந்தி ணிவினிர் மூழ்கிச் சேர் சொக்கர் ... மேலவர் முழவம் கயற்கண்மா ... பிறைநுஞினர் போற்றி வாழ் வுற்றார், ... பாவு மகத்தியன் பொதிய வரையிற்றன் னெருக்கே ... மதுரை வாழ்வாழ் ... தமிழ்க் ... டைநக. (இஉ)

என்றமா தவத்த சமிதீசா ரணிய முனிவருக்கு ... ஈ, மென்றுமரக் கதைகேட் டவரும் ... வதித்தனர் புலவ ... பொன்றிமா தவலிக்கதையுனற் கேசு ... கதைத்தன மென்றார், மன்றல்சேர் மதுரை நாயகன் திருத்தாள் ... த்தினர் திருவம் வாழ்ந்தார். (இங)

வேறு.

இதுமன்றெ முத்துவாழி போங்குடல் வாழியென் ...
... வாழி பாவுநற்பு ராணத்
மாதவுதி ... வாழியே. (இஎ)

பதிஞோரவது ... முதலான வேடர்முத்திபெற்றவத்திபாயம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம்-சுஎகூ.

கடம்பவனபுராணம்

முற்றுப்பெற்றது.

திருச்சிற்றம்பலம்.

க51

பிழைதிருத்தல்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை	திருத்தல்.
க.	உஎ.	கெண்ட	கொண்ட
உ.	ச.	வீழுகி	விழுகி
சு.	சு.	வக்கிரிதர்	வக்கிரிதர
எ.	"	கதவை	கதைவ
கஉ.	கூ.	சேய்யும்	செய்யும்
கக.	க0.	சானை	சாணை
எ0.	எ.	[illegible]	சாணை
"	[illegible]	[illegible]	வெவ்வி
சஉஅ.	[illegible]	பாசமக்தமா	நிதகமமா
கசஅ.	[illegible]	கார்[ம்	கார
ககரு.	கஎ.	கொடி	[illegible]

114671